



อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมภายในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ
เมืองอู่ฮั่น เพื่อการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม



CHEN JIN

คุณฉินจินเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมภายในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ
เมืองอู่ฮั่น เพื่อการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม



CHEN JIN

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

The Cultural Features in the Exhibition of Wuhan Beilin Dahe Natural Museum to
design Visual Image and Cultural Promotion



JIN CHEN

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY

IN VISUAL ARTS

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒินิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณวุฒินิพนธ์ได้พิจารณาคุณวุฒิ
นิพนธ์ของ CHEN JIN ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญา
คุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัย
บูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณวุฒินิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณวุฒินิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ศาสตราจารย์พงศ์เดช ไชยคุตร)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(รองศาสตราจารย์ปิติวรรณ สมไทย)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกภูมิวงศา)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์พงศ์เดช ไชยคุตร)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ปิติวรรณ สมไทย)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภฤกษ์ คณิตวานันท์)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์เทพศักดิ์ ทองนพคุณ)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณวุฒินิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการ
วัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

64810061: สาขาวิชา: ทักษะศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม; ปร.ด.
(ทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ, เมืองอู่ฮั่น, อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม, การออกแบบภาพลักษณ์, การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

CHEN JIN : อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมภายในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น เพื่อการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม. (The Cultural Features in the Exhibition of Wuhan Beilin Dahe Natural Museum to design Visual Image and Cultural Promotion) คณะกรรมการควบคุมดุซงกีนิพนธ์: พงศ์เดช ไชยคุตร, ปีติววรรณ สมไทย ปี พ.ศ. 2568.

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ออกมไปด้วยของสะสมที่มีความหลากหลายและน่าสนใจ รวมถึงมีการจัดแสดงนิทรรศการภายใต้หัวข้อทางวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ รูปแบบการจัดแสดงแบบบูรณาการ รวมถึงมีเค้าโครงการออกแบบพื้นที่โดยมุ่งเน้นประสบการณ์การมีส่วนร่วม ซึ่งห้องนิทรรศการ มีประเด็นเนื้อหาที่สำคัญเกี่ยวข้องกับความหลากหลายของกลุ่มน้ำ สิ่งมีชีวิต และมนุษย์ โดยได้ผสมผสานรูปแบบการจัดแสดงผ่านฟอสซิลดึกดำบรรพ์อันแสนล้ำค่า และแบบจำลองพืชและสัตว์ รวมจำนวนกว่า 3,000 ชิ้น เข้ากับเทคโนโลยีการจัดแสดงสมัยใหม่ได้อย่างลงตัว ทำให้สามารถถ่ายทอดภูมิหลังทางธรณีวิทยาของกลุ่มน้ำและภาพอันงดงามของชีวิตได้อย่างมีชีวิตชีวา อย่างไรก็ตาม เนื่องจากพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ก่อตั้งขึ้นได้ไม่นานนัก ส่งผลให้การสร้างภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมยังคงอยู่ในช่วงระยะเริ่มต้นเท่านั้น งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์อย่างลึกซึ้ง พร้อมทั้งออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ขึ้นใหม่อีกครั้ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ด้านการยกระดับความนิยมของพิพิธภัณฑ์ รวมถึงเสริมสร้างการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ ถือเป็นสถานที่สำคัญที่นำเสนอเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และธรรมชาติของโลก ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต และการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา โดยการสร้างภาพลักษณ์ ไม่ได้เป็นเพียงภาพลักษณ์ภายนอกของพิพิธภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังเป็นกุญแจดอกสำคัญที่ช่วยถ่ายทอดคุณค่า แนวคิดทางการศึกษา และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอีกด้วย ดังนั้น งานวิจัยนี้ จึงได้ใช้รูปแบบของการจัดระเบียบเอกสารวิชาการ การลงพื้นที่สำรวจ และการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม การออกแบบภาพลักษณ์ในปัจจุบัน รวมถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง

ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ทำให้สามารถสร้างข้อมูลตามหลักฐานเชิงประจักษ์และข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ได้ งานวิจัยนี้ ได้นำเอา 4 มิติของทฤษฎีสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบมาประยุกต์ใช้เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นจากสี่มุมมอง ได้แก่ วัฒนปฏิบัติศาสตร์ คำจำกัดความ โครงสร้างภาษา และบริบททางภาษา ทั้งนี้จากการลงพื้นที่สำรวจ การถ่ายภาพ และการจัดทำตารางข้อมูลที่แสดงภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑในปัจจุบัน ทำให้ได้มาซึ่งตัวอย่างข้อมูลที่สำคัญ ต่อมาในลำดับสุดท้าย ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เยี่ยมชมนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบภาพลักษณ์และการเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ ผ่านการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามผู้ใช้งาน ที่มีวิธีการวิเคราะห์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณร่วมกัน ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้ ไม่เพียงแต่เป็นหลักฐานสำหรับการประเมินประสิทธิภาพของการออกแบบที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่ยังเป็นแนวทางสำหรับขึ้นำการพัฒนาและปรับปรุงในอนาคตอีกด้วย

งานวิจัยนี้ ได้ผสมผสานทฤษฎีเข้ากับการปฏิบัติอย่างลึกซึ้ง โดยได้ดำเนินการผ่าน 5 ขั้นตอน ได้แก่ การสำรวจสังเกต การโฟกัสกลุ่มผู้ใช้ การสกัดองค์ประกอบ การสร้างสรรค์การออกแบบ และการนำเสนอผลงาน ซึ่งมีกระบวนการที่เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหาในเบื้องต้น ไปจนถึงการขุดค้นและสกัดความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง จนกระทั่งสามารถส่งมอบผลงานการออกแบบ รวมถึงบรรลุผลตามประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัยได้ ขณะเดียวกัน การประเมินและตรวจสอบผลงาน ได้นำมาตรวัดลิเคอร์ท (Likert scale) มาประยุกต์ใช้ โดยแบ่งออกเป็น 3 มุมมอง ได้แก่ มุมมองด้านการดึงดูดทางภาพลักษณ์ มุมมองด้านการเชื่อมโยงทางอารมณ์ และมุมมองด้านเอกลักษณ์แบรนด์ เพื่อให้มั่นใจว่า ผลงานการออกแบบ จะเป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดของวิชาชีพ จากการศึกษาตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้ทราบว่า พิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้มีการผลักดันให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑอย่างต่อเนื่อง โดยมีทัศนคติที่ยอมรับและเปิดกว้าง รวมถึงมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อส่งมอบประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและน่าสนใจให้กับผู้เยี่ยมชม

64810061: MAJOR: VISUAL ARTS; Ph.D. (VISUAL ARTS)

KEYWORDS: Wuhan Beilin Dahe Natural Museum, Cultural Characteristics, Visual Identity Design, Cultural Promotion

JIN CHEN : THE CULTURAL FEATURES IN THE EXHIBITION OF WUHAN BEILIN DAHE NATURAL MUSEUM TO DESIGN VISUAL IMAGE AND CULTURAL PROMOTION.

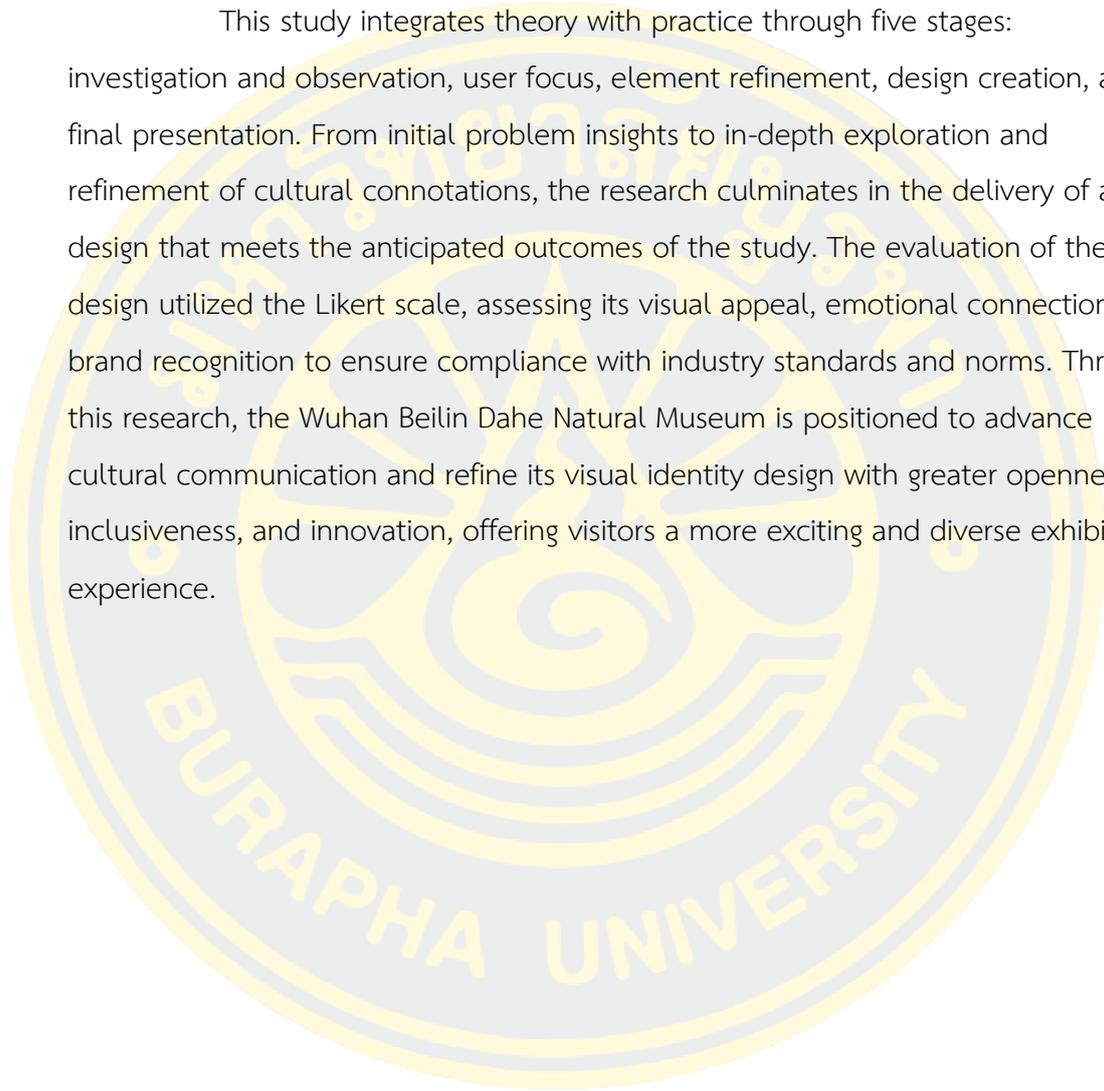
ADVISORY COMMITTEE: PONGDEJ CHAIYAKUT, PITIWAT SOMTHAI 2025.

The Wuhan Beilin Dahe Natural Museum features a diverse collection, a natural science theme, multi-faceted exhibition techniques, and an experiential layout design. The exhibition focuses on the core themes of rivers, biodiversity, and human diversity, ingeniously integrating over 3,000 precious specimens of paleontology, flora, and fauna, complemented by modern display technologies to vividly showcase the geological context of great rivers and the grandeur of life. However, since the museum was established relatively recently, its visual identity and cultural promotion remain in the early stages of development. Therefore, this study aims to thoroughly analyze the cultural characteristics embedded in the museum's exhibitions and reconstruct its visual identity design to enhance its visibility and cultural outreach.

As a significant venue for showcasing Earth's natural history, biodiversity, and geological transformations, the visual identity of a natural museum is crucial not only for its external representation but also for conveying its core values, educational philosophy, and cultural essence. This study employs methods such as literature review, field visits, and questionnaires to analyze the cultural characteristics, current state of visual identity design, and user satisfaction with the museum, generating data that are both evidence-based and scientific. Using design semiotics theory, the research examines the museum's cultural traits from four dimensions: semantics, pragmatics, syntactic, and context. Through on-site visits, photography, and data tabulation, the existing visual identity elements of the museum were documented to form data samples. Finally, user feedback was extensively collected through questionnaires that combined qualitative and quantitative analysis to assess visitors'

opinions on the museum's visual identity design and cultural communication. This feedback not only provides a foundation for evaluating the effectiveness of current designs but also guides future improvements.

This study integrates theory with practice through five stages: investigation and observation, user focus, element refinement, design creation, and final presentation. From initial problem insights to in-depth exploration and refinement of cultural connotations, the research culminates in the delivery of a design that meets the anticipated outcomes of the study. The evaluation of the design utilized the Likert scale, assessing its visual appeal, emotional connection, and brand recognition to ensure compliance with industry standards and norms. Through this research, the Wuhan Beilin Dahe Natural Museum is positioned to advance cultural communication and refine its visual identity design with greater openness, inclusiveness, and innovation, offering visitors a more exciting and diverse exhibition experience.



กิตติกรรมประกาศ

แม้ในดุष्ฎินิพนธ์จะจบลงที่คำขอบคุณ แต่บทเรียนชีวิตของข้าพเจ้า ยังคงต้องก้าวเดินต่อไป ขณะที่ข้าพเจ้าเขียนกิตติกรรมประกาศนี้ ข้าพเจ้ามีความคิดมากมายให้ทวนระลึกถึง นับตั้งแต่ปี ค.ศ.2021 ที่ข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษา ณ มหาวิทยาลัยบูรพา ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์และความรู้มากมาย ทั้งนี้ ต้องขอขอบพระคุณศาสตราจารย์ พงศ์เดช ไชยคุตร อาจารย์ที่ปรึกษาหลักเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้ช่วยเหลือข้าพเจ้าในเรื่องทางวิชาการมาโดยตลอด อาจารย์ท่านเป็นคนใจดีและอ่อนโยนต่อข้าพเจ้า โดยเฉพาะการให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้าในขณะที่เขียนร่างดุष्ฎินิพนธ์ และการสร้างสรรค์ผลงานขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ปิติวรรณ สมไทย ด้วยข้อกำหนดทางวิชาการที่เข้มงวดและจริงจัง ท่านได้มอบข้อเสนอแนะอันแสนอันล้ำค่าสำหรับการเขียนดุष्ฎินิพนธ์ให้แก่ข้าพเจ้า อีกทั้งขอขอบพระคุณ คณาจารย์และทีมงานล่ามแปลภาษาทุกท่าน ที่ข้าพเจ้าได้พบพานในระหว่าง การศึกษาระดับชั้นปริญญาเอก ที่ได้ทุ่มเทและช่วยเหลือข้าพเจ้าในทุก ๆ ด้านอย่างสุดความสามารถ ช่วยให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจในความรู้เฉพาะทางได้อย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการเปิดมุมมองใหม่ ๆ ให้กับข้าพเจ้า

ในระหว่างการศึกษาวิจัย ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น และผู้ให้บริการที่เข้าร่วมการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้ มอบข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นพื้นฐานต่อการดำเนินการในดุष्ฎินิพนธ์อย่างลึกซึ้ง ขอขอบพระคุณผู้เขียน บทความ เอกสารอ้างอิง และงานวิจัยต่าง ๆ รวมถึงองค์กรที่เกี่ยวข้องที่ได้สนับสนุนข้อมูลสำคัญของ พิพิธภัณฑ์ที่ใช้ประกอบในดุष्ฎินิพนธ์นี้เป็นอย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณครอบครัว เพื่อนร่วมชั้น และเพื่อนทุกคนที่คอยอยู่เคียงข้าง กำลังใจและการสนับสนุนจากพวกคุณ คือแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้าจบการศึกษาได้ ตลอดช่วง ระยะเวลาที่ข้าพเจ้าเข้ารับการศึกษาในระดับชั้นปริญญาเอก ณ ประเทศไทย ข้าพเจ้าสามารถสัมผัสถึง ทิวทัศน์ทางธรรมชาติ และแหล่งอารยธรรมทางประวัติศาสตร์ของประเทศไทยอย่างลึกซึ้ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะยังคงสลักไว้ในจิตใจของข้าพเจ้าตราบนานแสนนาน

CHEN JIN

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามของการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
ขั้นตอนการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
สภาพโดยสังเขปของเมืองอุ้งฉ่อง.....	13
1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของเมืองอุ้งฉ่อง.....	13
2. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของเมืองอุ้งฉ่อง.....	15
3. สถานการณ์การก่อตัวของพิพิธภัณฑน์ในเมืองอุ้งฉ่อง.....	20

สภาพโดยสังเขปของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	25
1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ	25
2. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ	27
การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์.....	29
1. แนวคิดการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์.....	29
2. หลักการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์	30
3. เนื้อหาการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์.....	32
การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์.....	33
1. แนวคิดการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์	33
2. หลักการในการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม	33
3. ความหมายของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์.....	34
หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	36
1. ทฤษฎีสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบ.....	36
2. ทฤษฎีประสบการณ์ผู้ใช้งาน.....	37
3. ทฤษฎีการสื่อสาร	38
การวิจัยที่เกี่ยวข้อง	39
บทที่ 3 การศึกษาเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	44
โครงสร้างของนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ	45
สภาพปัจจุบันของการออกแบบภาพลักษณ์ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ย หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	82
สภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ย หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	86
บทที่ 4 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้า เหอ เมืองอู่ฮั่น	92

การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	93
การวิเคราะห์การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	113
การวิเคราะห์อุปสรรคด้านการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	116
การวิเคราะห์แบบสอบถามผู้ใช้งานภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	118
บทที่ 5 กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	135
ในด้านแนวคิดหลัก	135
แนวคิดการออกแบบ.....	136
การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	139
กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	162
การประเมินและการตรวจสอบการออกแบบ	168
บทที่ 6 การสรุปและอภิปรายผล.....	173
สรุปผลการศึกษา.....	173
แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต	174
บรรณานุกรม.....	176
ภาคผนวก.....	180
ภาคผนวก 1	181
ภาคผนวก 2	183
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	193

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3-1 ของสะสมภายในโรงเรือนน้ำ	51
ตารางที่ 3-2 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มแม่น้ำ	53
ตารางที่ 3-3 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำอเมซอน.....	55
ตารางที่ 3-4 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำมิสซิสซิปปี.....	57
ตารางที่ 3-5 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำเยนีเซย์.....	58
ตารางที่ 3-6 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำคงคา	60
ตารางที่ 3-7 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำโขง	61
ตารางที่ 3-8 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำเมอร์เรย์.....	62
ตารางที่ 3-9 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำดานูบ	63
ตารางที่ 3-10 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำฮวงโห.....	65
ตารางที่ 3-11 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำไนล์และแม่น้ำมารา	67
ตารางที่ 3-12 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการนิทรรศการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ	69
ตารางที่ 3-13 สภาพปัจจุบันของการออกแบบภาพลักษณ์ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (ระบบและองค์ประกอบพื้นฐาน)	83
ตารางที่ 3-14 สภาพปัจจุบันของการออกแบบภาพลักษณ์ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (ระบบและองค์ประกอบที่นำมาใช้งาน).....	84
ตารางที่ 3-15 สภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ (ออนไลน์)	87
ตารางที่ 3-16 สภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ (ออฟไลน์)	89
ตารางที่ 4-1 มุมมองการวิเคราะห์ของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลิน ต้า เหอ เมืองอู่ฮั่น.....	94

ตารางที่ 4-2 ของสะสมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น –	96
ตารางที่ 4-3 มุมมองการวิเคราะห์หัวข้อในหอนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	103
ตารางที่ 4-4 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของหัวข้อในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ	107
ตารางที่ 4-5 มุมมองการวิเคราะห์วัฒนธรรมการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	108
ตารางที่ 4-6 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	109
ตารางที่ 4-7 การวิเคราะห์อัตลักษณ์การจัดวางเค้าโครงหอนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	111
ตารางที่ 4-8 ความประทับใจของผู้ใช้ที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	126
ตารางที่ 4-9 ประเภทการออกแบบโลโก้ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ.....	126
ตารางที่ 4-10 องค์ประกอบการผสมผสานการออกแบบโลโก้ของพิพิธภัณฑ์	127
ตารางที่ 4-11 หอนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	127
ตารางที่ 4-12 ความรู้สึกที่ประสงค์ให้การออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์.....	128
ตารางที่ 4-13 แผนการใช้สีในการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์.....	128
ตารางที่ 4-14 เนื้อหาที่ดึงดูดความสนใจผู้ใช้บริการมากที่สุดในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์	130
ตารางที่ 4-15 แนวทางการยกระดับความนิยมและความมีชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ ...	130
ตารางที่ 4-16 นำการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์	131
ตารางที่ 4-17 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสบการณ์ของผู้ใช้ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์	131
ตารางที่ 5-1 ผลการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามประสบการณ์ของผู้ใช้ ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	138
ตารางที่ 5-2 สักดกราฟิกเสริม—สมบัติล้ำค่าทั้งแปดชิ้นในพิพิธภัณฑ์.....	147
ตารางที่ 5-3 แบบประเมินผลการออกแบบ.....	169

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
ภาพที่ 2-1 แผนที่เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน.....	12
ภาพที่ 2-2 สามเมืองของอู่ฮั่น (อู่ฮาง ฮั่นหยาง และฮั่นโซ่ว) และตำแหน่งของ แม่น้ำแยงซีเกียง และ แม่น้ำฮั่น.....	14
ภาพที่ 2-3 ภาพถ่ายเมืองอู่ฮั่นในปัจจุบัน.....	15
ภาพที่ 2-4 ขอบเขตของวัฒนธรรมซูเจียหลิง.....	16
ภาพที่ 2-5 หอนกระเรียนเหลือง.....	17
ภาพที่ 2-6 เมืองฮั่นโซ่วในอดีตที่ได้รับการขนานนามว่าเป็น “ซิกาโกแห่งตะวันออก” (ช่วงปลายสมัย ราชวงศ์ชิง).....	18
ภาพที่ 2-7 ภาพแผนที่ทั้งสามเมืองในอู่ฮั่น ที่วาดโดยชาวญี่ปุ่น.....	19
ภาพที่ 2-8 พิพิธภัณฑ์หูเป่ย์.....	21
ภาพที่ 2-9 พิพิธภัณฑ์อู่ฮั่น.....	22
ภาพที่ 2-10 พิพิธภัณฑ์ปฎิวัติอู่ฮั่น.....	22
ภาพที่ 2-11 พิพิธภัณฑ์อารยธรรมแม่น้ำแยงซีเกียง.....	23
ภาพที่ 2-12 พิพิธภัณฑ์เรือรบจงชาน.....	24
ภาพที่ 2-13 พิพิธภัณฑ์การปฏิวัติซินไฮ่.....	24
ภาพที่ 2-14 แผนที่ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	26
ภาพที่ 2-15 แผนผังภูมิทัศน์จุดชมวิวยุทธสวนเอ็กซ์ โป่ ปาร์ค เมืองอู่ฮั่น.....	26
ภาพที่ 2-16 องค์ประกอบของทฤษฎี CI.....	30
ภาพที่ 3-1 แผนผังชั้นหนึ่ง ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ.....	44
ภาพที่ 3-2 แผนผังชั้นสอง ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ.....	45
ภาพที่ 3-3 โถงกรีนน้ำ.....	46

ภาพที่ 3-4 นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มแม่น้ำ	47
ภาพที่ 3-5 นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ.....	48
ภาพที่ 3-6 นิทรรศการการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ	49
ภาพที่ 3-7 นิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำ	50
ภาพที่ 3-8 แบบจำลองสิ่งมีชีวิต (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ)	72
ภาพที่ 3-9 การแนะนำเกี่ยวกับพืช (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ).....	72
ภาพที่ 3-10 ผังวงจรวัฏจักรของน้ำในแม่น้ำสายหลัก (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ).....	73
ภาพที่ 3-11 พื้นที่เชิงโต้ตอบ (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ – นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ)	74
ภาพที่ 3-12 พื้นที่แสดงผลผ่านภาพและเสียง (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ)	74
ภาพที่ 3-13 เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์	76
ภาพที่ 3-14 ร้านค้าผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ชั้นสอง	77
ภาพที่ 3-15 ร้านอาหารจิ้งเกิ้ลบริเวณชั้นสองของพิพิธภัณฑ์.....	78
ภาพที่ 3-16 โรงภาพยนตร์ 4D ชั้นหนึ่งของพิพิธภัณฑ์	78
ภาพที่ 3-17 พื้นที่พักผ่อนภายในพิพิธภัณฑ์	79
ภาพที่ 3-18 พื้นที่ประสบการณ์เชิงโต้ตอบภายในพิพิธภัณฑ์	80
ภาพที่ 3-19 เส้นทางการเล่นชมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ.....	81
ภาพที่ 4-1 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	93
ภาพที่ 4-2 การจัดแสดงของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	95
ภาพที่ 4-3 การกำหนดภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย	105

ภาพที่ 4-4 สีเส้นทางการเยี่ยมชม ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	112
ภาพที่ 4-5 วิเคราะห์แนวคิดการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	118
ภาพที่ 4-6 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	120
ภาพที่ 4-7 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	121
ภาพที่ 4-8 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	122
ภาพที่ 4-9 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	123
ภาพที่ 4-10 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	124
ภาพที่ 4-11 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	125
ภาพที่ 5-1 แผนภาพแสดงกระบวนการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง	137
ภาพที่ 5-2 ภาพถ่ายขณะลงพื้นที่สำรวจภาคสนาม.....	140
ภาพที่ 5-3 ภาพอ้างอิงในขั้นตอนแรกของการสำรวจการออกแบบโลโก้	141
ภาพที่ 5-4 ภาพสเก็ตซ์ของการออกแบบโลโก้.....	142
ภาพที่ 5-5 การสร้างภาพตามข้อกำหนดของการออกแบบโลโก้	143
ภาพที่ 5-6 การสร้างภาพกราฟิกของการออกแบบโลโก้	143
ภาพที่ 5-7 ภาพสเก็ตซ์ของแบบอักษรมาตรฐาน (ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ).....	144
ภาพที่ 5-8 การสร้างภาพตามข้อกำหนดของแบบอักษรมาตรฐาน (ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ)	145
ภาพที่ 5-9 การสร้างภาพตามข้อกำหนดของฟักัดกริตและพื้นที่สีวงน	145
ภาพที่ 5-10 การสร้างภาพกราฟิกของการออกแบบโลโก้	146

ภาพที่ 5-11 ข้อกำหนดด้านการจับคู่และการจัดสัดส่วนสี	149
ภาพที่ 5-12 ภาพสเก็ทซ์ของมาสคอต	150
ภาพที่ 5-13 การสร้างภาพ 3D ของมาสคอต	150
ภาพที่ 5-14 การต่อยอดการนำมาสคอตมาประยุกต์ใช้	151
ภาพที่ 5-15 ตัวที่ระลึกของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	152
ภาพที่ 5-16 คู่มือนำชมนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	153
ภาพที่ 5-17 การออกแบบโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	154
ภาพที่ 5-18 การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (ประเภทเครื่องเขียน).....	155
ภาพที่ 5-19 การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ (การสร้างภาพกราฟิกของกรอปรูป)	156
ภาพที่ 5-20 การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ (ภาพผลิตภัณฑ์ของจริง)	157
ภาพที่ 5-21 การสร้างภาพกราฟิกของผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ต่อยอด	158
ภาพที่ 5-22 ภาพถ่ายจริงของผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ต่อยอด.....	159
ภาพที่ 5-23 การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขยายขอบเขต.....	160
ภาพที่ 5-24 นิทรรศการการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ	161
ภาพที่ 5-25 การออกแบบคู่มือ VI ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น.....	164
ภาพที่ 5-26 การออกแบบผลิตภัณฑ์คู่มือ VI ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	165
ภาพที่ 5-27 แบบประเมินผู้ใช้งานด้านการออกแบบ	170
ภาพที่ 5-28 การสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลการออกแบบ.....	172

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

พิพิธภัณฑ์ คือ องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้บริการประชาชนในสังคม โดยทำหน้าที่ในการนำเสนอ เก็บรักษา อนุรักษ์ และถ่ายทอดแนวคิดของวัตถุที่จัดแสดงต่อสายตาสาธารณชน เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาการเห็นคุณค่าและความบันเทิง เนื่องด้วยสภาพทางเศรษฐกิจที่มีการ พัฒนาในห้วงเวลาสองสามปีที่ผ่านมา ทำให้มีจำนวนผู้คนเข้ามาเยี่ยมชมเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการ เปิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สัมผัสถึงเสน่ห์เฉพาะของพิพิธภัณฑ์ได้อย่างแท้จริง จนกระทั่งในช่วงปลายปี ค.ศ. 2022 สาธารณรัฐประชาชนจีนมีพิพิธภัณฑ์ที่เปิดทำการให้เข้าเยี่ยมชมทั้งหมดถึง 6138 แห่ง เมื่อเปรียบเทียบกับปี ค.ศ. 2012 นั้น พบว่ามีจำนวนเพิ่มขึ้นถึงสองเท่า และช่วงเวลาหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมาสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการสร้างสถาบันพิพิธภัณฑ์เพิ่มมากขึ้นจะเห็นได้ว่าความต้องการ และมีความกระตือรือร้นสนใจอยากเข้าเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์มีทิศทางเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (State Cultural Relics Bureau, 2022)

ตามประกาศนโยบายที่เกี่ยวข้องของสาธารณรัฐประชาชนจีนสามารถจำแนกพิพิธภัณฑ์ออกเป็นสี่ ประเภท คือ ประเภทประวัติศาสตร์ ประเภทสังคมธรรมชาติวิทยา ศิลปะวัฒนธรรม และประเภทบูรณาการ โดยพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ นั้นถูกจำแนกอยู่ในประเภทของพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติวิทยา ซึ่งมีเนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับแบบจำลองของสัตว์และพืช ชีววิทยาวิวัฒนาการ และเนื้อหาด้านสภาพทิวทัศน์ทางธรรมชาติ โดยถือเป็นการกระตุ้นให้เหล่าผู้ชมนิทรรศการเกิดความอยากรู้อยากเห็น และอยากที่จะค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับความรู้เชิงนิเวศวิทยา อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้มนุษย์เกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คุณสมบัติและหน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติจากต้นจนปลายได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นการพัฒนาที่ควบคู่ไปกับวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณของผู้คนที่เติบโตไปในทุก ๆ วัน ทั้งนี้หน้าที่ของพิพิธภัณฑ์ ไม่ได้เป็นแค่สถานที่จัดแสดงผลวัตถุทางวัฒนธรรมเพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นสถานที่ที่มีหน้าที่เผยแพร่องค์ความรู้ทางธรรมชาติวิทยา และมีคุณสมบัติด้านการให้บริการทางด้านเนื้อหา ข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ยอดนิยม นิเวศวิทยา และอารยธรรม หลังจากนั้นเป็นต้นมา ประเทศจีนได้ให้ความสำคัญกับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ และสิ่งก่อสร้างที่มีโครงสร้างเกี่ยวกับการบริการด้านวัฒนธรรมสาธารณะ โดยมีพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติที่มีกลไกสมบูรณ์อยู่ในประเทศจีนประมาณ 10 แห่ง ประกอบกับมาตรการของทางรัฐบาลที่ได้จัดตั้งนโยบาย และมาตรการที่ช่วยในการเสริมสร้างและพัฒนาต่าง ๆ

ส่งผลให้ผู้ชมนิทรรศการสามารถรับทราบถึงนิเวศวิทยาวัฒนธรรมได้มากขึ้น ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาวัฒนธรรมภายในประเทศ (Hou Jiang, 2012)

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ตั้งอยู่บริเวณเขตสวนเอ๋ิกซีโป ปาร์ค เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นตั้งสถานที่อันเปี่ยมด้วยแหล่งทรัพยากรทางอารยธรรม วัฒนธรรม และภูมิทัศน์ทางธรรมชาติมากมาย โดยหอนิทรรศการจัดแสดงภายใต้หัวข้อ “การเดินทางของสายน้ำ และบทล่าน้ำแห่งอารยธรรม” โดยแบ่งออกเป็นห้าหอ นิทรรศการ ได้แก่ ส่วนของการเกริ่นแนะนำ ส่วนการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ ส่วนอัญมณีแห่งกลุ่มน้ำ ส่วนพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มน้ำ และส่วนการสำรวจกลุ่มน้ำทั้งห้าทวีปของโลก โดยหนึ่งในนั้นมีนิทรรศการที่สำคัญ คือส่วนของนิทรรศการอัญมณีแห่งกลุ่มน้ำ ซึ่งเป็นการตั้งแสดงตัวอย่างจำลองของสัตว์และพืชอันทรงคุณค่ากว่า 3,000 ชิ้น ที่รวมรวมมาจากกลุ่มน้ำสำคัญทั้งสิบสายของโลก ได้แก่ แม่น้ำอเมซอน แม่น้ำมิสซิสซิปปี แม่น้ำเยนิเซย์ แม่น้ำคงคา แม่น้ำโขง แม่น้ำเมอร์เรย์ แม่น้ำดานูบ แม่น้ำฮวงโห แม่น้ำไนล์ และแม่น้ำมารา เป็นการเผยให้เห็นถึงความหมายของการวิวัฒนาการตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติ ซึ่งนี่จึงเป็นการกระตุ้นให้ผู้คนเกิดความสนใจในกลุ่มน้ำ และมีจิตสำนึกที่จะรักษาและปกป้องกลุ่มน้ำเหล่านี้เอาไว้

ในวันที่ 12 เดือน กรกฎาคม ปี ค.ศ. 2018 เป็นวันแรกที่พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Wuhan Beilin Dahe Life Museum) ได้จัดพิธีเปิดบริการให้เข้าเยี่ยมชมอย่างเป็นทางการวันแรก ซึ่งเป็นการออกแบบนิทรรศการภายใต้หัวข้อ “การเดินทางของสายน้ำ และบทล่าน้ำแห่งอารยธรรม” จนทำให้สามารถคว้ารางวัลยอดเยี่ยมจากงานประกวดสิบสุดยอดพิพิธภัณฑ์แห่งชาติ ครั้งที่ 16 มาครองไว้ได้ ทั้งยังมีกิจกรรมชวนชมพิพิธภัณฑ์ยามค่ำคืน และค่ายกิจกรรมศึกษาและวิจัยในหัวข้อด้านสังคมมนุษย์วิทยา อีกทั้งกระทรวงการศึกษายังมอบหัวข้อทัศนศึกษาชื่อว่า “การลงพื้นที่ศึกษาและปฏิบัติงานจริงให้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาทั้งประเทศ” อีกด้วย จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ (Wuhan Beilin Dahe Life Museum) ได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญเชิงวัฒนธรรมและเชิงธรรมชาติของเมืองอู่ฮั่นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ("Wuhan Berlin Dahe Natural Museum Official Website," 2023)

เนื่องจากจำนวนของพิพิธภัณฑ์ที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ระเบียบการจัดการยังมีความเข้มงวดสูงขึ้น ด้วยความร่ำรวยทางวัฒนธรรม หลักสูตรวิชาที่ค้นคว้าวิจัยสิ่งมีชีวิตอันน่าสนใจได้กลายเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบของนิทรรศการ เพื่อให้การถ่ายทอดวัฒนธรรมมีทิศทางดำเนินการที่ดียิ่งขึ้น และขยายชื่อเสียงให้เป็นที่รู้จักในวงกว้าง พิพิธภัณฑ์ภายในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน กำลังค่อย ๆ ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการออกแบบรูปแบบนิทรรศการทางด้านภาพลักษณ์ที่เป็น

ประโยชน์ต่อการสร้างแรงจูงใจ โดยนำทรัพยากรทางวัตถุที่เก็บรักษาไว้มาทำการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ตรรกะตรอง เพื่อนำรูปร่าง สี สัน สัญลักษณ์เครื่องหมาย และรูปแบบอื่น ๆ ของวัฒนธรรมที่มี อยู่ในพิพิธภัณฑ์มาทำการออกแบบเป็นชุดสัญลักษณ์เครื่องหมายทางภาพลักษณ์ ซึ่งจะเป็นการหยั่ง รากลงในวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของพิพิธภัณฑ์นั้น ๆ ทั้งยังสามารถนำมาปรับใช้ สภาพแวดล้อมโดยรวมของพิพิธภัณฑ์ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีในการเยี่ยมชมของนักท่องเที่ยว และช่วย ให้เกิดประโยชน์ในด้านการบริการได้เป็นอย่างดีด้วย การออกแบบภาพลักษณ์นิทรรศการไม่เพียงแต่ เป็นการนำเสนอให้เห็นถึงแก่นแท้ของวัฒนธรรมเพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นการสร้างความชำนาญพิเศษ ความเป็นลักษณะเฉพาะ และสร้างความหลากหลายให้กับพิพิธภัณฑ์เช่นกัน ส่งผลให้เกิดประโยชน์ เชิงบวกในการส่งเสริมด้านการโฆษณากับภายนอกและการพัฒนาเศรษฐกิจของพิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีแหล่งทรัพยากร และการให้ความรู้ที่มากมาย ทว่าเนื่องจากพิพิธภัณฑ์แห่งนี้เปิดในปี ค.ศ. 2018 ที่ถือเป็นการเปิด พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติต่อสาธารณชนครั้งแรก ทำให้ในด้านการออกแบบภาพลักษณ์ และด้านการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ยังอยู่ในขั้นตอนของการเริ่มต้นเท่านั้น โดยยังมีได้มีการ ออกแบบภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์และแผนการประชาสัมพันธ์ทาง วัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น วัตถุประสงค์ของงานคุณนิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งเน้นศึกษาผ่านการลง พื้นที่สำรวจภาคสนามและปฏิบัติงานจริงในหอนิทรรศการทั้งห้าของพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติเป็ยหลินต้า เหอ อันได้แก่ หัวข้อนิทรรศการ จุดเด่นของสะสม วิธีการจัดแสดง สิ่งอำนวยความสะดวก ค่าโครงการนิทรรศการ โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาผนวกกับชุดองค์ความรู้ทั้งหมดเพื่อเป็น แนวทางชี้แนะในการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ โดยได้สรุปและรวบรวมปัญหาคำติชม ที่นักท่องเที่ยวเสนอแนะหลังจากเข้าชมนิทรรศการผ่านการตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งผนวกแนว ทางแก้ไขตามทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำผลการออกแบบขั้นสุดท้ายมาประยุกต์ใช้งานจริงและยัง ประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์เพื่อช่วยให้ผู้เยี่ยมชมได้รับประสบการณ์ที่ดีที่สุด อีกทั้งยัง ได้สัมผัสถึงประสบการณ์เชิงวิสัยทัศน์ด้วย ขณะเดียวกันก็ให้ข้อมูลอ้างอิงสำหรับการออกแบบ ภาพลักษณ์ซึ่งเป็นเสมือนกระจกที่สะท้อนแบบอย่างให้แก่พิพิธภัณฑ์อื่น ๆ นั่นเอง

คำถามของการวิจัย

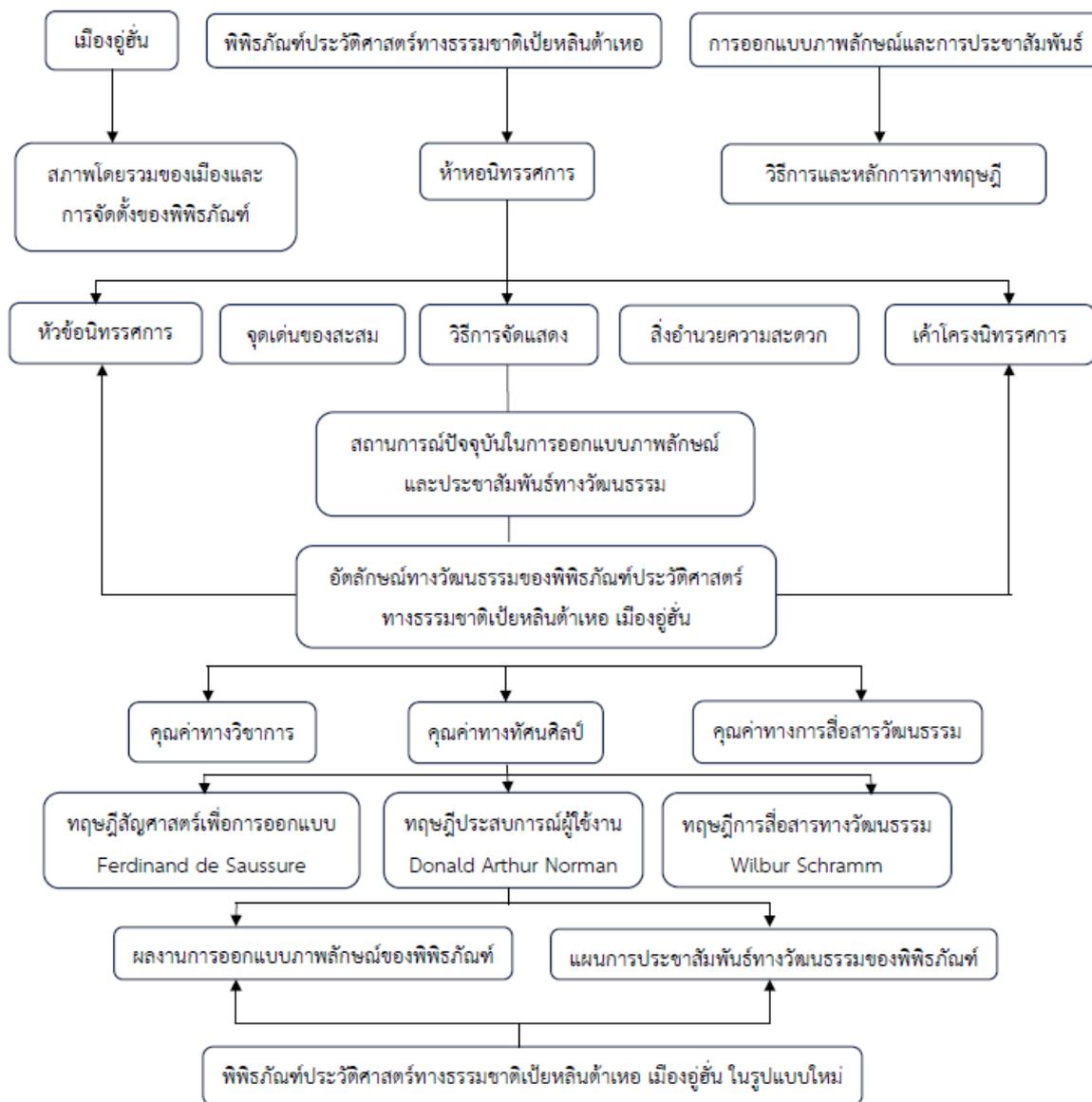
1. อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ปรากฏให้เห็นในด้านใดบ้าง
2. จะสามารถนำทฤษฎีสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบมาประยุกต์ใช้ในการถอดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น เพื่อการออกแบบผลงานภาพลักษณ์ได้อย่างไร
3. จะสามารถประยุกต์ใช้การออกแบบผลงานภาพลักษณ์ในการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น เพื่อสร้างชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายได้อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารายละเอียดเนื้อหาของการจัดนิทรรศการทั้งห้าของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้แก่ หัวข้อนิทรรศการ จุดเด่นของสะสม วิธีการจัดแสดง สิ่งอำนวยความสะดวก ค่าโครงนิทรรศการ
2. เพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่มีอยู่ในการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา
3. เพื่อการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมสำหรับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีศึกษาถึงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องระหว่างเมืองอู่ฮั่น พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ ตลอดทั้งการออกแบบและการเผยแพร่วัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นถึงศึกษาถึงความสำคัญและความหมายของการเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ผ่านการมองเห็น และดำเนินการจัดรายละเอียดรูปแบบหอนิทรรศการทั้งห้าของพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ ประกอบด้วย หัวข้อนิทรรศการ จุดเด่นของสะสม วิธีการจัดแสดง สิ่งอำนวยความสะดวก ค่าโครงนิทรรศการ เพื่อสรุปอัตลักษณ์ด้านคุณค่าทางวิชาการ คุณค่าทางทัศนศิลป์ และคุณค่าด้านการเผยแพร่วัฒนธรรม ที่ครอบคลุมอยู่ทั้งหมดภายในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ จากนั้นจึงดำเนินการขมวดทฤษฎีและหลักการเพื่อประยุกต์ใช้ในการออกแบบภาพลักษณ์และเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ



ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา:

1) ศึกษาเนื้อหาสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับลำดับขั้นตอนในการเข้าเยี่ยมชมหอนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น คือ ส่วนการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ ส่วนอัญมณีแห่งกลุ่มน้ำ ส่วนพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มน้ำ เนื้อหาความลึกลับของกลุ่มน้ำโดยมีเนื้อหาและอัตลักษณ์ภายในห้าหอนิทรรศการที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนิทรรศการ จุดเด่นของสะสมวิธีการจัดแสดง สิ่งอำนวยความสะดวก เค้าโครงนิทรรศการ

2) ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวิธีการในการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์

3) ศึกษาสภาพและความต้องการในปัจจุบันของการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

2. ขอบเขตด้านพื้นที่: พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เขตสวนเอ๊กซ์โป ปาร์ค (Garden Expo Park) เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย

3. ขอบเขตด้านเวลา: ตั้งแต่วันที่ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ในเดือน กรกฎาคม ปี ค.ศ.2018 จวบจนปัจจุบัน

4. ขอบเขตด้านการออกแบบ:

1) การออกแบบผลงานภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น แบ่งออกเป็น การออกแบบพื้นฐานและการประยุกต์ใช้ในส่วนของการออกแบบพื้นฐาน ประกอบด้วย การออกแบบเครื่องหมายสัญลักษณ์ รูปแบบมาตรฐาน ตัวอักษร สีมาตรฐาน รูปทรง เสริม สีตกแต่งเสริม และการออกแบบมาสคอต สำหรับการประยุกต์ใช้ ประกอบด้วย การออกแบบระบบป้ายนำทาง โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ ตัวเข้าเยี่ยมชม แผนที่ภายในหอนิทรรศการ ออกแบบงานลิขสิทธิ์ต่อเนื่องโดยนำเอาผลลัพธ์ การออกแบบขั้นสุดท้าย และผลสำเร็จของตราสารอนุพันธ์ไปประยุกต์ใช้ในการเผยแพร่วัฒนธรรมและการนำไปใช้จริงกับพิพิธภัณฑ์

2) แผนการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ

วิธีดำเนินการวิจัย

ดุชนีนิพนธ์ฉบับนี้ได้ผสมผสานการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีและการออกแบบโดยลงมือปฏิบัติอย่างใกล้ชิด โดยได้นำวิธีการวิจัยต่าง ๆ อาทิ การวิจัยทางเอกสาร การวิจัยภาคสนาม การตอบแบบสอบถาม และการวิจัยแบบสหวิทยาการ มาผสมผสานและบูรณาการร่วมกัน ส่งผลให้งานวิจัยนี้เปี่ยมไปด้วยหลักทฤษฎีอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังสามารถผสมผสานกับการลงมือปฏิบัติได้จริง ทำให้ผลการวิจัยนี้ สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริงและเกิดประโยชน์สูงสุด

1. การวิจัยทางเอกสาร

ดุชนีนิพนธ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นผ่านการพิสูจน์ กลั่นกรอง สรุปแนวคิดเอกสารอ้างอิง รายงานการวิจัย กรณีตัวอย่างจริง จากนั้นหาทฤษฎีและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อนำไปจัดระเบียบอัตลักษณ์ของการจัดนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ ตลอดจนบูรณาการแนวคิดเพื่อออกแบบภาพลักษณ์ และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

2. การวิจัยภาคสนาม

ทำการวิจัยภาคสนาม ณ พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น เพื่อสรุปสาระสำคัญของห้าหอนิทรรศการที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหัวข้อนิทรรศการ จุดเด่นของสะสมวิธีการจัดแสดง สิ่งอำนวยความสะดวก เค้าโครงนิทรรศการ จากนั้นดำเนินการผนวกและสรุปอัตลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์เพื่อใช้เป็นเอกสารในการวิจัยที่สามารถเป็นประโยชน์สำหรับต่อยอดในการเขียนดุชนีนิพนธ์ในอนาคตต่อไป

3. การตอบแบบสอบถาม

การตอบแบบสอบถามถือเป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลที่พบเห็นได้บ่อย โดยทำการออกแบบแบบสอบถาม และแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น แนวคิด ข้อคิดเห็น และท่าทีการตอบสนอง ซึ่งดุชนีนิพนธ์นี้ได้ทำการสำรวจกลุ่มผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นทุกท่าน ผ่านการใช้แบบสอบถาม โดยกลุ่มเป้าหมายมีอาชีพ อายุ และงานอดิเรกที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ดังนั้น การบรรลุซึ่งวัตถุประสงค์ของการใช้แบบสอบถาม จึงขึ้นอยู่กับความเข้าใจกลุ่มผู้ใช้งานในด้านความคาดหวังและความชื่นชอบที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ รวบรวมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้คนระหว่างเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ จากข้อมูลเหล่านี้ จะทำให้สามารถออกแบบผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการทางด้านจิตใจและความพึงพอใจในคุณภาพสูงของผู้ใช้งานได้

4. การวิจัยแบบสหวิทยาการ

เริ่มจากมุมมองที่หลากหลายในแต่ละสาขาวิชา ผ่านองค์ความรู้หลากหลายด้าน เช่น ศาสตร์ด้านการออกแบบ จิตวิทยาผู้ใช้ การสื่อสาร และการศึกษา วิเคราะห์ปัญหาที่หลงเหลืออยู่ในด้านการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น เพื่อเลือกแนวทางที่เหมาะสมทางด้านทฤษฎีและขั้นตอนในการออกแบบมาใช้ในการแก้ไข้ปัญหา

ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนการสำรวจ :

1. ศึกษาหนังสือ เอกสารงานวิจัย วารสาร ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ พร้อมทั้งทำการศึกษาค้นคว้าจากห้องสมุด ห้องเก็บเอกสารสำคัญ และอินเทอร์เน็ต ทำการสรุปผลการวิจัยของผู้วิจัยท่านก่อน เพื่อได้รับวิธีการและและหลักการทางทฤษฎีที่มีความเหมาะสมกับงานวิจัยนี้
2. การวิจัยภาคสนามในส่วนของเนื้อหาทำหอนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ประกอบด้วย หัวข้อนิทรรศการ จุดเด่นของสะสม วิธีการจัดแสดง สิ่งอำนวยความสะดวก และโครงสร้างนิทรรศการ ทำการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิที่เป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงรูปภาพที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การออกแบบตารางแบบสอบถามของดุชฎินิพนธ์นี้เป็ยมไปด้วยแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้

ขั้นตอนการปฏิบัติ :

1. จากการรวบรวมวรรณกรรมและการวิจัยภาคสนามในช่วงแรก ทำให้ค้นพบปัญหาที่หลงเหลืออยู่ในการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ และจากการวาดภาพแบบร่างในช่วงแรก ทำให้ได้รับต้นแบบของออกแบบ ดำเนินการแลกเปลี่ยนกับบุคคลที่มีส่วนรับผิดชอบด้านการออกแบบของแต่ละแผนก เพื่อให้แน่ใจว่า ต้นแบบนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง
2. ขั้นตอนการปฏิบัติในช่วงกลาง สามารถใช้ซอฟต์แวร์ Ai และ Ps เพื่อวาดองค์ประกอบพื้นฐานที่เป็นภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย แบบแปลนในการออกแบบโลโก้ แบบแปลนตัวอักษรมาตรฐาน กราฟิกเสริม มาสคอต ฯลฯ
3. การใช้งานและการปรับแต่งในช่วงหลัง หลังจากที่อยู่องค์ประกอบพื้นฐานของภาพลักษณ์เสร็จสมบูรณ์แล้ว ทำการแลกเปลี่ยนกับบุคคลที่มีส่วนรับผิดชอบด้านการออกแบบของแต่ละแผนกภายในพิพิธภัณฑ์อีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้แน่ใจว่าแผนการมีความสมบูรณ์แบบ และในตอนท้าย นำแบบร่างที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ไปใช้กับงานจริงกับพิพิธภัณฑ์

ขั้นตอนการแสดงผลลัพธ์ของการออกแบบและการประเมิน:

1. เชิญเหล่านักออกแบบของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลงาน โดยตัดสินคุณค่าทางทัศนศิลป์และคุณภาพการออกแบบผ่านมุมมองของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจะเป็นแนวความคิดที่มีพื้นฐานบนความเป็นจริง และความเชี่ยวชาญ ที่มีส่วนช่วยในการยืนยันว่าผลงานการออกแบบนี้ มีความสอดคล้องกับข้อกำหนดและมาตรฐานวิชาชีพหรือไม่

2. นำผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มาสร้างเป็นวัตถุทางกายภาพ จากนั้นนำไปขาย หรือจัดแสดงภายในร้านค้าผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ปรับแต่งแผนการออกแบบโดยอ้างอิงตามความคิดเห็นและความต้องการที่แท้จริงของผู้ใช้งาน เพื่อให้แน่ใจว่าผลงานการออกแบบขั้นตอนสุดท้ายจะสามารถบรรลุผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับได้

จากการพิจารณาปัจจัยข้างต้นอย่างรอบด้าน ทำให้แน่ใจว่าผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ในขั้นสุดท้ายมีความเหมาะสม หรือมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด อีกทั้งต้องพิจารณาถึงความต้องการของผู้ใช้งาน มาตรฐานวิชาชีพ และความเป็นไปได้ เพื่อรับรองว่าผลงานนี้ จะสามารถบรรลุความคาดหวังในแง่ของประสบการณ์ผู้ใช้งานและการนำไปใช้จริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น
2. ได้วิธีการและหลักการของการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น
3. ได้รับรูปแบบและผลงานการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น
4. ได้รับแบบแผนในการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมให้กับพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น เพื่อสร้างชื่อเสียงและแรงจูงใจต่อพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ หมายถึง พิพิธภัณฑ์ที่มีการจัดแสดงตัวอย่างของ สัตว์ พืช กระบวนการวิวัฒนาการทางชีวภาพ ทิวทัศน์ธรรมชาติ ฯลฯ โดยเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีลักษณะ ของการ เก็บรวบรวม ศึกษาวิจัย และเป็นนิทรรศการที่ให้ความรู้ประเภทหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะกระตุ้น ความสนใจของผู้ เยี่ยมชมนิทรรศการให้เกิดความตระหนักรู้ในสภาพแวดล้อมทางนิเวศน์ ผ่านการเผยแพร่ความรู้ทางด้าน วิทยาศาสตร์และธรรมชาติสู่สาธารณชน

2. พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Wuhan Beilin Dahe Life Museum) หมายถึงพิพิธภัณฑ์ที่ตั้งอยู่ภายในสวนเอ็กซ์ โป ปาร์ค (Garden Expo Park) เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอารยธรรมลุ่มน้ำสิ่งมีชีวิต และมนุษย์ โดยมีแบบจำลองของสัตว์ และพืชที่นำมาจัดแสดงกว่า 3000 ชิ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าชมที่จะได้ เรียนรู้ถึงข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ธรรมชาติอย่างถูกต้อง

3. อัตลักษณ์ของนิทรรศการ หมายถึง เนื้อหาสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับลำดับขั้นตอนใน การเข้าเยี่ยมชมหรือนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงของลุ่มน้ำ อัญมณีแห่งลุ่มน้ำ พิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ เนื้อหาความลึกซึ้งของลุ่มน้ำภายในห้านิทรรศการ ทั้งยังมีสาระสำคัญของนิทรรศการ อัตลักษณ์ ของวัตถุที่เก็บรวบรวม กระบวนการในการจัดแสดงนิทรรศการ กิจกรรมทางวิชาการ และแนวทางใน การจัดนิทรรศการ โดยนำด้านต่าง ๆ มาสร้างประสบการณ์ในการจัดนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ เพื่อกำหนดธีม รูปแบบ คุณลักษณะเชิงวิชาการและการมีปฏิสัมพันธ์ของการจัดนิทรรศการ

4. ภาพลักษณ์ หมายถึง การนำเครื่องหมาย สีสัน รูปทรง ตัวอักษร และ รูปแบบอื่น ๆ มาประกอบเข้าด้วยกันให้เป็นชุดสัญลักษณ์ เครื่องหมายทางภาพลักษณ์ โดยประกอบด้วยสองส่วน แบ่งออกเป็นการออกแบบพื้นฐานและการประยุกต์ใช้ ในส่วนของการออกแบบพื้นฐานประกอบด้วย การออกแบบเครื่องหมายสัญลักษณ์ มาตรฐานของรูปแบบตัวอักษร รูปทรงเสริม สีตกแต่งเสริม และ การออกแบบ มาสคอตสำหรับการประยุกต์ใช้ประกอบด้วยการออกแบบระบบป้ายนำทาง โปสเตอร์ ประชาสัมพันธ์ตัวเข้าเยี่ยมชม แผนที่ภายในหรือนิทรรศการออกแบบงานลิขสิทธิ์สืบเนื่อง โดยทั้งหมดนี้ จะช่วยให้ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์เกิดโครงสร้างที่เป็นหนึ่งเดียวมีมาตรฐาน และครบถ้วนสมบูรณ์

5. การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ จุดประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ทาง วัฒนธรรมนั้นจะใช้วิธีต่าง ๆ ในการดึงดูดผู้ชมด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ คุณค่าทางการสื่อสาร วัฒนธรรมและคุณค่าทางทัศนศิลป์ เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและเคารพต่อวัฒนธรรมในสังคม ซึ่งเป็นหน้าที่อันสำคัญอย่างหนึ่งของพิพิธภัณฑ์ จากนั้นดำเนินการออกแบบแนวทางการเผยแพร่และ

กิจกรรมทางการตลาดที่สอดคล้องต่อสถานการณ์ปัจจุบันและความต้องการที่ได้จากการศึกษาค้นเพื่อ
ช่วยสร้างชื่อเสียงและแรงจูงใจให้กับพิพิธภัณฑ์ต่อไป



บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เมืองอู่ฮั่น เป็นเมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน และถือเป็นแหล่งศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการคมนาคมที่สำคัญบริเวณพื้นที่ตอนกลางของประเทศจีน เมืองอู่ฮั่นมีประวัติศาสตร์อันยาวนานและมีมรดกทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ได้รับการยกย่องว่าเป็นเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งชาติ นอกจากนี้แล้ว เมืองอู่ฮั่น ยังถือเป็นหนึ่งในแหล่งกำเนิดอารยธรรมฉู่ ที่ยังอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ตัวอย่างเช่น จิวฉู่ ทัศนกรรมเย็บปักถักร้อยฉู่ จิตรกรรมฉู่ เป็นต้น ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงความอุดมสมบูรณ์และเสน่ห์ของศิลปะชาติพันธุ์ในท้องถิ่น

เมืองอู่ฮั่นมีชื่อเสียงมาจากแหล่งประวัติศาสตร์ที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน และมีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และโบราณสถานที่มีชื่อเสียงมากมาย อาทิ หอคอยกระเรียนเหลือง อุทยานชิงชว่นเก้อ กู่ฉินไถ (เวทีบรรเลงกู่ฉิน) วัดกู่ยี่หยวน โดยล้วนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้รักในงานศิลปะจำนวนมากให้มาชื่นชมและเพลิดเพลิน โบราณสถานเหล่านี้ ไม่เพียงแต่จะสะท้อนให้เห็นถึงประวัติศาสตร์อันยาวนานของเมืองอู่ฮั่นเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงแก่นแท้ของสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมจีนแบบดั้งเดิม รวมถึงการออกแบบจัดสวนอีกด้วย (Wuhan Municipal Culture and Tourism Bureau, 2023)



ภาพที่ 2-1 แผนที่เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน

ที่มา: (<https://en.wikipedia.org/wiki/Wuhan>)

หมายเหตุ: พื้นที่สีเหลืองคือที่ตั้งของเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการพัฒนาการทางประวัติศาสตร์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดหย่อน ส่งผลให้ “กระแสนของพิพิธภัณฑ” ได้กลายเป็นประเด็นที่สื่อมวลชนและประชาชนให้ความสนใจ เมื่อผู้คนเหล่านั้นเข้าไปเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ ก็ราวกับกำลังเดินเข้าสู่อุโมงค์แห่งกาลเวลา ทำให้เห็นถึงภาพการอพยพและการย้ายถิ่นฐานของมนุษย์เมื่อครั้งอดีต อีกทั้งยังสามารถสัมผัสกับพัฒนาการของอารยธรรมได้ ในฐานะที่เมืองอู่ฮั่นเป็นเมืองที่ทันสมัยเมืองหนึ่ง ส่งผลให้สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ พิพิธภัณฑได้เริ่มที่จะมีบทบาทมากขึ้น และได้กลายเป็นสมบัติอันล้ำค่าในวัฒนธรรมสังคมเมือง ซึ่งพิพิธภัณฑไม่เพียงแต่จะแสดงมรดกทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เมืองที่หลากหลายให้แก่ผู้ชมเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการสืบทอดความรู้และการศึกษาทางวัฒนธรรม พิพิธภัณฑเป็นดังผู้ถือครองความทรงจำของเมือง ทำให้ผู้คนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ วิวัฒนาการทางวัฒนธรรม และวิวัฒนาการทางสังคมในเมืองแห่งนี้ โดยผ่านโครงการทางการศึกษา การจัดแสดงผลนิทรรศการอันแสนล้ำค่า และการโชว์ผลงานศิลปะที่น่าหลงใหล ทำให้เมืองแห่งนี้เปี่ยมไปด้วยเสน่ห์อันสื่อถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเมือง (Zhang GuiYuan, 2012)

สภาพโดยสังเขปของเมืองอู่ฮั่น

1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของเมืองอู่ฮั่น

เมืองอู่ฮั่น มีชื่อเรียกโดยย่อว่า “ฮั่น” ได้รับการขนานนามว่าเป็นเมืองแห่งแม่น้ำ มีที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงของมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน ซึ่งเป็นที่บรรจบของแม่น้ำแยงซีและแม่น้ำฮั่น มีพิกัดทางภูมิศาสตร์ คือ ละติจูด $29^{\circ}58' - 31^{\circ}22'$ เหนือ และลองจิจูด $113^{\circ}41' - 115^{\circ}05'$ ตะวันออก ชื่อเมือง “อู่ฮั่น” มาจากการรวมกันของเมืองในประวัติศาสตร์ ได้แก่ เมืองอู่ซาง ฮั่นหยาง และฮั่นโจว ซึ่งทั้งสามเมืองรู้จักกันในชื่อ “เมืองทั้งสามของอู่ฮั่น” อีกทั้งเมืองทั้งสามนี้ มีแม่น้ำแยงซีเกียง และแม่น้ำฮั่นไหลผ่าน จึงต้องมีการสร้างสะพานและอุโมงค์เพื่อเชื่อมเมืองทั้งสามเข้าด้วยกัน เพราะเหตุนี้จึงทำให้เมืองอู่ฮั่น กลายเป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในมณฑลและเป็นเมืองที่มีระบบและผังซับซ้อน เมืองอู่ฮั่นไม่ได้เป็นแค่ศูนย์กลางทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญ นั่นเป็นเพราะเมืองอู่ฮั่นมีทางรถไฟมากกว่าสิบสาย และมีการสร้างทางหลวงเชื่อมต่อเมืองอู่ฮั่นเข้ากับเมืองและมณฑลข้างเคียง จึงทำให้เมืองอู่ฮั่นได้รับการขนานนามว่าเป็น “ทางสู่มณฑลทั้งเก้า” (“Wuhan geography”, 1997)



ภาพที่ 2-2 สามเมืองของอู่ฮั่น (อู่ซาง ฮั่นหยาง และฮั่นโข่ว) และตำแหน่งของ แม่น้ำแยงซีเกียง และ แม่น้ำฮั่น ที่มา: (<http://i7q.cn/5UDDSF>)

หมายเหตุ: ด้านซ้ายมือของภาพคือบริเวณเมืองอู่ซาง ขวามือคือบริเวณเมืองฮั่นหยาง และฮั่นโข่ว ตามลำดับ บริเวณตรงกลางคือแม่น้ำแยงซีเกียง และแม่น้ำที่แตกแขนงไปทางด้านขวาคือแม่น้ำฮั่น

เมืองอู่ฮั่น ถือเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดบริเวณลุ่มน้ำแยงซีเกียง และมีสภาพแวดล้อมทาง ภูมิศาสตร์ที่หลากหลาย ทำให้เมืองอู่ฮั่นมีความสำคัญยิ่งต่อประเทศจีน แม่น้ำแยงซีเกียง ได้รับการขนานนามว่าเป็นแม่น้ำสายหลักของประเทศ ที่คอยหล่อเลี้ยงประชาชนและแผ่นดินมาเป็นเวลาหลาย ยุคสมัย และมีฐานการผลิตทางอุตสาหกรรมและเมืองที่สำคัญตลอดแนวฝั่งแม่น้ำ ในฐานะที่เมืองอู่ฮั่น เป็นจุดบรรจบของแม่น้ำแยงซีเกียง ทำให้นอกจากการคมนาคมและการขนส่งทางน้ำที่มีความ เจริญรุ่งเรืองแล้ว ยังเป็นส่วนผลักดันอันแข็งแกร่ง ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำ ทั้งหมด เมืองอู่ฮั่นได้รับประโยชน์จากสายน้ำแห่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านของการทำเกษตรกรรม และการชลประทาน ซึ่งข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์นี้ ทำให้อุตสาหกรรมทางการเกษตรบริเวณรอบ เมืองอู่ฮั่นมีความเจริญก้าวหน้า และมีส่วนสำคัญต่อการสนองความต้องการทางด้านอาหารและ ผลผลิตทางการเกษตรของมณฑลหูเป่ย์ และพื้นที่บริเวณข้างเคียง และเพราะเมืองอู่ฮั่นมีพื้นที่ทาง ภูมิศาสตร์ที่มีความโดดเด่น จึงทำให้เมืองอู่ฮั่นกลายเป็นเมืองศูนย์กลางที่สำคัญบริเวณลุ่มน้ำแยงซีเกียง และสร้างคุณประโยชน์สูงสุดให้กับการพัฒนาเศรษฐกิจและวัฒนธรรมของประเทศจีน



ภาพที่ 2-3 ภาพถ่ายเมืองอู่ฮั่นในปัจจุบัน ที่มา: <https://b.d4t.cn/agN3VM>

2. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของเมืองอู่ฮั่น

ต้นกำเนิดทางประวัติศาสตร์ของเมืองอู่ฮั่น สามารถสืบย้อนไปถึงยุคสมัยหินใหม่ ประมาณ 3,500 ปีก่อนคริสตกาล ท่ามกลางสายธารประวัติศาสตร์อันแสนยาวนาน เมืองอู่ฮั่นถือเป็นเมืองโบราณเมืองหนึ่ง ที่มีอายุกว่า 1000 ปี และสืบสานอารยธรรมมาเป็นเวลาหลายพันปี โดยเมืองอู่ฮั่นเปรียบตั้งพยานคนสำคัญทางประวัติศาสตร์ ที่ทำการบันทึกเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงของราชวงศ์ต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในแต่ละยุคสมัย เมืองอู่ฮั่นไม่ได้เป็นแค่เมืองที่ยังรักษาลึกลงในประวัติศาสตร์โบราณของประเทศไทย แต่ยังได้รับบทบาทสำคัญในแต่ละช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ด้วย (Pi MingXiu, 2011)

ยุคสมัยก่อนราชวงศ์ฉิน (ยุคหินเก่า - 221 ปีก่อนคริสตกาล)

ยุคสมัยก่อนราชวงศ์ฉิน หมายถึง ยุคประวัติศาสตร์อันยาวนานก่อนการสถาปนาราชวงศ์ฉิน ซึ่งครอบคลุมถึงช่วงประวัติศาสตร์ที่สำคัญต่าง ๆ ตั้งแต่สังคมยุคดึกดำบรรพ์ไปจนถึงยุคสงครามระหว่างรัฐ ประกอบด้วยช่วงเวลาสำคัญหลายช่วง คือ ยุคราชวงศ์เซี่ย ยุคราชวงศ์ซาง ยุคราชวงศ์โจวตะวันตก ยุคชุนชิว และยุคสงครามระหว่างรัฐ ในช่วง 10,000 ปีก่อนในยุคสมัยหินใหม่ ได้ปรากฏร่องรอยการดำรงชีพของมนุษย์บริเวณอันหยาง และจากการขุดค้นทางโบราณคดีในยุคแรก ๆ ของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหูเป่ย์ พบว่า เมื่อประมาณ 6,500 - 5,000 ปีก่อน ปรากฏร่องรอยการใช้ชีวิตของมนุษย์ในพื้นที่อันหยาง ซึ่งนี่ถือเป็นวัฒนธรรมโบราณที่ถือเป็นจุดเริ่มต้นของวัฒนธรรมชู่เจียหลิง ("Hubei Culture Wuhan Chapter," 2012)



ภาพที่ 2-4 ขอบเขตของวัฒนธรรมชูเจียหลิง

ที่มา: https://zh.wikipedia.org/wiki/屈家嶺文化#/media/File:Qujialing_map.svg

สมัยราชวงศ์ฉิน อัน ถึง สมัยราชวงศ์สุยและถัง (221 ปีก่อนคริสตกาล - คริสต์ศักราช 907)

ในช่วง 221 ปีก่อนคริสตกาล จักรพรรดิฉินฉื่อ หรือที่เรียกว่า จินซีฮ่องเต้ นั้น ได้รวมมหาอำนาจทั้ง 7 แคว้นของจีนให้เป็นจักรวรรดิที่สมบูรณ์ และเป็นจักรพรรดิพระองค์แรกแห่งจักรวรรดิจีน แม้ว่าจะไม่มีหลักฐานที่มีความสำคัญเป็นพิเศษที่บันทึกเกี่ยวกับพื้นที่บริเวณเมืองอู่ฮั่น แต่เมื่อมีการสถาปนาราชวงศ์ฮั่นขึ้น อู่ฮั่นก็ได้ค่อย ๆ หลอมรวมเข้ากับกระแสการเมืองและวัฒนธรรม และในช่วงปลายของราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ได้มีสงครามเกิดขึ้นบ่อยครั้งและได้มีวีรบุรุษเกิดขึ้นมากมาย มีการก่อตั้งเมืองป้อมที่เก่าแก่ที่สุดในเมืองอู่ฮั่น บริเวณใกล้กับภูเขาจู (เสอซาน) และภูเขาเต่า (กุยซาน) ในปัจจุบัน ได้แก่ “เมืองหยูเยว่” (เขตฮั่นหยาง) และ “เมืองเซี่ยโซ่ว” (เขตอู่ซาง) ซึ่งทั้งสองเมืองอยู่กันคนละฝั่งแม่น้ำ อีกทั้งยังเป็นการวางรากฐานสำหรับรูปแบบเมืองแฝดของเมืองอู่ฮั่นในปัจจุบัน ในช่วงสมัยราชวงศ์สุยและราชวงศ์ถัง เมืองอู่ซางและเมืองฮั่นหยาง ได้กลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าที่สำคัญบริเวณลุ่มน้ำแยงซีเกียง โดยในช่วงยุคสมัยนี้ เศรษฐกิจและวัฒนธรรมของเมืองอู่ฮั่นค่อย ๆ เจริญรุ่งเรือง และกลายเป็นแหล่งรวมตัวของเหล่านักเขียนและศิลปินจากทั่วทุกสารทิศ นอกจากนี้ บริเวณหอนกระเรียนเหลืองที่อยู่ริมฝั่งแม่น้ำแยงซีเกียง ได้กลายเป็นสถานที่ที่ได้รับการยกย่องจากเหล่านักปราชญ์และนักกวีผู้ทรงคุณวุฒิมากมาย ซึ่งถือเป็นการเพิ่มมรดกทางวัฒนธรรมอันแข็งแกร่งให้กับเมืองอู่ฮั่น (Pi MingXiu, 2011)



ภาพที่ 2-5 หอนกกระเรียนเหลือง

ที่มา:https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/66/HuangHe_Tower.jpg

หมายเหตุ: ถ่ายเมื่อปี ค.ศ.1870

ยุคสมัยราชวงศ์ซ่ง หยวน หมิง และชิง (คริสต์ศักราช 907 – คริสต์ศักราช 1840)

ในช่วงยุคสมัยราชวงศ์ซ่ง หยวน หมิง และชิง เมืองอู่ฮั่นถือเป็นยุคทองแห่งความเจริญรุ่งเรืองทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม และได้กลายเป็นหนึ่งในเมืองที่สำคัญยิ่งทางตอนใต้ ในช่วงยุคสมัยของราชวงศ์ซ่งเหนือและใต้ เมืองอู่ฮั่นก็ได้ผงาดขึ้นสู่การเป็นเมืองใหญ่ลำดับที่สองของจีนในด้านการเมืองและการทหาร ซึ่งนอกจากจะเป็นศูนย์กลางตัดสินใจนโยบายทางการเมืองระดับชาติแล้ว ยังมีภารกิจพัฒนาความเจริญรุ่งเรืองในด้านวัฒนธรรมและการค้าขาย เมื่อถึงราชวงศ์หยวน และราชวงศ์หมิง เมืองอู่ฮั่นก็ยังคงเป็นเมืองที่ครองตำแหน่งทางด้านเศรษฐกิจและการคมนาคมที่สามารถดึงดูดเหล่านักลงทุนจำนวนมากให้มาทำธุรกิจหาเลี้ยงชีพที่เมืองนี้ได้ นอกจากนี้ยังถือเป็น การส่งเสริมหกอุตสาหกรรมหลัก เช่น อุตสาหกรรมเกลือ อุตสาหกรรมการผลิตเพาเวอร์ซีฟฟลาย อุตสาหกรรมไม้ เป็นต้น ให้เกิดการพัฒนาและมีความเจริญรุ่งเรือง เมื่อดำเนินมาถึงช่วงต้นและกลางของราชวงศ์ชิง เมืองฮั่นไช่ เมืองจูเซียนเจิ้ง เมืองจิ้งเต๋อเจิ้น และเมืองฝอซาน ได้รับการขนานนามว่าเป็นสี่เมืองเลื่องชื่อ และได้กลายเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมทั้งทางน้ำและทางบกของประเทศจีน

ช่วงปลายของยุคสมัยราชวงศ์ชิง (คริสต์ศักราช 1840 – คริสต์ศักราช 1912)

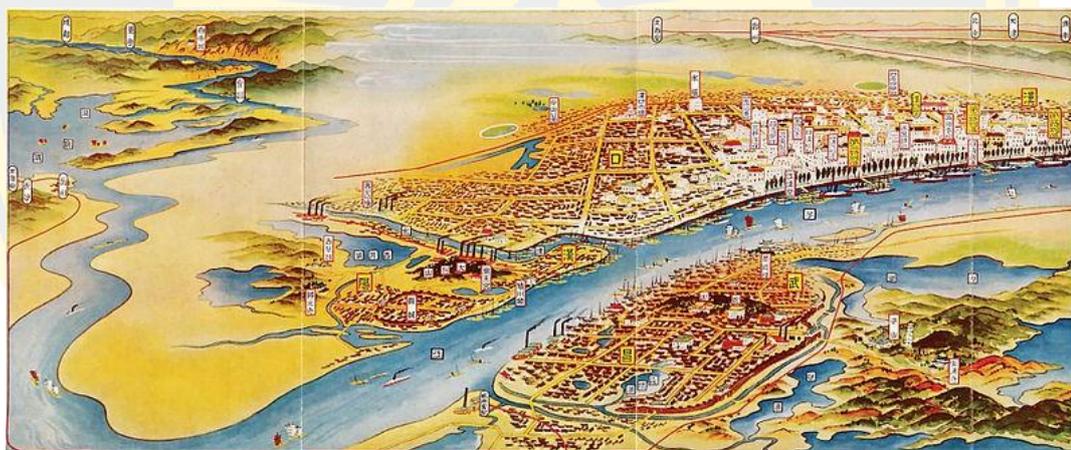
ในช่วงปลายสมัยราชวงศ์ชิง เริ่มตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 จนถึงต้นศตวรรษที่ 20 เมืองอู่ฮั่นถือเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดเป็นลำดับที่สองของประเทศจีน ได้รับการขนานนามว่าเป็น "ชิคาโกแห่งตะวันออก" และในช่วงที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ เมืองอู่ฮั่นก็ได้เป็นพยานสำหรับเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ทางด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และอื่น ๆ นับตั้งแต่สงครามฝิ่นปะทุขึ้นในปี ค.ศ. 2383 การลงทุนจากต่างประเทศก็ได้หลั่งไหลเข้ามาในประเทศจีน และส่งผลให้เมืองฮั่นໄໄได้รับการแต่งตั้งขึ้นเป็นท่าเรือตามสนธิสัญญา และเมืองอู่ฮั่นก็ได้กลายเป็นเมืองกิ่งอาณานิคมและกิ่งศักดินา ทั้งนี้ การเปิดท่าเรือตามสนธิสัญญานี้ ได้ดึงดูดให้ชาวอังกฤษ รัสเซีย ฝรั่งเศส เยอรมนี ญี่ปุ่น และประเทศอื่น ๆ มาตั้งสัมปทานในเมืองฮั่นໄໄ ซึ่งนอกจากจะส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองทางการค้าในเมืองฮั่นໄໄแล้ว ยังทำให้การค้าระหว่างประเทศของเมืองฮั่นໄໄเจริญรุ่งเรือง (Pi MingXiu, 2011)



ภาพที่ 2-6 เมืองฮั่นໄໄในอดีตที่ได้รับการขนานนามว่าเป็น “ชิคาโกแห่งตะวันออก” (ช่วงปลายสมัยราชวงศ์ชิง) ที่มา: (https://zh.wikipedia.org/wiki/武汉历史#/media/File:Wuhan_13.jpg)

ยุคสาธารณรัฐจีน (คริสต์ศักราช 1912 – คริสต์ศักราช 1949)

ประวัติศาสตร์ของอู่ฮั่นในสมัยสาธารณรัฐจีนตั้งแต่ปี ค.ศ.1912 - ค.ศ.1949 ได้ครอบคลุมเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญต่าง ๆ ประกอบด้วย การปฏิรูปอย่างลึกซึ้งในด้านการเมือง สังคม และวัฒนธรรม และในวันที่ 10 ตุลาคม ค.ศ. 1911 ได้เกิดการปฏิวัติซินไฮ่ขึ้นในเมืองอู่ฮ่าง ซึ่งหลังจากที่การปฏิวัตินี้ประสบความสำเร็จ กองทัพที่ก่อกบฏได้ประกาศแยกตัวออกจากกองทัพรัฐบาลของราชวงศ์ชิงและได้สถาปนาสาธารณรัฐแห่งแรกของเอเชีย คือสาธารณรัฐจีน โดยการสถาปนาสาธารณรัฐจีนนี้ ถือเป็นการปิดฉากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ของจีน ที่ยาวนานกว่า 2,000 ปี นับแต่นั้นมา เมืองอู่ฮั่นก็ได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นทางประวัติศาสตร์ที่เปลี่ยนแปลงชะตากรรมของจีน ทั้งนี้ ด้วยชัยชนะจากสงครามเป่ย์ผา ทำให้สาธารณรัฐจีนได้ย้ายเมืองหลวงมาที่เมืองเมืองอู่ฮั่น โดยได้รวมเมืองฮั่นโฮ่ว ฮั่นหยาง และอู่ฮ่างเข้าด้วยกัน และตั้งเป็น เขตจิงเจ้า (เมืองหลวง) และตั้งชื่อว่าเมืองอู่ฮั่น ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่เมืองอู่ฮั่นได้รวมทั้ง 3 เมืองให้เป็นหนึ่งเดียว



ภาพที่ 2-7 ภาพแผนที่ทั้งสามเมืองในอู่ฮั่น ที่วาดโดยชาวญี่ปุ่น

ที่มา: (https://zh.wikipedia.org/wiki/武汉历史#/media/File:Hankou_1930.jpg)

ยุคสาธารณรัฐประชาชนจีน (คริสต์ศักราช 1949 - ปัจจุบัน)

สาธารณรัฐประชาชนจีนตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1949 และสามเมืองในอู่ฮั่นก็ได้รับการปลดปล่อยจากสงครามในครั้งนั้น และตั้งชื่อตามชื่อเดิมว่า เมืองอู่ฮั่น หลังจากนั้นเมืองอู่ฮั่นก็ได้กลายเป็นเมืองที่สำคัญในระบอบการปกครองใหม่ของจีน โดยในช่วงการก่อตั้งลัทธิแบบสังคมนิยม เมืองอู่ฮั่นได้เกิดการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก อีกทั้งเกิดการขับเคลื่อนทางด้านอุตสาหกรรมที่สำคัญ ซึ่งการปฏิบัติตามนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจของจีน ทำให้เมืองอู่ฮั่นกลายเป็นเมืองแนวหน้าแห่งการปฏิรูปเศรษฐกิจ

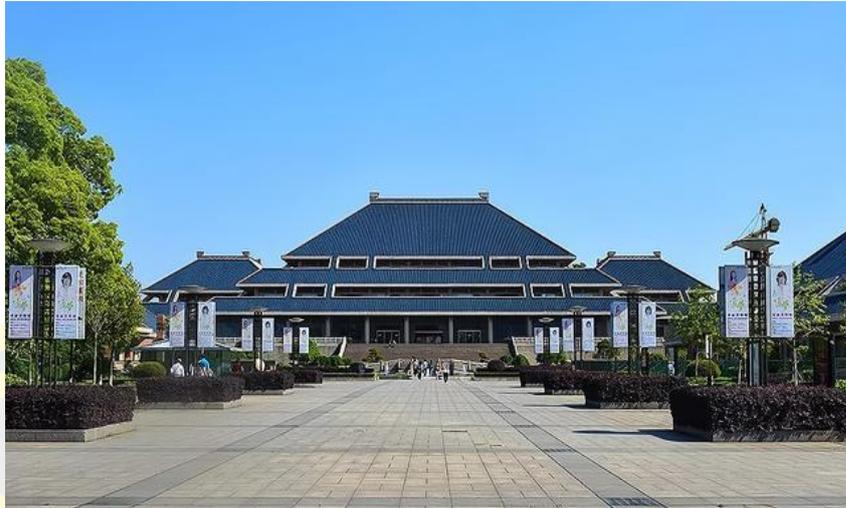
และได้ดึงดูดการลงทุนและการพัฒนาทางอุตสาหกรรมจำนวนมาก ทั้งนี้ในปี ค.ศ.2019 เมืองอู่ฮั่นได้กลายเป็นจุดสนใจของโลกอีกครั้ง เนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งการแพร่ระบาดเริ่มแรกที่เมืองอู่ฮั่น ก่อนจะแพร่กระจายไปทั่วโลก ต่อมารัฐบาลจีนได้ใช้มาตรการที่เข้มงวดเพื่อควบคุมการแพร่ระบาดในครั้งนี ซึ่งปัจจุบัน เมืองอู่ฮั่นได้ยกเลิกการล๊อคดาวน์อย่างสมบูรณ์ และกลับมาสร้างเศรษฐกิจและวัฒนธรรมเมืองตามเดิม("Hubei Provincial People's Government Website," 2020)

3. สถานการณ์การก่อกำเนิดของพิพิธภัณฑสถานในเมืองอู่ฮั่น

เมืองอู่ฮั่น ถือเป็นเมืองที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศจีน โดยมีมรดกทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และทางธรรมชาติอันยาวนาน จากรายชื่อพิพิธภัณฑสถานที่ประกาศโดยสมาคมพิพิธภัณฑสถานแห่งประเทศจีนเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ.2020 พบว่า พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติชั้น 1 2 และ 3 นั้น มีจำนวนพิพิธภัณฑสถานที่ตั้งอยู่ในเมืองอู่ฮั่นมากถึง 90% และจัดอยู่ในกลุ่มพิพิธภัณฑสถานที่ดีที่สุดในบรรดาพิพิธภัณฑสถานเมืองรองมณฑลของประเทศจีน ปัจจุบัน จำนวนของพิพิธภัณฑสถานประเภทต่าง ๆ ในเมืองอู่ฮั่นเพิ่มสูงถึง 124 แห่ง และมีพิพิธภัณฑสถาน 6 แห่งที่ได้รับการจัดอันดับให้เป็นพิพิธภัณฑสถานชั้นหนึ่งของประเทศจีน ซึ่งข้อมูลนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงการที่รัฐบาลอู่ฮั่นและประชาชน ได้ให้ความสำคัญกับมรดกทางประวัติศาสตร์ มรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติเป็นอย่างมาก ("Wuhan Municipal People's Government Website," 2022)

พิพิธภัณฑสถานหูเป่ย์ (ก่อตั้งในปีคริสต์ศักราช 1953 พิพิธภัณฑสถานชั้นหนึ่งของประเทศ)

พิพิธภัณฑสถานหูเป่ย์ ตั้งอยู่ ณ บริเวณชายฝั่งของทะเลสาบตงหู มีวิวทิวทัศน์ที่งดงาม ถือเป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งเดียวในมณฑลหูเป่ย์ที่ครอบคลุมทุกด้าน และในขณะเดียวกัน ก็ได้รับการยกย่องว่าเป็นพิพิธภัณฑสถานชั้นหนึ่งของประเทศจีน ในพิพิธภัณฑสถานมีโบราณวัตถุล้ำค่าเก็บสะสมไว้มากมาย ซึ่งปัจจุบันมีมากกว่า 240,000 ชิ้น หนึ่งในนั้นมีของราว 1,000 ชิ้นที่จัดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมชั้นหนึ่งของประเทศจีน (Xu Zhuo, 2014)



ภาพที่ 2-8 พิพิธภัณฑ์หูเป่ย์ ที่มา: https://zh.wikipedia.org/wiki/湖北省博物馆#/media/File:HubeiProvincial_Museum.JPG

พิพิธภัณฑ์เมืองอู่ฮั่น (ก่อตั้งในปีคริสต์ศักราช 1986 พิพิธภัณฑ์ชั้นนำของประเทศ)

พิพิธภัณฑ์เมืองอู่ฮั่น เป็นพิพิธภัณฑ์ที่ครอบคลุมหลายด้าน จัดแสดงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมแถบบริเวณเมืองอู่ฮั่นเป็นสำคัญ โดยสามารถแบ่งออกเป็นธีมการจัดแสดงสำคัญ ๆ มากมาย ตัวอย่างเช่น ประวัติศาสตร์โบราณของเมืองอู่ฮั่น ประวัติศาสตร์สมัยใหม่ของเมืองอู่ฮั่น โบราณวัตถุล้ำค่าในแต่ละยุคสมัย ศิลปะเซรามิกโบราณ และ ศิลปะภาพวาดสมัยราชวงศ์หมิงและชิง เป็นต้น โดยมีโบราณวัตถุที่เก็บสะสมกว่า 10,000 ชิ้น และในปี ค.ศ.2008 พิพิธภัณฑ์อู่ฮั่นก็ได้ถูกยกย่องให้เป็นพิพิธภัณฑ์ชั้นนำของประเทศ อีกทั้งยังเป็นสถานที่สำคัญสำหรับการสอนลัทธิรักชาติของประเทศจีน (Yu Cheng, 2007)



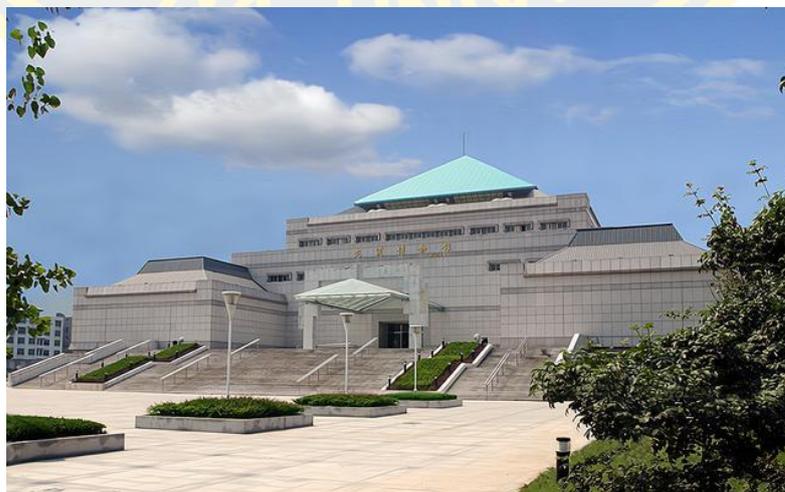
ภาพที่ 2-9 พิพิธภัณฑ์อู่ฮั่น

ที่มา: https://zh.wikipedia.org/wiki/武汉博物馆#/media/File:Wuhan_Museum.jpg

พิพิธภัณฑ์ปฏิวัติอู่ฮั่น (ก่อตั้งในปีคริสต์ศักราช 1997 พิพิธภัณฑ์ชั้นนำหนึ่งของประเทศ)

พิพิธภัณฑ์ปฏิวัติอู่ฮั่น ถือเป็นสถานที่ท่องเที่ยว เป็นสถานที่อนุรักษ์ที่เก่าแก่ที่สุด และเป็นสถานที่ที่มีชื่อเสียงในหมู่นักท่องเที่ยวผู้ชื่นชอบจิตวิญญาณแห่งการปฏิวัติ ซึ่งได้มีการอนุรักษ์สถานที่ปฏิวัติห้าแห่งในอดีตและหอรำลึกแห่งการปฏิวัติ ปัจจุบันสถานที่แห่งนี้ได้กลายเป็นพิพิธภัณฑ์ที่ครอบคลุมการศึกษาเกี่ยวกับด้านวินัย และการปฏิบัติตามพรคอย่างเคร่งครัด

("Wuhan Revolution Museum Official Website," 2023)



ภาพที่ 2-10 พิพิธภัณฑ์ปฏิวัติอู่ฮั่น ที่มา: <http://www.whgmbwg.com>

พิพิธภัณฑ์อารยธรรมแม่น้ำแยงซีเกียง (ก่อตั้งในปีคริสต์ศักราช 2015 พิพิธภัณฑ์ชั้นนำหนึ่งของประเทศ)

พิพิธภัณฑ์อารยธรรมแม่น้ำแยงซีเกียงมีธีมการแสดงที่เป็นหัวใจหลักของพิพิธภัณฑ์ ที่มีชื่อว่า “บทเพลงแห่งแยงซีเกียง การท่องเที่ยวแห่งอารยธรรม” โดยได้มีการจัดแสดงถึงความหมายแฝงที่หลากหลายของแม่น้ำแยงซีเกียง ภายในพิพิธภัณฑ์ได้มีการนำเทคโนโลยีและตัวอย่างโบราณวัตถุมาประยุกต์ใช้กับการจัดแสดงนิทรรศการ ทำให้สามารถแสดงภาพประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่มีมาอย่างยาวนาน รวมถึงระบบนิเวศทางธรรมชาติของแม่น้ำแยงซีเกียงได้อย่างชัดเจน ("Yangtze River Civilization Museum Official Website," 2023)



ภาพที่ 2-11 พิพิธภัณฑ์อารยธรรมแม่น้ำแยงซีเกียง ที่มา: <http://en.changjiangcp.com>

พิพิธภัณฑ์เรือรบจงซาน (ก่อตั้งในปีคริสต์ศักราช 1999 พิพิธภัณฑ์ชั้นนำของประเทศ)

พิพิธภัณฑ์เรือรบจงซาน ถือเป็นพิพิธภัณฑ์แห่งการรำลึก ตั้งชื่อโดยใช้ชื่อเรือรบ “จงซาน” พิพิธภัณฑ์นี้ได้แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณในการปฏิวัติต่อต้านญี่ปุ่น ที่ทำให้เหล่าวีรบุรุษจำนวนมากต้องสละชีพเพื่อชาติ ภายในพิพิธภัณฑ์นี้มีโบราณวัตถุมากกว่า 6,000 ชิ้น ที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมทางสังคมด้านการเมือง การทหาร และวัฒนธรรมของเรือรบจงซานในแต่ละยุคสมัยผ่านมุมมองที่แตกต่างกัน ("Zhongshan Ship Museum official website," 2023)



ภาพที่ 2-12 พิพิธภัณฑ์เรือรบจงซาน

ที่มา: <http://www.zhongshanwarship.org.cn>

พิพิธภัณฑ์การปฏิวัติซินไฮ่ (ก่อตั้งในปีคริสต์ศักราช 2011 พิพิธภัณฑ์ชั้นนำของประเทศ)

พิพิธภัณฑ์การปฏิวัติซินไฮ่เป็นพิพิธภัณฑ์ในเมืองอุ๋นที่รำลึกถึงวันครบรอบ 100 ปี การปฏิวัติซินไฮ่ (การลุกฮือครั้งแรกในอุ๋น) และยังมีพิพิธภัณฑ์หนึ่งแห่งที่เพิ่งสร้างเสร็จโดยนำเสนอเนื้อหาเฉพาะตัว มีโบราณวัตถุที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์การปฏิวัติซินไฮ่จัดแสดงจำนวน 428 ชิ้น รูปภาพทางประวัติศาสตร์ 649 รูป ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่าการปฏิวัติซินไฮ่มีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์สมัยใหม่ของจีนมากเพียงใด ("Official website of the Revolution Museum of 1911," 2023)



ภาพที่ 2-13 พิพิธภัณฑ์การปฏิวัติซินไฮ่ ที่มา: <https://1911museum.cn>

จากการศึกษาผ่านเอกสารและวรรณกรรมที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ทราบถึงการที่รัฐบาล
 อุ๋ฮั่น มีความกระตือรือร้นต่อการก่อสร้างพิพิธภัณฑ์ และในขณะเดียวกัน ก็ให้ความสำคัญต่อมรดก
 ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติ โดยพิพิธภัณฑ์เหล่านี้ ไม่เพียงแต่จะเป็นการมอบโอกาส
 ให้ประชาชนมีความเข้าใจถึงประวัติศาสตร์ชาติและท้องถิ่น อีกทั้งยังสามารถส่งเสริมการสืบทอด
 มรดกทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นและการท่องเที่ยว ให้มีความเจริญรุ่งเรือง เมืองอุ๋ฮั่นมีที่ตั้งทาง
 ภูมิศาสตร์ที่มีเอกลักษณ์ มีประวัติศาสตร์ยาวนาน รวมถึงมีพิพิธภัณฑ์และสถานที่ทางวัฒนธรรม
 มากมาย จนได้รับการขนานนามว่าเมืองวัฒนธรรมที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานนับพันปี ซึ่งแหล่ง
 ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเหล่านี้เป็นดั่งฉากหลังที่สนับสนุนการสร้างพิพิธภัณฑ์
 ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอุ๋ฮั่น ส่งเสริมให้พิพิธภัณฑ์ดังกล่าวเกิดการพัฒนา
 และกลายเป็นสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรมแห่งหนึ่งในเมืองอุ๋ฮั่น อีกทั้งมีส่วนสำคัญต่อธุรกิจการ
 ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเมืองอุ๋ฮั่น ซึ่งประจวบเหมาะกับการที่รัฐบาลเมืองอุ๋ฮั่น มีนโยบายที่ให้
 ความสำคัญต่อการสร้างพิพิธภัณฑ์ ทำให้พิพิธภัณฑ์กลายเป็นแพลตฟอร์มสำหรับการแลกเปลี่ยน
 ทางด้านวิชาการและบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่สมบูรณ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ทำให้การออกแบบ
 ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอุ๋ฮั่น มีความสำคัญต่อการ
 ศึกษาวิจัยและสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง สภาพโดยสังเขปของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง
 ธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอุ๋ฮั่น

สภาพโดยสังเขปของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอุ๋ฮั่น

1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ ตั้งอยู่ภายในเขตสวนเอ็กซ์ โป
 ปาร์ค เมืองอุ๋ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีที่ตั้งใกล้เคียงกับบริเวณเขตเฉียวโข่วและ
 เขตตงซีหู โดยภายในเขตสวนเอ็กซ์ โป ปาร์ค ได้ครอบคลุมทิวทัศน์ทางธรรมชาติอย่างพื้นที่เขาจิงซาน
 และแหล่งน้ำฉู่ส่วย ที่เป็นดั่งตัวแทนของวัฒนธรรมฉู่ ซึ่งมีภูเขาจิงซานอยู่ทางตอนเหนือ และมีทิวทัศน์
 ธรรมชาติกว่า 18 แห่ง ตัวอย่างเช่น สนนามสลับน้ำที่ชุ่มน้ำ ทุ่งดอกไม้ หุบเขาซุนฟาง ฯลฯ ยามเมื่อ
 ปีนขึ้นไปบนยอดเขา สามารถมองเห็นทิวทัศน์ของพีชพรรณนานาชนิด ซึ่งมีมากกว่า 100 ชนิด ซึ่งพีช
 พรรณเหล่านั้นล้วนมีลักษณะเฉพาะทางภูมิภาคของมณฑลหูเป่ย์ นอกจากนี้ ยังมีแหล่งน้ำฉู่ส่วยอยู่ทาง
 ตอนใต้ มีศาลาและหอคอยมากมายสำหรับให้เหล่านักท่องเที่ยวได้เพลิดเพลินและชื่นชมภาพทิวทัศน์
 อันแสนงดงามของมณฑลหูเป่ย์ โดยจุดชมวิวทิวทัศน์เหล่านี้ตั้งอยู่ในพื้นที่ของเกาะเซียงเหอ และ
 ทะเลสาบยวินฉู่ ("Xinhua Net," 2023)



ภาพที่ 2-14 แผนที่ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น
ที่มา: <https://www.google.com/maps/place/中国武汉市园博园>

การออกแบบของสถาปัตยกรรมที่อยู่ภายในสวนเอ็กซ์โป ปาร์ค เมืองอู่ฮั่น สร้างภายใต้รูปแบบของ “5+2” ประกอบด้วยอาคารหลัก 5 หลัง และจุดให้บริการนักท่องเที่ยวทางด้านตะวันออกและตะวันตก ซึ่งอาคารหลักเหล่านี้ แบ่งออกเป็น พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ศูนย์ศิลปะสวนนานาชาติ พิพิธภัณฑ์อารยธรรมแม่น้ำแยงซี สวนลอยฟ้า และ พิพิธภัณฑ์มีชีวิตเชิงสร้างสรรค์ ทั้งนี้ อาคารแต่ละหลังล้วนมีเนื้อหาการจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมที่มีธีมเนื้อหา รูปแบบ แตกต่างกันไป ทั้งนี้ พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ ตั้งอยู่ในพื้นที่ส่วนกลางของอาคาร “5+2” ซึ่งมีการผสมผสานทางด้าน ระบบนิเวศ วัฒนธรรม และการคมนาคมเข้าด้วยกัน ส่งผลให้พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีสภาพแวดล้อมที่ดีเยี่ยม รายล้อมไปด้วยภูเขาและมีแหล่งน้ำบริเวณใกล้เคียง (“Wuhan Garden Expo Park Official Website,” 2023)



ภาพที่ 2-15 แผนผังภูมิทัศน์จุดชมวิวเขตสวนเอ็กซ์โป ปาร์ค เมืองอู่ฮั่น
ที่มา: http://hkl.hankowli.com.cn/cn/news/info_31.aspx?itemid=191

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ตั้งอยู่ในพื้นที่สวนเอ็กซ์ โป พาร์ค ที่มีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่สวยงาม การคมนาคม สะดวกสบาย อีกทั้งยังเป็นตั้งสถานที่อันเลื่องชื่อลือนาม ที่มีการหล่อหลอมลักษณะทางธรรมชาติและ การแพร่หลายของวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน ซึ่งภายในมีเส้นทางวงแหวนที่มีงาน นิทรรศการระดับภูมิภาคกว่า 117 แห่ง โดยเป็ยไปด้วยเส้นทางธรรมชาติและวัฒนธรรม สำหรับ นักท่องเที่ยวที่อยากสัมผัสกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและสัมผัสกับความงดงามของธรรมชาติ ก็สามารถเลือกเส้นทางได้ด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการโดยสารด้วยรถประจำทาง หรือ การนั่งรถแท็กซี่ ก็สามารถเดินทางไปถึงที่หมายได้อย่างง่ายดาย ("Wuhan Berlin Dahe Natural Museum Official Website," 2023)

2. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น เป็นพิพิธภัณฑ์ประเภท ธรรมชาติวิทยา ซึ่งมีเนื้อหาการจัดแสดงเกี่ยวกับแบบจำลองของสัตว์และพืช ชีววิทยาวิวัฒนาการ และเนื้อหาด้านสภาพพิพาทศาสตร์ทางธรรมชาติ โดยเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีลักษณะของการเก็บรวบรวม ศึกษาวิจัย และเป็นนิทรรศการที่ให้ความรู้ประเภทหนึ่ง ในทางสากล จะเรียกพิพิธภัณฑ์ประเภทนี้ว่า พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ (Natural History Museum) ที่หมายถึง ประวัติศาสตร์ที่ เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ประกอบด้วย ความเป็นมาและวิวัฒนาการของเทห์ฟากฟ้า ประวัติศาสตร์โลก ประวัติศาสตร์ของชีววิทยา และประวัติความเป็นมาของมนุษยชาติ โดยมีชื่อเรียกแบบย่อว่า “ห้องฟ้า โลก ชีวิต และมนุษย์”(Lou Xihu, 2009)

ประวัติความเป็นมาของพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติวิทยาสมัยใหม่ในทวีปยุโรป มีมาตั้งแต่สมัย ศตวรรษที่ 17 โดยในเวลานั้น เหล่าผู้เยี่ยมชมนิทรรศการได้ให้ความสนใจกับคอลเล็กชันของสะสม ของนักสะสมเอกชน และหลังจากที่ได้รับการพัฒนามาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง การจัดแสดงของสะสม จึงได้เริ่มก่อตัวขึ้นมาเป็นรูปเป็นร่างและเป็นแบบแผนมากขึ้น และเริ่มเปิดให้สาธารณชนได้เข้ามา เยี่ยมชมอย่างเป็นทางการ นับแต่นั้นมา พิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติวิทยาก็ได้กลายเป็นสถานที่ที่ใช้ สำหรับเผยแพร่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม และหลังจากการพัฒนามาระยะหนึ่ง พิพิธภัณฑ์ก็ค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นในระดับหนึ่งและเริ่มเปิดให้สาธารณชนเข้าชมอย่างเป็นทางการ กลายเป็นสถานที่ส่งเสริมความรู้ทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม และถือเป็นต้นแบบของ พิพิธภัณฑ์ ทางธรรมชาติสมัยใหม่

พิพิธภัณฑ์แอชโมเลียนแห่งมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ดก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1683 ซึ่งถือเป็นพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติที่เก่าแก่ที่สุดในยุคสมัยปัจจุบันนี้ โดยหลังจากปี ค.ศ.1960 เป็นต้นมา เนื่องจากการพัฒนาของเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม ส่งผลให้มลพิษทางสิ่งแวดล้อมได้ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ และสูญเสียแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติไปเป็นจำนวนมาก จากเหตุการณ์นี้ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหันมาให้ความสนใจ และตอบสนองกับเหตุการณ์นี้ โดยใช้จุดเด่นที่สำคัญของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ ในการจัดแสดงองค์ความรู้ต่าง ๆ อาทิ การแสดงวัฒนธรรมทางชีววิทยาและเผยแพร่ความรู้ทางธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติในลอนดอนที่ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1753 พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติแห่งชาติฝรั่งเศสในปารีส ที่ก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1794 (แต่เดิมคือสวนของราชวงศ์ที่ก่อตั้งในปี ค.ศ.1635) เป็นต้น โดยพิพิธภัณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ล้วนเป็นพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลก

ภายใต้การสนับสนุนจากนโยบายภายในประเทศและความต้องการที่แท้จริงของการพัฒนาวัฒนธรรมในเมืองอู่ฮั่น ส่งผลให้ในเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ.2016 รัฐบาลเทศบาลเมืองอู่ฮั่นและนายเคน เบห์ริง (Kenneth-E-Behring) ประธานมูลนิธิ Behring Global Educational Foundation ได้บรรลุฉันทมติเกี่ยวกับโครงการสร้างพิพิธภัณฑ์ร่วมกัน โดยได้สร้างพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติวิทยาแห่งหนึ่งภายในสวนเอ็กซ์ โป ปาร์ค เมืองอู่ฮั่น ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติที่ครอบคลุมเนื้อหา มีกำหนดเปิดอย่างเป็นทางการสู่สาธารณชนในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ.2018 ภายในพิพิธภัณฑ์ได้จัดแสดงแบบจำลองของสัตว์และคอลเลกชันของสะสมกว่า 1400 ชิ้น ที่บริจาคโดยนาย เบห์ริง โดยนายเบห์ริง ได้มาเยือนเมืองอู่ฮั่นถึง 4 ครั้งเพื่อให้คำแนะนำและแก้ไขข้อปัญหาในการก่อสร้างพิพิธภัณฑ์ดังกล่าว ซึ่งได้แสดงข้อคิดเห็นที่แสนล้ำค่าในการก่อสร้าง ทำให้สามารถเพิ่มเติมช่องว่างที่เมืองอู่ฮั่นและประเทศจีนตอนกลาง ไม่เคยมีพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติวิทยาขนาดใหญ่ที่ครบวงจรเช่นนี้มาก่อน

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้เริ่มเตรียมการก่อสร้างมาตั้งแต่ปี ค.ศ.2016 และได้ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการรวมถึงเปิดให้บุคคลทั่วไปได้เข้าเยี่ยมชมในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ.2018 แม้ว่าช่วงระยะเวลาที่ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์นี้จะไม่ยาวนานมากนัก แต่กระบวนการทุกอย่างล้วนได้รับการช่วยเหลือจาก นายเบห์ริง ผู้เป็นประธานมูลนิธิ Behring Global Educational ทีมงานจากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยสำคัญ ๆ ในเมืองอู่ฮั่น ซึ่งได้เป็นสถานที่ในการเรียนรู้และเยี่ยมชมนิทรรศการที่ดีที่สุดสำหรับเหล่าผู้คนในเมืองอู่ฮั่นและประเทศจีนตอนกลาง อีกทั้งยังเป็นพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติวิทยาที่เปี่ยมไปด้วยการเผยแพร่วัฒนธรรมและการศึกษาเกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์ (Xu Shengfu, 2017) เนื่องจากพิพิธภัณฑ์ตั้งอยู่บริเวณจุดตัด

ผ่านของแม่น้ำแยงซีเกียงและแม่น้ำฮั่น ทำให้พื้นที่บริเวณนี้มีธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และเป็นที่ตั้งสำคัญทางภูมิศาสตร์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ได้ทำให้การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑน์มีองค์ประกอบทางธรรมชาติและมีลักษณะเฉพาะทางภูมิภาค ขณะดำเนินการออกแบบภาพลักษณ์นั้น สามารถพิจารณาถึงอัตลักษณ์ทางภูมิศาสตร์และทิวทัศน์ธรรมชาติโดยรอบ โดยองค์ประกอบเหล่านี้ได้เสริมแต่งความเป็นภูมิภาคให้กับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑน์

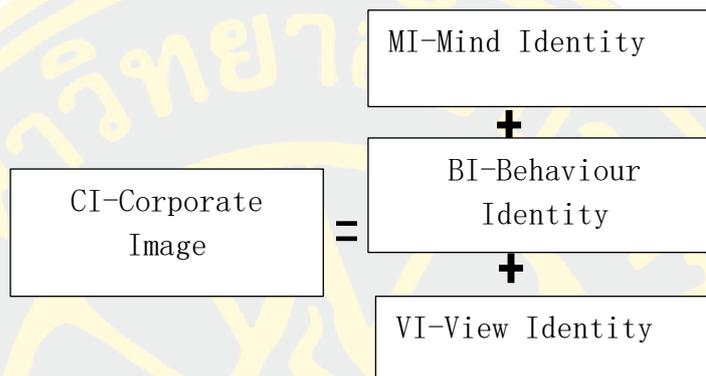
การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑน์

1. แนวคิดการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑน์

การมองเห็น ถือเป็นหนึ่งในประสาทสัมผัสทั้งห้าของมนุษย์ และเป็นช่องทางที่ทำให้มนุษย์สามารถรับข้อมูลต่าง ๆ ได้โดยตรง ด้วยการพัฒนาของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากการแสดงรูปแบบดั้งเดิมแล้ว ยังส่งผลให้ สื่อกลางอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็น มัลติมีเดีย เทคโนโลยี VR การถ่ายภาพ และการเผยแพร่ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ช่วยเพิ่มประสบการณ์ทางด้านประสาทสัมผัสของมนุษย์อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ คำว่าภาพลักษณ์ หมายถึง คำว่า ภาพ หมายถึง ลักษณะ รูปร่าง ภาพลักษณ์ภายนอก หรืออัตลักษณ์ของบางสิ่งหรือของบุคคลที่ปรากฏให้เห็น ซึ่งโดยส่วนมากจะแบ่งออกเป็นสองรูปแบบ คือ รูปธรรม และนามธรรม โดยรูปธรรม คือการแสดงออกมาให้ปรากฏเป็นจริงเป็นจัง สามารถรับรู้ได้ผ่านการสังเกต และการสัมผัส ฯลฯ ในขณะที่นามธรรม จำเป็นต้องให้นักวิจัย และนักออกแบบทำการศึกษาในเบื้องลึก ซึ่งนามธรรม ส่วนใหญ่จะสะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาทางอารมณ์ที่เป็นอัตนัยของสิ่งต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ความหมายแฝงทางวัฒนธรรม ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น ทั้งนี้ การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑน์ ประกอบด้วยลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โดยถือเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้พิพิธภัณฑน์ สามารถประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมสู่ภายนอกได้ และถือเป็นวิธีการที่ทำให้รูปแบบภายในเป็นแบบแผนและมีมาตรฐานเป็นหนึ่งเดียว (Huo Haiying, 2011)

คำว่า การออกแบบภาพลักษณ์นั้น มีต้นกำเนิดมาจากทฤษฎี CI (Corporate Image) ที่เสนอโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการโฆษณาชื่อดังชาวอเมริกันอย่าง เดวิด โอกลิวี (David Ogilvy) ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสามอย่าง คือ MI (Mind Identity - อัตลักษณ์ทางความคิด) BI (Behavior Identity - อัตลักษณ์เชิงพฤติกรรม) VI (View Identity - อัตลักษณ์ทางการมองเห็น) โดยมีเป้าหมายคือการกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์กร สร้างพฤติกรรมมาตรฐานขององค์กร สร้างภาพลักษณ์องค์กร ผ่านการจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายใน เผยแพร่สู่ภายนอก และกลายเป็นองค์กรที่มีเสถียรภาพในจุดยืนทาง MI (Mind Identity) คือการผสมผสานระหว่างจิตวิญญาณและวัฒนธรรมองค์กร โดยมีบทบาทที่สำคัญในทฤษฎี CI วัตถุประสงค์ของ BI (Behavior Identity) คือ

การสร้างมาตรฐานจรรยาบรรณสำหรับการประสานงานภายในองค์กรและการติดต่อสื่อสารกับภายนอกองค์กร ซึ่ง VI (View Identity) ถือเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในทฤษฎี CI ที่สามารถสื่อสารและเผยแพร่ได้มากที่สุด ทำให้ง่ายต่อการเป็นที่ยอมรับในสังคมและอยู่ในตำแหน่งที่สำคัญ (Zhou Wenjuan, 2021)



ภาพที่ 2-16 องค์ประกอบของทฤษฎี CI ที่มา: ทฤษฎี CI ที่เสนอโดยเดวิด โอกลีวี

จากผลสรุปของ ทฤษฎี CI นั้น พบว่า หากพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหตต้องการสร้างภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์หนึ่งชุด ควรที่จะเริ่มต้นจาก MI BI และ VI ตามลำดับ โดย MI (Mind Identity) คือทฤษฎีพื้นฐานของการออกแบบภาพลักษณ์ ที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาการดำเนินธุรกิจ ค่านิยมหลัก และพันธกิจของการจัดนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ BI (Behavior Identity) คือ จรรยาบรรณของการออกแบบภาพลักษณ์ ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการจัดการภายในองค์กรของพิพิธภัณฑ์ และเป็นดั่งนโยบายและแนวทางการปฏิบัติต่อกิจกรรมประชาสัมพันธ์ และ VI (Visuals Identity) คือ การแสดงภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ วัฒนธรรมและความหมายแฝงให้ปรากฏ ผ่านการถ่ายทอดความหมายแฝงเชิงลึกของทัศนสัญลักษณ์ ตัวอย่างเช่น โลโก้ สี กราฟิก และมาสคอต เป็นต้น

2. หลักการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์

พิพิธภัณฑ์เป็นสถานที่สำคัญที่ช่วยในการอนุรักษ์วัฒนธรรม จัดแสดง และสืบทอด โดยการออกแบบภาพลักษณ์มีบทบาทสำคัญในการก่อสร้างและดำเนินงานของพิพิธภัณฑ์ ซึ่งการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ที่ยอดเยี่ยมนั้น ควรจะมีหลักการต่าง ๆ อาทิแก่นเรื่อง สุนทรียศาสตร์ และมีความเป็นระบบ (Yu Fang, 2016)

1) หลักการของแก่นเรื่อง บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ทางความคิด (Mind Identity)

ซึ่งพิพิธภัณฑสถานสามารถจัดแบ่งประเภทได้ตามแก่นเนื้อหาในหอนิทรรศการ แบ่งออกเป็น ประเภท ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ ศิลปะ และบูรณาการ ซึ่งแม้ว่าเนื้อหาในการจัดแสดงและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานเหล่านี้จะแตกต่างกัน ทว่าในด้านการออกแบบภาพลักษณ์ จำเป็นต้องคำนึงถึงแก่นเนื้อหาเป็นสำคัญ โดยแก่นเนื้อหาเป็นดังธงหนึ่งผืน ที่ต้องเข้าใจความหมายแฝงของแก่นเนื้อหา จึงจะสามารถออกแบบภาพลักษณ์ให้มีความเป็นเอกลักษณ์และมีสไตล์เป็นของตนเอง

2) หลักการด้านสุนทรียศาสตร์ บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ทางการมองเห็น (View Identity)

ซึ่งในขณะที่ผู้เข้าเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถาน กำลังรับข้อมูลที่ส่งผ่านการมองเห็น ก็ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสัมผัสประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพ “ความงาม” สามารถสร้างความรู้สึก ทำให้เหล่าผู้เยี่ยมชมเกิดความรู้สึกร่วม ทั้งนี้ การออกแบบภาพลักษณ์ จำเป็นต้องผสมผสานเข้ากับสุนทรียศาสตร์ จึงจะสามารถซึมซับ มีอิทธิพล และแรงบันดาลใจได้ เพราะเหตุนี้ “ความงาม” จึงเป็นหนึ่งในมาตรฐานที่สำคัญของการเผยแพร่ภาพลักษณ์ผ่านทาง การมองเห็น

3) หลักการทางระบบ บ่งบอกถึงอัตลักษณ์เชิงพฤติกรรม (Behaviour Identity)

ซึ่งการออกแบบภาพลักษณ์ หมายถึง องค์ประกอบที่ผ่านการมองเห็นและโครงสร้างองค์กรของพิพิธภัณฑสถาน ได้กลายเป็นภาพรวมของการติดต่อภายใน ทำการจัดแสดงและเผยแพร่โดยใช้ข้อมูลที่มีความสำคัญ ก่อนหลัง ใหญ่เล็ก และหนักเบา ในพื้นที่ของพิพิธภัณฑสถาน การออกแบบภาพลักษณ์ของแต่ละหอนิทรรศการก็มีจุดเด่นที่แตกต่างกัน ทว่าในด้านการออกแบบ ควรพิจารณาความสัมพันธ์ของระบบที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ในภาพรวม ทั้งนี้ ภาพลักษณ์ของพื้นที่พิพิธภัณฑสถาน พื้นที่ใช้งาน ป้ายบอกเส้นทาง และสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะ ควรจัดแสดงให้อยู่ในรูปแบบที่มีความสมเหตุสมผลและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เห็นได้ชัดเจนนว่า การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานหนึ่งชุดนั้น ควรมีหลักการด้านสาระสำคัญ สุนทรียศาสตร์ และความเป็นระบบ ดังนั้น การชี้ชัดไปที่การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินดำเหอ เมืองอู่ฮั่น ควรให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ที่โดดเด่นภายใต้เนื้อหาสำคัญที่เกี่ยวกับธรรมชาติ เน้นย้ำถึงประสบการณ์ทางสุนทรียภาพ ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องประสานความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภาพของพิพิธภัณฑสถานและพื้นที่นิทรรศการทั้งหมด เพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าระหว่างองค์ประกอบของภาพลักษณ์ มีการรวมเป็นหนึ่งและประสานงานความร่วมมือระหว่างกัน โดยได้ถ่ายทอดแนวคิดหลักและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เนื้อหาการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์

การออกแบบภาพลักษณ์เป็นความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ที่แสดงออกภายนอก ทำการถอดสัญลักษณ์ที่ออกแบบผ่านการวิจัย การวิเคราะห์ และสร้างเป็นระบบผ่านการมองเห็นที่มีความสมบูรณ์แบบ ผลงานภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ สามารถสร้างการเชื่อมต่อกับผู้ชมไปจนถึงการมีบทบาทในการทำให้พิพิธภัณฑ์ได้รับความนิยมนมากขึ้น

การออกแบบภาพลักษณ์ ประกอบด้วยสองส่วน คือ ระบบองค์ประกอบพื้นฐาน และระบบองค์ประกอบแบบประยุกต์ โดยการออกแบบระบบองค์ประกอบพื้นฐาน ประกอบด้วยโลโก้ แบบอักษรมาตรฐาน สีมาตรฐาน กราฟิกเสริม สีเสริม และการออกแบบมาสคอต โดยองค์ประกอบเหล่านี้ สร้างระบบของเอกลักษณ์ทางภาพผ่านการมองเห็นให้แก่พิพิธภัณฑ์ ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่เป็นเอกภาพและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

การออกแบบระบบซึ่งเป็นองค์ประกอบของการประยุกต์ใช้ ถือเป็น การต่อยอด องค์ประกอบพื้นฐาน อันได้แก่ ช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ โดยภาพลักษณ์ทางออนไลน์ต้องอาศัยช่องทางจากอินเทอร์เน็ตเพื่อดำเนินการ ซึ่งรวมถึงการออกแบบเว็บบanners การออกแบบอินเทอร์เฟซของแอปบนโทรศัพท์มือถือ โดยการออกแบบประเภทนี้ จะช่วยให้ผู้เยี่ยมชมสามารถดูตัวอย่างนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ผ่านช่องทางออนไลน์ได้ อีกทั้งสะดวกต่อการเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ การออกแบบระบบแบบออฟไลน์ ประกอบด้วย การออกแบบป้ายบอกทาง ไปสเตอร์ส่งเสริมการขาย ตัวเข้าชมนิทรรศการ แผนที่ห้องโถงนิทรรศการ งานลิขสิทธิ์สิ่งอื่น ๆ โดยองค์ประกอบเหล่านี้ สามารถช่วยให้คำแนะนำและข้อมูลที่ชัดเจนแก่ผู้เยี่ยมชม พร้อมกับยกระดับประสบการณ์การเยี่ยมชมนิทรรศการของผู้เยี่ยมชม (Bai Benli, 2020)

การจัดตั้งระบบองค์ประกอบพื้นฐานและระบบองค์ประกอบประยุกต์ไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้คนเกิดความรู้สึกร่วมเอกเช่นเดียวกันเท่านั้น แต่มีส่วนที่สำคัญกว่านั้น คือ การผสมผสาน องค์ประกอบของการออกแบบเข้าด้วยกัน และเผยแพร่ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและค่านิยมที่แฝงอยู่ในพิพิธภัณฑ์ เพราะเหตุนี้ จึงทำให้ในขณะที่สร้างภาพลักษณ์ จำเป็นต้องพิจารณาถึงจุดเด่นของพิพิธภัณฑ์ กลุ่มเป้าหมาย ตำแหน่งทางวัฒนธรรมอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบการออกแบบทั้งหมดจะสอดคล้องกับปรัชญาและค่านิยมหลักของพิพิธภัณฑ์ อีกทั้งสามารถสร้างประสบการณ์การเยี่ยมชมที่ดีให้แก่ผู้เข้าชม

จากการสรุปแนวความคิด หลักการ และเนื้อหาของการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ ทำให้ทราบว่า การออกแบบภาพลักษณ์ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการแสดงความหมายแฝงทางวัฒนธรรม และดึงดูดผู้ชม ซึ่งแนวคิดนี้ประกอบด้วยสามปัจจัย คือ การสร้างแนวคิด พฤติกรรม และวิสัยทัศน์ โดยเป็นวิธีการที่ช่วยในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมให้ไปสู่ภายนอก

และรวมมาตรฐานภายในให้เป็นหนึ่งเดียว มุ่งเน้นเนื้อหาสำคัญ สุนทรียศาสตร์ และระบบภายใต้หลักการ เพื่อสร้างประสบการณ์การเยี่ยมชมที่หลากหลายให้กับผู้ชม ในส่วนของการออกแบบ ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ที่ยอดเยียนั้น ควรสอดคล้องกับรูปแบบรวมถึงเนื้อหาสำคัญ สำหรับด้านสุนทรียศาสตร์ ควรดึงดูดให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกร่วม ขณะเดียวกันก็ต้องแน่ใจว่าองค์ประกอบแต่ละปัจจัยจะสามารถรวมเป็นหนึ่งเดียวกับระบบได้

การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์

1. แนวคิดการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์

การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ คือ การเผยแพร่และส่งเสริมวัฒนธรรมของสะสม นิทรรศการของตนเอง และดำเนินกิจกรรมตามการวางแผนและการประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป้าหมายของการประชาสัมพันธ์และแผนการเหล่านี้มีความหลากหลายเป็นอย่างมาก ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยยกระดับความมีชื่อเสียงให้กับพิพิธภัณฑ์ แต่ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุภารกิจต่าง ๆ ของพิพิธภัณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ทางการศึกษา การสืบทอดวัฒนธรรม และการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์เป็นส่วนที่สำคัญมากสำหรับการจัดการและการดำเนินการ ที่ไม่เพียงแต่จะสร้างภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ในใจสาธารณชนเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรม ความนิยมทางการศึกษา และการมีส่วนร่วมในสังคมกว้าง ทั้งนี้ วิธีการและกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์มีความหลากหลาย ขึ้นอยู่กับประเภทของพิพิธภัณฑ์ ชีตความสามารถ และความต้องการของผู้ชม ซึ่งกลยุทธ์และวิธีการเหล่านี้ จำเป็นต้องอ้างอิงตามสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจง และดำเนินการปรับเปลี่ยนและกำหนดแผนเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมการประชาสัมพันธ์จะมีประสิทธิภาพที่เยี่ยมยอด (Wang Zonghua, 2022)

2. หลักการในการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

หลักการในการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมมีจุดเด่นอันประกอบด้วย ความสอดคล้อง การกำหนดเป้าหมาย ความเป็นนวัตกรรม และความร่วมมือ โดยถือเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมสู่ภายนอกและการจัดการภายใน ซึ่งหลักการเหล่านี้ มีบทบาทที่สำคัญในการดำเนินงานและการพัฒนาพิพิธภัณฑ์ (Song Yun, 2018)

1) ความสอดคล้องของแนวโน้มทางวัฒนธรรม: กิจกรรมด้านการประชาสัมพันธ์ควรที่จะเกี่ยวพันกับภารกิจหลักของพิพิธภัณฑ์และคุณค่าทางวัฒนธรรม เพื่อเน้นย้ำถึงความสำคัญของการสืบทอดวัฒนธรรม การศึกษา การวิจัย และการมีส่วนร่วมในสังคม

2) การกำหนดเป้าหมายความต้องการของผู้ชม: โดยทั่วไปแล้ว พิพิธภัณฑสถานจะจัดแบ่งอัตลักษณ์ของผู้ชมตามอาชีพ ความสนใจ และอายุ เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ และความคาดหวังของกลุ่มผู้ชมต่าง ๆ ได้ อีกทั้งยังสามารถกำหนดกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้ชมที่หลากหลายได้

3) การนวัตกรรมเชิงกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์: ในขณะที่พิพิธภัณฑสถานกำลังดำเนินการประชาสัมพันธ์อยู่นั้น หากใช้เพียงกำลังของตน คงเป็นไปได้ยากที่จะทำให้ผลลัพธ์ที่คาดหวังไว้บรรลุผล ดังนั้น สำหรับพิพิธภัณฑสถานแล้ว ควรที่จะใช้แหล่งกำลังในการประชาสัมพันธ์จากภายนอก เพื่อทำการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑสถานไปในวงกว้าง โดยสามารถใช้เทคโนโลยีเชิงนวัตกรรมและวิธีการสร้างปฏิสัมพันธ์ได้อย่างเต็มที่ และสร้างสรรค์กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ที่น่าสนใจ

4) ความร่วมมือในแพลตฟอร์มการเผยแพร่: พิพิธภัณฑสถานได้สร้างความร่วมมือร่วมกับองค์กรทางวัฒนธรรม โรงเรียน และกลุ่มชุมชน ที่สามารถขยายผลของการประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวางและได้รับแหล่งทรัพยากรที่หลากหลาย ซึ่งความร่วมมือนี้ นอกจากจะช่วยสืบทอดวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานไปสู่กลุ่มผู้ชมในวงกว้างแล้วนั้น ยังสามารถเพิ่มโอกาสการจัดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ได้อีกด้วย

3. ความหมายของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถาน

การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมคือส่วนสำคัญยิ่งต่อพิพิธภัณฑสถาน ทำการประชาสัมพันธ์ผ่านวิธีการและกลยุทธ์ที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้บรรลุหน้าที่และภารกิจของพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งไม่ได้ช่วยในการสืบทอดวัฒนธรรมและส่งเสริมการศึกษาเท่านั้น แต่ในขณะเดียวกัน ก็ช่วยกระตุ้นการแลกเปลี่ยนและการมีปฏิสัมพันธ์ของวัฒนธรรมในสังคม ที่แน่ใจว่าองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมภายในพิพิธภัณฑสถานจะสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้ชมได้ทุกเพศทุกวัย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นส่วนสนับสนุนที่แข็งแกร่งในการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมและการศึกษาให้กับพิพิธภัณฑสถาน (Hao Junxia, 2012)

1) ประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมและองค์ความรู้: พิพิธภัณฑสถานมีหน้าที่เป็นแหล่งเก็บรวบรวมองค์ความรู้และวัฒนธรรม ด้วยการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม ทำให้พิพิธภัณฑสถานสามารถนำมรดกทางวัฒนธรรม เรื่องราวในประวัติศาสตร์ และความรู้ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ไปเผยแพร่ให้กับประชาชนได้อย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ในการสืบทอดวัฒนธรรมและเผยแพร่องค์ความรู้

2) การศึกษาและแรงบันดาลใจ: พิพิธภัณฑสถานสามารถกระตุ้นความสนใจและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เข้าชมได้ ผ่านทางกิจกรรมทางการศึกษา เช่น นิทรรศการ การบรรยาย เวิร์คช็อป เป็นต้น และการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมสามารถสร้างความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑสถาน โรงเรียน และองค์กรทางการศึกษาได้ อีกทั้งยังสามารถมอบประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจและมีความหลากหลายให้กับนักเรียนได้

3) การมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ในสังคม: พิพิธภัณฑสถานสามารถใช้โซเชียลมีเดีย กิจกรรมพิเศษ และความร่วมมือจากชุมชน ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับเหล่าผู้ชม ส่งเสริมให้พวกเขาเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ อย่างกระตือรือร้น และทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่มีความลึกซึ้ง

4) การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม: เมื่อการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑสถานเกิดความสำเร็จและแพร่หลายเป็นวงกว้าง นอกจากจะทำให้พิพิธภัณฑสถานกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวชั้นยอด และดึงดูดเหล่านักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมนั้น ยังมีส่วนช่วยทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของท้องถิ่นเกิดการพัฒนาเป็นอย่างมาก พร้อมกับผลักดันเศรษฐกิจในพื้นที่ให้มีความเจริญรุ่งเรือง

5) การสืบทอดวัฒนธรรม: การประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถาน มีบทบาทที่สำคัญต่อการสืบทอดและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม โดยได้ส่งเสริมการทำงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการสืบทอดวัฒนธรรม ผ่านการดึงดูดผู้คนให้มาเยี่ยมชมและเกิดเป็นความสนใจ ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยให้มรดกทางวัฒนธรรมสามารถอนุรักษ์ได้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสให้คนรุ่นหลังสามารถทำความเข้าใจ เพลิดเพลิน และเรียนรู้วัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้ง

กล่าวโดยสรุป คือ จากการสรุปแนวคิด หลักการ ความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถาน ทำให้พบว่า การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยในการบริหารและพัฒนาพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ซึ่งการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม จะสามารถยกระดับขีดความสามารถด้านการศึกษาในพิพิธภัณฑสถานได้ รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในสังคม ถือเป็นวิธีการสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจในพิพิธภัณฑสถานสามารถพัฒนาต่อไปได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น วิธีการที่ถูกกล่าวถึงในการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ที่ประกอบด้วยความสอดคล้องของแนวโน้มทางวัฒนธรรม ความต้องการของผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย กลยุทธ์ของการประชาสัมพันธ์ที่เป็นนวัตกรรมใหม่ และความร่วมมือทางแพลตฟอร์มการเผยแพร่ ฯลฯ จะสามารถจัดเตรียมกลยุทธ์และวิธีการบางอย่างสำหรับแผนการประชาสัมพันธ์ให้กับพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นได้

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบ

สัญลักษณ์ หมายถึง เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่แสดงถึงสิ่งของหรือแนวคิด

ตามทฤษฎีสัญศาสตร์ มนุษย์ใช้สัญลักษณ์ในการสื่อสาร แสดงความคิด และสร้างความหมาย สัญลักษณ์สามารถมีได้หลายรูปแบบ เช่น ภาษา ข้อความ รูปภาพ และท่าทาง ในกระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสารจะแสดงความหมายเฉพาะโดยการเลือกและจัดระเบียบสัญลักษณ์ และผู้รับสารจะได้รับข้อมูลผ่านการตีความสัญลักษณ์เหล่านี้

ทฤษฎีสัญศาสตร์ได้รับการเสนอเป็นครั้งแรกโดยนักภาษาศาสตร์ชาวสวิส

แฟร์ดีนันด์ เดอ โซซูร์ (Ferdinand de Saussure) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าสัญลักษณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย “รูปสัญลักษณ์ (Signifier)” และ “ความหมายของสัญลักษณ์ (Signified)” เป็นวิธีการเผยแพร่ข้อมูล โดยที่ “รูปสัญลักษณ์” ได้มาจากการสังเกตสรรพสิ่งที่อยู่รอบตัว ซึ่งองค์ประกอบของการออกแบบ ในขณะที่ “ความหมายของสัญลักษณ์” คือลักษณะทางวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลังสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่สามารถแสดงออกมาโดยตรงด้วยภาพที่เป็นรูปธรรมได้ มันเป็นความหมายแฝงที่ลึกซึ้งของการออกแบบ (Saussure, 1894)

สัญศาสตร์การออกแบบได้รับการพัฒนามาบนพื้นฐานของทฤษฎีสัญศาสตร์ซึ่งรวมค่านิยมและความหมายที่หลากหลายเข้าไว้ด้วยกัน เป็นวิธีการเผยแพร่ข้อมูลและการนำเสนอด้วยภาพ โดยนักออกแบบจะการตีความสัญศาสตร์การออกแบบผ่าน 4 มิติ คือ ความหมาย สถานการณ์ โครงสร้าง และบริบทของสัญลักษณ์นั้นๆ จากนั้นนำรูปภาพ สี สุนทรียภาพ วัฒนธรรม และองค์ประกอบการออกแบบอื่นๆ ของวัตถุดิบมาทำการจัดเรียงและประกอบสร้างใหม่เพื่อให้กลายเป็นสัญลักษณ์ขององค์ประกอบการออกแบบใหม่ จากนั้นนำไปใช้กับการสร้างสรรค์และการแสดงออกของผลงาน (Xiao Hualiang, 2018)

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นมีแหล่งทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่อุดมสมบูรณ์ และมีรูปแบบการจัดแสดงนิทรรศการที่โดดเด่นไม่เหมือนผู้ใด แต่เนื่องจากพิพิธภัณฑ์ดังกล่าวสร้างและเปิดให้บริการค่อนข้างล่าช้า ประกอบกับด้านการออกแบบภาพลักษณ์ และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ที่ยังเป็นขั้นเริ่มต้น ดังนั้น เพื่อให้พิพิธภัณฑ์สามารถแสดงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมได้ดียิ่งขึ้น สามารถนำทฤษฎีสัญศาสตร์มาประยุกต์ใช้เพื่อทำการยกระดับของระบบภาพลักษณ์ เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์ผลงานอันยอดเยี่ยมที่เปี่ยมไปด้วยลักษณะพิเศษทางวัฒนธรรม ทั้งนี้ นอกจากทฤษฎีสัญศาสตร์จะสามารถสกัดองค์ประกอบของภาพลักษณ์ในพื้นที่ได้แล้ว ยังสามารถวิเคราะห์ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมในเชิงลึกได้ และดำเนินการวิจัยภาคสนามผ่าน 4 มิติที่เสนอจากทฤษฎีดังกล่าว ประกอบด้วย

ความหมาย การใช้ภาษา โครงสร้างทางภาษา และบริบททางภาษาที่แฝงอยู่ในวัฒนธรรมและภายนอกของโบราณวัตถุ จากนั้นสร้างสัญลักษณ์ใหม่ที่เป็นองค์ประกอบของการออกแบบ และทำการผสมรวมเข้ากับการสร้างสรรค์การออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างชาญฉลาด

2. ทฤษฎีประสบการณ์ผู้ใช้งาน

คำว่า “ประสบการณ์ผู้ใช้งาน (User Experience) เกิดขึ้นครั้งแรกโดย ดอน นอร์แมน (Donald Norman) ในปี ค.ศ. 1990 ทฤษฎีประสบการณ์ผู้ใช้คือ ความรู้สึกส่วนตัวของผู้ใช้ในกระบวนการใช้ผลิตภัณฑ์ โดยสาระสำคัญของทฤษฎีคือการมุ่งเน้นที่ผู้คน โดยมีความต้องการของผู้ใช้เป็นแกนหลัก นักออกแบบจำเป็นต้องสื่อสารกับผู้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ สังเกตพฤติกรรมของผู้ใช้อย่างรอบคอบ และตระหนักถึงความต้องการของผู้ใช้อย่างแท้จริง งานออกแบบต้องตรงตามความต้องการและความสวยงามของผู้ใช้ (Donald Norman, คริสต์ศตวรรษที่ 20 ราวต้นปี ค.ศ.1990)

จากทฤษฎี ประสบการณ์ผู้ใช้งาน ที่เสนอโดย ดอน นอร์แมน (Donald Norman) สามารถแบ่งช่วงเวลาการสัมผัสกับวัตถุหรือผลิตภัณฑ์ของผู้ใช้ออกเป็นสามช่วงเวลา คือ ก่อนการใช้งาน ระหว่างการใช้งาน และหลังการใช้งาน ซึ่งรวมถึงประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส ประสบการณ์เชิงโต้ตอบ และประสบการณ์ทางอารมณ์

1) ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส หมายถึง ความรู้สึกตามสัญชาตญาณของผู้ใช้เมื่อใช้ผลิตภัณฑ์ ซึ่งส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นใน 4 ด้าน ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การรับกลิ่น และการสัมผัส ในการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์จะนำเสนอผ่านข้อความ สี กราฟิก

2) ประสบการณ์เชิงโต้ตอบประกอบด้วยก่อนและหลังที่ผู้ใช้เข้าชมพิพิธภัณฑ์ ก่อนเข้าชมพิพิธภัณฑ์ พวกเขาสามารถรับชมตัวอย่างผ่านเว็บไซต์ออนไลน์เพื่อรับประสบการณ์เชิงโต้ตอบเบื้องต้นเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ได้ หลังจากเข้าไปในพิพิธภัณฑ์จะปรากฏให้เห็นผ่านการโต้ตอบของพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีมีเดียเดียว ความเป็นจริงเสมือน และการโต้ตอบในนิทรรศการ ทำให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์ภาพและเสียงที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3) ประสบการณ์ทางอารมณ์หมายถึง ความรู้สึกร่วมทางอารมณ์ที่ผู้ใช้ได้รับหลังจากเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ ซึ่งส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นในความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ซ่อนอยู่ในการออกแบบภาพลักษณ์ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถได้รับความสุขทางจิตวิญญาณและความรู้ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย

กลุ่มผู้ชมส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการที่พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยว นักเรียน นักวิจัย นักวิชาการ และผู้อาศัยในชุมชน ซึ่งผู้เข้าเยี่ยมชมเหล่านี้มีหลากหลายด้านที่ต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นอาชีพ อายุ เพศ ความชื่นชอบ ดังนั้น ในขณะที่พวกเขากำลังเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ จะพบว่าความต้องการของผู้ใช้บริการมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก และก่อนที่จะทำการออกแบบอย่างเป็นทางการนั้น ควรทำการสำรวจความต้องการของผู้มาใช้

บริการ เพื่อให้แน่ใจว่าการออกแบบในขั้นตอนนี้สุดท้ายจะได้รับผลลัพธ์เป็นอย่างดี กลุ่มผู้ชมที่กล่าวถึงในทฤษฎีประสบการณ์ผู้ใช้งาน การสัมผัสที่ผู้ชมได้รับจะขึ้นอยู่กับประสาทสัมผัส ปฏิสัมพันธ์ และอารมณ์ โดยถือเป็นส่วนสำคัญของการออกแบบแบบสอบถามเพื่อใช้ในพีพริธภัณฑ์ และจากการวิเคราะห์สามส่วน จะช่วยให้สามารถออกแบบแบบสอบถามที่ทำให้เข้าใจถึงความต้องการและประสบการณ์ที่ได้รับของผู้เยี่ยมชมได้ อีกทั้งสามารถให้ข้อเสนอแนะจากผู้ใช้งานที่ครอบคลุมเจาะลึก และตรงเป้าหมาย เพื่อช่วยให้พีพริธภัณฑ์สามารถปรับปรุงคุณภาพการให้บริการและความพึงพอใจของผู้ใช้

3. ทฤษฎีการสื่อสาร

การสื่อสาร ในประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มก่อตัวเป็นรูปร่างตั้งแต่สมัยต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ไปจนถึงช่วงคริสต์ศักราช 1940 ในฐานะที่จัดเป็นสาขาวิชาอย่างหนึ่ง การพัฒนาของทฤษฎีการสื่อสารส่งผลให้เกิดการรวมกันทางความคิดของผู้คนในอดีต โดยในสมัย ค.ศ.1945 ยูเนสโก ได้เสนอให้แนวความคิด “การสื่อสารมวลชน” เป็นครั้งแรก และหลังจากนั้น ในปี ค.ศ.1946 นักวิชาการสองท่าน คือ ฮาร์โลด ชรามม์ (Harold Schramm) และ สมิธ (Smith) ได้ร่วมประพันธ์ในหนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อว่า “ประชาสัมพันธ์ สื่อสาร และข้อคิดเห็นของประชาชน” ซึ่งหนังสือเล่มนี้ได้มีการตีความถึงความหมายของ “การสื่อสารมวลชน” และในปี ค.ศ.1949 วิล เบอร์ชรามม์ (Wilbur Lazarsfeld) ได้มีการประพันธ์หนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อว่า “การสื่อสารมวลชน” ที่ได้รวบรวมการศึกษาและแนวความคิดด้านการสื่อสารที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้คนในสมัยก่อนเอาไว้ และก่อให้เกิดเป็นทฤษฎีการสื่อสาร ซึ่งถือเป็นสัญญาณที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นมาของการสื่อสารที่มีความเป็นแบบแผน (Ma Xin, 2019)

“การสื่อสาร” มีที่มาจากคำในภาษาอังกฤษ “Communication” ซึ่งหมายถึง กระบวนการส่งผ่านข้อมูลหรือความนึกคิดจากผู้หนึ่งไปยังอีกผู้หนึ่ง ผ่านช่องทางที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทางภาษา ข้อความ รูปภาพ เสียง หรือ สื่อแสดงภาพ ต่าง ๆ แต่หากกล่าวในทางทฤษฎีการสื่อสาร คำว่า สื่อสาร จะมีความเกี่ยวข้องกับ การสื่อสารระหว่างคนไปสู่คน หรือ คนไปสู่สังคม โดยทำการส่งผ่านข้อมูล รับข้อมูล ตีพิมพ์ข้อมูล ด้วยสัญลักษณ์ที่สื่อความหมายพิเศษ ในปัจจุบัน ด้วยการพัฒนาของระบบอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้เป้าหมายแต่เดิมของพีพริธภัณฑ์ที่เป็นองค์กรด้านการศึกษการจัดแสดง และการสะสมเป็นหลัก เกิดการเปลี่ยนแปลงมาเป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม ซึ่งพีพริธภัณฑ์ต้องสร้างสรรค์รูปแบบการจัดแสดงนิทรรศการใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง และเพิ่มหาการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายช่องทาง เพื่อให้พีพริธภัณฑ์สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น และขยายอิทธิพลได้เป็นอย่างดี ซึ่งหมายความว่า พีพริธภัณฑ์ จำเป็นต้องสำรวจรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้ชม และตอบสนองต่อความต้องการด้านการ

ประชาสัมพันธวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษาที่ถือว่าพิพิธภัณฑ์เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธวัฒนธรรมนั้น ไม่ได้เป็นการปฏิเสธคุณสมบัติดั้งเดิมของพิพิธภัณฑ์ แต่ถือเป็นการขุดค้นความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ซ่อนอยู่ภายในของสะสม และนำทฤษฎีและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ ในการออกแบบช่องทางการประชาสัมพันธใหม่ ๆ และเผยแพร่ไปยังเหล่าผู้ชม ภายใต้พื้นฐานของการจัดแสดงนิทรรศการ การศึกษา และการสืบทอดที่ดำรงอยู่เช่นเดิม

เมื่อมองในภาพรวม จะเห็นว่า ทฤษฎีการสื่อสารมีความสำคัญต่อการชี้แนะและมีคุณค่าเชิงปฏิบัติสำหรับการประชาสัมพันธทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น และจากการใช้ทฤษฎีการสื่อสาร จะช่วยเสริมสร้างกลยุทธ์ให้กับการประชาสัมพันธทางวัฒนธรรม เพิ่มประสิทธิภาพด้านการนำเสนอให้สูงขึ้น อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาของพิพิธภัณฑ์และยกระดับสถานะรวมถึงอิทธิพลของพิพิธภัณฑ์ต่อสาธารณชนให้สูงขึ้น

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การศึกษาการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ภายใต้มุมมองด้านทฤษฎีสัญศาสตร์ งานวิจัยเรื่อง “ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบภาพลักษณ์หออนุสรณ์ภายใต้มุมมองของสัมพันธบท” ของหวังเยว่ และเฉินเหล่ย (Wang,Y.&Chen,L, 2023.) งานวิจัยนี้มีหออนุสรณ์เป็นวัตถุวิจัยและมีการอภิปรายถึงวิธีการตีความ “สัมพันธบท” ในการออกแบบภาพลักษณ์ “สัมพันธบท” ได้รับการพัฒนาตามทฤษฎีสัญศาสตร์ซึ่งสามารถให้แนวทางและอ้างอิงสำหรับงานวิจัยนี้ได้ ผู้เขียนได้ยกตัวอย่างการออกแบบภาพลักษณ์หอรำลึกประธานเหมาที่ได้มีวิธีการออกแบบภาพลักษณ์อย่างเป็นระบบ คือมีการนำมุมมองของข้อความทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม และโบราณวัตถุมาใชเป็นวิธีการออกแบบภาพลักษณ์ผ่านบริบทภาพ-ความหมายภาพ-การใช้ภาพ โดยใช้การวิเคราะห์ภาพและการวิจัยเชิงประจักษ์มาทำการวิเคราะห์การออกแบบ และทำการศึกษาการออกแบบภาพลักษณ์จากมุมมองแบบสหวิทยาการ ซึ่งเป็นการขยายแนวทางในการออกแบบภาพลักษณ์ให้มีความสัมพันธ์กับสื่อต่าง ๆ

งานวิจัยของหวังเยว่และเฉินเหล่ยได้รับการพัฒนาจากแนวคิด “สัมพันธบท” ในทฤษฎีสัญศาสตร์ มีการเสนอวิธีการที่เป็นนวัตกรรมใหม่สำหรับการออกแบบภาพลักษณ์หอรำลึก ซึ่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีเป้าหมายการวิจัยเป็นหอรำลึก พิสูจน์ให้เห็นถึงความคิดเชิงนวัตกรรมของวิธีการออกแบบภาพลักษณ์ วิทยานิพนธ์นี้ มีหอรำลึกประธานเหมา เจ้อตุง เป็นตัวแทนสำคัญ ซึ่งมีแนวทางการออกแบบที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลสามประเภท ได้แก่ การตรวจสอบเชิงพื้นที่ของสถาปัตยกรรม ของสะสมภายในหอ และการบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญ โดยดึงบริบททางวัฒนธรรม

พื้นฐานของการออกแบบภาพลักษณ์ออกมา ซึ่งแนวความคิดเช่นนี้ เป็นวิธีการสำหรับวิเคราะห์
 อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น
 ทั้งนี้ วัฒนธรรมในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ส่วนใหญ่จะประกอบด้วย หัวข้อนิทรรศการ ของสะสม
 วิธีการจัดแสดง การจัดวางและเค้าโครงพื้นที่ ฯลฯ จากทฤษฎีสัญศาสตร์และการออกแบบ สามารถ
 ชูจุดเด่นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ
 เมืองอู่ฮั่น และนำเสนออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมนี้ ผ่านองค์ประกอบเชิงสัญลักษณ์ที่เฉพาะเจาะจงทำ
 ให้เกิดแนวคิดใหม่ ๆ ในการออกแบบระบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์

2. การศึกษาการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้งานในพิพิธภัณฑ์

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการออกแบบประสบการณ์พิพิธภัณฑ์จากแนวคิดและวิธีการของ
 การออกแบบเพื่อการบริการ” ของอู่หลินซิงและคณะ (Wu,L.Q.et al, 2021.) งานวิจัยนี้อิงตามการ
 ออกแบบเพื่อการบริการภายใต้ทฤษฎีประสบการณ์ผู้ใช้ มีการหยิบยกหลักการของประสบการณ์
 การบริการพิพิธภัณฑ์ และการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้ทั่วไปจากนั้นสร้างเป็นระบบการบริการ
 พิพิธภัณฑ์ที่เน้นประสบการณ์ผู้ใช้ มีการใช้วิธีการแจกแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ผู้ใช้ และแผนผัง
 ประสบการณ์ของผู้ใช้บริการ (User Journey Map) และทำการวิจัยภาคสนามไปยังพิพิธภัณฑ์เสฉวน
 เพื่อทำการค้นหาปัญหาการบริการของพิพิธภัณฑ์ สร้าง มีการสร้างต้นแบบบทบาทของผู้ใช้ ทำให้ได้
 ทราบถึงความต้องการของผู้ใช้และกลยุทธ์การออกแบบ

งานวิจัยของอู่หลินซิงและคณะมีพื้นฐานมาจากการพัฒนาวัฒนธรรมพิพิธภัณฑ์ภายใต้
 แนวคิดเศรษฐกิจเชิงประสบการณ์ โดยวิธีดำเนินการวิจัยที่กล่าวถึงในงานวิจัยทั้งการวิเคราะห์
 ความรู้สึกของผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์ ปฏิสัมพันธ์ และความต้องการทางอารมณ์ การใช้แบบสอบถาม
 การสัมภาษณ์ และแผนผังประสบการณ์ของผู้ใช้บริการล้วนมีความสมเหตุสมผลและมีความน่าเชื่อถือ
 ทางวิชาการ ซึ่งในการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ
 เมืองอู่ฮั่นต้องให้หลักการและวิธีการเหล่านี้ เพื่อวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้ และออกแบบ
 ภาพลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะให้กับพิพิธภัณฑ์

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้งานในด้านการบริการของ
 พิพิธภัณฑ์ต้าซิง” ของจางรู่เจี๋ย (Zhang Ruijie & Yu Yongzhi, 2021) งานวิจัยนี้มีเป้าหมายของ
 การวิจัยเป็นพิพิธภัณฑ์ต้าซิง โดยเริ่มจากมุมมองของประสบการณ์ผู้ใช้งาน และผสมผสานเข้ากับ
 สภาพปัจจุบันด้านการพัฒนาของพิพิธภัณฑ์ต้าซิง และศึกษาโครงสร้างการให้บริการของพิพิธภัณฑ์
 ต้าซิง ทั้งนี้ จากการศึกษาวิเคราะห์เชิงคุณภาพและปริมาณผ่านการวิจัยภาคสนาม และการสัมภาษณ์โดยใช้
 แบบสอบถาม กับพิพิธภัณฑ์ต้าซิง รวมถึงการนำเอาแผนที่การเดินทางของผู้ใช้มากำหนดจุดเด่นและ
 จุดด้อยในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ต้าซิง ทำให้ได้รับความต้องการและจุดสร้างความสนใจในด้านการ

ออกแบบ และทำการวางแผนกิจกรรมด้านการให้บริการภายในพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ภายใต้พื้นฐานของประสบการณ์ผู้ใช้งาน

งานวิจัยของจางรุ่ยเจี๋ย คือการนำทฤษฎีประสบการณ์ผู้ใช้งาน มาจุดค้นจุดเด่นและจุดด้อยที่เกิดขึ้นขณะเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ของนักท่องเที่ยว จากมุมมองด้านการออกแบบการให้บริการ ค้นหาความต้องการและจุดสร้างความสนใจ ผ่านการใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ผู้ใช้ และแผนที่การเดินทางของผู้ใช้ ทั้งนี้ แนวคิดและขั้นตอนในการศึกษาประสบการณ์ผู้ใช้งานที่กล่าวถึงในงานวิจัยนี้ มีความสมเหตุสมผลและเชื่อมโยงไปด้วยคุณค่า โดยพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น สามารถนำหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องไปใช้กับการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้งานได้

จากการออกแบบการจัดระเบียบเอกสารทางวิชาการสำหรับประสบการณ์ผู้ใช้งานของพิพิธภัณฑ์ พบว่า การกำหนดคุณภาพ ปริมาณ การวิจัยภาคสนาม และแบบสอบถาม จะทำให้สามารถวิเคราะห์รูปแบบพฤติกรรม ความชอบ และความคาดหวังของผู้ใช้งานตามหลักวิทยาศาสตร์ และมีความสมเหตุสมผลมากขึ้น จากทิศทางของช่วงอายุที่แตกต่าง ภูมิภาคหลังทางวัฒนธรรม และการประกอบอาชีพของผู้ใช้งาน ทำให้ความต้องการของการออกแบบภาพลักษณ์มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ดังนั้น การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ต้องขึ้นอยู่กับการความต้องการของผู้ใช้เป็นหลัก จากนั้นดำเนินการสร้างแบบสอบถามสำหรับผู้ใช้งานผ่านหลักการและวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้งาน ทำการประเมินการรับรู้และผลกระทบของภาพลักษณ์ปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์ที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้ใช้งาน และออกแบบผลงานการออกแบบภาพลักษณ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องตามความต้องการและความพึงพอใจของผู้ใช้งาน ดังนั้น การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น จำเป็นต้องวิเคราะห์ปัญหาผ่านมุมมองของประสบการณ์ผู้ใช้งาน และแสวงหาแนวทางแก้ไขที่เหมาะสมตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3. การศึกษากลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาารูปแบบของการประชาสัมพันธ์ในพิพิธภัณฑ์โดยใช้ทฤษฎีการสื่อสาร – โดยมีพิพิธภัณฑ์เป่ย์ริ่งต่าวเป็นกรณีศึกษา” ของหม่าซิน (Ma Xin, 2019) ซึ่งวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทนี้ได้เริ่มต้นจากทฤษฎีการสื่อสาร และนำทฤษฎีการสื่อสารผสมผสานเข้ากับการดำเนินการด้านการสื่อสารในพิพิธภัณฑ์ ทำการสำรวจความเป็นสากลของพิพิธภัณฑ์ในฐานะที่เป็นสื่อกลางของสื่อสารมวลชน และความพิเศษของกิจกรรมด้านการสื่อสารต่าง ๆ โดยงานวิจัยนี้มีเป้าหมายของการวิจัยเป็นพิพิธภัณฑ์เป่ย์ริ่งต่าว มีขั้นตอนการวิจัย ได้แก่ ขั้นตอนแรก ทำการจัดระเบียบข้อมูลของพิพิธภัณฑ์เป่ย์ริ่งต่าว ที่เกี่ยวข้องกับภูมิภาคหลังทางประวัติศาสตร์

หัวข้อการสื่อสาร เนื้อหาการสื่อสาร และผลลัพธ์ของการสื่อสาร ต่อมา ทำการวิเคราะห์การจัดแสดง นิทรรศการ การประชาสัมพันธ์ และการดำเนินการด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ของพิพิธภัณฑ์เปียร์ซิงต่าว จากนั้นผสมผสานกิจกรรมและกรณีตัวอย่างเข้าด้วยกัน สรุปออกมาเป็นรูปแบบการเผยแพร่ ข้อมูลของพิพิธภัณฑ์เปียร์ซิงต่าว และในขั้นตอนสุดท้าย ทำการวิเคราะห์ประสบการณ์และด้านที่บกพร่องในขั้นตอนการเผยแพร่ข้อมูล ภายใต้พื้นฐานของการดำเนินกิจกรรมเผยแพร่ข้อมูลของ พิพิธภัณฑ์เปียร์ซิงต่าว เพื่อเสนอแนะข้อติชมและวิธีการในการพัฒนากิจกรรมด้านการสื่อสารข้อมูล โดยงานวิจัยของหม่าซินนั้น ได้เริ่มต้นจากมุมมองทางด้านการสื่อสาร ที่นำทฤษฎีด้านการสื่อสารมาหลอมรวมกับการศึกษาด้านพิพิธภัณฑ์ เพื่อทำการศึกษารูปแบบการสื่อสารข้อมูลเชิงลึก โดยมีพิพิธภัณฑ์เปียร์ซิงต่าวเป็นตัวแทนของพิพิธภัณฑ์ ทั้งนี้ งานวิจัยของหม่าซินได้สร้างแนวคิดและข้อเสนอแนะด้านการเผยแพร่ข้อมูลในพิพิธภัณฑ์ให้กับกลุ่มผู้บริหาร ซึ่งมุมมองและวิธีการทางทฤษฎีที่กล่าวถึง มีความสอดคล้องกับแนวคิดด้านการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในงานวิจัยนี้

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการส่งเสริมและการประยุกต์ใช้ภาพลักษณ์ของแบรนด์พิพิธภัณฑ์กรณีศึกษา: พิพิธภัณฑ์พระราชวังกู้กงในกรุงปักกิ่ง” ของไฉซือเสวียน สถาบันศิลปะแห่งประเทศจีน (Chai Sixuan, 2019) งานวิจัยนี้ใช้การสร้างภาพลักษณ์แบรนด์พิพิธภัณฑ์เป็นจุดเริ่มต้นในการศึกษา นำพิพิธภัณฑ์พระราชวังกู้กงเป็นวัตถุในการวิจัย ทำการเปรียบเทียบและวิเคราะห์กรณีการพัฒนาภาพลักษณ์ของแบรนด์ของพิพิธภัณฑ์ในประเทศและต่างประเทศ ใช้วิธีการวิจัยภาคสนาม การทบทวนวรรณกรรม การวิเคราะห์กรณีศึกษา ในการศึกษาภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ทั้งในและต่างประเทศ มีการวิเคราะห์การส่งเสริมและประยุกต์ใช้ภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์จากมุมมองของการสร้างภาพลักษณ์แบรนด์ และสรุปแนวทางการสร้างแบรนด์ให้สอดคล้องกับเงื่อนไขของประเทศจีนออกมา 4 ข้อ คือ

- 1) การปรับปรุงภาพลักษณ์ บนพื้นฐานของเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้ค้นหาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ จากนั้นผสมผสานเข้ากับรูปแบบการแสดงออกของกระแสนิยมเพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่
- 2) วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเฉพาะ ผลิตภัณฑ์คือสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันยาวนานที่อยู่เบื้องหลัง
- 3) การสื่อสารผ่านสื่อทั้งหมด (ออนไลน์และออฟไลน์) เป็นการตอบสนองวิถีชีวิตความเป็นอยู่ในยุคสื่อดิจิทัล และสร้างเส้นทางการสื่อสารทางวัฒนธรรมและการพัฒนาแบรนด์ที่สอดคล้องกับเงื่อนไขของประเทศ
- 4) การบริโภคคือการสื่อสาร ใช้การส่งเสริมภาพลักษณ์ของแบรนด์เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างสาธารณะและพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเป็นการเพิ่มแรงจูงใจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริโภคมากยิ่งขึ้น

การวิจัยของไอซีเอสเออิงจากกรณีจริงของการพัฒนาแบรนด์พิพิธภัณฑ์ในประเทศและต่างประเทศ ศึกษาแนวทางการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์จากมุมมองของการสร้างแบรนด์ และวิธีการวิจัยของงานวิจัยนี้สามารถเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับแนวทางการออกแบบภาพลักษณ์ให้กับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอเมืองอู่ฮั่น

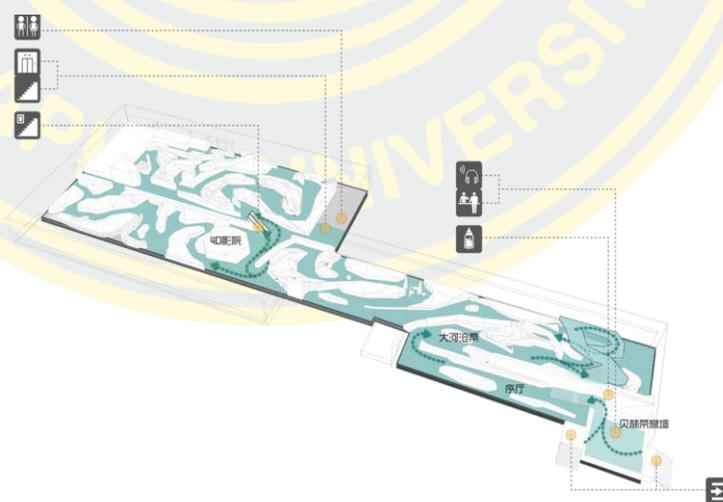
จากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ ที่เกี่ยวกับทฤษฎีสัญศาสตร์ ทฤษฎีประสบการณ์ผู้ใช้งาน และการสื่อสารทางวัฒนธรรม พบว่า หากต้องการออกแบบภาพลักษณ์และแผนการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมที่สมบูรณ์แบบนั้น ไม่ควรคำนึงถึงเพียงด้านที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์เท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงการเลือกใช้วิธีการและทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ เพื่อวิเคราะห์ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน และทำความเข้าใจถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้ใช้งานผ่านการตอบแบบสอบถาม รวมถึงจัดทำแผนการออกแบบขั้นสุดท้ายที่สมเหตุสมผลและมีประสิทธิภาพต่อการก่อสร้างพิพิธภัณฑ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

บทนี้ได้กล่าวถึงสถานการณ์พื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอเมืองอู่ฮั่น ผ่านการวิเคราะห์ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ การจัดตั้งพิพิธภัณฑ์ ทำให้ทราบว่า รัฐบาลท้องถิ่นและประชาชนเมืองอู่ฮั่น ต่างก็ให้ความสำคัญและมีความกระตือรือร้นต่อการสร้างพิพิธภัณฑ์เป็นอย่างมาก ซึ่งพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ ถือเป็นพิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติเพียงหนึ่งเดียวในมณฑลหูเป่ย ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและวัฒนธรรมทางนิเวศน์ให้แพร่หลาย จากการจัดระเบียบข้อมูลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น ผู้วิจัยสามารถทำความเข้าใจเบื้องต้นถึงข้อมูลพื้นฐานของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอได้ และถือเป็นการเตรียมตัวสำหรับการวิจัยภาคสนามในบทที่สาม ในด้านการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์นั้น ด้าการศึกษาจากแนวคิด หลักการ และความหมาย สรุปลอกมาเป็นองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์ที่ยอดเยี่ยม ทั้งนี้ งานวิจัยนี้ได้รับข้อชี้แนะที่มาจากทฤษฎีด้านสัญศาสตร์ ทฤษฎีประสบการณ์ของผู้ใช้งาน และทฤษฎีการสื่อสาร ทำการวิเคราะห์การดำเนินการวิจัยและวิธีการวิจัยในทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีสำหรับการสร้างสรรค์การออกแบบและแผนการประชาสัมพันธ์ในภายหลัง

บทที่ 3

การศึกษาเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมือง อู่ฮั่น

ตัวอาคารพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ มีพื้นที่โดยรวม 29,000 ตารางเมตร โดยมีพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการขนาด 18,000 ตารางเมตร จำนวน 2 ชั้น โดยมีพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการชั้น 1 ขนาด 10,000 ตารางเมตร และชั้น 2 ที่มีขนาดมีพื้นที่ประมาณ 4,000 ตารางเมตร โดยหอนิทรรศการจัดแสดงภายใต้หัวข้อ “การเดินทางของสายน้ำ และบทล่าน้ำแห่งอารยธรรม” โดยแบ่งออกเป็นห้าหอนิทรรศการ ได้แก่ โถงเกริ่นนำ นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ นิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มน้ำ และนิทรรศการการสำรวจกลุ่มน้ำ โดยจัดแสดงตัวอย่างจำลองของสัตว์และพืชอันทรงคุณค่ากว่า 3,000 ชิ้น ที่รวบรวมมาจากกลุ่มน้ำสำคัญทั้งสิบสายของโลก ได้แก่ แม่น้ำอเมซอน แม่น้ำมิสซิสซิปปี แม่น้ำเยนีสีย์ แม่น้ำคงคา แม่น้ำโขง แม่น้ำเมอร์เรย์ แม่น้ำดานูบ แม่น้ำฮวงโห แม่น้ำไนล์ และแม่น้ำมารา ซึ่งความสำคัญของหอนิทรรศการนี้ มีไว้เพื่อแสดงให้เห็นถึงการวิวัฒนาการตามกฎเกณฑ์ธรรมชาติที่สามารถกระตุ้นให้ผู้คนเกิดความสนใจในกลุ่มน้ำ และมีจิตสำนึกที่จะรักษาและปกป้องกลุ่มน้ำเหล่านี้เอาไว้ (Official website of Wuhan Beilin River Nature Museum, 2023)



ภาพที่ 3-1 แผนผังชั้นหนึ่ง ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ
ที่มา : <http://www.whbrlm.com/list/37.html> หมายเหตุ : ชั้นที่ 1 ประกอบด้วย โถงเกริ่นนำ
นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ



ภาพที่ 3-2 แผนผังชั้นสอง ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ

ที่มา : <http://www.whbrlm.com/list/37.html>

หมายเหตุ : ชั้นที่ 2 ประกอบด้วยนิทรรศการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ และนิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำทั้งห้าทวีปของโลก

ในขณะที่ทำการศึกษเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอนั้นภารกิจลำดับแรกคือการเข้าใจถึงเนื้อหาของห้าหอนิทรรศการ รับทราบข้อมูลการจัดการด้านทรัพยากรของพิพิธภัณฑ์ได้อย่างรอบด้าน ผ่านการวิเคราะห์หัวข้อนิทรรศการ จุดเด่นของสะสมวิธีการจัดแสดง สิ่งอำนวยความสะดวก และเค้าโครงนิทรรศการ เพื่อใช้เป็นเนื้อหาในการอ้างอิงที่มีคุณค่าต่อการฝึกปฏิบัติในด้านการออกแบบและกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในภายภาคหลัง

โครงสร้างของนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ

1. หัวข้อนิทรรศการ

1) โถงเกริ่นนำ

โถงเกริ่นนำถือเป็นบทนำของพิพิธภัณฑ์ โดยมีเนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับการกำเนิดโลกและการกำเนิดของสิ่งมีชีวิต ใช้วิธีการบรรยายที่มีเนื้อหาหลักตั้งแต่เข้าใจง่าย ในการนำเสนอกระบวนการเกิดบิกแบง และการวิวัฒนาการทางชีววิทยา เหล่าผู้ชมสามารถสัมผัสกับความลึกลับและความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตได้ ผ่านการอธิบายโดยใช้ ตัวอักษร รูปภาพ และฟอสซิลดึกดำบรรพ์

ภายในโรงเรีนน่านั้น ผู้เยี่ยมชมมีโอกาสได้สัมผัสกับสมบัติสามชิ้นของพิพิธภัณฑ์ ซึ่งประกอบด้วย ตัวอย่างฟอสซิลของไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์ส ผนังฟอสซิล “รอยเท้าแห่งชีวิต” และไม้กลายเป็นหินขนาดใหญ่ สิ่งสะสมเหล่านี้ถูกเก็บไว้อย่างสมบูรณ์แบบ และมีขนาดใหญ่ อีกทั้งยังจัดเป็นสิ่งล้ำค่าที่หาได้ยากภายในพิพิธภัณฑ์ทั้งประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติทั้งในและนอกประเทศ



ภาพที่ 3-3 โรงเรีนน่าน (Chen Jin, 2023)

2) นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ

นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ ถือเป็นห้องโถงนิทรรศการลำดับที่สองของพิพิธภัณฑ์ แบ่งออกเป็นสองส่วน คือ “ชีวิตและสายน้ำ” และ “ลำนํ้าชีวิต” ที่มีเนื้อหาสำคัญแสดงเกี่ยวกับวิวัฒนาการและชีวิตของกลุ่มน้ำ ปรากฏให้เห็นถึงวัฏจักรและการเปลี่ยนแปลงของสายน้ำที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตนานาชนิด

“ชีวิตและสายน้ำ” มีการนำเสนอถึงแม่น้ำสายใหญ่ ที่เป็นแหล่งทรัพยากรน้ำและระบบนิเวศอันสำคัญของโลก จากการนำเสนอวัฏจักรของสายน้ำ ทำให้ผู้ชมเข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าน้ำสามารถหล่อเลี้ยงธรรมชาติและเลี้ยงดูสิ่งมีชีวิตต่างๆ ได้อย่างไร ขณะเดียวกัน จากแบบจำลองระบบนิเวศได้นำเสนอถึงสิ่งมีชีวิตอันเป็นสายพันธุ์เฉพาะที่พบได้บริเวณกลุ่มน้ำและมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

“ลำนํ้าชีวิต” ในส่วนนี้ได้มีการนำเสนอการเปลี่ยนแปลงที่มีความหลากหลายทางชีวภาพในลุ่มน้ำขนาดใหญ่ภายในระยะเวลาที่ยาวนาน ผู้ชมสามารถเรียนรู้ถึงความสามารถในด้านการปรับตัวและการทดแทนของชุมชนสิ่งมีชีวิตที่อยู่อาศัยบริเวณลุ่มน้ำใหญ่ในแต่ละช่วงเวลา ผ่านการจัดแสดงด้วยตัวอย่างฟอสซิล และแบบจำลองพืชและสัตว์สมัยใหม่ ขณะเดียวกัน ได้มีการแนะนำถึงสัตว์และ

พืชที่เป็นตัวแทนของสัตว์ป่าและพืชพรรณสงวน เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมอนุรักษ์ธรรมชาติ ให้ความสำคัญ และคำนึงถึงการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพให้คงอยู่สืบไป



ภาพที่ 3-4 นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มแม่น้ำ (Chen Jin, 2023)

3) นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ

นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ ถือเป็นสถานที่ที่มีพื้นที่จัดแสดง จำนวนของสะสม วัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์ยอดนิยม ที่มีความสมบูรณ์ที่สุดในพิพิธภัณฑ์ โดยมีเนื้อหาสำคัญในการ นำเสนอสิบลุ่มน้ำสายสำคัญของโลก ตัวอย่างเช่น แม่น้ำอเมซอน แม่น้ำมิสซิสซิปปี แม่น้ำเยนิเซย์ เป็นต้น ภายในนิทรรศการ มีการจัดแสดงตัวอย่างฟอสซิล รวมถึงสัตว์และพืชพรรณกว่า 3,000 ชนิด พร้อมกับนำวิธีการต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้เพื่อให้สามารถสร้างฉากระบบนิเวศที่สมจริงและสมบูรณ์แบบได้ อาทิ การจัดภูมิทัศน์ การอธิบายผ่านภาพกราฟิก การฉายภาพ และการโต้ตอบผ่านมัลติมีเดีย

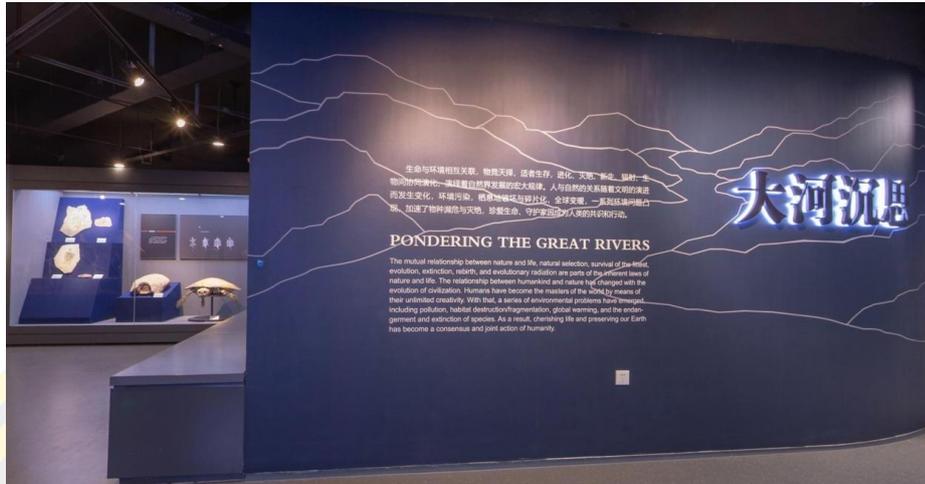
ภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ ผู้ชมสามารถรับชมแม่น้ำสายสำคัญของโลกที่มี ทิวทัศน์งดงามได้ ผ่านการจัดนิทรรศการที่เต็มไปด้วยความประณีต และคำอธิบายผ่านภาพกราฟิกที่มีความละเอียด ทำให้ทราบถึงแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติที่แสนล้ำค่าของลุ่มน้ำเหล่านี้ได้อย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ การนำเทคโนโลยีสื่อมัลติมีเดียและการฉายภาพมาใช้กับนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ จะทำให้ผู้ชมสัมผัสกับลักษณะพิเศษของแม่น้ำสายต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง และมีส่วนร่วมกับนิทรรศการดังกล่าว โดยสร้างปฏิสัมพันธ์ผ่านการสัมผัสหน้าจอ ภาพเสมือนจริง เป็นต้น ส่งผลให้ผู้ชมชื่นชมกับ สายน้ำและสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในนิทรรศการได้อย่างใกล้ชิด



ภาพที่ 3-5 นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ (Chen Jin, 2023)

4) นิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ

นิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ มีเนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับ “การคัดสรรตามธรรมชาติ ที่ผู้ปรับตัวได้จะอยู่รอด” โดยได้นำเสนอถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตและสภาพแวดล้อม รวมถึงกระบวนการวิวัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผ่านกฎเกณฑ์ทางธรรมชาติ ประกอบด้วย การเจริญเติบโต การสูญพันธุ์ การเกิดใหม่ และการวิวัฒนาการ อีกทั้งยังมีปัญหามากมายไม่ว่าจะเป็นมลพิษทางสิ่งแวดล้อม การทำลายถิ่นที่อยู่อาศัย และภาวะโลกร้อน ที่ทำให้สิ่งมีชีวิตบนโลกสูญพันธุ์ไปอย่างรวดเร็ว ภายในนิทรรศการได้มีการยกตัวอย่างเหตุการณ์สำคัญ ๆ อาทิ “อุปสรรคของแพนด้ายักษ์” “วิวัฒนาการถอยหลังของนกกีวี” และ “การสูญพันธุ์ครั้งยิ่งใหญ่” ซึ่งองค์ความรู้แนววิทยาศาสตร์ยอดนิยมนี จะทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจถึงแนวคิดของ การเจริญเติบโต การสูญพันธุ์ การเกิดใหม่ และการวิวัฒนาการได้เป็นอย่างดี



ภาพที่ 3-6 นิทรรศการการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ (Chen Jin, 2023)

5) นิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำ

นิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำเป็นนิทรรศการสุดท้ายในพิพิธภัณฑ์ ที่ทำการเจาะลึกและอธิบายเพิ่มเติมให้กับนิทรรศการที่จัดแสดงประจำวัน โดยนิทรรศการนี้มีจุดมุ่งหมายทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์ และสร้างการมีปฏิสัมพันธ์เป็นหลัก ซึ่งเจ้าหน้าที่ดำเนินการวิจัยวิทยาศาสตร์ยอดนิยมนและดำเนินการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ณ ที่แห่งนี้ นิทรรศการนี้ นอกจากจะเป็นสถานที่สำหรับแลกเปลี่ยนความรู้แล้วนั้น ยังเป็นพื้นที่สำหรับการมีส่วนร่วมและการโต้ตอบของผู้ชม นิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำ ประกอบไปด้วยธีมต่าง ๆ เช่น กระบวนการทางธรณีวิทยา วิวัฒนาการของกระดูกสันหลัง เรื่องเล่าของฉำฉาน้ำ และความเป็นจริงเสมือน โดยได้ให้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการแปรสัณฐานทางธรณีวิทยาของแผ่นเปลือกโลก วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตที่มีกระดูกสันหลัง และการเจริญเติบโตของต้นฉำฉาน้ำที่เป็นพืชคุ้มครอง ผ่านการใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน ทำให้ผู้ชมสามารถสัมผัสกับภาพทิวทัศน์ที่งดงามได้โดยตรง และพิจารณาถึงความสำคัญของแม่น้ำที่มีต่อสิ่งมีชีวิต



ภาพที่ 3-7 นิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำ (Chen Jin, 2023)

จากการสำรวจห่านิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ทำให้ทราบถึงแนวความคิดและใจความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมสู่ภายนอก ในขณะที่ดำเนินการออกแบบภาพลักษณ์ ควรสะท้อนให้เห็นถึงเนื้อหาสาระสำคัญภายในพิพิธภัณฑ์ ที่แสดงให้เห็นถึงหลักการของหัวข้อนิทรรศการที่เฉพาะเจาะจง ทั้งนี้ หัวข้อของนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับต้นกำเนิดของสิ่งมีชีวิต ลุ่มน้ำสายสำคัญของโลก การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีองค์ประกอบและจุดเด่นที่ยึดประเด็นในด้านธรรมชาติ นิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งต้องมีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์อย่างใกล้ชิด เพื่อให้ผู้เยี่ยมชมสามารถสัมผัสถึงข้อมูลในหัวข้อเกี่ยวกับธรรมชาติที่ถ่ายทอดจากพิพิธภัณฑ์ได้

2. จุดเด่นของสะสม

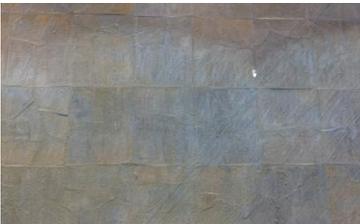
ของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์มอบโอกาสการเรียนรู้ที่พิเศษให้กับผู้เยี่ยมชม โดยผู้เยี่ยมชมสามารถสัมผัสและชื่นชมกับของล้ำค่าเหล่านี้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้รู้ถึงความรู้ของวัฒนธรรมต่างสาขาได้เป็นอย่างดี พร้อมกับปลูกฝังให้มีความสนใจในด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และธรรมชาติ พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอมีของสะสมจำนวนมาก ซึ่งรวมถึง ฟอสซิลดึกดำบรรพ์ แบบจำลองสัตว์และพืชพรรณ และแบบจำลองสิ่งมีชีวิตจำนวนมาก และจากการจัดระเบียบของสะสมล้ำค่าให้เป็นระบบนั้น ทำให้สามารถเข้าใจถึงบริบททางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีส่วนช่วยในการส่งเสริมภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์

1) โถงแกรีนนำ

ของสะสมล้ำค่าสามชิ้นในโถงแกรีนนำนี้ประกอบด้วย ตัวอย่างฟอสซิลของไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์ส ฟอสซิล “รอยเท้าแห่งชีวิต” และไม้กลายเป็นหินขนาดใหญ่ จากการจัดแสดงของสะสมเหล่านี้ ทำให้ผู้ชมรู้ถึงการพัฒนาและวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตบนโลกในช่วงหลายร้อยล้านปีก่อน และสัมผัสถึงเสน่ห์ที่ไร้ขอบเขตของธรรมชาติ

ตารางที่ 3-1 ของสะสมภายในโถงแกรีนนำ (Chen Jin, 2023)

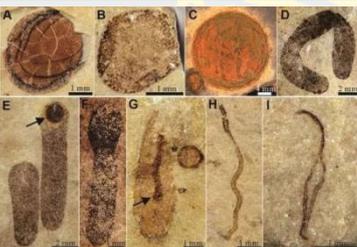
ตารางที่ 3 – 1 ภาพรวมของของสะสมที่โดดเด่นภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (โถงแกรีนนำ)			
ชื่อโถงนิทรรศการ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
โถงแกรีนนำ	ตัวอย่างฟอสซิลของไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์ส (สมบัติสืบอันดับแรกในพิพิธภัณฑ์)		แหล่งกำเนิด: เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ซินเจียงอ่าเกอฉีไถ ยุคสมัย: จูราสสิกตอนปลาย ขนาด: ยาว—24 เมตร สูง—7.5 เมตร กว้าง—3.2 เมตร จุดเด่น: เป็นฟอสซิลของไดโนเสาร์ที่มีขนาดใหญ่ ความยาวทั้งหมดของกระดูกสันหลังส่วนคอเท่ากับครึ่งหนึ่งของความยาวลำตัว
	ตัวอย่างไม้กลายเป็นหิน (สมบัติสืบอันดับแรกในพิพิธภัณฑ์)		แหล่งกำเนิด: เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ซินเจียงอ่าเกอฉีไถ ยุคสมัย: จูราสสิก ขนาด: ยาวทั้งหมด—37 เมตร เส้นผ่านศูนย์กลาง—2.7 เมตร จุดเด่น: สนใบเข็มในสมัยดึกดำบรรพ์ เนื่องจากการถูกฝังไว้ใต้ดินเป็นเวลานาน ก่อเกิดเป็นโครงสร้างหินที่แข็งแกร่งที่รักษารูปร่างเดิมไว้

	<p>ผนังฟอสซิล “รอยเท้าแห่งชีวิต” (สมบัติสืบอันดับแรก ในพิพิธภัณฑ์)</p>		<p>แหล่งกำเนิด: มณฑลส่านซี เมือง เหิงชาน ยุคสมัย: 200 ล้านปีก่อน ขนาด: ยาว—15 เมตร กว้าง—8.5 เมตร พื้นที่—120 ตารางเมตร น้ำหนัก: 20 ตัน จุดเด่น: ผนังฟอสซิลนี้เป็น หลักฐานสำคัญที่แสดงถึง กิจกรรมของสิ่งมีชีวิตในสมัยดึก ดำบรรพ์ และวิธีการอพยพย้าย ถิ่น</p>
--	--	--	--

2) นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ

ของสะสมในนิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ มีพื้นฐานมาจากกระบวนการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตที่อยู่อาศัยภายในบริเวณกลุ่มน้ำ โดยมีเนื้อหาที่ต่อเนื่องมาจากโถงเกรินน้ำ แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำมีผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตนานาชนิดที่อยู่อาศัยภายในกลุ่มน้ำ ซึ่งรวมถึงตัวอย่างซากดึกดำบรรพ์ของสิ่งมีชีวิต และตัวอย่างของร่องรอยบรรพชีวินทางธรณีวิทยาในแต่ละยุคสมัยของประเทศจีน ทำให้ทราบว่าการวิวัฒนาการเริ่มจากขั้นตอนที่ง่ายไปสู่ขั้นตอนที่ซับซ้อน และจากน้ำไปสู่บกด้วยกระบวนการที่ยาวนาน สำหรับสี่เขี้ยวแกมน้ำเงิน แมลงทะเล แรดยักษ์ (Paraceratherium) โดยแบบจำลองฟอสซิลของสามสิ่งนี้ ถือเป็นตัวแทนของสะสมที่อยู่ภายในนิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ แสดงให้เห็นถึงกระบวนการวิวัฒนาการของพืชและสัตว์ที่แต่เดิมอยู่อาศัยภายในน้ำและแปรเปลี่ยนเป็นอยู่อาศัยบนบก ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการศึกษาลักษณะของสิ่งมีชีวิตกลุ่มน้ำในสมัยปัจจุบัน

ตารางที่ 3-2 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มแม่น้ำ (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 2 ภาพรวมของของสะสมที่โดดเด่นภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มแม่น้ำ)			
ชื่อโรง นิทรรศการ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
นิทรรศการการ เปลี่ยนแปลง ของกลุ่มแม่น้ำ	ฟอสซิลของสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน		ยุคสมัยที่เติบโต: ประมาณ 3 พันล้านปีก่อน จุดเด่น : แสดงให้เห็นถึงการก้าวกระโดดของพืชที่เติบโตจากในน้ำสู่บก ถือเป็นต้นแบบของพืชบกที่เก่าแก่ที่สุดในโลก
	ฟอสซิลของแมลงทะเล		ยุคสมัยที่เติบโต: ยุคแคมเบรียนถึงออร์โดวิเซียน จุดเด่น: แบ่งได้สามส่วนจากส่วนหัว ส่วนอก และส่วนหาง ส่วนหัวมีขนาดเล็ก ส่วนลำตัวค่อนข้างใหญ่ โครงสร้างลำตัวมีลักษณะเป็นแฉกสามแฉก
	ฟอสซิลของแรดยักษ์		แหล่งกำเนิด: มณฑลกานซู และเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ย ยุคสมัย: มหายุคซีโนโซอิก ขนาด: โครงกระดูก—9.3 เมตร สูง—4.2 เมตร ยาว—2 เมตร จุดเด่น: แบบจำลองของแรดยักษ์นี้ถือเป็นแบบจำลองที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและเป็นฟอสซิลที่สมบูรณ์ที่สุดในประเทศจีน แสดงให้เห็นว่าในมหายุคซีโนโซอิกนั้น รูปร่างของแรดยักษ์มีลักษณะคล้ายคลึงกับสัตว์เลื้อยคาน

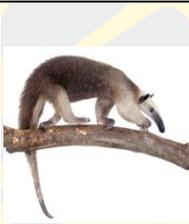
3) นิทรรศการจิตวิญญานแห่งลุ่มน้ำ

ของสะสมภายในนิทรรศการจิตวิญญานแห่งลุ่มน้ำได้จัดแบ่งตามลุ่มน้ำสายสำคัญของโลก โดยอ้างอิงจากที่ตั้งตามภูมิศาสตร์ สภาพภูมิอากาศ และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ที่แตกต่างกัน ของลุ่มน้ำแต่ละสาย ส่งผลให้ของเก็บสะสมและรูปแบบการจัดแสดงในนิทรรศการมีความแตกต่างกัน ในขณะที่ผู้วิจัยทำการเรียบเรียงของสะสมภายในนิทรรศการจิตวิญญานแห่งลุ่มน้ำนั้น สามารถจัดแบ่งได้เป็นการจัดแสดงลุ่มน้ำทั้ง 10 สายตามลำดับ

แม่น้ำอเมซอนตั้งอยู่ทางตอนเหนือของทวีปอเมริกาใต้ มีความยาวรวม 6,440 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่ยาวเป็นอันดับที่สองของโลก ต้นน้ำเป็นภูเขาที่ราบสูง และพื้นที่ลุ่มน้ำส่วนใหญ่มีสภาพอากาศแบบป่าดิบชื้น ฝนตกบ่อยครั้งและชื้น อุณหภูมิความร้อนที่สูงอย่างต่อเนื่องเป็นลักษณะภูมิอากาศที่โดดเด่นที่แห่งนี้ จึงทำให้เกิดภูมิทัศน์บริเวณลุ่มน้ำที่เป็นภูเขาที่ราบสูงและเป็นป่าดิบชื้นขนาดใหญ่บริเวณลุ่มน้ำอเมซอน(Wikipedia, 2023a)

ภูเขาที่ราบสูงและป่าฝนเป็นภูมิประเทศที่เป็นตัวแทนของลุ่มน้ำอเมซอน โดยภูมิประเทศแบบภูเขาที่ราบสูงได้จัดแสดงภายใต้หัวข้อ "เงาพรางกลางหิมะ" และ "รังมดบนที่ราบสูง" โดยจัดแสดงแบบจำลองของสัตว์ที่เป็นตัวแทนสำคัญ อาทิ อัลปาก้าและตัวกินมด ส่วนของสะสมภายในป่าฝนนั้น ได้นำเสนอรูปแบบและความหลากหลายทางชีวภาพของป่าฝนอเมซอนผ่านเรื่องราวของสัตว์และพืชในป่าฝน ซึ่งสัตว์ที่อยู่อาศัยบริเวณป่าฝนที่เป็นตัวแทนสำคัญ ได้แก่ กบลูกศรพิษ แมวป่าไอซีลือต อนาคอนดา ฯลฯ พวกมันเติบโตบริเวณสภาพอากาศที่มีฝนตกชุก มีความชื้น และมีอุณหภูมิสูง อีกทั้งยังเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีอัตลักษณ์และคุณสมบัติทางชีวภาพที่โดดเด่น

ตารางที่ 3-3 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำอเมซอน
(Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 3 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เปย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ - แม่น้ำอเมซอน)				
ชื่อโรง นิทรรศการ	ชื่อลุ่มแม่น้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
นิทรรศการ จิตวิญญาณ แห่งลุ่มน้ำ	แม่น้ำอเมซอน	แบบจำลองอัลปาก้า		แหล่งกำเนิด: เทือกเขาแอนดีสทาง ตอนบนของแม่น้ำอเมซอนที่ระดับ ความสูง 3,000-6,500 เมตร จุดเด่น: ขนหนวมยาว คอตั้งตรงและ ยาว ลักษณะคล้ายแกะ
		แบบจำลองตัวกินมด		แหล่งกำเนิด: บริเวณเขตร้อนและ กึ่งเขตร้อน จุดเด่น: ร่างกายค่อนข้างใหญ่ กระดุกส่วนหัวเป็นรูปกระบอกยาว ปากเหมือนตั่งหลอดดูด กรงเล็บโค้ง คล้ายตะขอ
		แบบจำลองกบลูกศรพิษ		แหล่งกำเนิด: ป่าดิบชื้น จุดเด่น: ร่างกายมีขนาดเล็ก ลำตัว ยาว 1 – 6 เซนติเมตร โดยส่วนใหญ่ จะมีสีดำแดง และเหลือง
		แบบจำลองหมูเพกคารี		แหล่งกำเนิด: ป่าละเมาะและป่าดิบ ชื้น จุดเด่น: ร่างกายมีขนาดเล็ก ลักษณะคล้ายหมูป่า ขาวเรียวยาว และมีเท้าขนาดเล็ก
		แบบจำลองแมวป่าโอ ซีลีสต์ (สมบัติสืบอันดับแรกใน พิพิธภัณฑ์)		แหล่งกำเนิด: ป่าดิบชื้นชื้นและทุ่ง หญ้าสะวันนา จุดเด่น: ลักษณะภายนอกคล้ายเสือ จากัวร์ ลำตัวสีเหลือง มีจุดสีดำตาม ร่างกาย
		กำแพงผีเสื้อลุ่มน้ำอเม ซอน		แหล่งกำเนิด: ป่าดิบชื้นอเมซอน จุดเด่น: เก็บตัวอย่างผีเสื้อจากป่า

				ดิบซี้นอเมซอน ผีเสื้อมอร์โฟสีน้ำเงินยักษ์ ผีเสื้อหางแฉกตะวันตก ฯลฯ
	แบบจำลองอนาคอนดาอเมซอน			แหล่งกำเนิด: ป่าดิบชื้นอเมซอน จุดเด่น: ลำตัวยาวและทรงกระบอก กระจุกส้นหลังชัดเจนและมีหางค่อนข้างสั้น
	แบบจำลองปลาปักเป้าอเมซอน			แหล่งกำเนิด: ลุ่มน้ำอเมซอน จุดเด่น: ลำตัวยาวและอวบ หน้าผากของกะโหลกศีรษะสูงชัน สามารถขยับศีรษะและคอได้อย่างอิสระเมื่ออยู่ในน้ำ
	แบบจำลองตัวนากยักษ์			แหล่งกำเนิด: ป่าฝนอเมซอน จุดเด่น: ร่างกายมีขนาดใหญ่ มีขนสีน้ำตาล หนาและกันน้ำได้คล้ายห่าน

แม่น้ำมิสซิสซิปปีอยู่ตอนกลางของสหรัฐ เป็นเครือข่ายสาขาแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดในทวีปอเมริกาเหนือ มีความยาวรวม 6,021 กิโลเมตร เนื่องจากมีลุ่มน้ำที่กว้างใหญ่ส่งผลให้สภาพอากาศและอัตลักษณ์ทางอุทกวิทยาของแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน สภาพภูมิอากาศโดยส่วนใหญ่จะเป็นแบบภูมิอากาศมรสุมอุณหภูมิตั้งกลาง ภูมิอากาศแบบอบอุ่นชื้นกึ่งเขตร้อน และพอสุมควร์ ภูมิอากาศแบบกึ่งเขตร้อน และภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าสะวันนา ของสะสมที่จัดแสดงภายในนิทรรศการนี้ ครอบคลุมระบบนิเวศหลากหลายรูปแบบ อาทิ มหาสมุทร ผืนดิน ไปจนถึงป่าไม้ (Wikipedia, 2023c)

โดยสัตว์ที่เป็นตัวแทนภายในนิทรรศการนี้ได้แก่ ฉลามหัวค้อน ปลากระโทง สุนัขจิ้งจอกแดง และโอปอสซัม ฯลฯ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงทรัพยากรสัตว์ป่าที่มีความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางนิเวศวิทยา

ตารางที่ 3-4 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำมิสซิสซิปปี
(Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 4 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เปย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำมิสซิสซิปปี)				
ชื่อโถง นิทรรศการ	ชื่อลุ่มแม่น้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
นิทรรศการ จิตวิญญาณแห่ง ลุ่มน้ำ	แม่น้ำมิสซิสซิปปี	แบบจำลองฉลาม หัวค้อน		แหล่งกำเนิด: มหาสมุทรในแถบเขตร้อนและอบอุ่น จุดเด่น: หัวแบน และขยายออกทั้งสองด้าน หางแบน ลำตัวโค้งมน
		แบบจำลองจระเข้ อเมริกัน		แหล่งกำเนิด: แม่น้ำและทะเลสาบในอเมริกา จุดเด่น: ปากสั้นและกว้าง ยาวประมาณ 1.8 - 2.7 เมตร
		แบบจำลองโอพอสซัม		แหล่งกำเนิด: ทวีปอเมริกาเหนือและตอนเหนือของแม่น้ำรีโอแกรนด์ จุดเด่น: ขนมีสีเทาอมน้ำตาล และขนบนใบหน้ามีสีขาว
		แบบจำลอง กวางเอลก์		แหล่งกำเนิด: แคนาดา จุดเด่น: กวางตัวผู้จะมีเขาขนาดใหญ่ มีขนเป็นสีเทาในฤดูหนาว และมีขนสีแดงเข้มในฤดูร้อน
		แบบจำลองสุนัข จิ้งจอกแดง		แหล่งกำเนิด: ทวีปยูเรเชีย และทวีปอเมริกาเหนือ จุดเด่น: ลำตัวเพรียวยาว หูใหญ่ และแหลม มีขนสีน้ำตาลถึงแดงเข้ม
		แบบจำลองผีเสื้อ จักรพรรดิ		แหล่งกำเนิด: ทวีปอเมริกาเหนือ จุดเด่น: ด้านหน้ามีจุดสีส้มและดำ ขอบมีสีดำ และมีแถบสีขาวเล็ก ๆ สองด้าน

		แบบจำลองแพะหิมะ		แหล่งกำเนิด: ทวีปอเมริกาเหนือ จุดเด่น: ลักษณะคล้ายแพะภูเขา ขาสั้นและมีขนสีขาวยาวปกคลุม
--	--	-----------------	--	--

แม่น้ำเยนิเซย์ ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของทวีปเอเชีย มีความยาวรวม 3,481 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่มีปริมาณน้ำมากที่สุดในรัสเซีย ทิศทางการไหลผ่านของแม่น้ำสายนี้มีสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยสภาพอากาศทางตอนใต้ที่แม่น้ำไหลผ่านนั้น มีสภาพอากาศอบอุ่น ในฤดูร้อนจะมีอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18-20 องศา ส่วนสภาพภูมิอากาศทางภาคเหนือที่แม่น้ำไหลผ่านนั้น จะเย็นกว่า ในฤดูร้อนจะมีอุณหภูมิเฉลี่ย 8-12 องศา (Wikipedia, 2023)

ของสะสมของสัตว์ต่าง ๆ ที่จัดแสดงในกลุ่มน้ำนี้ มีอัตลักษณ์ของภูมิอากาศทางตอนเหนือที่เด่นชัด โดยมุ่งเน้นไปที่สัตว์สายพันธุ์ที่เป็นตัวแทนของเขตหนาว เช่น หมีขั้วโลก นกพัฟฟิน แอตแลนติก กวางเรนเดียร์ และหงส์หุบุตรา ซึ่งแบบจำลองของสัตว์เหล่านี้ ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางนิเวศวิทยา ที่ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับภูมิอากาศที่เย็นจัด และการโต้ตอบกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ

ตารางที่ 3-5 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ - แม่น้ำเยนิเซย์ (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 5 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เปียหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ - แม่น้ำเยนิเซย์)				
ชื่อโลง นิทรรศการ	ชื่อกลุ่มแม่น้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
		แบบจำลองหมีขั้วโลก		แหล่งกำเนิด: มหาสมุทรอาร์ติก จุดเด่น: สัตว์กินเนื้อบนบกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก รูปร่างใหญ่ ลำตัวหนา มีขนสีขาวหรือออกเหลือง
		แบบจำลองนกพัฟฟิน แอตแลนติก (สมบัติสืบอันดับแรก ในพิพิธภัณฑ์)		แหล่งกำเนิด: บริเวณอาร์ติก จุดเด่น: ลำตัวมีความยาวประมาณ 30 เซนติเมตร มีจะงอยปากรูปสามเหลี่ยมและมีร่องลึกบนจะงอยปาก ขนที่หลังเป็นสีขาว

นิทรรศการ จิตวิญญาณแห่ง ลุ่มน้ำ	แม่น้ำเยนีสย์	กวางเรนเดียร์		แหล่งกำเนิด: ทวีปยูเรเชีย พื้นที่หนาวเย็น ทางตอนใต้ของไซบีเรีย จุดเด่น: มีขนาดใหญ่ ร่างกายปกคลุมไปด้วยขนหนาและหยาบ มีหัวคล้ายม้าแต่มีเขาค้างกวาง
		นกเค้าแมวหิมะ		แหล่งกำเนิด: ป่าทุนดรา และที่ราบกร้าง จุดเด่น: มีหัวกลมและเล็ก ใบหน้าไม่ค่อยชัดเจน ลำตัวแทบจะเป็นสีขาวบริสุทธิ์
		หงส์ทูนดรา		แหล่งกำเนิด: ทวีปยูเรเชีย จุดเด่น: ทั้งลำตัวมีสีขาวเหมือนหิมะ มีเพียงส่วนบนของศีรษะที่มีสีเหลืองอ่อน ปากมีสีเทาเข้ม ร่างกายมีขนาดเล็ก
		เสือโคร่งไซบีเรีย		แหล่งกำเนิด: ทางด้านตะวันออกอันไกลโพ้นของรัสเซีย จุดเด่น: ตัวทั้งลำตัวมีลวดลายสีเหลืองและสีดำที่ตัดกันไปมา ได้รับการขนานนามว่าเป็น "ราชาแห่งป่า"
		หมีควาย		แหล่งกำเนิด: ป่าและภูเขา จุดเด่น: ลำตัวอ้วน มีศีรษะกว้างและกลม มีขนสีดำเงามทั้งตัว
		ไก่ฟ้าคอแหวน		แหล่งกำเนิด: เนินเขาเตี้ย ๆ และทุ่งหญ้าชุ่มน้ำ จุดเด่น: ศีรษะมีสีดำแวววาว รอบดวงตามีสีแดงสด ทั้งทั้งลำตัวมีขนสีเขียวดำ สีทองแดง และสีทอง

แม่น้ำคงคาเป็นแม่น้ำสายสำคัญทางตอนเหนือของอินเดีย มีความยาวรวมประมาณ 2,700 กิโลเมตร ชาวอินเดียยกย่องให้เป็น "แม่น้ำศักดิ์สิทธิ์" และ "แม่น้ำที่หล่อเลี้ยงชีวิต" อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในแหล่งกำเนิดอารยธรรมของอินเดีย ที่ราบลุ่มน้ำคงคามีภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อน โดยมีอุณหภูมิสูงตลอดทั้งปี และมีปริมาณน้ำฝนที่มากในแต่ละปีด้วย ส่งผลให้มีฤดูฝนและฤดูแล้งตามมา สภาพภูมิอากาศตามธรรมชาตินี้ส่งผลให้เกิดพื้นที่ป่าอันกว้างใหญ่บริเวณลุ่มน้ำคงคา นอกจากนี้ ยังมีสัตว์หายากหลายชนิดอยู่อาศัยบริเวณที่แห่งนี้ เช่น กวางดาว แพะป่าหิมาลัย นกยูงสีน้ำเงิน เป็นต้น (Wikipedia, 2023)

ตารางที่ 3-6 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ - แม่น้ำคงคา (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 - 6 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เปี้ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ - แม่น้ำคงคา)				
ชื่อโลง นิทรรศการ	ชื่อลุ่มแม่น้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
นิทรรศการ จิตวิญญาณ แห่งลุ่มน้ำ	แม่น้ำคงคา	แบบจำลองกวางดาว		แหล่งกำเนิด: ทวีปอินเดีย จุดเด่น: มีลักษณะคล้ายกับกวางซีกา มีเขา 3 ง่าม หัวตัวมีขนสีน้ำตาลและมีจุดสีขาว
		แบบจำลองแพะป่าหิมาลัย		แหล่งกำเนิด: เทือกเขาหิมาลัย จุดเด่น: มีลักษณะภายนอกคล้ายแพะ หัวมีขนยาวและแคบ หัวลำตัวมีสีน้ำตาลเทาเข้มหรือสีน้ำตาลดำ
		แบบจำลองนกยูงสีน้ำเงิน		แหล่งกำเนิด: ทุ่งหญ้ากึ่งทะเลทราย จุดเด่น: บนหัวมีขนหงอน บริเวณคอและหน้าอกเป็นสีน้ำเงิน มีขนเรียวยาว เมื่อโดนแสงอาทิตย์จะมีสีเขียวเข้มและสีน้ำเงิน
		แบบจำลองลิงลม		แหล่งกำเนิด: เขตร้อนแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และป่าดิบชื้น จุดเด่น: หัวกลม หูและปากสั้น ดวงตากกลมโตและยื่นออกมา

		แบบจำลองลิงมาคาก		แหล่งกำเนิด: ป่าใบกว้างในเขตร้อน กึ่งเขตร้อน และเขตอบอุ่น จุดเด่น: รูปร่างอ้วน มีมือและเท้า ข้างละ 5 นิ้ว ขายาวเท่ากัน ขนมีสี เหลืองและเป็นมันเงา
--	--	------------------	--	---

แม่น้ำโขงเป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีความยาวรวมประมาณ 4,909 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านหลายประเทศ เช่น ประเทศเมียนมาร์ ประเทศลาว และประเทศไทย เป็นต้น มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาสูงในทิเบตและไหลลงสู่ทะเลจีนใต้ การไหลในช่วงตอนกลางและตอนล่างของแม่น้ำนั้น ได้ไหลผ่านพื้นที่ป่าดิบชื้นของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงทำให้เกาะบริเวณใกล้เคียงกลายเป็นพื้นที่ของป่าดิบชื้น ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าหายากที่อยู่อาศัยบนภูเขาจำนวนมาก ทั้งนี้ ของสะสมที่เป็นตัวแทนของนิทรรศการนี้ ประกอบด้วย ชะนีคิ้วขาว ค่างหัวมงกุฏ และค่างกระหม่อมขาว (Wikipedia, 2023)

ตารางที่ 3-7 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำโขง
(Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 7 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ - แม่น้ำโขง)				
ชื่อของ นิทรรศการ	ชื่อลุ่มแม่น้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
นิทรรศการ จิตวิญญาณ แห่งลุ่มน้ำ	แม่น้ำโขง	แบบจำลองชะนี คิ้วขาว		แหล่งกำเนิด: ด้านตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย และ ทางตอนเหนือของเมียนมา จุดเด่น: มีขนาดร่างกายและหัวที่เล็ก บริเวณใบหน้าสั้น และเปีย ขนที่ปกคลุมตามร่างกายค่อนข้างฟู
		แบบจำลองค่าง หัวมงกุฏ		แหล่งกำเนิด: บริเวณทางตอนใต้ของจีน เวียดนาม ลาว และพื้นที่อื่น ๆ จุดเด่น: มีลำตัวผอมเรียว ขาเรียวยาว หัวมีขนาดเล็กแต่ มีหางที่ยาว บริเวณส่วนหัวมีหงอนสีดำ
		แบบจำลองค่าง กระหม่อมขาว		แหล่งกำเนิด: จีนและทางตะวันออกเฉียงเหนือของเวียดนาม จุดเด่น: หัวมีขนาดเล็ก ลำตัวผอม ขาเรียวยาว มีขนสีดำ และมีขนสีขาตั้งตรงบริเวณหัว

แม่น้ำเมอร์เรย์เป็นแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศออสเตรเลีย มีต้นกำเนิดจากทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของออสเตรเลีย ความยาวรวมประมาณ 3,719 กิโลเมตร เป็นแม่น้ำที่งดงามและไหลผ่านหลายรัฐในประเทศออสเตรเลีย แม่น้ำเมอร์เรย์ถือเป็นแหล่งน้ำที่มีคุณค่าต่อระบบนิเวศในท้องถิ่น โดยลุ่มแม่น้ำเมอร์เรย์เป็นพื้นที่ที่มีชีวนิเวศที่หลากหลายที่สุดในออสเตรเลีย มีสัตว์หายากหลากหลายสายพันธุ์ที่อาศัยอยู่บริเวณนี้ ทั้งนี้ บริเวณลุ่มน้ำเมอร์เรย์นอกจากจะได้เห็นจิงโจ้และโคอาล่าของออสเตรเลียแล้ว ยังสามารถชื่นชมสัตว์กับสัตว์หายากประเภทอื่น เช่น ตุ่นปากเป็ด และแทสมเนียนเดวิลได้อีกด้วย (Wikipedia, 2023)

ตารางที่ 3-8 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญานแห่งลุ่มน้ำ - แม่น้ำเมอร์เรย์ (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 8 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เปย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการจิตวิญญานแห่งลุ่มน้ำ - แม่น้ำเมอร์เรย์)				
ชื่อโถง นิทรรศการ	ชื่อลุ่มแม่น้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
นิทรรศการ จิตวิญญาน แห่งลุ่มน้ำ	แม่น้ำเมอร์เรย์	แบบจำลองจิงโจ้		แหล่งกำเนิด: ออสเตรเลีย จุดเด่น: หัวมีขนาดค่อนข้างเล็ก มีใบหน้าและหูยาว หางหนา สามารถใช้พุงร่างกายได้
		แบบจำลองตุ่นปากเป็ด		แหล่งกำเนิด: ออสเตรเลีย จุดเด่น: ลำตัวแบน ส่วนหลังสีน้ำตาลเข้ม ท้องมีสีขาวยาวไปถึงเหลือง ขนบนลำตัวมีลักษณะหนาและสามารถกั้นน้ำได้
		แบบจำลองโคอาล่า		แหล่งกำเนิด: ออสเตรเลีย จุดเด่น: มีลำตัวหนา หัวมีขนาดใหญ่ หูกลม และมีจมูกที่ใหญ่ ขนที่ปกคลุมมีสีเทาอ่อน
		แบบจำลองนกอีมู		แหล่งกำเนิด: ออสเตรเลีย จุดเด่น: ขนบริเวณส่วนหัวและคอมีขนาดสั้น ขนตามลำตัวมีสีเทาแกมสีน้ำตาล

		แบบจำลอง แทสมเนียนเดวิล (สมบัติสืบอันดับแรก ในพิพิธภัณฑ)		แหล่งกำเนิด: ทวีปออสเตรเลีย (ป่า ละมား พุ่มหญ้า ป่าโปร่ง) จุดเด่น: ลำตัวสั้น หัวมีขนาดใหญ่แต่ มีหางสั้นและหนา ดวงตาเล็ก
--	--	---	--	--

แม่น้ำดานูบเป็นแม่น้ำที่ยาวเป็นอันดับสองของทวีปยุโรป และเป็นแม่น้ำที่แตกสาขามากที่สุดในโลก แม่น้ำดานูบไหลผ่าน 10 ประเทศ และไหลลงสู่ทะเลดำในตอนท้าย มีความยาวประมาณ 2,850 กิโลเมตร รวมถึงมีสัตว์สายพันธุ์เรเชียนหลายชนิดที่กระจายตัวอยู่บริเวณเทือกเขาแอลป์ไปจนถึงบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำ ซึ่งสัตว์เหล่านี้ล้วนเปี่ยมไปด้วยลักษณะเฉพาะของภูมิภาค ทั้งนี้ ความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่นี้ มีที่มาจากความเชื่อมโยงกับทวีปเอเชีย โดยมีสัตว์ที่เป็นตัวแทนในพื้นที่นี้หลายชนิด ตัวอย่างเช่น เลียงผา แกะมูฟลอน กวางแฟลโลว์ (Wikipedia, 2023b)

ตารางที่ 3-9 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำดานูบ
(Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 9 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เปย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ - แม่น้ำดานูบ)				
ชื่อโถง นิทรรศการ	ชื่อลุ่มแม่น้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
นิทรรศการ จิตวิญญาณ แห่งลุ่มน้ำ	แม่น้ำดานูบ	แบบจำลองเลียงผา		แหล่งกำเนิด: บริเวณหน้าผาหินและพุ่มหญ้า บนภูเขาสูง จุดเด่น: ขนที่ปกคลุมตามร่างกายส่วนใหญ่ เป็นสีน้ำตาลเข้ม มีเขาแหลมและเงา ใบหน้า ค่อนข้างยาว และถูกปกคลุมด้วยขนสีดำ
		แบบจำลองแกะ มูฟลอน		แหล่งกำเนิด: ทวีปยุโรป จุดเด่น: มีขนาดตัวค่อนข้างเล็ก ลักษณะ ภายนอกคล้ายกับแกะ มีขนสีน้ำตาลแดงอ่อน และมีขนบริเวณท้องเป็นสีขาว
		แบบจำลอง กวางแฟลโลว์		แหล่งกำเนิด: ทวีปยุโรป จุดเด่น: ลำตัวสีน้ำตาลอมเหลือง มีจุดสีขาว ตามลำตัว กวางตัวผู้มีเขา กวางที่ค่อนข้างแบน

		แบบจำลอง นกนางนวลปีกขาว		แหล่งกำเนิด: แม่น้ำและทะเลสาบ จุดเด่น: นกน้ำขนาดเล็กที่มีขนและปากสีดำ มีเท้าสีแดงเข้ม บริเวณหัวและดวงตามีจุดต่างสีดำ
--	--	----------------------------	---	---

แม่น้ำฮวงโห เป็นแม่น้ำที่ยาวเป็นอันดับสองของประเทศจีน ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของจีน มีความยาวรวมประมาณ 5,464 กิโลเมตร แม่น้ำฮวงโหมีต้นกำเนิดมาจากที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต และไหลจากทิศตะวันตกไปยังทิศตะวันออก ไหลจากฝั่งตะวันตกมาทางตะวันออก ผ่านมณฑลชิงไห่ เสฉวน กานซู หึงชุย มงโกเลียใน ฉ่านซี ซานซี เหอหนาน และออกสู่ทะเลที่ปากแม่น้ำในมณฑลซานตง แม่น้ำฮวงโห เป็นที่รู้จักในนาม "แม่น้ำสายหลัก" ของประเทศจีน โดยได้ให้กำเนิดอารยธรรมจีน อันรุ่งโรจน์ในลุ่มน้ำแห่งนี้ น้ำในแม่น้ำฮวงโห เป็นสีเหลืองเนื่องจากมีตะกอนดินทรายพัดพามาจากทิศตะวันตก ทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ในการเพาะปลูกที่เกิดขึ้นสองฟากฝั่งแม่น้ำ ในขณะเดียวกันก็เกิดภาวะน้ำล้นตลิ่ง เกิดอุทกภัยและการพังทลายของดินเป็นจำนวนมาก ดังที่คนโบราณได้กล่าวไว้ว่า: “สายน้ำที่เชี่ยวกรากในแม่น้ำฮวงโหไหลมาจากเบื้องบน” ก่อนไหลลงสู่ทะเลไม่หวนกลับคืน แม่น้ำฮวงโหมีเส้นทางคดเคี้ยวนับไม่ถ้วน มีโค้งแม่น้ำมากถึงสิบแปดโค้ง นอกจากนี้แล้ว บริเวณลุ่มน้ำฮวงโห มีสายพันธุ์ทางชีววิทยาที่มีเอกลักษณ์มากมาย ตัวอย่างเช่น กวางปากขาว แพะแถบที่ราบสูงทิเบต ลาป่าทิเบต ฯลฯ (Wikipedia, 2023e)

ตารางที่ 3-10 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำฮวงโห
(Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 10 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำฮวงโห)				
ชื่อโลง นิทรรศการ	ชื่อลุ่มแม่น้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
นิทรรศการ จิตวิญญาณ แห่งลุ่มน้ำ	แม่น้ำฮวงโห	แบบจำลอง กว้างปากขาว		แหล่งกำเนิด: ที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต ในประเทศจีน จุดเด่น: มีลำตัวสูงใหญ่ มีหางสั้น บริเวณส่วนหัวเป็นรูปสามเหลี่ยม มี คางสีขาวบริสุทธิ์ และมีขนหนาปก คลุมตามร่างกาย
		แบบจำลองแพะ แถบที่ราบสูงทิเบต		แหล่งกำเนิด: ที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต ในประเทศจีน จุดเด่น: เขามีลักษณะบางและค่อนข้าง แบน ขาเรียวยาว ขนบริเวณส่วนหลังมี ความหนาและแข็ง ส่วนขนบริเวณ ใบหน้า ลำคอ และลำตัวมีสีน้ำตาล
		แบบจำลองลาป่าทิเบต (สมบัติสืบอันดับแรก ในพิพิธภัณฑ์)		แหล่งกำเนิด: ราบสูงชิงไห่-ทิเบต ใน ประเทศจีน จุดเด่น: หัวสั้น มีหูยาวและแหลม ขนตามลำตัวส่วนใหญ่จะมีสีน้ำตาลแดง
		แบบจำลอง สุนัขจิ้งจอกทิเบต		แหล่งกำเนิด: บริเวณใกล้กับแม่น้ำ หนองน้ำ และทะเลสาบขนาดใหญ่ จุดเด่น: มีขนาดตัวที่เล็กกว่าสุนัข จิ้งจอกแดงเล็กน้อย ขาสั้นและมีขนหนา
		แบบจำลอง นกกระสาดำ		แหล่งกำเนิด: บริเวณใกล้กับแม่น้ำ หนองน้ำ และทะเลสาบขนาดใหญ่ จุดเด่น: บริเวณส่วนหัวและลำคอมีสี น้ำตาลดำ แกมด้วยความแวววาว ของสีเขียวและม่วง และมีขนบริเวณ หน้าอกเป็นสีขาว

		แบบจำลองนกกระสา ชาวตะวันตก		แหล่งกำเนิด: นิยมอาศัยอยู่ภายใน บริเวณหนองน้ำ และพื้นที่ชื้น จุดเด่น: ท่าทางสง่า มีจะงอยปากสี ดำที่ยาวและแข็งแรง ขนตามลำตัว ส่วนใหญ่เป็นสีขาวบริสุทธิ์ บริเวณปีก มีสีเขียวหรือสีม่วงเป็นเงามัน
--	--	-------------------------------	--	---

ส่วนสุดท้ายภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ คือ การเชื่อมโยงแม่น้ำไนล์และแม่น้ำมาราเข้าด้วยกัน โดยแม่น้ำไนล์ ถือเป็นหนึ่งในแม่น้ำที่ยาวที่สุดในโลก แม่น้ำไนล์มีต้นกำเนิดจากทะเลสาบวิกตอเรีย ที่อยู่ทางตอนเหนือของทวีปแอฟริกา มีความยาวประมาณ 6,670 กิโลเมตร ได้รับการขนานนามว่าเป็น “แม่น้ำสายหลักของโลก” แม่น้ำไนล์ที่ไหลผ่านทะเลทรายซาฮาราอันกว้างใหญ่ ก่อให้เกิดภูมิทัศน์แม่น้ำอันงดงามและระบบนิเวศที่เป็นเอกลักษณ์ โดยภายในบริเวณนี้ถือเป็นบ้านของนกกระสาจอกเทศแอฟริกาหายากหลากหลายชนิด และในขณะเดียวกัน แม่น้ำมาราอยู่ทางตอนกลางของทวีปแอฟริกา โดยไหลผ่านเคนยาและแทนซาเนียในทวีปแอฟริกา มีความยาวทั้งสิ้น 395 กิโลเมตร แม่น้ำสายนี้มีต้นกำเนิดมาจากบริเวณเทือกเขาที่มีฝนตกชุกในเคนยา และได้ตัดผ่านเส้นทางการอพยพของสัตว์ป่าและสัตว์อื่น ๆ กว่าสองล้านตัวในทุกปี อีกทั้งยังมีวิลเดอบีสต์กับม้าลายที่จะต้องเผชิญกับภัยคุกคามจากจระเข้ไนล์และฮิปโปขณะข้ามแม่น้ำแห่งนี้ ซึ่งภาพปรากฏการณ์นี้เรียกว่า “การอพยพครั้งใหญ่” (Wikipedia, 2023d)

ภายในนิทรรศการแห่งนี้ ผู้ชมสามารถเพลิดเพลินกับแบบจำลองสัตว์หายาก ตัวอย่างเช่น วิลเดอบีสต์ ม้าลายแห่งทุ่งหญ้าสะวันนา สุนัขจิ้งจอกหลังดำ และเสือชีตาห์แอฟริกา ฯลฯ จากการเรียบเรียงข้อมูลอัตลักษณ์ของสัตว์เหล่านี้ ราวกับได้สัมผัสกับประสบการณ์การอพยพของสัตว์อันงดงามในทุ่งหญ้าสะวันนาของแอฟริกาได้โดยตรง

ตารางที่ 3-11 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ – แม่น้ำไนล์และแม่น้ำมารา (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 11 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เปี้ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ - แม่น้ำไนล์และแม่น้ำมารา)				
ชื่อโถง นิทรรศการ	ชื่อลุ่มแม่น้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ	คำอธิบาย
นิทรรศการ จิตวิญญาณ แห่งลุ่มน้ำ	แม่น้ำไนล์ และ แม่น้ำมารา	แบบจำลอง นกกระจอกเทศ แอฟริกัน		แหล่งกำเนิด: ทวีปแอฟริกา จุดเด่น: หัวมีขนาดเล็กคล้ายรูปสามเหลี่ยม มีปากสั้นและแบน ลำคอเรียวยาว และมี ขาที่ยาวและแข็งแรง
		แบบจำลอง วิลเดอบีสต์		แหล่งกำเนิด: ทวีปแอฟริกา จุดเด่น: ส่วนหัวหนาและกว้าง บริเวณ ลำคอมีแผงคอสีดำที่เงางาม และมีลาย พาดสั้น ๆ
		แบบจำลองม้าลาย แห่งทุ่งหญ้าสะวันนา		แหล่งกำเนิด: ทวีปแอฟริกา จุดเด่น: มีหูยาวและกลม ลำตัวมีลายขาว ดำสลับกัน
		แบบจำลอง สุนัขจิ้งจอกหลังดำ		แหล่งกำเนิด: แอฟริกาใต้และแอฟริกา ตะวันออก จุดเด่น: มีหูขนาดใหญ่ ขาค่อนข้างยาว บริเวณหลังมีขนสีดำ และมีจุดสีเทาเงิน
		แบบจำลองเสือชี ตาห์แอฟริกัน		แหล่งกำเนิด: บริเวณทวีปแอฟริกาและ เอเชียตะวันตก จุดเด่น: บริเวณหลังมีขนที่สั้นและหยาบ มี ขนสีเหลืองอ่อนและมีจุดกลมสีดำ บริเวณ ท้องมีสีขาวไม่มีจุด
		แบบจำลอง ไฮยีนาลายจุด		แหล่งกำเนิด: ทวีปแอฟริกา จุดเด่น: มีหัวใหญ่ หูกลม ขนหยาบและมีสี น้ำตาลแดงถึงเหลือง บริเวณหางและจมูกมีสี ดำ

		แบบจำลอง ฮิปโปโปเตมัส		แหล่งกำเนิด: บริเวณภูมิภาคเขตร้อนในทวีปแอฟริกา จุดเด่น: มีลำตัวขนาดใหญ่ ขาสั้น หัวใหญ่ และหนา มีปากขนาดใหญ่ที่สามารถอ้าได้กว้างถึง 90 องศา
		แบบจำลอง ลิงชิมแปนซี		แหล่งกำเนิด: แอฟริกากลางและแอฟริกาตะวันตก จุดเด่น: มีแขนยาว ขาทิ้งสองสั้น หัวร่างกายปกคลุมไปด้วยขนสีดำยาว
		แบบจำลองสิงโตขาว (สมบัติสืบอันดับแรก ในพิพิธภัณฑ)		แหล่งกำเนิด: พุ่มหญ้าที่ราบต่ำในแอฟริกาใต้ จุดเด่น: เกิดจากการกลายพันธุ์ทางพันธุกรรมที่เกิดขึ้นได้ยาก ส่งผลให้ขนทั้งหมดปรากฏเป็นสีขาว แต่มีลักษณะคล้ายกับสิงโตทั่วไป
		แบบจำลอง ช้างแอฟริกัน (สมบัติสืบอันดับแรก ในพิพิธภัณฑ)		แหล่งกำเนิด: ทวีปแอฟริกา จุดเด่น: สัตว์บกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก มีเขาสีเทาและมิงที่โค้งยาว
		แบบจำลอง หมูป่าหน้าหูด		แหล่งกำเนิด: ประเทศแอฟริกา จุดเด่น: ปากมีเขี้ยวสี่เขี้ยว ตั้งชื่อตามหูที่ได้ตา บริเวณหลังมีแผงคอยาวและแหลมคม

4) นิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ

นิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำถือเป็นนิทรรศการส่วนสุดท้ายในพิพิธภัณฑนี้ โดยภายในนิทรรศการได้มีการจัดแสดงของสะสมที่ได้มีการพิจารณาถึงกฎเกณฑ์ของระบบนิเวศในธรรมชาติ และคิดทบทวนถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ กระตุ้นให้ผู้คนเกิดความตระหนักรู้ในด้านการเห็นความสำคัญและการอนุรักษ์ถิ่นฐานของสิ่งมีชีวิต ภายในนิทรรศการนี้ได้ปรากฏหัวข้อเนื้อหามากมาย อาทิ ที่มาของกระดองเต่า อุปสรรคของแพนด้ายักษ์ และแมมมอธ แห่งแข็ง โดยเนื้อหาเหล่านี้ มีความเกี่ยวข้องกับการคัดเลือกโดยธรรมชาติและ การปรับตัวให้อยู่รอด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการแข่งขันและการปรับตัวระหว่างโลกทางชีววิทยากับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ พร้อมทั้งได้นำเสนอหลักการทางนิเวศวิทยาที่ผ่านการคัดเลือกโดยธรรมชาติ

ตารางที่ 3-12 ของสะสมที่โดดเด่นภายในนิทรรศการนิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ
(Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 12 ภาพรวมของของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (นิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ)			
ชื่อโถง นิทรรศการ	ชื่อลุ่มน้ำ	ชื่อของสะสม	รูปภาพ
นิทรรศการ พิเคราะห์ เชิงลึก เกี่ยวกับลุ่ม น้ำ	ที่มาของกระดองเต่า		เนื้อหา : จัดแสดงเรื่องราวของกระดองเต่าที่เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงด้านรูปลักษณ์สะท้อนให้เห็นถึงขีดความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสิ่งมีชีวิต
	ฟอสซิลแพนด้ายักษ์		เนื้อหา : ฟอสซิลของแพนด้ายักษ์ ได้แสดงให้เห็นถึงประวัติการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านระบบนิเวศและสภาพแวดล้อมที่แพนด้ายักษ์อยู่ในสมัยโบราณ
	นกกีวี		เนื้อหา : นกกีวี เป็นกรณีตัวอย่างของสิ่งมีชีวิตที่เกิดการวิวัฒนาการถอยหลัง โดยในกระบวนการวิวัฒนาการนั้น นกกีวีได้สูญเสียความสามารถในการบินไป เหตุเพราะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ซึ่งนี่ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาด้านนิเวศวิทยา
	แสงแห่งการเกิดใหม่		เนื้อหา : การสูญพันธุ์และวิวัฒนาการของไดโนเสาร์ ผลักดันให้เกิดการทดแทนกันในระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ และส่งเสริมให้เกิดการวิวัฒนาการของกลุ่มสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ
	แมมมอธแช่แข็ง		เนื้อหา : กระบวนการเติบโตและการสูญพันธุ์ของแมมมอธ ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงทางสภาพสิ่งแวดล้อม การล่าของมนุษย์ และการผสมพันธุ์ระหว่างสายพันธุ์เดียวกัน ที่กระตุ้นให้มนุษย์เกิดความตระหนักคิดในหัวข้อนี้

นิทรรศการ พิพิธภัณฑ เชิงลึก เกี่ยวกับกลุ่ม น้ำ	โลมาแม่น้ำแยงซีเกียง ที่สูญพันธุ์		เนื้อหา : การสูญพันธุ์ของโลมาแม่น้ำแยงซีเกียง ถือเป็นการกระทำที่มนุษย์คุกคามต่อสัตว์ แสดง ให้เห็นว่าในระบบนิเวศนี้ จำเป็นต้องอนุรักษ์ และสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างเร่งด่วน
	วาระสุดท้าย ของแรดขาว		เนื้อหา : เส้นทางการสูญพันธุ์ของแรดขาวได้ แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าการกระทำของ มนุษย์ ส่งผลร้ายต่อสัตว์ป่า และระบบนิเวศ อีก ทั้งได้เน้นย้ำถึงความเร่งด่วนของการอนุรักษ์ สัตว์ป่าและการต่อต้านการค้าลักลอบล่าสัตว์
	เรื่องน่าเศร้าของเสือ โคร่งอินโดจีน		เนื้อหา : จำนวนประชากรของเสือโคร่งอินโดจีน ลดลงเป็นอย่างมากในช่วงไม่กี่สิบปีที่ผ่านมา โดยสัตว์ที่ใกล้สูญพันธุ์เหล่านี้ ต่างก็เผชิญกับ ภัยคุกคามมากมาย อาทิ การสูญเสียถิ่นที่อยู่ การลักลอบล่าสัตว์

ของสะสมถือเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในพิพิธภัณฑ์ แสดงให้เห็นถึง
ค่านิยมและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ จากการจัดระเบียบของสะสมที่จัดแสดง
ภายในนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ สามารถเน้นหัวข้อ
นิทรรศการและสถานะของพิพิธภัณฑ์ได้ ทั้งนี้ จากการจัดระเบียบของสะสมตามที่กล่าวไว้ข้างต้น
นั้น พบว่า ของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นแบ่ง
ออกเป็นสี่ประเภท คือ ซากฟอสซิลดึกดำบรรพ์ หินและแร่ธาตุ สัตว์และพืชนานาชนิด ทั้งนี้
เนื่องจากของสะสมเหล่านี้มีหลากหลายประเภท ทำให้ภูมิหลังทางยุคสมัย สภาพแวดล้อมและ
วิถีชีวิตมีความแตกต่างกัน จึงส่งผลให้ภาพลักษณ์ภายนอก สีสนและโครงสร้างแตกต่างกันโดย
สิ้นเชิง ในกระบวนการแยกองค์ประกอบขณะออกแบบนั้น หลักการและวิธีการสำหรับการ
ออกแบบ ต้องเป็นไปตามประสบการณ์ของผู้ใช้งาน ทำการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม
จากนั้นสรุปของสะสมที่เป็นตัวแทนที่โดดเด่นขณะเยี่ยมชมนิทรรศการ ซึ่งจะต้องดำเนินการตาม
หลักการและวิธีการของการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้ โดยหากของสะสมเหล่านี้สามารถ

เน้นเนื้อหาสำคัญและสถานะของพิพิธภัณฑ์ได้ เมื่อนั้นผู้ชมจะสามารถรับรู้ถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน

3. วิธีการจัดแสดง

การจัดแสดงนิทรรศการ คือวิธีการทางศิลปะที่ใช้ในการจัดแสดงของสะสมและจัดวางของสะสมเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสำคัญและข้อมูลที่กำหนด โดยส่วนใหญ่ วิธีการจัดแสดงนี้ จะมีการใช้อย่างแพร่หลายในสถานที่ต่าง ๆ เช่น พิพิธภัณฑ์ แกลเลอรี หอศิลป์ เป็นต้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านการรับรู้ได้ด้วยตนเอง การเผยแพร่วัฒนธรรม และความชื่นชมความงามทางสุนทรีย์ะ บทความภายในหนังสือ “สารานุกรมจีน” ได้มีการกำหนดคำจำกัดความของคำว่า “การออกแบบการจัดแสดง” โดยคำว่า “การออกแบบการจัดแสดง” ได้อ้างอิงตามความต้องการด้านเนื้อหาสำคัญ เพื่อวาดโครงสร้างทางความคิดของเนื้อหาในการจัดแสดง พร้อมกับยืนยันการกำหนดรูปแบบและความต้องการในการจัดแสดง อีกทั้งนำวิธีการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ประกอบในการจัดแสดงนิทรรศการ (Wang Shuqiong, 2016)

คุณสมบัติทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น คือตัวกำหนดวิธีการจัดแสดง ทว่าเนื่องด้วยพิพิธภัณฑ์ก่อตั้งขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ ส่งผลให้วิธีการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์มีหลากหลายด้าน ประกอบด้วย แบบจำลองสิ่งมีชีวิต บอร์ดนิทรรศการ แบบจำลองระบบนิเวศ การแสดงผลเชิงโต้ตอบ และการแสดงผลผ่านภาพและเสียง ทั้งนี้ การนำวิธีการเหล่านี้มาประยุกต์ใช้กับการจัดนิทรรศการอย่างประณีตนั้น จะทำให้สามารถถ่ายทอดเนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับธรรมชาติ สิ่งมีชีวิต และวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีได้ และในขณะเดียวกัน ยังทำให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้ที่หลากหลาย

1) แบบจำลองสิ่งมีชีวิต

แบบจำลองสิ่งมีชีวิต ถือเป็นวิธีการที่สำคัญในการจัดแสดงนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ ซึ่งแบบจำลองมีหลายประเภท ตัวอย่างเช่น แบบจำลองสัตว์ แบบจำลองพืช และแบบจำลองฟอสซิล เป็นต้น โดยได้ใช้รูปแบบของการรับรู้ได้ด้วยตนเองในการแสดงจุดเด่นและความหลากหลายของธรรมชาติออกมา ผู้เยี่ยมชมสามารถรับชมและสังเกตแบบจำลองเหล่านี้ได้ในระยะใกล้ ทำให้สามารถทราบถึงลักษณะภายนอก รูปร่างวิถีชีวิต ของพวกมัน เพื่อช่วยให้เข้าใจถึงโครงสร้างและอัตลักษณ์ของสัตว์และพืชที่ต่างชนิดกัน



ภาพที่ 3-8 แบบจำลองสิ่งมีชีวิต (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ)
(Chen Jin, 2023)

2) บอร์ดนิทรรศการ

บอร์ดนิทรรศการมีไว้เพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์กับเหล่าผู้เยี่ยมชม ป้ายบอร์ดเหล่านี้ โดยทั่วไปแล้วจะประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ชื่อของสะสม ยุคสมัย แหล่งค้นพบ ซึ่งผู้เยี่ยมชมสามารถอ่านป้ายบอร์ดเหล่านี้ เพื่อรับทราบข้อมูลภูมิหลังอย่างลึกซึ้ง และมีความรู้ความเข้าใจในของสะสมเป็นอย่างดี นอกจากนี้ ป้ายบอร์ดยังสามารถให้เรื่องราวหรือตำนานที่น่าสนใจ เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้ชม



ภาพที่ 3-9 การแนะนำเกี่ยวกับพืช (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ)
(Chen Jin, 2023)

3) แบบจำลองระบบนิเวศ

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาตินิยมใช้แบบจำลองและฉากเพื่อสร้างระบบนิเวศต่างๆ เช่น ป่าไม้ มหาสมุทร ทะเลทราย เป็นต้น โดยแบบจำลองเหล่านี้ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจความสัมพันธ์และหลักการทางนิเวศวิทยาในระบบนิเวศ โดยแบบจำลองที่ผ่านการสังเกตพืช สัตว์ และองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม จะทำให้ผู้ชมได้เรียนรู้เกี่ยวกับลักษณะและหน้าที่ของระบบนิเวศเหล่านี้



ภาพที่ 3-10 ผังวงจรวัฏจักรของน้ำในแม่น้ำสายหลัก (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ) (Chen Jin, 2023)

4) การแสดงผลเชิงโต้ตอบ

การแสดงผลเชิงโต้ตอบ คือ วิธีการจัดแสดงที่สำคัญภายในพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยา ประกอบด้วย หน้าจอแบบสัมผัส ความเป็นจริงเสมือน ฐานข้อมูลสิ่งมีชีวิตนานาชนิด ที่จะทำให้ผู้เยี่ยมชมเข้าใจถึงโลกของธรรมชาติได้อย่างลึกซึ้ง และสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบผ่านการสัมผัสหน้าจอแสดงผลโดยใช้ปุ่มหรือมือเพื่อเรียกดูเนื้อหาที่ต้องการ และจะแสดงผลออกมาให้อยู่ในรูปแบบของเกมเชิงโต้ตอบ หรือการจำลองและการแสดงภาพข้อมูล ทำให้ผู้ชมสามารถเรียนรู้และสำรวจได้ด้วยตนเอง



ภาพที่ 3-11 พื้นที่เชิงโต้ตอบ (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ – นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ) (Chen Jin, 2023)

5) การแสดงผลผ่านภาพและเสียง

การแสดงผลผ่านภาพและเสียง คือการบันทึกและถ่ายทอดเสียง ท่าทาง และพฤติกรรมในธรรมชาติออกมา ยกตัวอย่างเช่น เสียงร้องของสัตว์ป่า เสียงต้นไม้ยามลมพัด เสียงสายน้ำไหล เป็นต้น โดยผู้เยี่ยมชมสามารถรับรู้ถึงระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมือนจริง ผ่านการฟังและการสัมผัส ทำให้รู้สึกราวกับว่า ตนเองอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ



ภาพที่ 3-12 พื้นที่แสดงผลผ่านภาพและเสียง (พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ) (Chen Jin, 2023)

ดังนั้น รูปแบบการจัดแสดงนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ประกอบด้วย แบบจำลองสิ่งมีชีวิต บอร์ดนิทรรศการ แบบจำลองระบบนิเวศ การแสดงผลเชิงโต้ตอบ การแสดงผลผ่านภาพและเสียง ฯลฯ ที่ได้แสดงให้เห็นถึงจุดเด่นของการผสมผสานวิธีการต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งวิธีการจัดแสดงนิทรรศการเหล่านี้ มีความสำคัญต่อการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นให้มีความหลากหลายมากขึ้น และจากการวิเคราะห์อัตลักษณ์เชิงโต้ตอบและวัตถุประสงค์ของวิธีการเหล่านี้ สามารถพิจารณาถึงการสื่อสารโดยใช้นวัตกรรมใหม่ในการออกแบบภาพลักษณ์ได้

4. สิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งอำนวยความสะดวกภายในพิพิธภัณฑ์ คือระบบของอุปกรณ์และการบริการที่ให้ความสะดวกสบายและให้การสนับสนุนแก่พิพิธภัณฑ์ เพื่อมอบประสบการณ์การรับชมที่ครอบคลุมรอบด้าน และน่าพึงพอใจยิ่งขึ้น โดยสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ ไม่เพียงแต่สร้างความสะดวกรวดเร็วให้แก่ผู้เยี่ยมชม แต่ยังสร้างประสบการณ์ด้าน วัฒนธรรม การศึกษา และความบันเทิงที่หลากหลายให้กับพวกเขา ดังนั้น การบริการในพิพิธภัณฑ์ คือการสนองความต้องการของผู้เยี่ยมชมและสังคม และมอบกิจกรรมที่นำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นมีหลากหลายด้าน ตัวอย่างเช่น การบริการนำเที่ยว ร้านค้าผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ โรงภาพยนตร์ 4D ร้านอาหารจิ้งเกิ้ล และพื้นที่พักผ่อน เป็นต้น (Chen Peilin, 2019)

1) การบริการนำเที่ยว

ภายในชั้นหนึ่งบริเวณทางเข้าของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ ได้มีเคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ตั้งอยู่หนึ่งจุด ที่เคาน์เตอร์นี้ พนักงานจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนิทรรศการ กิจกรรม และการบรรยายภายในพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ไม่ได้เป็นเพียงจุดสอบถามข้อมูลเพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นตั้งบานประตูที่เปิดเข้าสู่พิพิธภัณฑ์ ผ่านการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการให้คำปรึกษาข้อมูลเพื่อให้เกิดความสะดวกสบาย และแน่ใจว่าพวกเขาจะสามารถรับทราบข้อมูลด้านต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่



ภาพที่ 3-13 เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ (Chen Jin, 2023)

2) ร้านค้าวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์

ร้านค้าวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ตั้งอยู่ในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป่ย์หลินต้าเหอ โดยมีจุดจำหน่ายอยู่ที่ชั้นสองบริเวณทางออกของนิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำที่ถือเป็นสถานีสุดท้ายภายในพิพิธภัณฑ์ ทำให้หลังจากที่ผู้บริโภคเยี่ยมชมนิทรรศการเสร็จแล้วสามารถเลือกสรรผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ที่ถูกใจได้ ทว่าในปัจจุบันนั้น ร้านค้าวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ภายในพิพิธภัณฑ์จะใช้รูปแบบธุรกิจออฟไลน์เป็นหลัก แต่ไม่ได้เปิดช่องทางของธุรกิจออนไลน์ จึงส่งผลให้ขีดความสามารถทางการประชาสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ ดังนั้น จึงยังไม่ได้มีการสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและกำลังการแข่งขันของแบรนด์



ภาพที่ 3-14 ร้านค้าผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ชั้นสอง (Chen Jin, 2023)

3) ร้านอาหารจิ้งเกิ้ล

ในบรรดาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริการต่าง ๆ ภายในพิพิธภัณฑ์ ร้านอาหารมักเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวสามารถรับประทานอาหารและพักผ่อนได้ โดยร้านอาหารเหล่านี้มักจะตั้งอยู่ภายในหรือใกล้กับพิพิธภัณฑ์ และเสนอทางเลือกที่หลากหลายให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อให้เหมาะกับบรรณนิยมและความต้องการ ในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ ร้านอาหารจิ้งเกิ้ลตั้งอยู่ที่ชั้นสอง บริเวณทางออกของหอนิทรรศการ ซึ่งมีระยะทางที่ใกล้กับร้านค้าวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์คือเพื่อช่วยให้ผู้มาเยี่ยมชมได้รับประสบการณ์การรับประทานอาหารที่พึงพอใจ สนองความต้องการ และสะดวกสบาย ส่งผลให้ในขณะที่ผู้เยี่ยมชมกำลังเพลิดเพลินกับความงามของธรรมชาติ ก็ทำให้พวกเขาได้เพลิดเพลินกับอาหารมื้ออร่อยไปพร้อม ๆ กับการชื่นชมความงามของธรรมชาติ



ภาพที่ 3-15 ร้านอาหารจิ้งเกิ้ลบริเวณชั้นสองของพิพิธภัณฑ (Chen Jin, 2023)

4) โรงภาพยนตร์ 4D

โรงภาพยนตร์ 4D ของพิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ ตั้งอยู่สุดหอนิทรรศการชั้นหนึ่ง โดยได้ใช้รูปแบบการฉายภาพยนตร์ที่มีการผสมผสานกันระหว่างการจัดแสดงแบบดั้งเดิมกับเทคโนโลยีการฉายภาพยนตร์แบบ 4 มิติ ภายในโรงภาพยนตร์ ผู้เยี่ยมชมสามารถเพลิดเพลินกับภาพยนต์สั้นที่มีความเกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ ขณะเดียวกัน ได้ผสมผสานการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสที่หลากหลาย อาทิ การมองเห็น การฟัง การสัมผัส การรับกลิ่น และสร้างสรรค์ประสบการณ์การรับชมภาพยนต์ราวกับตนเองได้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว ก่อให้เกิดความประทับใจอย่างมากที่สุด



ภาพที่ 3-16 โรงภาพยนตร์ 4D ชั้นหนึ่งของพิพิธภัณฑ (Chen Jin, 2023)

5) พื้นที่พักผ่อน

พื้นที่พักผ่อน คือ พื้นที่เฉพาะที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนหย่อนใจและพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น ตั้งอยู่ประจำแต่ละหอนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์ ภายในพื้นที่พักผ่อนจะมีที่นั่งและโซฟาเพื่อให้ผู้เข้าชมได้พักผ่อนและชมนิทรรศการ วัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสร้างจุดผ่อนคลายให้กับเหล่านักท่องเที่ยว ทำให้พวกเขาสามารถพักผ่อน ฟังเพลง ฟังงาน ขณะเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ พร้อมเพลิดเพลินกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ



ภาพที่ 3-17 พื้นที่พักผ่อนภายในพิพิธภัณฑ์ (Chen Jin, 2023)

6) อุปกรณ์ประสบการณ์เชิงโต้ตอบ

อุปกรณ์ประสบการณ์เชิงโต้ตอบภายในพิพิธภัณฑ์ เป็นเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ออกแบบมาเพื่อสร้างประสบการณ์การมีส่วนร่วมและความรู้สึกร่วม โดยอุปกรณ์เหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ทำให้พวกเขาเข้าใจของสะสมที่จัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์และเนื้อหาสำคัญได้อย่างลึกซึ้ง ขณะเดียวกัน ยังสามารถเพิ่มพูนทักษะด้านการเรียนรู้และการโต้ตอบของพวกเขาได้ บริเวณชั้นสองที่จัดแสดงนิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำนั้น ได้มีการติดตั้งพื้นที่สร้างเสริมประสบการณ์ความเป็นจริงเสมือน โดยได้ใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือนในการสร้างภาพเสมือนของ “มอลชีวิตแห่งลุ่มน้ำ” ส่งผลให้ในขณะที่ผู้ชมกำลังสัมผัสกับประสบการณ์นั้น สามารถเพลิดเพลินกับความงดงามของภูเขาและแม่น้ำ และสัมผัสกับความตื่นเต้นในการสำรวจป่าฝนได้



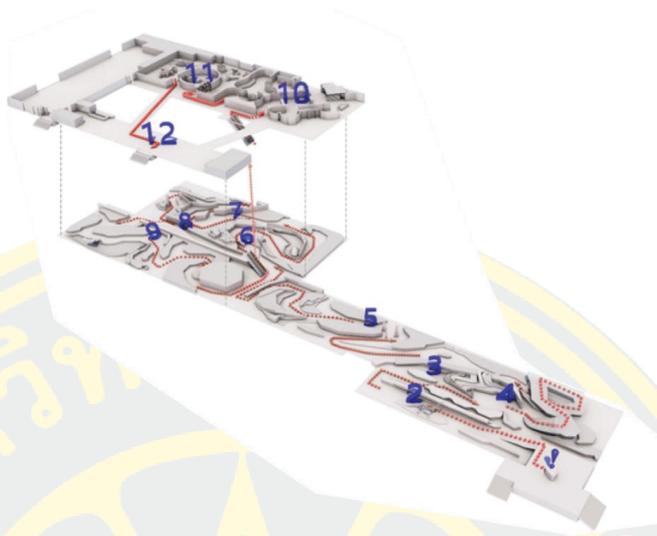
ภาพที่ 3-18 พื้นที่ประสบการณ์เชิงโต้ตอบภายในพิพิธภัณฑ์ (Chen Jin, 2023)

5. เค้าโครงนิทรรศการ

พื้นที่จัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ถือเป็นองค์ประกอบที่บูรณาการรอบด้าน ที่ประกอบด้วย หอจัดนิทรรศการหลากหลายหอมารวมกัน โดยในแต่ละหอนิทรรศการก็ได้สร้างประสบการณ์และเส้นทางการเยี่ยมชมที่เฉพาะเจาะจงให้กับผู้เยี่ยมชม ขณะเดียวกัน พื้นที่โดยรวม ก็ได้ส่งผลกระทบต่อ การรับชมของผู้เยี่ยมชมด้วยเช่นกัน ทำให้ การออกแบบพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการนอกจะต้องคำนึงถึง ผลลัพธ์ของส่วนประกอบที่ใช้ในการจัดแสดงแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความกลมกลืนกันในภาพรวม เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ชมสามารถรับรู้และเข้าใจเนื้อหาของนิทรรศการระหว่างหอนิทรรศการแต่ละแห่งได้อย่างราบรื่น (Wang Yonghe, 2021)

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอได้นำเค้าโครงนิทรรศการแบบบูรณาการมาประยุกต์ใช้ โดยเมื่อผู้เยี่ยมชมเข้าสู่โลงนำบริเวณชั้นที่หนึ่ง จะเดินออกไปทางร้านค้าผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ที่อยู่บริเวณชั้นที่สอง ที่ได้ใช้เค้าโครงทางเข้าออกที่คนละด้านกัน โดยในขณะที่ผู้เยี่ยมชมกำลังชมนิทรรศการนั้น จะต้องเดินผ่านพื้นที่จัดแสดงนิทรรศการส่วนใหญ่ภายในพิพิธภัณฑ์ จากทางออกหนึ่งไปสู่อีกทางออกหนึ่ง ทั้งนี้ จุดเด่นของเค้าโครงนิทรรศการรูปแบบนี้ คือ การทำให้ผู้เยี่ยมชมมีเส้นทางการเยี่ยมชมที่เป็นไปในทิศทางเดียว ลดการรับชมนิทรรศการที่เดินสวนกันไปมา ทำให้ลดความเสี่ยงต่อการแออัดในพื้นที่เยี่ยมชมนิทรรศการได้

เค้าโครงบูรณาการรอบด้านได้นำรูปแบบของสถาปัตยกรรมภายในมาใช้ โดยได้แบ่งหอนิทรรศการออกเป็นทำส่วนย่อย และเชื่อมโยงนิทรรศการส่วนย่อยและนิทรรศการขนาดใหญ่เข้าด้วยกันอย่างชาญฉลาด ก่อเกิดเป็นการออกแบบพื้นที่โดยรวมที่มีความประณีตและซับซ้อนไปในเวลาเดียวกัน โดยการออกแบบนี้ได้ยกระดับประสิทธิภาพอันสูงสุดด้านการใช้สอยพื้นที่ อีกทั้งได้จัดวางของสะสมที่จัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ให้อยู่ในตำแหน่งที่สำคัญ ทำให้กลายเป็นจุดสนใจต่อผู้เยี่ยมชม



ภาพที่ 3-19 เส้นทางการเยี่ยมชมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ
ที่มา: <http://www.whbrlm.com/list/38.html>

การวิจัยภาคสนามเพื่อศึกษาโครงสร้างของนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ทำให้พบว่า ภายในพิพิธภัณฑ์ได้มีการจัดแสดงของสะสมที่หลากหลาย หัวข้อนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ การผสมผสานกับวิธีการต่าง ๆ รวมถึงเค้าโครงนิทรรศการที่ชี้ทำให้เกิดประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเนื้อหาที่หลากหลายเหล่านี้ ทำให้ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์มีความสมบูรณ์แบบมากขึ้น ซึ่งนอกจากจะช่วยดึงดูดกลุ่มผู้ชมได้อย่างกว้างขวางแล้ว ยังสามารถส่งเสริมประสบการณ์และการมีส่วนร่วมของผู้ชมได้ ด้วยเหตุนี้ ในการเขียนวิทยานิพนธ์ปีที่ 4 จึงมีเนื้อหาที่ครอบคลุมถึงส่วนประกอบของนิทรรศการสี่ส่วนภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ที่ประกอบด้วย หัวข้อนิทรรศการ ของสะสม วิธีการจัดแสดง และเค้าโครง โดยใช้ประโยชน์จากวิธีการและแนวทางตามหลักทฤษฎีสัญญาศาสตร์และการออกแบบ ในการวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างละเอียด จนได้รับองค์ประกอบและแนวคิดที่สามารถนำไปใช้กับการออกแบบภาพลักษณ์ได้

สภาพปัจจุบันของการออกแบบภาพลักษณ์ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

1. สภาพปัจจุบันของระบบและองค์ประกอบพื้นฐาน

ก่อนดำเนินการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอนั้น ลำดับแรก ต้องดำเนินการตรวจสอบและจัดระเบียบระบบภาพลักษณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในขั้นตอนนี้จะครอบคลุมถึงสองด้านที่สำคัญ คือ ระบบและองค์ประกอบพื้นฐาน กับ ระบบและองค์ประกอบที่นำมาใช้งาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงปัญหาที่พบเจอและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข้ปัญหา

สำหรับด้านเอกสารงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการออกแบบภาพลักษณ์ในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอนั้นมีไม่มากนัก เพราะเหตุนี้ การวิจัยภาคสนามจึงเป็นส่วนที่สำคัญยิ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้เริ่มการวิจัยภาคสนามโดยลงพื้นที่สำรวจพิพิธภัณฑ์ดังกล่าวหลายครั้ง เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม ค.ศ.2023 เป็นต้นมา ได้ทำการบันทึกสภาพปัจจุบันของการออกแบบพิพิธภัณฑ์ ภายใต้มุมมองของนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชม ทำให้ได้รับข้อมูลชั้นปฐมภูมิในปริมาณมาก

ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน สามารถแบ่งออกเป็นสองส่วนที่สำคัญ คือ ระบบและองค์ประกอบพื้นฐาน กับ ระบบและองค์ประกอบที่นำมาใช้งาน โดยระบบและองค์ประกอบพื้นฐาน ประกอบด้วย การออกแบบด้านต่าง ๆ เช่น การออกแบบโลโก้ การออกแบบอักษรมาตรฐาน สีมาตรฐาน และกราฟิกเสริม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบของการออกแบบเหล่านี้ของพิพิธภัณฑ์ ยังขาดความรู้สึกรู้สึกต่อเนื่องด้านการเล่าเรื่องและความกลมกลืน ปัจจุบัน มีเพียงทางเข้าหลักของอาคารพิพิธภัณฑ์เท่านั้นที่ใช้แบบอักษรมาตรฐานในการแสดงข้อมูลชื่อของพิพิธภัณฑ์ แต่รูปแบบของตัวอักษรนี้ค่อนข้างเรียบง่าย ไม่มีการออกแบบโลโก้ และสีมาตรฐาน เพราะเหตุนี้จึงทำให้ระบบและองค์ประกอบพื้นฐานของภาพลักษณ์ในปัจจุบันยังขาดความสมบูรณ์

ตารางที่ 3-13 สภาพปัจจุบันของการออกแบบภาพลักษณ์ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง
 ธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (ระบบและองค์ประกอบพื้นฐาน) (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 13 สภาพปัจจุบันของการออกแบบภาพลักษณ์ภายในพิพิธภัณฑ์ ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (ระบบและองค์ประกอบพื้นฐาน)					
ประเภท	การออกแบบโลโก้	แบบอักษร มาตรฐาน	สี มาตรฐาน และสี เสริม	กราฟิกเสริม	การ ออกแบบ มาสคอต
ข้อมูล รูปภาพ	ไม่มี	贝林大河生命馆 Behring River & Life Museum	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี

2. สภาพปัจจุบันของระบบและองค์ประกอบที่นำมาใช้งาน

ระบบและองค์ประกอบที่นำมาใช้งานภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาตินั้น ประกอบด้วยสามส่วน คือ การออกแบบเว็บไซต์ การออกแบบประตูทางเข้า และการออกแบบระบบการนำทาง ซึ่งแม้ว่าจะมีการออกแบบภาพลักษณ์ของประตูทางเข้าและการออกแบบเว็บไซต์บางส่วน และได้นำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ปัจจุบันแล้วนั้น ทว่าการออกแบบยังขาดความสมบูรณ์และไม่เป็นระบบเท่าที่ควร ส่งผลให้นักท่องเที่ยว ได้รับคำแนะนำที่ค่อนข้างคลุมเครือภายในพื้นที่การจัดแสดงระหว่างการเยี่ยมชม นอกจากนี้ บริเวณด้านนอกของทางเข้าพิพิธภัณฑ์ยังขาดป้ายนำทาง ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเข้าใจเค้าโครงภายในของนิทรรศการได้อย่างชัดเจน ก่อนเข้าสู่พื้นที่ของหอนิทรรศการได้ ส่งผลให้ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเยี่ยมชมลดลง ขณะเดียวกัน ยังมีประเด็นของโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ เครื่องใช้สำนักงาน และของขวัญสำหรับลูกค้าคนพิเศษที่ขาดความสมบูรณ์ ส่งผลให้การประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์สู่ภายนอกไม่เกิดการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เยี่ยมชม

การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ มีความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์ที่สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เยี่ยมชมและพิพิธภัณฑ์ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องขยายและเพิ่มประสิทธิภาพการออกแบบการนำทาง วิธีการประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก และเนื้อหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ทั้งนี้ การปรับปรุงภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ การเสริมสร้างการสื่อสารทางวัฒนธรรม และการปรับปรุงประสบการณ์ของผู้ชม ล้วนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์

ตารางที่ 3-14 สภาพปัจจุบันของการออกแบบภาพลักษณ์ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (ระบบและองค์ประกอบที่นำมาใช้งาน) (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 14 สภาพปัจจุบันของการออกแบบภาพลักษณ์ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (ระบบและองค์ประกอบที่นำมาใช้งาน)	
ประเภท	ข้อมูลรูปภาพ
การออกแบบเว็บไซต์ (ออนไลน์)	  <p>A1. การออกแบบเว็บไซต์ (หน้าหลัก) A2. การออกแบบเว็บไซต์ (ส่วนฟังก์ชัน)</p>
การออกแบบประตูทางเข้า	 <p>B1. การออกแบบประตูทางเข้า</p>

<p>การออกแบบระบบนำทางภายในนิทรรศการ (ภายใน)</p>	 <p>c1. การออกแบบระบบการนำทางระดับ 1 ภายในพิพิธภัณฑ์</p>
	 <p>c2. การออกแบบระบบการนำทางระดับ 2 ภายในพิพิธภัณฑ์</p> <p>ไม่มี</p> <p>c3. การออกแบบระบบการนำทางระดับ 3 ภายในพิพิธภัณฑ์</p> <p>ไม่มี</p>
<p>การออกแบบสภาพแวดล้อมของระบบการนำทาง (ภายนอก)</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>เนื้อหาสำคัญของโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>คู่มือประชาสัมพันธ์</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>การออกแบบเครื่องใช้สำนักงาน</p>	<p>ไม่มี</p>

ตัวเข้าชมนิทรรศการ	ไม่มี
คู่มือนำชมนิทรรศการ	ไม่มี
การออกแบบของขวัญ สำหรับลูกค้านักพิเศษ	ไม่มี

การจัดระเบียบองค์ประกอบพื้นฐานและระบบองค์ประกอบที่นำไปใช้งานสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ทำให้ทราบว่า การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ในปัจจุบัน ยังประสบปัญหาที่บกพร่องในส่วน
ของเนื้อหาสำคัญ สุนทรียศาสตร์ และความเป็นระบบ ที่ไม่สอดคล้องกับจุดเด่นของการออกแบบ
ภาพลักษณ์ที่ยอดเยี่ยมในบทที่ 2 โดยภายในพิพิธภัณฑ์ไม่มีการออกแบบโลโก้ แบบอักษรมาตรฐาน
และมาสคอตที่เป็นรูปเป็นร่าง ส่งผลให้บรรทัดฐานภายในของพิพิธภัณฑ์ไม่เป็นหนึ่งเดียว ลำดับต่อมา
คือระบบองค์ประกอบที่นำไปใช้งาน ซึ่งไม่มีโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ และการออกแบบ
เครื่องใช้สำนักงาน ฯลฯ ทำให้ประสบปัญหาในการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยน
กับภายนอก ทั้งนี้ ก่อนการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ จำเป็นต้องวิเคราะห์

อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ
เมืองอู่ฮั่นอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้เข้าใจถึงสถานะของพิพิธภัณฑ์ หัวข้อและเนื้อหาภายในนิทรรศการ
ขณะเดียวกัน ก็ต้องให้ความสำคัญความรู้สึก ประสบการณ์ และความต้องการของผู้ใช้งาน
เพื่อให้แน่ใจว่า ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ที่ออกแบบมา จะมีความต่อเนื่องและสอดคล้องกัน

สภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

1. แนวทางการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออนไลน์

การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออนไลน์ของพิพิธภัณฑ์นั้น หมายถึง
การใช้แพลตฟอร์มสื่อดิจิทัล และอินเทอร์เน็ตของพิพิธภัณฑ์ ทำการเผยแพร่เนื้อหาทางวัฒนธรรม
ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์ผ่านช่องทางออนไลน์ โดยมีเป้าหมายเพื่อดึงดูดผู้
เยี่ยมชมและสร้างความสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ กิจกรรมการประชาสัมพันธ์มีกระบวนการที่ดำเนินการผ่าน
ช่องทางต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย แอปพลิเคชันและนิทรรศการดิจิทัล เป็นต้น
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดค่านิยมและพันธกิจของพิพิธภัณฑ์ อีกทั้งยังเป็นการขยายอิทธิพลของ

พิพิธภัณฑ์ในเวลาเดียวกัน ซึ่งนี่ ถือเป็นบทบาทสำคัญในการเชื่อมต่อผู้ชมในยุคสมัยของโลกดิจิทัลในช่วงเวลาปัจจุบัน (Meng Yijin, 2022)

รูปแบบของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออนไลน์ของพิพิธภัณฑ์มีหลากหลายรูปแบบ อาทิ เว็บไซต์ทางการ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อใหม่ นิทรรศการดิจิทัล ร้านค้าวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์แบบออนไลน์ ซึ่งรูปแบบของทางการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออนไลน์เหล่านี้ จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่หลากหลายมากขึ้นกับผู้ชม และมอบการบริการด้านความสะดวกสบาย ในปัจจุบัน การประชาสัมพันธ์ออนไลน์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นมีสองประการ ประการแรก คือการที่พิพิธภัณฑ์ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหอนิทรรศการผ่านเว็บไซต์ทางการ ซึ่งรวมถึงเนื้อหา นิทรรศการ ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ กิจกรรมการศึกษา และด้านอื่น ๆ ซึ่งผู้เยี่ยมชมสามารถรับข้อมูลพื้นฐานได้จากเว็บไซต์ ประการที่สอง คือการที่พิพิธภัณฑ์จัดให้มีนิทรรศการดิจิทัล ทำให้ผู้ชมสามารถเรียกดูของสะสมของพิพิธภัณฑ์ได้ผ่านช่องทางออนไลน์ ส่งผลให้เกิดการรับชมเสมือนจริงที่เป็นประสบการณ์แบบใหม่ จากมุมมองที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าพิพิธภัณฑ์ได้ใช้ความคิดความสามารถไปไม่น้อยในการสร้างวัฒนธรรมขั้นพื้นฐาน แต่ในด้านวิธีการเผยแพร่ ตัวอย่างเช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อใหม่ และร้านค้าวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์แบบออนไลน์ เป็นต้น ยังคงค่อนข้างขาดตกบกพร่อง จากการวิจัยข้างต้น พบว่า ทรัพยากรภายในหอจัดนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์มีมากมาย แต่ขอบเขตของการสื่อสารทางวัฒนธรรมยังไม่กว้างขวางเท่าที่ควร ส่งผลให้ในด้านระดับชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ยังคงรอคอยการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 3-15 สภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ (ออนไลน์) (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 15 การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ (ออนไลน์)	
ประเภท	ข้อมูลรูปภาพ
เว็บไซต์ทางการ	

นิทรรศการดิจิทัล	
โฆษณา ประชาสัมพันธ์	ไม่สมบูรณ์
ประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อใหม่	ไม่สมบูรณ์
ร้านค้าวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์แบบ ออนไลน์	ไม่มี

2. แนวทางการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออฟไลน์

การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออฟไลน์ของพิพิธภัณฑ์นั้น หมายถึง กิจกรรมการประชาสัมพันธ์ที่ใช้รูปแบบการสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบแบบต่อหน้า ในการดึงดูดผู้ชม เผยแพร่วัฒนธรรม และยกระดับการมีชื่อเสียง โดยส่วนใหญ่แล้วกิจกรรมเหล่านี้จะดำเนินการภายในหอนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ สร้างการโต้ตอบโดยตรงกับผู้ชม ถ่ายทอดวัฒนธรรมและของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ โดยรูปแบบการประชาสัมพันธ์เช่นนี้ ได้เน้นย้ำการมีส่วนร่วมและประสบการณ์โดยตรงของผู้ชม ผ่านการเยี่ยมชมและแลกเปลี่ยนเชิงปฏิบัติ ทำให้ผู้ชมรับทราบถึงวัฒนธรรมที่หลากหลายของพิพิธภัณฑ์ได้อย่างลึกซึ้ง (Li Huile, 2016)

รูปแบบของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออฟไลน์ของพิพิธภัณฑ์มีหลากหลายรูปแบบ อาทิ ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ วัสดุที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ สิ่งพิมพ์เผยแพร่ กิจกรรมสังคมแห่งการเรียนรู้ การอธิบายและบริการนำเที่ยว และกิจกรรมการแลกเปลี่ยนระหว่างพิพิธภัณฑ์ โดยรูปแบบการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในรูปแบบออฟไลน์เหล่านี้ เป็นเครื่องมือในการเผยแพร่วัฒนธรรมและสร้างความสัมพันธ์กับเหล่าผู้เยี่ยมชม จากการวิจัย พบว่าการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในรูปแบบออฟไลน์ของพิพิธภัณฑ์นั้น ยังคงพบปัญหาบางส่วน

ซึ่งแม้ว่าภายในพิพิธภัณฑ์จะมีการประชาสัมพันธ์ผ่านร้านค้าวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ และกิจกรรมทางการศึกษา แต่ทว่าในด้านของวัสดุที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ สิ่งพิมพ์เผยแพร่ การอธิบาย และกิจกรรมการแลกเปลี่ยนต่าง ๆ ยังคงขาดความสมบูรณ์ จำเป็นต้องทำการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไป

ตารางที่ 3-16 สภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ (ออฟไลน์) (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 3 – 16 การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ (ออฟไลน์)	
ประเภท	ข้อมูลรูปภาพ
ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์	
วัสดุที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์	ไม่สมบูรณ์
สิ่งพิมพ์เผยแพร่	ไม่มี
กิจกรรมสังคมแห่งการเรียนรู้	
การอธิบายและบริการนำเที่ยว	ค่อนข้างน้อย

กิจกรรมการ แลกเปลี่ยน ระหว่างพิพิธภัณฑ์	ค่อนข้างน้อย
---	--------------

จากการจัดระเบียบวิธีการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง
 ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ทำให้พบว่า พิพิธภัณฑ์มีความต้องการด้านการยกระดับชื่อเสียง
 และการประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก สำหรับการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมในรูปแบบออนไลน์นั้น
 ได้นำเอารูปแบบของการแสดงผลผ่านทางเว็บไซต์ และนิทรรศการดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ซึ่งสะท้อนให้
 เห็นถึงความพยายามและความตั้งใจในการประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก และสำหรับการประชาสัมพันธ์
 ทางวัฒนธรรมในรูปแบบออฟไลน์ ทางพิพิธภัณฑ์ได้นำเอาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์และ
 กิจกรรมการศึกษาภายในสังคมมาประยุกต์ใช้ โดยได้จัดตั้งกิจกรรมการศึกษาในสังคม ยกตัวอย่างเช่น
 การจัดการบรรยาย เวิร์คช็อป ที่สามารถดึงดูดผู้เยี่ยมชมให้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมได้ ทำให้พวกเขา
 เข้าใจและรับทราบถึงวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ รวมถึงการตระหนักรู้ต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้
 อย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ ยังมีส่วนสำคัญที่ต้องกล่าวถึง นั่นคือ การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของ
 พิพิธภัณฑ์ที่ยังมีส่วนบกพร่อง ตัวอย่างเช่น ในด้านการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออฟไลน์
 พิพิธภัณฑ์ยังขาดสื่อที่ช่วยในการประชาสัมพันธ์ ที่ไม่ว่าจะเป็นโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ
 สิ่งพิมพ์ และกิจกรรมแลกเปลี่ยนระหว่างพิพิธภัณฑ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นวิธีการที่สำคัญต่อการ
 เผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาพิพิธภัณฑ์ในอนาคต พิพิธภัณฑ์จำเป็นต้อง
 ปรับปรุงวิธีการและเนื้อหาของประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออฟไลน์เพิ่มเติม โดยอ้างอิงตาม
 ทฤษฎีและวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารวัฒนธรรม เพื่อยกระดับผลกระทบและอิทธิพลของการ
 ประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม

บทนี้มีเนื้อหาการวิจัยที่อิงเนื้อหาจากนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง
 ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ผ่านการจัดระเบียบข้อมูลที่เป็นเนื้อหาสำคัญของห้าหอ
 นิทรรศการ คือ ห้วข้อนิทรรศการ จุดเด่นของสะสม วิธีการจัดแสดง สิ่งอำนวยความสะดวก
 และเค้าโครงนิทรรศการ ทำให้พบความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์และแหล่งของสะสมที่
 อุดมสมบูรณ์ ขณะเดียวกัน ได้เปิดเผยถึงปัญหาที่พบเจอบางประการ ผ่านการสำรวจที่เกี่ยวข้องกับ
 การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์และสภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม
 จากนั้นสรุปส่วนที่บกพร่องในการออกแบบพิพิธภัณฑ์ผ่านปัญหาที่รวบรวมมา ในวิทยานิพนธ์บทที่ 4
 จะทำการวิเคราะห์และสรุปผลของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง
 ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ผ่านข้อมูลและรูปภาพที่ได้รับจากการวิจัยภาคสนามในบทที่ 3

จากนั้นใช้วิธีการวิเคราะห์ทั้งสี่มิติที่ได้กล่าวถึงในทฤษฎีสัญศาสตร์และการออกแบบ ได้แก่ วัจนปฏิบัติศาสตร์ คำจำกัดความ โครงสร้างภาษา และบริบททางภาษา ทำให้ค้นพบองค์ประกอบของการออกแบบจากหัวข้อของนิทรรศการ ของสะสม วิธีการจัดแสดง และเค้าโครง ขณะเดียวกัน ทำการออกแบบประเด็นปัญหาแบบสอบถาม โดยอ้างอิงตามสภาพปัจจุบันของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ในปัจจุบันที่ได้รับจากบทที่ 3 ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์ความต้องการและความคิดเห็นของผู้เยี่ยมชมนิทรรศการ พร้อมกับเสนอแนวคิดสำหรับการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ



บทที่ 4

การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ถือเป็นดั่งไข่มุกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของเมืองอู่ฮั่น เปี่ยมไปด้วยมรดกทางประวัติศาสตร์ที่อุดมสมบูรณ์ ความมหัศจรรย์ทางธรรมชาติ และภูมิปัญญาทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งภายในพิพิธภัณฑ์นี้ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายทางชีวภาพและความงดงามของภูมิศาสตร์เท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการสืบทอดทางประวัติศาสตร์อันแสนยาวนาน การสั่งสมทางวัฒนธรรม และการสำรวจทางวิทยาศาสตร์ในธรรมชาติ เพราะเหตุนี้จึงทำให้การจัดระเบียบของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในบทที่สองและผลการศึกษาค้นคว้าในบทที่สาม รวมถึงการเขียนร่างในบทที่สี่ มีการนำหลักการและวิธีการของสัญศาสตร์การออกแบบมาใช้เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ในเชิงลึก ผ่านการค้นหาคำประกอบทางสัญลักษณ์ ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในนิทรรศการ เพื่อทำความเข้าใจถึงบทบาทที่พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีต่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเผยแพร่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง

วัฒนธรรมคือการแสดงให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ทางวัตถุและการสร้างสรรค์ทางจิตวิญญาณ โดยมนุษย์อย่างสร้างคลุม ท่ามกลางการดำเนินการทางสังคมในระยะยาว และเป็นส่วนประกอบที่สำคัญต่อกระบวนการผลิตในวิถีชีวิตของมนุษย์ ดังนั้น จึงทำให้ลักษณะพิเศษของคำว่า “วัฒนธรรม” ในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นมีพื้นฐานมาจากหลายด้าน อาทิ ด้านการจัดแสดงของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ หัวข้อนิทรรศการ วิธีการจัดแสดง และเค้าโครงนิทรรศการ ทำให้ผู้คนเข้าใจถึงความสำคัญของการศึกษาวัฒนธรรมและสัมผัสกับประสบการณ์เชิงโต้ตอบภายในพิพิธภัณฑ์ ผ่านการออกแบบที่ประณีตและการจัดแสดง ทั้งนี้ ทฤษฎีสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบ ได้มีการแบ่งองค์ประกอบของการออกแบบออกเป็น 4 มิติ ได้แก่ วัจนปฏิบัติศาสตร์ คำจำกัดความ โครงสร้างภาษา และบริบททางภาษา ซึ่งแต่ละมิติจะสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของรูปร่าง สี วัสดุ วัฒนธรรม ความหมายแฝง การจัดวาง และประสบการณ์ต่าง ๆ ในการออกแบบ โดยในบทนี้ ได้นำเอาสัมฤทธิ์ของทฤษฎีสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบมาประยุกต์ใช้ และจากการวิเคราะห์บริบทแต่ละด้านที่แตกต่างกัน ทำให้ได้อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Yu Tingting, 2020)



ภาพที่ 4-1 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Chen Jin, 2023)

การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในพิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

1. อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในของสะสมที่หลากหลาย

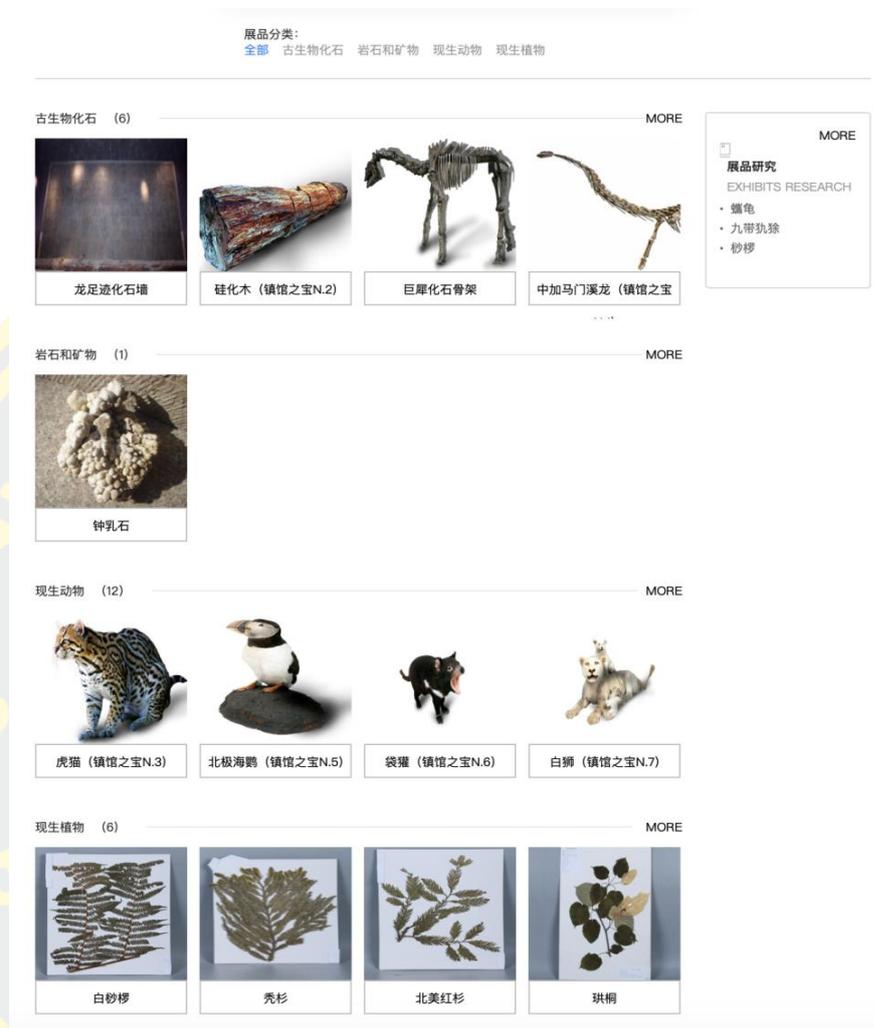
พิพิธภัณฑประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นเก็บสะสมของสะสมทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่เปี่ยมไปด้วยความหลากหลายและมีสีสัน ยกตัวอย่างเช่น แบบจำลองสัตว์ แบบจำลองพืช แบบจำลองฟอสซิล แบบจำลองแร่ธาตุ เป็นต้น โดยจัดแบ่งของสะสมภายในพิพิธภัณฑออกเป็นสองแบบ คือ ความหมายที่เด่นชัด และความหมายที่ซ่อนอยู่ ผ่านทางการวิเคราะห์ความหมาย สำหรับความหมายที่เด่นชัด ประกอบด้วย รูปร่าง สีสััน และวัสดุของของสะสม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ชมสามารถรับรู้ได้โดยตรง ส่วนความหมายที่ซ่อนอยู่นั้น การวิเคราะห์จะเน้นไปที่สภาพแวดล้อมที่ของสะสมเหล่านี้เจริญเติบโต รวมถึงช่วงเวลาและยุคสมัย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึง

คุณลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และความแตกต่างด้านสภาพภูมิอากาศ ช่วยกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดการคิดพิจารณาถึงการกำเนิดของโลก การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำสายสำคัญ และแก่นแท้ของชีวิตอย่างลึกซึ้ง โดยการตีความของสะสมในมิติและประเภทต่าง ๆ จะช่วยให้เข้าใจถึงความหลากหลายทางชีวภาพของโลกและความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมได้อย่างครอบคลุมยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4-1 มุมมองการวิเคราะห์ของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Chen Jin, 2023)

ประเภทของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์				มุมมองการวิเคราะห์
แบบจำลองสัตว์	แบบจำลองพืช	แบบจำลองฟอสซิล	แบบจำลองหินแร่	รูปร่าง สี วัสดุ สภาพแวดล้อม การเจริญเติบโต ช่วงเวลาและยุคสมัย
สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นก สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ปลา แมลง	ต้นไม้ ดอกไม้ สมุนไพร	ซากสิ่งมีชีวิตโบราณ โครงกระดูกโบราณ ฟอสซิลดึกดำบรรพ์	ตัวอย่างแร่ ตัวอย่างหิน	

หอนิทรรศการถาวรภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น จัดแสดงภายใต้หัวข้อ “การเดินทางของสายน้ำ และบทล่าน้ำแห่งอารยธรรม” จากข้อมูลที่ปรากฏบนเว็บไซต์ของพิพิธภัณฑ์ จะพบว่า "อารยธรรมกลุ่มน้ำสายสำคัญ" และ "บทล่าน้ำแห่งอารยธรรม" ถือเป็นคำสำคัญของหอนิทรรศการทั้งหมด ซึ่งจากการวิเคราะห์คุณลักษณะทางวัฒนธรรมของหัวข้อที่จัดแสดงในหอนิทรรศการ ผสมผสานกับการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับของสะสมล้ำค่าประจำพิพิธภัณฑ์ที่ปรากฏบนเว็บไซต์พิพิธภัณฑ์ จะทำให้สามารถจัดแบ่งประเภทของสะสมภายในหอนิทรรศการ เพื่อให้ได้มาซึ่งของสะสมที่มีความเป็นตัวแทนมากที่สุด

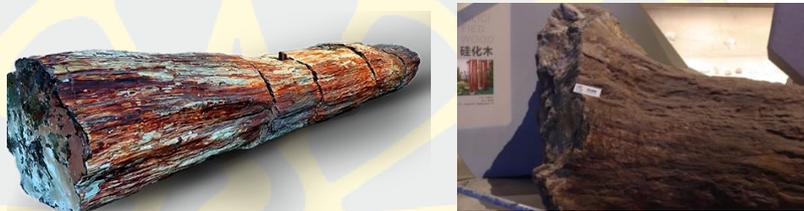


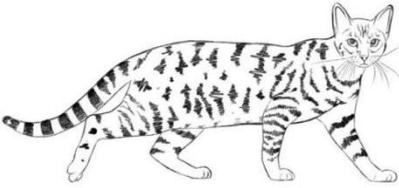
ภาพที่ 4-2 การจัดแสดงของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (เว็บไซต์ทางการ) ที่มา: (<http://www.whbrlm.com/list/39.html>)

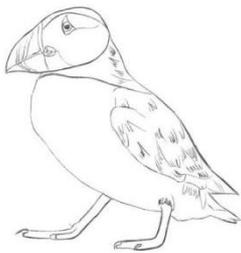
ในส่วนของการจัดแสดง "ของสะสมชั้นยอด" ที่จัดแสดงบนหน้าเว็บไซต์ทางการนั้น หมายถึง ผลงานของสะสมที่มีความงดงาม มีเอกลักษณ์ และหายากที่สุดจากบรรดาของสะสมในพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของของสะสมเหล่านี้ ผ่านการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการเจริญเติบโต ช่วงเวลาและยุคสมัย รวมถึงประเภทของของสะสมนั้น ๆ แบ่งออกเป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่ ฟอสซิล ดึกดำบรรพ์ สัตว์ในปัจจุบัน หินแร่และพืชในปัจจุบัน โดยมีชิ้นงานที่ถือเป็น "แปดสมบัติล้ำค่าใน พิพิธภัณฑ์" ประกอบด้วยไม้กลายเป็นหิน ไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์ส แมวป่าไอซีลีด นกพัฟฟิน แอตแลนติก แพสเมเนียนเดวิล สิงโตขาว ช้างแอฟริกา กอริลลา โดยสามารถถอดสัญลักษณ์ทาง

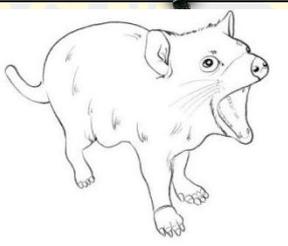
วัฒนธรรมของตัวแทนที่สำคัญ ผ่านการวิเคราะห์ของสะสมเหล่านี้โดยละเอียด ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมการ
ออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ในอนาคตได้เป็นอย่างดี

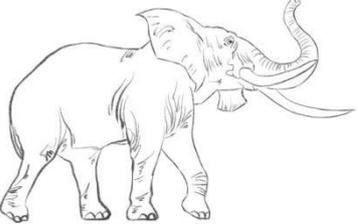
ตารางที่ 4-2 ของสะสมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู๋ฮั่น –
แปดสมบัติล้ำค่าในพิพิธภัณฑ์ (Chen Jin, 2023)

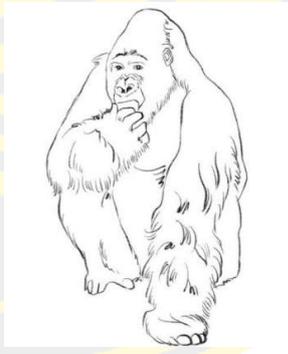
ตารางที่ 4-2 ของสะสมในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู๋ฮั่น – แปดสมบัติล้ำค่าในพิพิธภัณฑ์ (Chen Jin)	
ชื่อของสะสม	1) ไม้กลายเป็นหิน (สมบัติในพิพิธภัณฑ์ NO.1)
รูปภาพ	
รูปร่าง	
สีสันท	
วัสดุ	แร่ซิลิเกต
สภาพแวดล้อมการ เจริญเติบโต	จุดเด่นทางสภาพแวดล้อมยุคจูราสสิก คือภูมิอากาศอบอุ่นและชื้น แผ่นดินกว้างใหญ่ มีระบบนิเวศที่หลากหลาย และไดโนเสาร์เป็นตั้ผู้ปกครองของสิ่งมีชีวิตบนแผ่นดิน
ช่วงเวลา และยุคสมัย	ประมาณ 130 ล้านปีก่อน (ยุคจูราสสิก)
ชื่อของสะสม	2) ฟอสซิลของไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์สในจีนและแคนาดา (สมบัติในพิพิธภัณฑ์ NO.2)

<p>รูปภาพ</p>	
<p>รูปร่าง</p>	
<p>สีสัณ</p>	
<p>วัสดุ</p>	<p>ฟอสซิลที่ประกอบด้วยแคลเซียมคาร์บอเนตและแร่ธาตุอื่น ๆ</p>
<p>สภาพแวดล้อมการเจริญเติบโต</p>	<p>สภาพอากาศในช่วงปลายของยุคจูราสสิกโดยรวมค่อนข้างอบอุ่น แต่ในบางพื้นที่ยังคงมีการเปลี่ยนแปลงทางฤดูกาลที่แตกต่างกัน ซึ่งในยุคสมัยนี้ เป็นช่วงที่ไดโนเสาร์มีการเจริญเติบโตอย่างรุ่งเรือง โดยไดโนเสาร์หลากหลายชนิดเป็นตั้ผู้ปกครองของสิ่งมีชีวิตบนแผ่นดิน</p>
<p>ช่วงเวลาและยุคสมัย</p>	<p>163 ล้าน – 113 ล้านปีก่อน (ปลายยุคจูราสสิก)</p>
<p>ชื่อของสะสม</p>	<p>3) แมวป่าไอซีลือต (สมบัติในพิพิธภัณฑ์ NO.3)</p>
<p>รูปภาพ</p>	
<p>รูปร่าง</p>	

สีสัน	
วัสดุ	แบบจำลองสัตว์ (หอนิทรรศการลุ่มน้ำอเมซอน)
สภาพแวดล้อมการ เจริญเติบโต	โดยส่วนใหญ่จะมีการกระจายพันธุ์บริเวณแถบอเมริกากลาง และอเมริกาใต้ โดยแมวป่าโอซีลีสต์ มีถิ่นอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลาย ประกอบด้วยป่าไม้ทุ่งหญ้า และภูเขา มีความสามารถในการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ยากต่อการพบร่องรอยของพวกมันในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ
ช่วงเวลา และยุคสมัย	แมวป่าโอซีลีสต์เป็นสัตว์ในตระกูลแมว ซึ่งมีต้นกำเนิดที่สามารถย้อนกลับไปได้ถึงประมาณ 40,000 ปีก่อน ในยุคทองที่สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมมีการเจริญเติบโตและกระจายพันธุ์
ชื่อของสะสม	4) นกพัฟฟินแอตแลนติก (สมบัติในพิพิธภัณฑ์ NO.4)
รูปภาพ	
รูปร่าง	
สีสัน	
วัสดุ	แบบจำลองสัตว์ (หอนิทรรศการลุ่มน้ำเยนีเซย์)
สภาพแวดล้อมการ เจริญเติบโต	นกพัฟฟินแอตแลนติกโดยส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในพื้นที่แถบขั้วโลกเหนือหรือเขตอาร์กติก ซึ่งมักจะเผชิญหน้ากับสภาพอากาศที่หนาวเย็นและมีลมแรง รวมถึงสภาพแวดล้อมที่อยู่ใกล้กับเกาะ หิน และธารน้ำแข็ง

ช่วงเวลา และยุคสมัย	นกพัฟฟินแอตแลนติกถือเป็นนกทะเลที่อยู่ในวงศ์นกอีก โดยสายพันธุ์นี้ได้รับการตั้งชื่ออย่างเป็นทางการในปี ค.ศ.1758 ปัจจุบันมีสปีชีส์ย่อยจำนวน 3 สปีชีส์
ชื่อของสะสม	5) แทสมเนียนเดวิล (สมบัติในพิพิธภัณฑ์ NO.5)
รูปภาพ	
รูปร่าง	
สีส้น	
วัสดุ	แบบจำลองสัตว์ (หอนิทรรศการลุ่มน้ำเมอร์เรย์)
สภาพแวดล้อมการ เจริญเติบโต	แทสมเนียนเดวิลเป็นสัตว์ที่มีเฉพาะพื้นที่ของประเทศออสเตรเลีย โดยเติบโตในสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลาย ประกอบด้วย ป่าไม้ ไม้พุ่ม และทุ่งหญ้า แทสมเนียนเดวิลถือเป็นสัตว์ที่มีความสามารถในการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี สามารถอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีลักษณะภูมิประเทศที่แตกต่างกันได้
ช่วงเวลา และยุคสมัย	แทสมเนียนเดวิลเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มีกระเปาะหน้าท้องกินเนื้อในวงศ์ Dasyuridae ซึ่งมีขนาดตัวอ้วนเตี้ย แข็งแรง มีหัวใหญ่และหางสั้น โดยสายพันธุ์นี้ได้รับการตั้งชื่ออย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1807
ชื่อของสะสม	6) สิงโตขาว (สมบัติในพิพิธภัณฑ์ NO.6)
รูปภาพ	

รูปร่าง	
สีส้น	
วัสดุ	แบบจำลองสัตว์ (หอนิทรรศการลุ่มน้ำเมอร์เรย์)
สภาพแวดล้อมการเจริญเติบโต	โดยทั่วไปมักอาศัยอยู่ในพื้นที่ทางตอนใต้ของทะเลทรายซาฮาราในทวีปแอฟริกา พบเห็นตามธรรมชาติค่อนข้างน้อย สืบเนื่องมาจากสีที่มีความโดดเด่น ทำให้ไม่สามารถพรางตัวได้ดี จึงมีความยากลำบากในการอยู่รอด ส่วนใหญ่มักอาศัยบริเวณทุ่งหญ้า พื้นที่ป่าไม้ไม่รกทึบ และพื้นที่ที่เป็นที่ราบกว้าง
ช่วงเวลาและยุคสมัย	สิ่งโตขาวถูกพบครั้งแรกในช่วงทศวรรษที่ 1930
ชื่อของสะสม	7) ช้างแอฟริกา (สมบัติในพิพิธภัณฑ์ NO.7)
รูปภาพ	
รูปร่าง	
สีส้น	

วัสดุ	แบบจำลองสัตว์ (หอนิทรรศการลุ่มน้ำไนล์)
สภาพแวดล้อมการ เจริญเติบโต	ซังแอฟริกา กระจายตัวอยู่ทั่วทวีปแอฟริกา โดยส่วนใหญ่จะรวมกลุ่มอยู่ในพื้นที่กว้างทางใต้ของทะเลทรายซาฮารา รวมทั้งพื้นที่ป่าไม้ พุ่มหญ้า และป่ากึ่งแห้งแล้ง
ช่วงเวลา และยุคสมัย	ซังแอฟริกา อยู่ในวงศ์ซัง ได้รับการตั้งชื่อโดยนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1825
ชื่อของสะสม	8) กอริลลาที่ราบต่ำแถบแอฟริกาตะวันตก (สมบัติในพิพิธภัณฑ์ NO.8)
รูปภาพ	
รูปร่าง	
สีส้น	
วัสดุ	แบบจำลองสัตว์ (หอนิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ)
สภาพแวดล้อมการ เจริญเติบโต	กอริลลาที่ราบต่ำแถบแอฟริกาตะวันตกส่วนใหญ่จะกระจายอยู่บริเวณป่าฝนที่ราบต่ำและพื้นที่ชุ่มน้ำทางตะวันตกของแอฟริกา ชอบอาศัยอยู่ในป่าที่มีต้นไม้หนาแน่น ซึ่งสภาพแวดล้อมเหล่านี้ทำให้พวกมันสามารถหาอาหารและอยู่อาศัยได้อย่างสะดวกสบาย

<p>ช่วงเวลา และยุคสมัย</p>	<p>เป็นสัตว์ในกลุ่มจำพวกวานร ซึ่งถือเป็นสปีชีส์ออสตราโลพิเทคัส (Australopithecus) อาศัยอยู่ในแถบทวีปแอฟริกามานานกว่า 7 ล้านปีก่อน และถือเป็นบรรพบุรุษโดยตรงของวานรในปัจจุบัน</p>
---------------------------------------	--

จากการวิเคราะห์สมบัติล้ำค่าทั้งแปดชิ้นในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเปย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นอย่างละเอียด ทำให้เข้าใจถึงรูปร่าง สี สัน วัสดุ สภาพแวดล้อมการเจริญเติบโต ช่วงเวลาและยุคสมัยของของสะสมเหล่านี้ โดยไม่ได้แสดงถึงความหลากหลายและความสมบูรณ์ของประวัติศาสตร์ธรรมชาติเพียงเท่านั้น แต่ยังเปิดเผยถึงความลึกซึ้งของการวิวัฒนาการในสิ่งมีชีวิตบนโลก ซึ่งมักมีรูปร่างและสีที่เด่นชัด ถือเป็นแรงบันดาลใจสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ รวมถึงนำมาซึ่งองค์ประกอบทางด้านสัญลักษณ์ที่หลากหลาย ทำให้การออกแบบมีชีวิตชีวาและเปี่ยมไปด้วยความหมายแฝงทางวัฒนธรรม

2. อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมภายใต้หัวข้อด้านวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ

นิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเปย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีหัวข้อหลักเกี่ยวกับ “การเดินทางของสายน้ำ และบทล่าน้ำแห่งอารยธรรม” โดยเน้นสองแนวคิดหลักคือ “ลุ่มแม่น้ำสายสำคัญ” และ “ชีวิต” ซึ่งมีความเชื่อมโยงถึงวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ ในด้านของสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบนั้น มิติของวัจนปฏิบัติศาสตร์ หมายถึง สัญลักษณ์ในการออกแบบที่ใช้ถ่ายทอดความหมายแฝงในสภาพแวดล้อมเฉพาะและการใช้งานจริง ผ่านการวิเคราะห์จุดเด่นทางสภาพแวดล้อม กลุ่มเป้าหมาย ความสำคัญทางการศึกษา และประสบการณ์รับชมนิทรรศการ ของห้าหอนิทรรศการในเชิงลึก ทำให้สามารถเปิดเผยถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังพิพิธภัณฑ์ ช่วยให้ นักออกแบบเข้าใจถึงความหมายแฝงและภูมิหลังการใช้งานสัญลักษณ์ ภายใต้สภาพแวดล้อมและบริบทที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังสามารถยกระดับประสิทธิภาพด้านการศึกษาและประสบการณ์รับชมนิทรรศการของผู้ชมได้

ตารางที่ 4-3 มุมมองการวิเคราะห์หัวข้อในหอนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Chen Jin, 2023)

หัวข้อในหอนิทรรศการ					มุมมองการวิเคราะห์
โถงเกริ่นนำ	การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ	จิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ	วิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มน้ำ	การสำรวจกลุ่มน้ำ	จุดเด่นทางสภาพแวดล้อม
กำเนิดโลกต้นกำเนิดสิ่งมีชีวิต	การเปลี่ยนแปลงและสิ่งมีชีวิตแถบกลุ่มน้ำสายสำคัญ	การเปลี่ยนแปลงและสภาพแวดล้อม การเจริญเติบโตของสัตว์และพืช บริเวณ 10 กลุ่มน้ำสายสำคัญของโลก	การแข่งขันและการปรับตัวระหว่างโลกทางชีววิทยากับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ	หัวข้อเกี่ยวกับกระบวนการทางธรณีวิทยาวิวัฒนาการของกระดูกสันหลัง เรื่องเล่าของฉำฉำน้ำและความเป็นจริงเสมือน	กลุ่มเป้าหมาย ความสำคัญทางการศึกษา ประสบการณ์รับชม นิทรรศการ

1) จุดเด่นทางสภาพแวดล้อม

เมื่อกล่าวในภาพรวม พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้มีการจัดแสดงสภาพแวดล้อมที่น่าสนใจและเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งการดึงดูด ภายในการออกแบบหอนิทรรศการ โดยการออกแบบในโถงเกริ่นนำ ได้มีการจัดแสดงฟอสซิลของสัตว์โบราณขนาดใหญ่ สร้างบรรยากาศที่สง่างามและเต็มเปี่ยมไปด้วยความลึกซึ้ง หอนิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ ได้แสดงถึงกระบวนการเกิด การพัฒนา และการหายไปของแม่น้ำ เน้นย้ำให้เห็นถึงปัญหาต่างๆ ในแม่น้ำ หอนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ ถือเป็นหอนิทรรศการที่มีพื้นที่กว้างและมีจำนวนชิ้นงานจัดแสดงมากที่สุด บอกเล่าถึงเส้นทางและความเป็นมาของสิบแม่น้ำสายสำคัญของโลก ผ่านการจัดแสดงโดยใช้บอร์ดนิทรรศการ และรูปแบบเชิงโต้ตอบ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เต็มเปี่ยมไปด้วยชีวิตชีวาและพลังงาน แสดงความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศในธรรมชาติ ต่อมาคือหอนิทรรศการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มน้ำ ได้แสดงถึงกฎเกณฑ์การคัดเลือกในธรรมชาติ สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการวิวัฒนาการและการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต ซึ่งการออกแบบสภาพแวดล้อมทั้งหมดในหอนิทรรศการนี้ ได้เน้นย้ำถึงจุดเด่นของการอนุรักษ์และการวิเคราะห์ปัญหา เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ลำดับสุดท้ายคือ หอนิทรรศการการสำรวจกลุ่มน้ำ

ถือเป็นหอนิทรรศการที่เต็มเปี่ยมไปด้วยประสบการณ์และปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ โดยยังคงไว้ซึ่งหัวข้อหลักในหอนิทรรศการทั้งสี่ห้อง ผ่านการใช้เทคโนโลยีและปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการสำรวจและเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้ชมมีส่วนร่วมและสามารถสัมผัสกับประสบการณ์ในพื้นที่ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการทั้งหลายได้ สำหรับห้าหอนิทรรศการนี้ได้มีการสร้างสภาพแวดล้อมที่หลากหลายและลึกซึ้ง ที่มีส่วนช่วยให้ผู้ชมเข้าใจถึงกระบวนการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตในแถบกลุ่มน้ำสายสำคัญของโลก และกระตุ้นให้ผู้ชมคิดคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2) กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ โดยทั่วไปมักจะเป็นกลุ่มผู้คนที่มีความหลากหลาย ประกอบด้วย กลุ่มผู้ชมจากหลายช่วงอายุ หลายระดับการศึกษา และมีความสนใจที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น นักเรียน ครอบครัว นักวิจัย นักท่องเที่ยว และกลุ่มชุมชนต่าง ๆ จากข้อมูลของเว็บไซต์ทางการ แสดงให้เห็นว่า พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเปย์ลินด้าเหอ เมืองอูฮั่น ได้รับการยกย่องจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็น "สถานศึกษาและฝึกปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมและมัธยมศึกษาแห่งชาติ" ในปี ค.ศ. 2018 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักเรียนชั้นประถมและมัธยมศึกษา คือกลุ่มเป้าหมายหลักของการเยี่ยมชมและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในพิพิธภัณฑ์ โดยกลุ่มเป้าหมายช่วงอายุนี้ มักจะถูกดึงดูดด้วยองค์ประกอบที่มีสีสันสดใส ชื่นชอบภาพลักษณ์ของรูปกราฟิกที่มีความเรียบง่าย อีกทั้งกลุ่มเป้าหมายนี้ยังชื่นชอบการเรียนรู้ของสะสมผ่านการมีส่วนร่วม การโต้ตอบ และการเล่นเกม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบและการมีส่วนร่วม สามารถเพิ่มความสนใจและความชื่นชอบในการเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของกลุ่มเป้าหมายได้



ภาพที่ 4-3 การกำหนดภาพลักษณ์ของกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย

ที่มา: (<https://www.pinterest.com/pin/415879346848163381/>)

3) ความสำคัญทางการศึกษา

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีความสำคัญทางการศึกษา ในหลายด้าน โดยเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้ข้ามสาขาวิชาและการทำความเข้าใจถึงความซับซ้อนทาง ธรรมชาติและความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ

(1) การเรียนรู้ข้ามสาขาวิชา: พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีเนื้อหาที่ครอบคลุมถึงหลายสาขาวิชา ยกตัวอย่างเช่น ชีววิทยา ธรณีวิทยา และดาราศาสตร์ ซึ่งช่วยให้ผู้ชมสามารถเรียนรู้และเข้าใจถึงความ เชื่อมโยงของความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาได้ดียิ่งขึ้น ผ่านการจัดแสดงฟอสซิลขนาดใหญ่ในโถง เกร็นนำ ที่มีส่วนช่วยให้ผู้ชมเข้าใจถึงประวัติศาสตร์โลกและกระบวนการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต

(2) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ: หอนิทรรศการ "การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ" มุ่งเน้นการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการวิวัฒนาการของแม่น้ำและระบบนิเวศ แถบลุ่มน้ำ ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้ชมตระหนักถึงความสำคัญของระบบนิเวศในลุ่มน้ำและความ หลากหลายทางชีวภาพ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

(3) การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ: หอนิทรรศการ "จิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ" นำเสนอ ภาพรวมของลุ่มน้ำสายสำคัญของโลก โดยนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับจุดเด่นของสัตว์และพืชในแถบลุ่มน้ำ การเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมและสภาพอากาศ ซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และการ อนุรักษ์ธรรมชาติ

(4) การกระตุ้นการคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์: หอนิทรรศการ "พิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ" ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของการแข่งขันระหว่างสายพันธุ์ และการคัดเลือกตามธรรมชาติ ผ่านแบบจำลองที่มีชีวิตชีวา กระตุ้นให้ผู้ชมเกิดการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ พร้อมกับเรียกร้องให้มีการอนุรักษ์ธรรมชาติและปกป้องสัตว์ป่า

(5) การสร้างความสนใจในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์: หอนิทรรศการ "การสำรวจลุ่มน้ำ" ได้มีการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ อาทิ ความเป็นจริงเสมือน (VR) การสำรวจทางธรณีวิทยา และการศึกษาสิ่งมีชีวิตในลุ่มน้ำ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิทยาศาสตร์ให้กับเยาวชน และกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ให้เต็มไปด้วยความสนุกสนานและเสริมสร้างการมีส่วนร่วม

ด้วยการจัดแสดงหอนิทรรศการที่มีความหลากหลายและเปี่ยมไปด้วยประสบการณ์เชิงโต้ตอบ ทำให้พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเปย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีบทบาทสำคัญต่อการเพิ่มพูนความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ รวมถึงส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เผยแพร่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และผลักดันให้มีการอนุรักษ์ระบบนิเวศ

4) ประสบการณ์รับชมนิทรรศการ

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเปย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีพื้นที่จัดแสดงในส่วน of ชั้นแรกประมาณ 10,000 ตารางเมตร และพื้นที่จัดแสดงส่วนชั้นสองประมาณ 4,000 ตารางเมตร โดยชั้นแรกประกอบด้วยหอนิทรรศการ 3 หอ ได้แก่ โถงเกรินน้ำ หอนิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของลุ่มน้ำ และหอนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ ซึ่งหอนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำถือเป็นหอนิทรรศการที่มีพื้นที่กว้างและมีจำนวนชิ้นงานของสะสมมากที่สุด โดยมีพื้นที่สำหรับประสบการณ์เชิงโต้ตอบรวมทั้งเทคโนโลยีมัลติมีเดียที่ทันสมัย ทำให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์และความรู้ที่หลากหลาย ในส่วนของชั้นสอง ประกอบด้วย หอนิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ และหอนิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำ ซึ่งหอนิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำมีพื้นที่สำหรับประสบการณ์เสมือนจริง (VR) พื้นที่การสำรวจด้านธรณีวิทยาในลุ่มน้ำ และพื้นที่สำรวจสิ่งมีชีวิตแถบลุ่มน้ำ โดยใช้รูปแบบของการสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบกับผู้ชมที่มีความหลากหลายยิ่งขึ้น

จากข้อมูลบนเว็บไซต์ทางการของพิพิธภัณฑ์ ได้มีการจัดอันดับประสบการณ์การเยี่ยมชมทั้งห้าหอนิทรรศการตามลำดับคือ: หอนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ หอนิทรรศการการสำรวจลุ่มน้ำ โถงเกรินน้ำ หอนิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับลุ่มน้ำ และหอนิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของลุ่มน้ำ

ตารางที่ 4-4 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของหัวข้อในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ
เป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 4-4 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของหัวข้อในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติ เป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Chen Jin)				
ชื่อหอ นิทรรศการ	จุดเด่นทาง สภาพแวดล้อม	กลุ่มเป้าหมาย หลัก	ความสำคัญทางการศึกษา	ระดับประสบการณ์ ในการเข้าชม
โถงเกรีนน้ำ	เครื่องขรีม ลีกลับ		การศึกษาที่เกี่ยวกับประวัติ ความเป็นมาของโลก และ วิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต	★ ★ ★
การเปลี่ยนแปลง ของกลุ่มน้ำ	วิทยาศาสตร์ วิวัฒนาการ		ชี้แนะให้ผู้ชมเกิดการคิด ทบทวนถึงระบบนิเวศในกลุ่มน้ำ และความหลากหลายทาง ชีวภาพ	★ ★
จิตวิญญาณแห่ง กลุ่มน้ำ	ความมีชีวิตชีวา เปี่ยมด้วยพลัง	กลุ่มนักเรียน ชั้น ประถมศึกษา และ มัธยมศึกษา เด็กในวัยเรียน	เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับจุดเด่น ของสัตว์และพืชในแถบ 10 กลุ่ม น้ำสายสำคัญของโลก รวมถึง สภาพแวดล้อมและการ เปลี่ยนแปลงทางสภาพอากาศ	★ ★ ★ ★
พิเคราะห์เชิงลึก เกี่ยวกับกลุ่มน้ำ	การอนุรักษ์ คิด ทบทวน		ครุ่นคิดถึงความสัมพันธ์ ระหว่างมนุษย์และธรรมชาติ เรียกร้องให้ผู้คนเห็นถึง ความสำคัญของการรักษา ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงอนุรักษ์และคุ้มครอง สัตว์ป่า	★ ★ ★
การสำรวจกลุ่มน้ำ	ปฏิสัมพันธ์เชิง โต้ตอบ สัมผัส ประสบการณ์		เผยแพร่ความรู้ทาง วิทยาศาสตร์แก่เยาวชน เสริมสร้างความสนใจใน วิทยาศาสตร์ และกระตุ้นให้ เกิดแนวคิดทางวิทยาศาสตร์	★ ★

จากการวิเคราะห์เนื้อหาทั้งสี่ด้าน ประกอบด้วย จุดเด่นทางสภาพแวดล้อม กลุ่มเป้าหมาย ความสำคัญทางการศึกษา และประสบการณ์ในการรับชม ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ทำให้ทราบว่า การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ ควรพิจารณาถึง จุดเด่นของกลุ่มผู้ใช้ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยรักษาไว้ซึ่งอัตลักษณ์ด้านการ รักษาธรรมชาติ วิทยาศาสตร์ และการศึกษา รวมทั้งมีบทบาทที่สำคัญต่อการเผยแพร่วัฒนธรรม สัตว์และพืชในแถบกลุ่มน้ำสายสำคัญของโลก

3. อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของการจัดแสดงแบบบูรณาการ

การออกแบบการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้ผสมผสานเทคโนโลยีหลากหลายประเภท เพื่อให้สามารถแสดงความหมายแฝงของของสะสมได้อย่างมีชีวิตชีวา ซึ่งรวมถึงแบบจำลองของสิ่งมีชีวิต บอร์ดนิทรรศการ แบบจำลองระบบนิเวศ การแสดงผลเชิงโต้ตอบ การแสดงผลผ่านภาพและเสียง เป็นต้น โดยการออกแบบที่หลากหลายเหล่านี้ได้ สะท้อนให้เห็นถึงมิติของโครงสร้างทางภาษาที่มีอยู่ในสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบ ทั้งนี้ โครงสร้างทาง ภาษา สามารถตั้งค่าวิธีการจัดองค์ประกอบของของสะสมได้ ซึ่งสามารถกำหนดโครงสร้างทางด้านพื้นที่ ของภาพ วิธีการผสมผสานและอัตราส่วน ที่ถือเป็นส่วนสำคัญสำหรับการออกแบบการจัดแสดง ทั้งนี้ จากการสรุปและวิเคราะห์รูปแบบการจัดวางของสะสมสำหรับจัดแสดง เอฟเฟกต์ด้านแสงและเงา ป้ายและข้อความอธิบาย รวมถึงประสบการณ์เชิงโต้ตอบ ล้วนมีส่วนช่วยให้ผู้ชมสามารถทำความเข้าใจ ถึงจุดเด่นด้านภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่จะเพิ่มความรู้สึกมีส่วนร่วมและประสบการณ์ของ ผู้ชมเท่านั้น แต่ยังช่วยถ่ายทอดหัวข้อและข้อมูลสำคัญของของสะสมที่จัดแสดงได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 4-5 มุมมองการวิเคราะห์วัฒนธรรมการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Chen Jin, 2023)

วิธีการจัดแสดง	มุมมองการวิเคราะห์
แบบจำลองสิ่งมีชีวิต	การจัดวางของสะสม เอฟเฟกต์ด้านแสงและเงา ป้ายและข้อความอธิบาย ประสบการณ์เชิงโต้ตอบ
บอร์ดนิทรรศการ	
แบบจำลองระบบนิเวศ	
การแสดงผลเชิงโต้ตอบ	
การแสดงผลผ่านภาพและเสียง	

ในช่วงแรก ได้มีการลงพื้นที่สำรวจวิธีการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง
 ธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ 5 วิธีการจัดแสดงภายใน
 พิพิธภัณฑ์ ทำให้พบว่า แบบจำลองสิ่งมีชีวิตมีอัตราการใช้มากที่สุด โดยถือเป็นวิธีการหลักสำหรับ
 การจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ ทำให้ผู้ชมสามารถสังเกตแบบจำลองตัวอย่าง
 ได้อย่างใกล้ชิด ด้วยการสัมผัสและการรับรู้ทางสายตา จะทำให้ผู้ชมเข้าใจถึงรายละเอียดและจุดเด่นของ
 สิ่งมีชีวิตได้ อย่างไรก็ตาม วิธีการนี้มีปฏิสัมพันธ์ที่ค่อนข้างต่ำ โดยส่วนใหญ่จะเป็นการจัดแสดงแบบนิ่ง
 (Static Display) ผ่านการชมลักษณะภายนอกของแบบจำลอง ทำให้สัมผัสถึงอัตลักษณ์ของแบบจำลอง
 ในด้านรูปทรง โครงสร้าง สี ฯลฯ ลำดับต่อมาคือ แบบจำลองระบบนิเวศ โดยวิธีการนี้ สามารถแสดงถึง
 ความสัมพันธ์และจำลองระบบระหว่างสิ่งมีชีวิตและสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ทำให้ผู้ชมสามารถเรียนรู้
 เกี่ยวกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์และธรรมชาติผ่านการสังเกตองค์ประกอบต่าง ๆ ในแบบจำลอง
 ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับการจัดแสดงแบบจำลองสิ่งมีชีวิต สำหรับการแสดงผลเชิงโต้ตอบ
 นิยมนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ ยกตัวอย่างเช่น จอแบบสัมผัส เช่นเซอร์ หรือ VR (ความเป็นจริงเสมือน)
 เพื่อให้ผู้ชมมีส่วนร่วมและสามารถสำรวจข้อมูลได้ด้วยตนเอง โดยรูปแบบนี้ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกมีส่วนร่วม
 และมีความสุขสนุกสนานมากที่สุด ลำดับสุดท้ายคือ การแสดงผลผ่านภาพและเสียง ซึ่งวิธีการนี้จะใช้เสียง
 และภาพเพื่อแสดงสภาพแวดล้อม ภูมิหลัง และเรื่องราวของแบบจำลองสิ่งมีชีวิต ทำให้ผู้ชมสามารถรับรู้
 เนื้อหาของนิทรรศการผ่านประสาทสัมผัสการฟังและการดูได้ โดยถือเป็นรูปแบบหนึ่งของประสบการณ์
 แบบดื่มด่ำ (Immersive experience)

ตารางที่ 4-6 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
 ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Chen Jin, 2023)

ตารางที่ 4-6 การวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Chen Jin)				
วิธีการ จัดแสดง	เค้าโครงการ จัดวาง	เอฟเฟ็กต์ ด้านแสง และเงา	ป้ายและข้อความ อธิบาย	ระดับ ประสบการณ์ เชิงโต้ตอบ
แบบจำลอง สิ่งมีชีวิต	การจัดวางโดยใช้รูปแบบ ของหัวข้อนิทรรศการและ แบบจำลองสิ่งมีชีวิต ประเภทต่าง ๆ	ค่อนข้าง ชัดเจน	แนะนำชื่อของสิ่งมีชีวิต ประเภท อัตลักษณ์ และ ความเป็นอยู่	★ ★

บอร์ด นิทรรศการ	การจัดวางเค้าโครงโดย พิจารณาถึงลำดับการ นำเสนอเนื้อหาตามหัวข้อ นิทรรศการ และลำดับ การเดินชมของผู้ชม	ปานกลาง	แต่ละบอร์ดจะมีป้าย และข้อความอธิบาย กำกับ เพื่อแนะนำหัวข้อ เนื้อหา และของสะสมที่ นำเสนอ	★ ★
แบบจำลอง ระบบนิเวศ	การจัดวางเค้าโครงโดยใช้ เนื้อหาของแบบจำลอง ระบบนิเวศ	ปานกลาง	ใช้ศัพท์เฉพาะทาง วิทยาศาสตร์เพื่ออธิบาย ภาวะที่เหมาะสมใน ระบบนิเวศ	★ ★ ★
การแสดงผล เชิงโต้ตอบ	การจัดวางเค้าโครงโดย ใช้เส้นทางการเยี่ยมชม และการใช้สอยพื้นที่ของ ผู้ชม	ค่อนข้าง ชัดเจน	ผู้ชมสามารถมี ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ ได้ผ่านการสัมผัส หน้าจอ ปุ่ม หรือ ท่าทางสัญลักษณ์มือ ฯลฯ	★ ★ ★ ★
การแสดงผล ผ่านภาพและ เสียง	การจัดวางเค้าโครงโดย ใช้เส้นทางการเยี่ยมชม และการใช้สอยพื้นที่ของ ผู้ชม	ค่อนข้าง ชัดเจน	ผู้ชมสามารถเลือก หัวข้อที่ตนสนใจได้ผ่าน การสัมผัสหน้าจอหรือ การสั่งการด้วยเสียง	★ ★ ★

4. อัตลักษณ์การจัดวางเค้าโครงหอนิทรรศการในรูปแบบประสบการณ์แบบนำทาง

การจัดวางเค้าโครงนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ถูกออกแบบตามหัวข้อและเนื้อหาของ 5 หอนิทรรศการ รวมทั้งลำดับเวลาการเปิดปิดของ หอนิทรรศการ ซึ่งการออกแบบนี้สามารถช่วยในการนำทางผู้ชมให้สามารถเข้าชมและสัมผัสประสบการณ์ ได้อย่างเป็นระบบ สำหรับด้านสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบนั้น มิติของบริบททางภาษา หมายถึง จินตภาพหรือสภาพแวดล้อมเฉพาะของที่ปรากฏหรือแสดงออกผ่านการใช้สัญลักษณ์ ที่สะท้อนให้เห็น ในการออกแบบภาพลักษณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบการนำทางที่ปรากฏในหอนิทรรศการ ที่ขึ้นากิจกรรมและการกระทำของคนในพื้นที่ที่กำหนด โดยใช้องค์ประกอบของการออกแบบ อาทิ สัญลักษณ์เฉพาะ ภาพกราฟิก และสีส้น เพื่อมอบบริการด้านการนำทาง ที่สะดวก สบาย และมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4-7 การวิเคราะห์ข้อดีลักษณะการจัดวางเค้าโครงหอนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

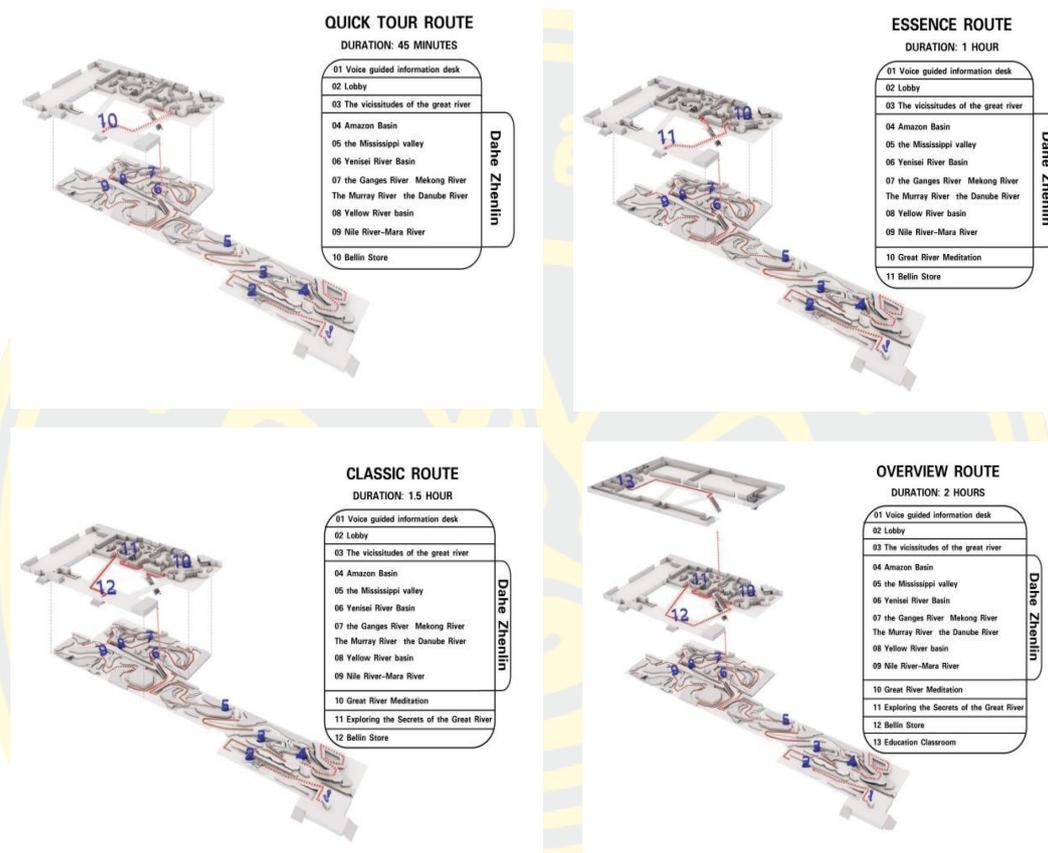
การจัดวางเค้าโครงหอนิทรรศการ	มุมมองการวิเคราะห์
การจัดวางเชิงเส้น	เส้นทางการเยี่ยมชม
การจัดวางเชิงโต้ตอบ	
การจัดวางเชิงเล่าเรื่อง	การนำทางทางสายตา
การจัดวางแบบพื้นที่เฉพาะหัวข้อ	

ปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีเค้าโครงการจัดวางภายในหอนิทรรศการ ที่ประกอบด้วย การจัดวางเชิงเส้น การจัดวางเชิงโต้ตอบ การจัดวางเชิงเล่าเรื่อง และการจัดวางแบบพื้นที่เฉพาะหัวข้อ โดยการจัดวางเชิงเส้นถือเป็นวิธีการจัดแสดงของสะสมตามลำดับและตามเส้นทางที่กำหนด ซึ่งถือเป็นวิธีการที่มีการใช้อย่างแพร่หลายที่สุดในพิพิธภัณฑ์สืบเนื่องมาจากพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีเส้นทางของการจัดเรียงลำดับเวลาตามช่วงเวลาการวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตและจัดวางความรู้ตามลำดับชั้น ซึ่งช่วยให้ผู้ชมสามารถสำรวจและเข้าใจเนื้อหาได้อย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกันในการจัดวางเชิงเส้น ก็ได้มีการผสมผสานเข้ากับการจัดวางเชิงโต้ตอบ ยกตัวอย่างเช่น แบบจำลองระบบนิเวศ หรือพื้นที่สัมผัสแบบจำลองสิ่งมีชีวิต เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและเพิ่มคุณค่าทางการศึกษาให้กับผู้ชม

ส่วนการจัดวางเชิงเล่าเรื่อง และการจัดวางแบบพื้นที่เฉพาะหัวข้อ จะทำการจัดจำแนกประเภทตามหัวข้อและเนื้อหาของนิทรรศการ โดยผู้ชมสามารถเลือกเข้าชมพื้นที่ที่ตรงกับความสนใจและความต้องการของตนเองได้ ทำให้การเรียนรู้มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ซึ่งเค้าโครงหอนิทรรศการแต่ละแบบต่างก็มีจุดเด่นที่แตกต่างกัน โดยควรเลือกวิธีที่เหมาะสมตามเนื้อหาของนิทรรศการกลุ่มเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของการจัดแสดง

ในเว็บไซต์ทางการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้มีเส้นทางการเยี่ยมชมนิทรรศการสำหรับนักท่องเที่ยวจำนวน 4 เส้นทาง ที่อ้างอิงตามหัวข้อของหอนิทรรศการและเนื้อหาของสะสม ประกอบด้วย เส้นทางการเยี่ยมชมแบบรวบรัด เส้นทางการเยี่ยมชมแบบเน้นส่วนสำคัญ เส้นทางการเยี่ยมชมแบบคลาสสิก และเส้นทางการเยี่ยมชมแบบครอบครัว โดยระยะเวลาในการเยี่ยมชมมีตั้งแต่ 45 นาทีถึง 2 ชั่วโมง ซึ่งผู้ชมสามารถเลือกเส้นทางที่เหมาะสมได้ด้วยตนเอง จากแผนที่เส้นทางที่ปรากฏ จะเห็นได้ว่า การจัดวางเค้าโครงของพิพิธภัณฑ์ มีอิทธิพลของการนำทางและสร้าง

ประสบการณ์แบบดื่มด่ำ รวมถึงสามารถออกแบบเส้นทางการเยี่ยมชมที่มีความหลากหลายและเป็นส่วนตัวให้กับผู้ชมได้



ภาพที่ 4-4 เส้นทางการเยี่ยมชม ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ที่มา: (<http://www.whbrlm.com/list/38.html>)

จากการใช้ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบ ทำการวิเคราะห์และสรุปอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ซึ่งประกอบด้วย อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสะสมที่มีความหลากหลาย อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และธรรมชาติ อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสดงแบบบูรณาการ และอัตลักษณ์การจัดวางเค้าโครงที่เน้นการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้ชม โดยการผสมผสานวัฒนธรรมที่หลากหลายเหล่านี้ ทำให้พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น กลายเป็นแพลตฟอร์มด้านความรู้ที่รวบรวมการศึกษาและประสบการณ์เชิงโต้ตอบเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งถือเป็นสถานที่ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าชมได้สำรวจความงามของธรรมชาติอย่างลึกซึ้ง ขณะเดียวกันอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเหล่านี้ยังเป็นสัญลักษณ์ที่

เป็นตัวแทนสำคัญภายในพิพิธภัณฑ์ โดยการนำหลักการและวิธีการออกแบบภาพลักษณ์มาประยุกต์ใช้กับสัญลักษณ์เหล่านี้ จะช่วยให้การเผยแพร่วัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกพิพิธภัณฑ์ไปด้วยความเป็นตัวแทน ความสมบูรณ์ และความสอดคล้องกัน

การวิเคราะห์การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ย หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

สำหรับยุคข้อมูลและสารสนเทศในปัจจุบัน การมองเห็นถือเป็นวิธีการสำคัญที่ทำให้ผู้คนรับข้อมูลและสัมผัสถึงโลกภายนอกได้ จึงทำให้การออกแบบภาพลักษณ์มีความสำคัญยิ่งในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ ทั้งนี้ ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ผู้ชมได้รับจากการเยี่ยมชมนิทรรศการ จะถูกส่งต่อผ่านทางภาพลักษณ์ที่มองเห็นผ่านสายตา ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นภาพลักษณ์ที่แสดงออกสู่ภายนอกเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงแนวคิดของการจัดแสดงนิทรรศการ การบริหารจัดการ และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น จึงควรวิเคราะห์จากสามด้านหลัก ได้แก่ คือ MI (Mind Identity - อัตลักษณ์ทางความคิด) BI (Behavior Identity - อัตลักษณ์เชิงพฤติกรรม) VI (View Identity - อัตลักษณ์ทางการมองเห็น) เพื่อศึกษารากฐานทางทฤษฎีและกลยุทธ์สำหรับการปฏิบัติในการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ และเพื่อให้ได้มาซึ่งวิถีคิดและวิธีการที่มีความครอบคลุมและเป็นระบบ

1. อัตลักษณ์ทางความคิด (Mind Identity)

MI (Mind Identity) คือรากฐานทางทฤษฎีสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตทางความคิด อย่างแนวคิดในการบริหารงาน วิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ของพิพิธภัณฑ์ จากการสำรวจภาคสนามในเขตพื้นที่สามและสี่ รวมถึงการวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม สามารถสรุปได้ว่าแนวคิดและวัตถุประสงค์ที่ได้รับการสนับสนุน รวมถึงความหมายแฝงทางจิตวิญญาณ ล้วนมีเนื้อหาที่เชื่อมโยงถึงหัวข้อหอนิทรรศการ “การเดินทางของสายน้ำ และบทล่าน้ำแห่งอารยธรรม” โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่และสืบทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พร้อมทั้งเน้นแนวคิดในการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์และธรรมชาติอย่างสมดุล ดังนั้น จึงสามารถระบุได้ว่าพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ มีตำแหน่งที่ทรงคุณค่า ซึ่งเป็นจุดเด่นที่แตกต่างไปจากพิพิธภัณฑ์ประเภทเดียวกันและถือเป็นความสามารถในการแข่งขันหลักของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้

ประการถัดมา MI หรืออัตลักษณ์ทางความคิดของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ จะต้องมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายของผู้ใช้ให้ชัดเจน ซึ่งความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มเป้าหมาย จะส่งผลกระทบต่อทิศทางและเนื้อหาของการออกแบบภาพลักษณ์ ปัจจุบัน กลุ่มผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น จะประกอบด้วยกลุ่มผู้ชมหลายประเภท ยกตัวอย่างเช่น กลุ่มนักเรียน ครอบครัว นักท่องเที่ยว คนในชุมชน และนักวิจัย ทั้งนี้ จากข้อมูลที่ปรากฏบนเว็บไซต์ทางการของพิพิธภัณฑสถาน แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้ใช้ช่วงอายุวัยเรียน ระหว่างประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ถือเป็นกลุ่มผู้เข้าเยี่ยมชมพิพิธภัณฑสถานที่มีสัดส่วนมากที่สุด ดังนั้น การรับรู้แนวคิดของพิพิธภัณฑสถานจึงควรมีการออกแบบที่แตกต่างกันไปตามลักษณะและความต้องการของคนกลุ่มนี้ เพื่อมอบประสบการณ์การเข้าชมและบริการที่ดียิ่งขึ้นให้กับผู้เข้าชม

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า แนวคิดในการจัดนิทรรศการของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์และธรรมชาติอย่างสมดุล ผ่านการบูรณาการความเอาใจใส่ด้านมนุษยธรรมและการอนุรักษ์ธรรมชาติอย่างใกล้ชิด โดยมุ่งหวังที่จะสร้างพื้นที่สำหรับจัดแสดงความงดงามของสายน้ำ และความลึกซึ้งในธรรมชาติ ให้ผู้คนได้สัมผัส ขณะเดียวกัน ก็จำเป็นต้องพิจารณาถึงระดับการรับรู้และความต้องการด้านการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ใช้งานวัยรุนอย่างเต็มที่ เพื่อช่วยให้พวกเขามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลุ่มน้ำสายสำคัญได้

2. อัตลักษณ์เชิงพฤติกรรม (Behavior Identity)

BI (Behavior Identity) คือ แผนกกิจกรรมของระบบการบริหารภายในและภายนอกที่ได้รับการชี้นำจากแนวคิดของพิพิธภัณฑสถาน โดยระบบการบริหารภายในจะสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานด้านพฤติกรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพของพนักงานในพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งพนักงานจะต้องปฏิบัติตามแนวคิดของพิพิธภัณฑสถาน มีส่วนร่วมในงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ภายในพิพิธภัณฑสถานอย่างกระตือรือร้น รวมถึงสามารถทำงานเป็นทีม และมีจิตวิญญาณที่ทุ่มเทต่อการทำงานและการประชาสัมพันธ์ ในส่วนของกิจกรรมภายนอก การออกแบบอัตลักษณ์เชิงพฤติกรรม สามารถสะท้อนถึงกิจกรรมการศึกษาภายนอก การจัดนิทรรศการการแลกเปลี่ยน และการให้บริการโดยอาสาสมัคร ที่พิพิธภัณฑสถานจัดขึ้นได้ โดยการออกแบบกิจกรรมเหล่านี้ จะช่วยเน้นย้ำถึงแนวคิดและค่านิยมของพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งมีส่วนช่วยต่อการกระตุ้นความสนใจและความชื่นชอบของสาธารณชนในด้านของวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ รวมถึงวัฒนธรรมบริเวณแถบลุ่มน้ำสายสำคัญ ทั้งนี้ จากการโต้ตอบและแลกเปลี่ยนกับภายนอก จะทำให้พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในสังคม รวมถึงดึงดูดผู้ชมและพันธมิตรทางธุรกิจให้เข้ามามากยิ่งขึ้นได้

ปัจจุบัน พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้มีการออกแบบอัตลักษณ์เชิงพฤติกรรมในระดับหนึ่ง จากข้อมูลที่แสดงในเว็บไซต์ทางการของพิพิธภัณฑสถาน จะเห็นได้ว่า มีหมวดหมู่ของกิจกรรมทางการศึกษาหลายรายการ ยกตัวอย่างเช่น เวิร์กช็อปความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่มน้ำ พื้นที่จุดประกายความรู้ทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ที่พิพิธภัณฑสถาน ฯลฯ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้พิพิธภัณฑสถานสามารถสร้างพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนกับภายนอก รวมถึงเพิ่มการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ของเหล่าผู้เยี่ยมชมได้ อย่างไรก็ตาม จากการลงพื้นที่สำรวจภาคสนามทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ กลับพบว่า แม้ภายในพิพิธภัณฑสถานจะมีการจัดกิจกรรมทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง แต่ทว่ากิจกรรมเหล่านั้น ล้วนขาดการประชาสัมพันธ์และขาดระบบการจัดการที่ชัดเจน ส่งผลให้การมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ของผู้เยี่ยมชมไม่สูงมากนัก โดยผู้เยี่ยมชมส่วนใหญ่ยังคงใช้รูปแบบของการเยี่ยมชมนิทรรศการแบบดั้งเดิม ด้วยเหตุนี้ อัตลักษณ์เชิงพฤติกรรมจึงควรที่จะเชื่อมโยงกับแนวคิดของพิพิธภัณฑสถานอย่างแนบแน่น เพื่อให้กิจกรรมและการดำเนินงานภายในพิพิธภัณฑสถานสอดคล้องกับค่านิยมและวัตถุประสงค์สำหรับการแก้ไขปัญหาด้านการรับรู้พฤติกรรมภายในพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ควรที่จะนำมาตรการและวิธีการเชิงบวกมาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและอิทธิพลโดยรวมของพิพิธภัณฑสถาน

3. อัตลักษณ์ทางการมองเห็น (View Identity)

VI (Visuals Identity) หมายถึง การถ่ายทอดความหมายแฝงทางวัฒนธรรม แนวคิดความเชื่อ และนิทรรศการชั้นยอด ผ่านการวิเคราะห์ การสกัดข้อมูล โดยนำสัญลักษณ์ทางภาพลักษณ์มาประยุกต์ใช้ ด้วยการผสมผสานและใช้ประโยชน์จากปัจจัยเหล่านี้ ทำให้สามารถแสดงภาพลักษณ์ แนวคิด และค่านิยมของพิพิธภัณฑสถานได้ ทั้งนี้ อัตลักษณ์ทางการมองเห็นมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างตัวตนและคุณค่าของแบรนด์ผ่านการดึงดูดทางสายตาและสร้างความเชื่อมโยง ดึงดูดกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย ทำให้สามารถเพิ่มการรับรู้และอิทธิพลของแบรนด์ได้

จากการสำรวจภาคสนามในบทที่สาม ทำให้พบว่า พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีปัญหาด้านการขาดความต่อเนื่องและความสมบูรณ์ในด้านอัตลักษณ์ทางการมองเห็น (VI) ทำให้องค์ประกอบด้านการออกแบบพื้นฐานและองค์ประกอบด้านการประยุกต์ใช้ของพิพิธภัณฑสถานยังไม่สมบูรณ์ ขาดการออกแบบโลโก้สัญลักษณ์ สีมาตรฐาน กราฟิกเสริม และการออกแบบมาสคอต ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานทางภาพลักษณ์ ส่งผลให้พิพิธภัณฑสถานประสบปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก สำหรับองค์ประกอบด้านการประยุกต์ใช้ พิพิธภัณฑสถานยังคงค่อนข้างขาดแคลน โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ เครื่องใช้สำนักงาน ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ฯลฯ อีกทั้งยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการเลียนแบบทำให้ขาดความโดดเด่น ด้วยเหตุนี้ การออกแบบภาพลักษณ์ในด้านของโลโก้ สี และกราฟิกของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ จำเป็นต้องออกแบบให้มีความเป็นมาตรฐาน

เรียบง่าย และสามารถแยกแยะได้ง่าย โดยสิ่งเหล่านี้ถือเป็นตัวแทนด้านภาพลักษณ์และสื่อถึงหัวข้อ นิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ได้ดีที่สุด ซึ่งมีโลโก้ เป็นส่วนสำคัญด้านภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ จึงทำให้การ ออกแบบต้องคำนึงถึงความเรียบง่าย การแยกแยะจดจำ และความสวยงามเป็นหลัก เพื่อให้แน่ใจว่าจะ สามารถสื่อถึงแนวคิดและค่านิยมหลักของพิพิธภัณฑ์ในทุกสถานการณ์ที่นำไปประยุกต์ใช้ได้

ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น จำเป็นต้อง พิจารณาและออกแบบอย่างครอบคลุมทั้งสามด้าน ประกอบด้วย MI BI และ VI โดย MI (Mind Identity) คือรากฐานทางทฤษฎีของการออกแบบภาพลักษณ์ มีส่วนเกี่ยวข้องกับแนวทางการดำเนินงาน ค่านิยม หลัก และวัตถุประสงค์ในการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ BI (Behavior Identity) คือหลักเกณฑ์ด้านพฤติกรรมในการออกแบบภาพลักษณ์ ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับการจัดการภายใน พิพิธภัณฑ์และกำหนดทิศทางของการประชาสัมพันธ์กิจกรรมสู่ภายนอก ส่วน VI (Visuals Identity) คือ การนำเสนอภาพลักษณ์ วัฒนธรรม และความหมายแฝงของพิพิธภัณฑ์ผ่านทางสัญลักษณ์ที่ปรากฏใน ภาพลักษณ์ต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น โลโก้ สี กราฟิก และมาสคอต เพื่อถ่ายทอดความหมายแฝงให้มีความ ลึกซึ้งยิ่งขึ้น จากการวิเคราะห์สามส่วน อันประกอบด้วย แนวคิดในการจัดนิทรรศการ มาตรฐานพฤติกรรม และการรับรู้ผ่านทางภาพลักษณ์ ทำให้ได้มาซึ่งแนวทางและวิธีการที่ครบถ้วนและเป็นระบบ ส่งผลให้ พิพิธภัณฑ์สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ รวมถึงช่วยในการเผยแพร่วัฒนธรรม และการศึกษาวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Xu Huayin, 2017)

การวิเคราะห์อุปสรรคด้านการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

ปัจจุบัน จากการสำรวจภาคสนามในบทที่ 3 ทำให้ทราบว่า การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีพื้นฐานด้านการประชาสัมพันธ์ ประมาณหนึ่ง หากแต่ประสบปัญหาด้านการออกแบบกิจกรรมและแผนการประชาสัมพันธ์ ที่ยังคงขาด ความครบถ้วนสมบูรณ์

พิพิธภัณฑ์ในปัจจุบันมีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ โดยวิธีการ ประชาสัมพันธ์แบบออนไลน์ คือการโฆษณาบนเว็บไซต์ผ่านพีซี ซึ่งสามารถค้นหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับ นิทรรศการ ของสะสม และกิจกรรมการศึกษาของพิพิธภัณฑ์ได้ ทำให้ผู้ที่ไม่เคยเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์มาก่อน รวมถึงผู้ที่มาเยี่ยมชมบ่อย ๆ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก ซึ่งวิธีนี้ยังเป็นช่องทางสำหรับเชื่อมโยง ข้อมูลระหว่างพิพิธภัณฑ์กับสาธารณชนอีกด้วย และแม้ว่าพิพิธภัณฑ์จะมีการสร้างแพลตฟอร์มข้อมูล ออนไลน์ที่ดีแล้ว ทว่ายังคงขาดกลยุทธ์ด้านการโฆษณาบนสื่อโซเชียล ส่งผลให้ทรัพยากรที่หลากหลายใน พิพิธภัณฑ์มีเผยแพร่ข้อมูลไม่เพียงพอ สำหรับการประชาสัมพันธ์แบบออฟไลน์ ส่วนใหญ่จะดำเนินการ

ผ่านร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ และกิจกรรมทางการศึกษา ซึ่งในปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีการตั้งร้านจำหน่ายสินค้าบริเวณชั้นสองของพิพิธภัณฑ์ ทว่าสินค้าที่จำหน่ายมีความหลากหลายค่อนข้างน้อย และมีความคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ หลังจากกลุ่มผู้บริโภคเยี่ยมชมนิทรรศการเสร็จแล้วนั้น ต่างก็ชื่นชอบที่จะซื้อสินค้าที่มีความรู้เชิงวิทยาศาสตร์และมีความบันเทิงในตัวกลับไป ซึ่งสิ่งนี้ สามารถสะท้อนถึงจุดเด่นของพิพิธภัณฑ์ภายใต้หัวข้อนิทรรศการทางธรรมชาติได้ ขณะเดียวกันการประชาสัมพันธ์แบบออนไลน์ ยังคงบกพร่องในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ หรือกิจกรรมการแลกเปลี่ยนระหว่างพิพิธภัณฑ์ ฯลฯ จึงทำให้แผนการประชาสัมพันธ์ในภาพรวม ยังคงขาดความสมบูรณ์

จากการวิเคราะห์การดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ทำให้ทราบว่า หากต้องการขยายอิทธิพลทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์นั้น จำเป็นต้องดำเนินการออกแบบทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ โดยลำดับแรก ควรที่จะเสริมสร้างความหลากหลายและขยายขอบเขตของการประชาสัมพันธ์แบบออนไลน์ โดยพัฒนาจากการประชาสัมพันธ์ผ่านเว็บไซต์เพียงอย่างเดียว ไปสู่การโฆษณาผ่านสื่อโซเชียลหลายแพลตฟอร์ม ลำดับต่อมาคือ การประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมแบบออฟไลน์ จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและรูปแบบดั้งเดิม โดยการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ควรให้ความสำคัญกับความรู้เชิงวิทยาศาสตร์และความสนุกสนาน พร้อมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เปี่ยมไปด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตัวมากขึ้น อีกทั้งควรพัฒนาวัสดุและสิ่งพิมพ์สำหรับการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ ยกตัวอย่างเช่น การออกแบบแผ่นพับ โปสเตอร์ และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเยี่ยมชมของนักท่องเที่ยวและเพิ่มพูนการรับรู้ทางวัฒนธรรม ลำดับสุดท้าย ควรเสริมสร้างความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนกับสถาบันวัฒนธรรมอื่น ๆ ยกตัวอย่างเช่น พิพิธภัณฑ์อารยธรรมแม่น้ำแยงซีเกียง หรือ พิพิธภัณฑ์มณฑลหูเป่ย์ ซึ่งถือเป็นสถาบันทางวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงในเมืองอู่ฮั่น โดยสามารถจัดงานนิทรรศการ หรือจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ ร่วมกันได้ เพื่อขยายอิทธิพลและชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ให้มากขึ้น (Lv Juping,2016)

กล่าวโดยสรุป การเพิ่มความหลากหลายและขยายขอบเขตของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออนไลน์ พัฒนาเนื้อหาและรูปแบบของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมแบบออฟไลน์ให้มีความหลากหลาย อีกทั้งเสริมสร้างกิจกรรมและการแลกเปลี่ยนร่วมกับพิพิธภัณฑ์อื่น มีส่วนช่วยให้พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น สามารถขยายอิทธิพลของการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมให้กว้างขึ้นได้ อีกทั้งยังสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้เยี่ยมชมจำนวนมาก พร้อมกับยกระดับชื่อเสียงและอิทธิพลของพิพิธภัณฑ์ให้สูงขึ้นต่อไป



ภาพที่ 4-5 วิเคราะห์แนวความคิดการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (Chen Jin, 2023)

การวิเคราะห์แบบสอบถามผู้ใช้งานภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

1. การออกแบบแบบสอบถาม

การสำรวจผ่านแบบสอบถามในงานวิจัยนี้ ได้ออกแบบแบบสอบถามโดยมีพื้นฐานมาจากของสะสมในนิทรรศการ หัวข้อนิทรรศการ วิธีการจัดแสดง และสิ่งอำนวยความสะดวก ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น โดยแบ่งข้อมูลในแบบสอบถามออกเป็นสองประเภท ประเภทแรก คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้เยี่ยมชม โดยข้อมูลเหล่านี้ถูกเก็บรวบรวมเพื่อสร้างภาพลักษณ์ของผู้ใช้ และวิเคราะห์ความต้องการรวมถึงความชอบของผู้ชมกลุ่มต่าง ๆ ประเภทที่สอง คือ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เยี่ยมชมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนิทรรศการและการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ รวมถึงความรู้สึกที่มีต่อภาพลักษณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยข้อเสนอแนะเหล่านี้จะช่วยประเมินประสิทธิภาพและความน่าสนใจของแผนการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ได้ อีกทั้งยังช่วยชี้แนะการวางแผนและออกแบบนิทรรศการในอนาคต งานวิจัยนี้ ได้ใช้การออกแบบแบบสอบถาม

เพื่อทำความเข้าใจถึงความคาดหวังและความชื่นชอบของผู้ใช้ในด้านภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ โดยรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้คนระหว่างเยี่ยมชม เพื่อประเมินการรับรู้และอิทธิพลด้านภาพลักษณ์ปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์ที่อยู่ในใจของผู้ใช้ ผ่านการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จะทำให้สามารถรวบรวมข้อมูลเชิงวิชาชีพได้ อีกทั้งยังช่วยให้การออกแบบภาพลักษณ์มีคุณภาพสูงและตรงกับความต้องการและความพึงพอใจของผู้ใช้

2. ดำเนินการสำรวจ

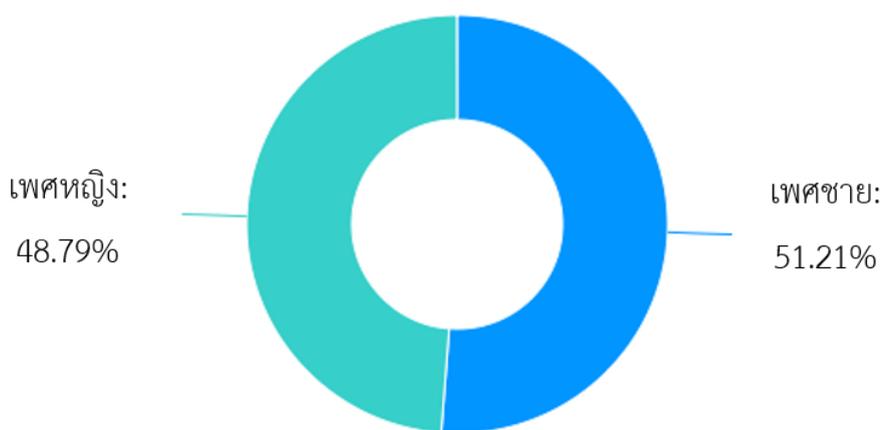
การสำรวจโดยใช้แบบสอบถามในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับมาได้ทั้งหมด 407 ชุด ซึ่งทั้งหมดล้วนมาจากกลุ่มผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเปี้ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น โดยหลังจากที่คัดกรองแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์และไม่ถูกต้องได้จำนวน 5 ชุด ทำให้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพเหลือจำนวน 402 ชุด คิดเป็น 98.7%

โดยงานวิจัยนี้ได้แบ่งวิธีการแจกจ่ายแบบสอบถามออกเป็นสองช่องทาง ได้แก่ ช่องทางออนไลน์และช่องทางออฟไลน์ โดยแบบสอบถามช่องทางออนไลน์คิดเป็น 70% และแบบสอบถามช่องทางออฟไลน์คิดเป็น 30% ทั้งนี้ เพื่อให้มั่นใจถึงประสิทธิภาพและการสำรวจข้อมูลอย่างครอบคลุม จึงทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามในครั้งนี้มีการวางแผนอย่างรอบคอบ โดยเริ่มจากการแจกจ่ายแบบสอบถามผ่านช่องทางต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น ตั้งจุดตอบแบบสอบถามภายในห้องจัดแสดงนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ และดำเนินการแจกกระดาษตอบแบบสอบถามให้กับผู้ชม โดยนำเอารูปแบบการสัมภาษณ์มาประยุกต์ใช้ และเชิญชวนให้ผู้เยี่ยมชมตอบคำถาม อีกทั้งยังใช้แพลตฟอร์มของ Questionnaire star (问卷星 Wenjuanxing) ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มออนไลน์ ที่ใช้สำหรับสร้างและแจกจ่ายแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ โดยสร้าง QR code และวางไว้ที่เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์บริเวณทางเข้าพิพิธภัณฑ์ และบริเวณทางออกของร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเชิญชวนให้ผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์กรอกข้อมูลและตอบคำถามที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลที่ได้รับจะมีความถูกต้องและเชื่อถือได้

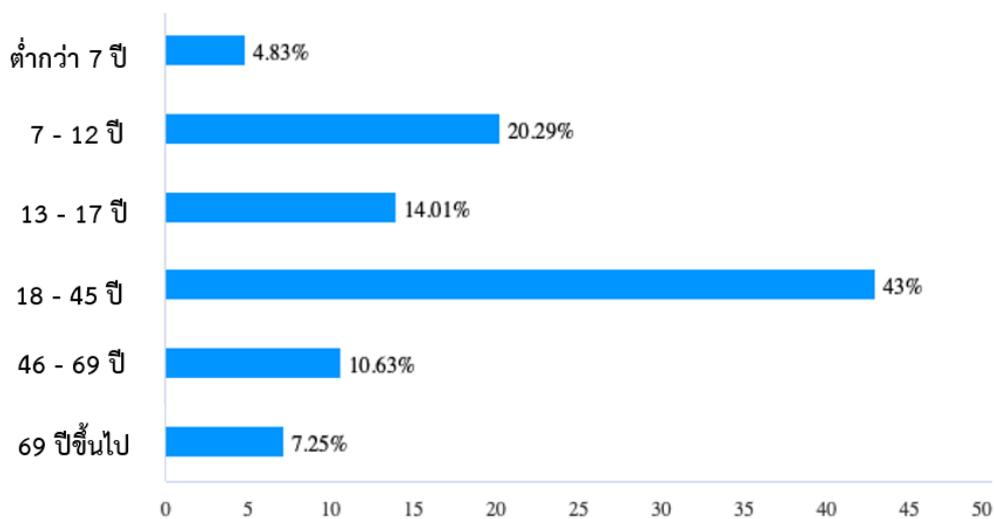
3. วิเคราะห์สถิติพรรณนาที่ได้มาจากแบบสอบถาม

กลุ่มเป้าหมายสำหรับการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ประกอบด้วย เพศชายจำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.21 และเพศหญิงจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 48.79 โดยเมื่อแบ่งตามช่วงอายุ จะพบว่า กลุ่มเป้าหมายที่อายุระหว่าง 18 - 45 ปี และกลุ่มเป้าหมายที่อายุระหว่าง 7 - 12 ปี มีสัดส่วนสูงสุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43 และร้อยละ 20.29 ตามลำดับ โดยมีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงประถมศึกษาไปจนถึงมหาวิทยาลัย ซึ่งการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสัดส่วนร้อยละ 27.05 และระดับมหาวิทยาลัย มีสัดส่วนร้อยละ 28.99 ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ที่มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเปี้ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นคือกลุ่มนักเรียนระดับประถมศึกษา

มัธยมศึกษา และนักศึกษามหาวิทยาลัย ซึ่งมักมาเยี่ยมชมในนามของกิจกรรมทางการศึกษาที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น นอกจากนี้ยังมีกลุ่มเด็กวัยเรียนที่เดินทางมาเยี่ยมชมนิทรรศการและร่วมกิจกรรมพร้อมกับผู้ปกครอง ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ทำให้พวกเขาเข้าใจถึงกลุ่มน้ำสายสำคัญของโลกและระบบนิเวศทางธรรมชาติได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในด้านของธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมซึ่งมีผลดีต่อการศึกษาและการเติบโตของพวกเขา (ตามภาพที่ 4-6 และ 4-7)

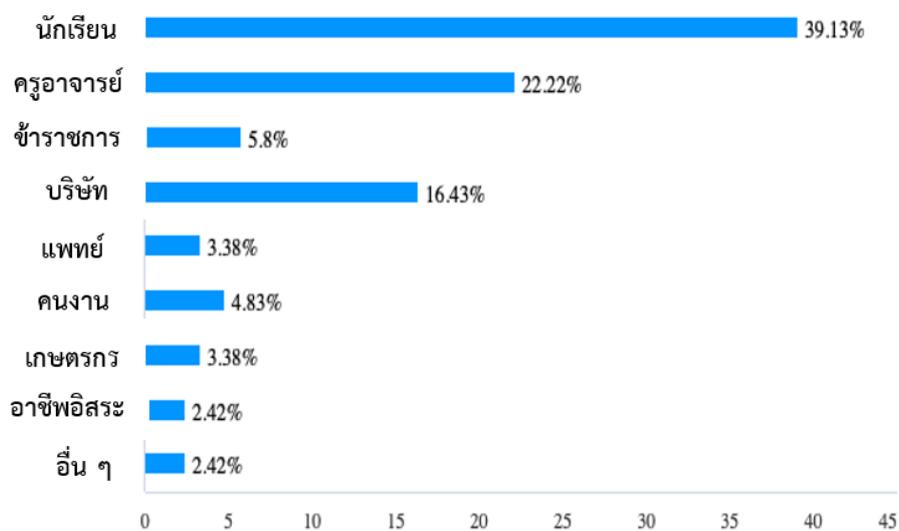


ภาพที่ 4-6 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเปี้ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (อัตราส่วนระหว่างชายและหญิง) ที่มา: Chen Jin



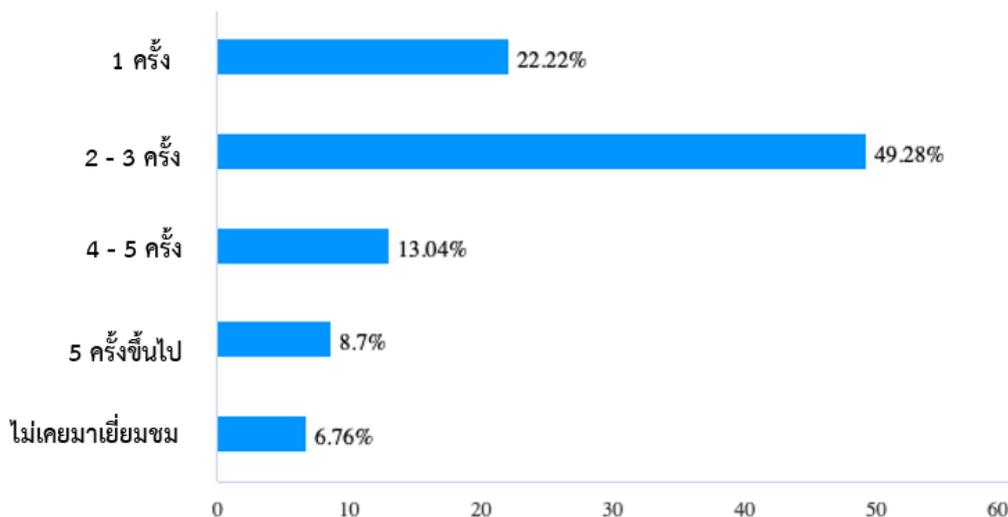
ภาพที่ 4-7 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (การแบ่งช่วงอายุผู้ตอบแบบสอบถาม) ที่มา: Chen Jin

เมื่อแบ่งตามประเภทอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม จะพบว่า กลุ่มนักเรียนและครูอาจารย์ ผู้ทำงานในสายการศึกษามีจำนวนมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 39.13 และ 22.22 ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ล้วนมีพื้นฐานทางการศึกษาหรือทำงานในอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งนอกจากกลุ่มนักเรียนและครูอาจารย์แล้ว ยังมีผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่ทำงานในสายงานอื่น ๆ ยกตัวอย่างเช่น พนักงานบริษัท แพทย์ และคนงาน ทว่าสัดส่วนของคนกลุ่มนี้ค่อนข้างน้อย (ตามภาพที่ 4-8) ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ จะช่วยให้เราสามารถเข้าใจถึงพื้นฐานอาชีพและการจัดแบ่งกลุ่มผู้เยี่ยมชมได้อย่างชัดเจน



ภาพที่ 4-8 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (การประกอบอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม) ที่มา: Chen Jin

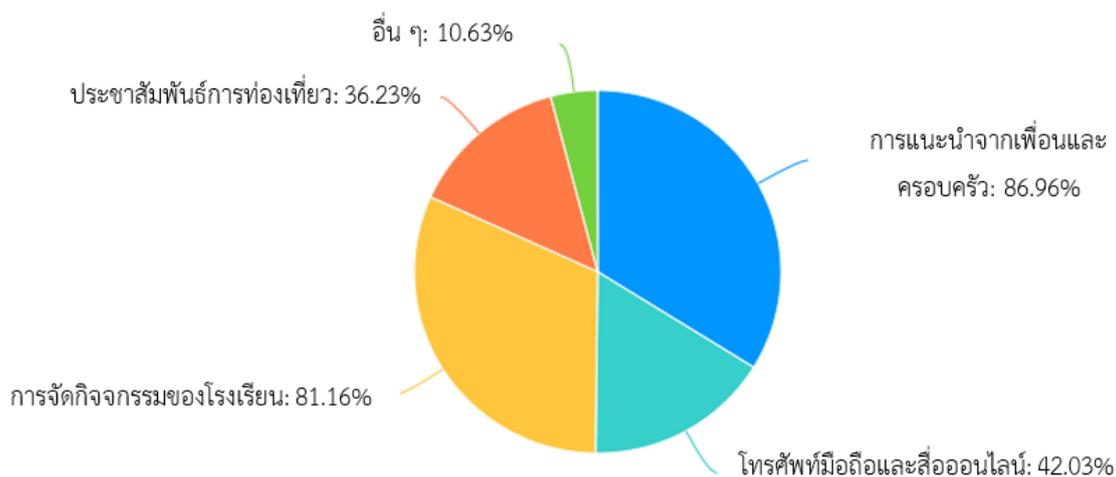
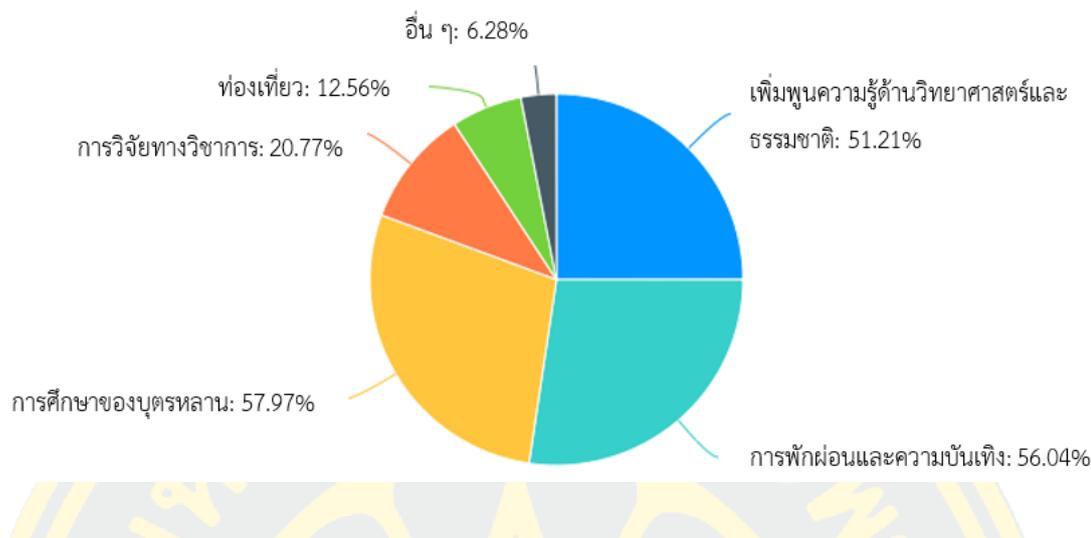
จากข้อมูลการสำรวจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และความตั้งใจในการเยี่ยมชมของผู้ใช้บริการพบว่า จำนวนผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ในปีที่ผ่านมา โดยเฉลี่ย 2-3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.28 โดยแบ่งออกเป็น กลุ่มผู้เยี่ยมชมเพียง 1 ครั้ง ผู้เยี่ยมชม 4-5 ครั้ง ผู้เยี่ยมชมมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป รวมถึงผู้ไม่เคยมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ คิดเป็นอัตราส่วน ร้อยละ 22.22 ร้อยละ 13.04 ร้อยละ 8.7 และร้อยละ 6.76 ตามลำดับ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้เยี่ยมชมส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะมาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ซ้ำอีกครั้ง โดยมีความถี่ในการมาเยี่ยมชมในอัตราที่สูง รวมทั้งมีความสนใจในพิพิธภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง (ตามภาพที่ 4-9)



ภาพที่ 4-9 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (จำนวนครั้งการเยี่ยมชมของผู้ตอบแบบสอบถาม) ที่มา: Chen Jin

จากการวิจัยเพศ อายุ อาชีพ และจำนวนครั้งการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ ของกลุ่มผู้เข้าร่วมการตอบแบบสอบถาม สามารถสังเกตได้ว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษามหาวิทยาลัย ถือเป็นกลุ่มผู้เยี่ยมชมที่สำคัญของพิพิธภัณฑ์ โดยส่วนใหญ่มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 7 - 22 ปี ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถช่วยในการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ได้ ทั้งนี้ในแง่ของรูปแบบ ควรใช้การออกแบบที่มีความสดใส ทันสมัย และสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย เพื่อเติมเต็มประสบการณ์และความพึงพอใจของกลุ่มนักเรียน

ในขณะเดียวกัน จากการสำรวจเกี่ยวกับแรงจูงใจและความชื่นชอบของผู้ใช้บริการที่มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ จึงทำให้แบบสอบถามนี้ได้ออกแบบประเด็นคำถามของแบบสอบถามออกเป็น 5 ข้อ แบ่งออกเป็น วัตถุประสงค์หลักในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ ช่องทางการรับทราบ นิทรรศการที่สนใจที่สุด สุดยอดตัวแทนของสะสมที่จัดแสดง และวิธีการจัดแสดงที่ประทับใจที่สุด ตามข้อมูลการสำรวจ พบว่า 51.21% 56.04% และ 57.97% ของผู้เข้าชมระบุว่า วัตถุประสงค์หลักในการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอเมืองอู่ฮั่นคือการเพิ่มพูนความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ การพักผ่อนและความบันเทิง และการศึกษาของบุตรหลาน โดยผู้เข้าชมส่วนใหญ่รู้จักพิพิธภัณฑ์ผ่านการแนะนำของครอบครัวและเพื่อน กิจกรรมที่จัดโดยโรงเรียน และช่องทางต่าง ๆ อาทิ โทรศัพท์มือถือ และสื่อออนไลน์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การบอกต่อและเครือข่ายโซเชียล ล้วนมีบทบาทสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมพิพิธภัณฑ์ให้เป็นที่รู้จัก อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในช่องทางที่สำคัญที่สุดในการดึงดูดครอบครัวและนักเรียนให้มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์



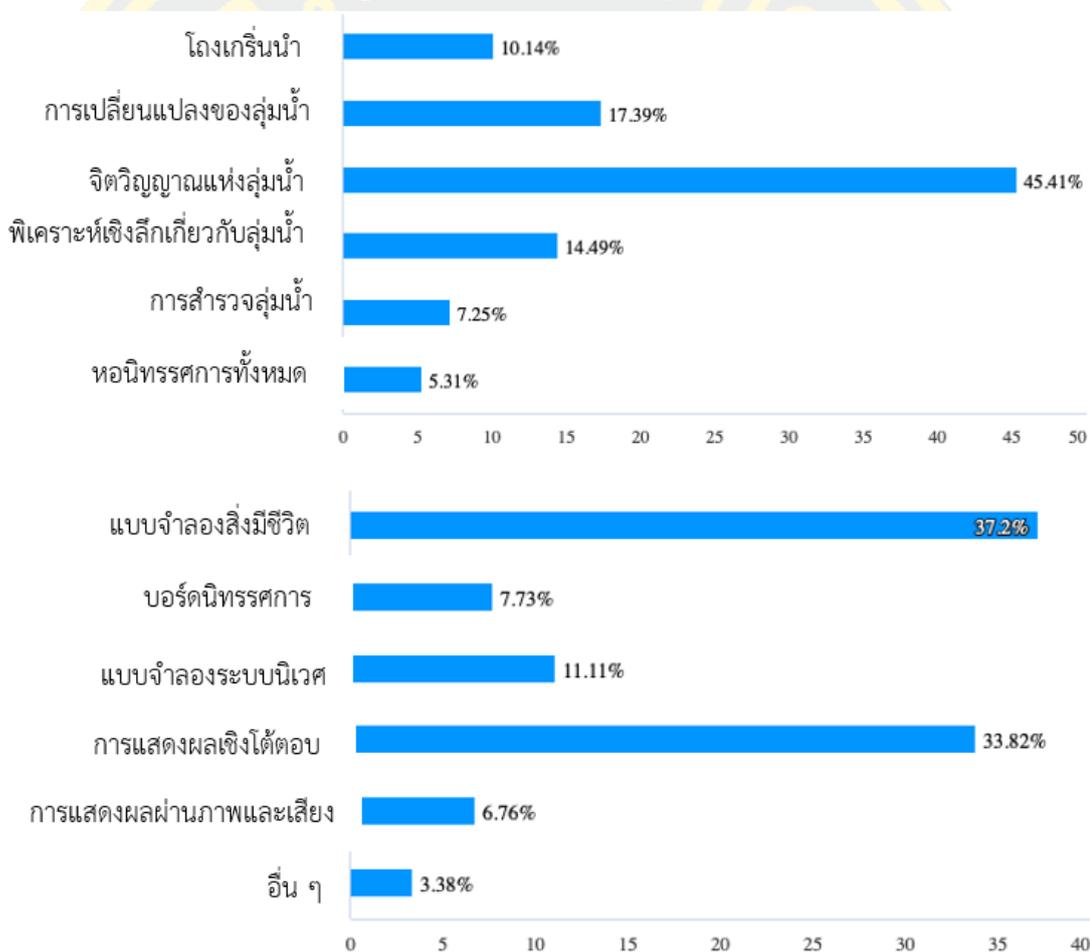
ภาพที่ 4-10 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (วัตถุประสงค์และช่องทางการรับทราบของกลุ่มผู้มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์)

ที่มา: Chen Jin

จากการสำรวจแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแทนของสะสมและวิธีการจัดแสดงที่ประทับใจที่สุดของหอนิทรรศการทั้ง 5 แห่งในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น พบว่าหอนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ ถือเป็นหอนิทรรศการที่ผู้ชมให้ความสนใจและประทับใจมากที่สุด โดยมีอัตราส่วนถึง 45.41% ขณะที่หอนิทรรศการอื่น ๆ มีอัตราส่วนลดหลั่นกันไปคือ 17.39%, 14.49%, 10.14% และ 7.25% ตามลำดับ โดยแสดงให้เห็นว่า หัวข้อและเนื้อหาของหอนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ มีความหลากหลายและน่าสนใจ จึงทำให้สามารถสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมได้มากที่สุด ในส่วนของวิธีการจัดแสดงที่ผู้ชมประทับใจมากที่สุด พบว่า การใช้แบบจำลองสิ่งมีชีวิต และการแสดงผล

เชิงโต้ตอบ ทำให้ผู้ชมได้รับประสบการณ์ที่ดีที่สุด โดยมีอัตราส่วนถึง 37.2% และ 33.82% ตามลำดับ ส่วนการใช้บอร์ดนิทรรศการ แบบจำลองระบบนิเวศ และการแสดงผลผ่านภาพและเสียง มีผลตอบรับที่ค่อนข้างทั่วไป และมีอัตราส่วนค่อนข้างเท่ากัน

จากข้อมูลนี้ ทำให้สามารถเข้าใจถึงความชื่นชอบของผู้เยี่ยมชมต่อหอนิทรรศการและวิธีการจัดแสดงต่าง ๆ ได้ อีกทั้งยังช่วยในการกำหนดทิศทางและรูปแบบของการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ ในภายภาคหน้าได้อย่างแม่นยำ (ตามภาพที่ 4-11)



ภาพที่ 4-11 การตอบแบบสอบถามของผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (ความชื่นชอบของผู้ใช้ที่มีต่อหอนิทรรศการและวิธีการจัดแสดง) ที่มา: Chen Jin

ในการสำรวจการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น แบบสอบถามนี้ได้ทำการสำรวจ 6 ด้าน ประกอบด้วย ความประทับใจของผู้ใช้ รูปแบบการออกแบบโลโก้ องค์ประกอบการออกแบบโลโก้ องค์ประกอบการออกแบบมาสคอต ความรู้สึกในการถ่ายทอดข้อมูล และแผนการใช้สี ผลการสำรวจตามตารางที่ 4-8 ถึง 4-13

ตารางที่ 4-8 ความประทับใจของผู้ใช้ที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

ความประทับใจของผู้ใช้ที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
ดีมาก	56	13.53%
เฉย ๆ	242	58.45%
ไม่ดี	74	17.87%
ไม่มีความประทับใจ	42	10.14%

ตารางที่ 4-9 ประเภทการออกแบบโลโก้ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

ประเภทการออกแบบโลโก้ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
เรียบง่าย เป็นสากล	62	14.98%
ธรรมชาติสีเขียว	236	57%
คลาสสิกดั้งเดิม	38	9.18%
การ์ตูนน่ารัก	32	7.73%
เรขาคณิตนามธรรม	26	6.28%
หลายองค์ประกอบ	20	4.83%

ตารางที่ 4-10 องค์ประกอบการผสมผสานการออกแบบโลโก้ของพิพิธภัณฑ์
ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

**องค์ประกอบการผสมผสานการออกแบบโลโก้ของพิพิธภัณฑ์
ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น**

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
สถาปัตยกรรมของพิพิธภัณฑ์	88	21.26%
ของสะสมของพิพิธภัณฑ์	218	52.66%
วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์	40	9.66%
ประวัติศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์	52	12.56%
อื่น ๆ	16	3.86%

ตารางที่ 4-11 หอนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น
ที่มีการออกแบบมาสคอตซึ่งแสดงถึงความเป็นตัวแทนได้ดีที่สุด

**หอนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น
ที่มีการออกแบบมาสคอตซึ่งแสดงถึงความเป็นตัวแทนได้ดีที่สุด**

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
โลงเกรินน้ำ	102	24.64%
การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ	54	13.04%
จิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ	170	41.06%
พิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มน้ำ	40	9.66%
การสำรวจกลุ่มน้ำ	48	11.59%

ตารางที่ 4-12 ความรู้สึกที่ประสงค์ให้การออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ถ่ายทอดออกมา

**ความรู้สึกที่ประสงค์ให้การออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ถ่ายทอดออกมา**

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
[มั่นคง] เชื่อถือได้ ความซื่อสัตย์ พลัง หนักแน่น อำนาจ	90	21.74%
[อบอุ่น] แข็งแรง น่ารัก สดชื่น เป็นมิตร อบอุ่น	228	55.07%
[ขั้นสูง] สง่างาม ละเอียด ศิลปะ สูงส่ง หรุกรา	58	14.01%
[นวัตกรรม] ดีเลิศ มีชีวิตชีวา รักสิ่งแวดล้อม ฉลาด เป็นมิตร	26	6.28%
[ดั้งเดิม] ชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์ เกียรติยศ ครอบครัว	12	2.9%
อารยธรรม		

ตารางที่ 4-13 แผนการใช้สีในการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

**แผนการใช้สีในการออกแบบภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น**

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
สีโทนเย็น	88	21.26%
สีโทนอุ่น	38	9.18%
สีโทนเย็นและโทนอุ่นตัดกัน	48	11.59%
โทนสีธรรมชาติ	158	38.16%
หลากสีสัน	66	15.94%
อื่น ๆ	16	3.86%

จากข้อมูลใน 6 ตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า ผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง
 ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการออกแบบภาพลักษณ์ของ
 พิพิธภัณฑ์ โดยในด้านของนิทรรศการ ผู้ใช้บริการระบุว่า การเยี่ยมชมหอนิทรรศการผ่านการจัดแสดง
 แบบจำลองสิ่งมีชีวิต ถือเป็นวิธีการที่สร้างความประทับใจให้กับพวกเขาได้มากที่สุด โดยคิดเป็น
 ร้อยละ 37.2 ต่อมาได้ด้านของการประเมินผลการออกแบบภาพลักษณ์ปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์ พบว่า
 ผู้ใช้บริการจำนวนร้อยละ 57 คิดว่า การออกแบบปัจจุบันค่อนข้างธรรมดา จำเป็นต้องพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
 และมีผู้ให้บริการจำนวนร้อยละ 52.66 คิดว่า การออกแบบภาพลักษณ์จะต้องผสมผสานเข้ากับของ
 สะสมภายในพิพิธภัณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ของสะสมภายในหอนิทรรศการจิตวิญญาณแห่งลุ่มน้ำ
 เนื่องจากของสะสมในหอนิทรรศการนี้ เป็ยมีไปด้วยเอกลักษณ์และมีความเป็นตัวแทนสูง ลำดับสุดท้าย
 มีผู้ให้บริการร้อยละ 55.07 ต้องการการออกแบบภาพลักษณ์ที่เป็ยมีไปด้วยความเป็นมิตร ถ่ายทอด
 ความรู้สึกแข็งแรง น่ารัก สดชื่น เป็นมิตร และอบอุ่น ในด้านการเลือกใช้สี การใช้สีโทนธรรมชาติ ถือเป็น
 ตัวเลือกอันดับแรกของผู้ใช้ ทั้งนี้ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเหล่านี้ ถือเป็นข้อมูลที่มีค่าต่อการ
 ออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ และสามารถช่วยยกระดับประสบการณ์โดยรวมของผู้เข้าชมได้

ในการออกแบบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์
 มีการตั้งประเด็นคำถามทั้งหมด 5 คำถาม ซึ่งคำตอบจากผู้ใช้จะสะท้อนให้เห็นถึงมาตรการและแนว
 ทางการบริหารจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมที่ทางพิพิธภัณฑ์ควรนำมาใช้ ในประเด็น
 คำถามเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับความนิยมและความมีชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ ผู้ใช้บริการจำนวนมาก
 ให้ข้อเสนอแนะว่า สามารถยกระดับความนิยมและความมีชื่อเสียงได้จากการปรับปรุงการออกแบบ
 ภาพลักษณ์ การประชาสัมพันธ์ผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียต่าง ๆ และการจัดกิจกรรมทางการศึกษา
 เพื่อช่วยเพิ่มการรับรู้ให้แก่สาธารณชน นอกจากนี้ พวกเขายังระบุว่า หากนำการออกแบบภาพลักษณ์มา
 ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันนั้น สิ่งของประเภทเครื่องเขียน ของตกแต่งบ้าน และของเล่น ถือเป็นกลุ่ม
 ผลิตภัณฑ์ที่พวกเขาให้ความสนใจมากที่สุด โดยมีอัตราส่วนความสนใจอยู่ที่ 92.75% 94.69% และ
 90.34% ตามลำดับ สำหรับขั้นตอนการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ ผู้ใช้บริการได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์ที่ไม่ดี
 ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสบการณ์การเยี่ยมชมของพวกเขา ผลการสำรวจตามตารางที่
 4-14 ถึง 4-17

ตารางที่ 4-14 เนื้อหาที่ดึงดูดความสนใจผู้ใช้บริการมากที่สุดในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

**เนื้อหาที่ดึงดูดความสนใจผู้ใช้บริการมากที่สุดในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น**

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
ของสะสม	148	35.57%
วิธีการจัดแสดง	74	17.87%
ประสบการณ์เชิงโต้ตอบ	66	15.94%
การศึกษาและวัฒนธรรม	64	15.46%
สิ่งอำนวยความสะดวก	46	11.11%
อื่น ๆ	16	3.86%

ตารางที่ 4-15 แนวทางการยกระดับความนิยมและความมีชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

**แนวทางการยกระดับความนิยมและความมีชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น**

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
ปรับปรุงการออกแบบภาพลักษณ์	266	88.41%
ประชาสัมพันธ์ผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียต่าง ๆ	336	81.16%
จัดกิจกรรมทางการศึกษา	328	79.23%
ร่วมมือกับพิพิธภัณฑ์แห่งอื่น	172	41.55%
รับสมัครอาสาสมัครเพื่อช่วยประชาสัมพันธ์	132	31.88%
อื่น ๆ	44	10.63%

ตารางที่ 4-16 นำการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มาประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์

**นำการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มาประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์**

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
เครื่องเขียน	384	92.75%
เครื่องประดับ	166	40.1%
เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ในชีวิิตประจำวัน	392	94.69%
เครื่องแต่งกาย	140	33.82%
ของเล่น	374	90.34%
อื่น ๆ	44	10.63%

ตารางที่ 4-17 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสบการณ์ของผู้ใช้ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสบการณ์ของผู้ใช้ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์
ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น**

ตัวเลือก	จำนวน	อัตราส่วน (%)
ภาพลักษณ์ไม่ดี	182	43.96%
ป้ายนำทางไม่สะดวก	70	16.91%
วิธีการจัดแสดงที่ธรรมดา	56	13.53%
สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ	50	12.08%
เส้นทางการเยี่ยมชมซับซ้อน	28	6.76%
อื่น ๆ	28	6.76%

จากแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าชมเกี่ยวกับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น สามารถสรุปปัญหาได้เป็น 4 ด้านดังนี้:

1. ผู้ชมมองว่าการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ในปัจจุบันยังอยู่ในระดับปานกลาง ควรมีการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ ซึ่งรูปแบบแนวธรรมชาติและสีเขียวถือเป็นตัวเลือกที่สำคัญที่สุด
2. การออกแบบโลโก้หรือมาสคอตของพิพิธภัณฑ์ หากนำตัวแทนของสะสมในพิพิธภัณฑ์มาเป็นต้นแบบสำหรับการออกแบบ จะทำให้มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์ยิ่งขึ้น
3. ในกลุ่มผลิตภัณฑ์ต่อยอดจากภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์นั้น ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องเขียน ของเล่น และสินค้าตกแต่งบ้านได้รับความนิยมค่อนข้างสูง
4. เนื่องด้วยกลุ่มผู้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีอายุระหว่าง 7 ถึง 22 ปี ดังนั้นความต้องการของกลุ่มผู้ใช้ที่เป็นนักเรียนและนักศึกษาจึงควรคำนึงถึงเป็นลำดับแรก

ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ของการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้ที่มีต่อภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ คือการเข้าใจถึงความคาดหวังและความชื่นชอบ รวบรวมข้อเสนอแนะจากประสบการณ์ในการเยี่ยมชม และประเมินการรับรู้และผลกระทบของภาพลักษณ์ในปัจจุบันภายใต้มุมมองของผู้เยี่ยมชม จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เยี่ยมชม เพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลที่เฉพาะทางและนำมาประยุกต์ใช้กับผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ ที่ตอบโจทย์ตามความต้องการและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้ดียิ่งขึ้น

สรุป

ในบทนี้ ได้ใช้หลักการทางทฤษฎีของสัญลักษณ์เพื่อการออกแบบ โดยวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นผ่านสี่มุมมอง ได้แก่ ความหมาย การใช้ภาษา โครงสร้างทางภาษา และบริบททางภาษา ซึ่งช่วยในการวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสะสม อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในหัวข้อ อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของการจัดแสดง และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในเค้าโครงนิทรรศการ โดยทั้งหมดนี้ ล้วนถือเป็นส่วนประกอบสำคัญที่เป็นตั้งสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีความหมายและเป็นตัวแทนสำคัญของพิพิธภัณฑ์ ทั้งนี้ การวิเคราะห์ผ่านหลายมุมมองนี้ ทำให้สามารถเข้าใจถึงความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมถึงสามารถนำองค์ประกอบทางสัญลักษณ์เหล่านี้มาใช้ในการสร้างสรรค์และดำเนินการในบทที่ 5 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะเดียวกัน การออกแบบภาพลักษณ์ที่สมบูรณ์ควรประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก คือ ความคิด พฤติกรรม และการมองเห็น จึงทำให้ในบทที่ 4 ได้มีการวิเคราะห์การออกแบบภาพลักษณ์ของ พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น โดยแบ่งออกเป็น MI (Mind Identity - อัตลักษณ์ทางความคิด) ที่ได้ชี้แจงถึงจุดมุ่งหมายและความหมายแฝงทางจิตวิญญาณที่พิพิธภัณฑสถานต้องการ โดยพิพิธภัณฑสถานแห่งนี้ มีแนวคิดและความหมายแฝงทางจิตวิญญาณเชื่อมโยงถึงหัวข้อหนิทรรศการ “อารยธรรมแห่งลุ่มน้ำ และการเปลี่ยนแปลงของสิ่งมีชีวิต” โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่และสืบทอดความรู้ทาง วิทยาศาสตร์ พร้อมทั้งเน้นแนวคิดในการอยู่ร่วมกันระหว่างมนุษย์และธรรมชาติอย่างสมดุล BI (Behavior Identity - อัตลักษณ์เชิงพฤติกรรม) ที่ได้วิเคราะห์ถึงจุดเด่นและจุดด้อยของพิพิธภัณฑสถานในปัจจุบัน โดยมี จุดเด่นในด้านของกิจกรรมทางการศึกษาที่พิพิธภัณฑสถานแห่งนี้มีพื้นฐานบางประการอยู่แล้ว จึงสามารถเกิด การติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนกับโลกภายนอกได้ รวมถึงเสริมสร้างการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ให้กับ ผู้เยี่ยมชม ทว่าในปัจจุบัน กิจกรรมเหล่านี้บ่งพร่องในเรื่องของการประชาสัมพันธ์และการบริหารจัดการที่ เหมาะสม ส่งผลให้การมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ของผู้เข้าชมไม่แข็งแกร่งเท่าที่ควร VI (View Identity - อัตลักษณ์ทางการมองเห็น) ได้สรุปถึงทิศทางและจุดที่พิพิธภัณฑสถานต้องพัฒนา โดยระบบการมองเห็นของ พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ ยังคงประสบปัญหาในด้านของความเป็นระบบ ระเบียบ และความสมบูรณ์แบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านขององค์ประกอบพื้นฐานและปัจจัยด้านการ ประยุกต์ใช้ได้อย่าง การออกแบบโลโก้ สีมาตรฐาน กราฟิกเสริม และมาสคอต ที่พิพิธภัณฑสถานยังคงบกพร่อง และขาดองค์ประกอบทางด้านการจัดระเบียบภาพลักษณ์ จึงทำให้เกิดปัญหาในด้านการประชาสัมพันธ์สู่ ภายนอก นอกจากนี้ ในด้านของปัจจัยด้านการประยุกต์ใช้ ยังคงขาดสื่อประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้อง ยกตัวอย่างเช่น โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ อุปกรณ์สำนักงาน ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ทำให้ประสบ ปัญหาซ้ำซ้อนและขาดความเป็นเอกลักษณ์ เพราะเหตุนี้จึงทำให้การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ สถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ควรพิจารณาอย่างรอบด้านผ่านทั้งสามมุมมอง ได้แก่ MI, BI และ VI

ในลำดับสุดท้าย บทนี้ยังได้ดำเนินการวิเคราะห์รูปแบบการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของ พิพิธภัณฑสถานผ่านช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ โดยในด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่วัฒนธรรมผ่าน ช่องทางออนไลน์นั้น ยังมีขอบเขตการเผยแพร่ไม่สูงนัก ส่งผลให้พิพิธภัณฑสถานมีการดำเนินงานในสื่อสังคม ออนไลน์ที่ไม่ลึกซึ้ง แม้ว่าจะมีทรัพยากรที่ค่อนข้างสมบูรณ์ก็ตาม ซึ่งการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของ พิพิธภัณฑสถานผ่านช่องทางออฟไลน์ก็ประสบปัญหาที่คล้ายคลึงกัน แม้ว่าพิพิธภัณฑสถานจะมีร้านจำหน่ายสินค้า ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ และรูปแบบการประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางการศึกษาบ้างแล้ว แต่ทว่า ในด้านของการออกแบบวัสดุ สิ่งพิมพ์ การบริการด้านคำอธิบาย และกิจกรรมแลกเปลี่ยน ยังมีความไม่ สมบูรณ์ ซึ่งข้อบกพร่องเหล่านี้ไม่เพียงแต่ส่งผลต่อการรับรู้โดยรวมของผู้ชมที่มีต่อวัฒนธรรมของ

พิพิธภัณฑสถาน แต่ยังคงส่งผลถึงการขยายอิทธิพลทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานที่เป็นไปได้อย่างจำกัดอีกด้วย ในส่วนของการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ได้ดำเนินการวิเคราะห์วิธีการและแนวทางที่ทางพิพิธภัณฑสถานนำไปใช้ เพื่อขยายอิทธิพลและการเข้าถึง ในส่วนของการสำรวจผ่านแบบสอบถาม ได้ออกแบบประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดระเบียบและวิเคราะห์ข้อมูล จะทำให้สามารถเข้าใจถึงความชื่นชอบและความคิดเห็นที่แท้จริงของผู้เยี่ยมชมได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ จากการรวบรวมข้อมูลเหล่านี้ ทำให้บ่งชี้ให้เห็นถึงคำแนะนำและข้อมูลอ้างอิงที่มีค่าสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์รวมถึงกลยุทธ์ด้านการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถาน



บทที่ 5

กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและการออกแบบภาพลักษณ์ของ พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

บทที่ห้าของดุชฎินิพนธ์นี้ ได้ดำเนินการวิจัยและปฏิบัติเกี่ยวกับกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นอย่างครอบคลุมและลึกซึ้ง โดยเริ่มต้นจากปัญหาที่ได้สรุปไว้ในบทที่สี่เกี่ยวกับการออกแบบภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานที่ยังคงประสบปัญหาด้านความไม่สมบูรณ์ในส่วนของการเผยแพร่ การโฆษณา รวมถึงการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งบทนี้จะเริ่มต้นจากแนวคิดหลัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับความมีชื่อเสียงและอิทธิพลทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถาน ผ่านวิธีการออกแบบทางวิทยาศาสตร์และกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

ในด้านแนวคิดหลัก

พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้กำหนดการออกแบบภาพลักษณ์ด้วยหัวข้อ “การเดินทางของสายน้ำ และบทล่านาแห่งอารยธรรม” เพื่อถ่ายทอดความรู้และเสน่ห์ของวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ ผ่านทฤษฎีสัญชาตศาสตร์เพื่อการออกแบบ 4 มุมมองและการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเพื่อกำหนดรูปแบบทางธรรมชาติสีเขียวเป็นทางเลือกหลัก ในด้านการออกแบบ บทที่สี่ได้อธิบายถึงกระบวนการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานอย่างละเอียด การวิเคราะห์เชิงสัญลักษณ์ การสำรวจผ่านแบบสอบถามและการรวบรวมข้อมูล อีกทั้งการคิดและปรับปรุงจากองค์ประกอบการออกแบบที่คัดเลือกแล้ว ซึ่งในบทที่ห้าจะนำเสนอผลงานออกแบบที่มีความโดดเด่นจากขั้นตอนเหล่านี้ ประกอบด้วย องค์ประกอบของการออกแบบอย่าง การออกแบบโลโก้ การออกแบบแบบอักษรมาตรฐาน กราฟิกเสริม ข้อกำหนดด้านสี และการออกแบบมาสคอต องค์ประกอบด้านการประยุกต์ใช้งานอย่าง ตัวเข้าชม คู่มือเข้าชม นิทรรศการ โปสเตอร์ และผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ โดยการออกแบบเหล่านี้ไม่เพียงแต่สอดคล้องกับคุณค่าหลักและเป้าหมายทางการศึกษาของพิพิธภัณฑสถาน แต่ยังคงคำนึงถึงความชื่นชอบทางสุนทรียภาพและความต้องการด้านการใช้งานของผู้เยี่ยมชมอย่างเต็มที่

ในด้านของกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม บทนี้ได้นำเสนอกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ที่เป็นนวัตกรรมหลายประการ ซึ่งรวมถึงการกำหนดมาตรฐานทางภาพลักษณ์ที่เป็นเอกภาพสำหรับการประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกพิพิธภัณฑสถาน การขยายแพลตฟอร์มการโปรโมตผ่านสื่อใหม่ของพิพิธภัณฑสถาน การพัฒนาเกมออนไลน์เชิงวัฒนธรรมอย่างกระตือรือร้น

และการยกระดับความเชี่ยวชาญของบุคลากรมืออาชีพในด้านการประชาสัมพันธ์และการโฆษณา ทั้งนี้ กลุ่มเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของพิพิธภัณฑสถานผ่านช่องทางออนไลน์และการมีส่วนร่วมของสาธารณชน โดยใช้ช่องทางและรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างการรับรู้และเพิ่มความชื่นชอบของผู้ชมที่มีต่อพิพิธภัณฑสถาน

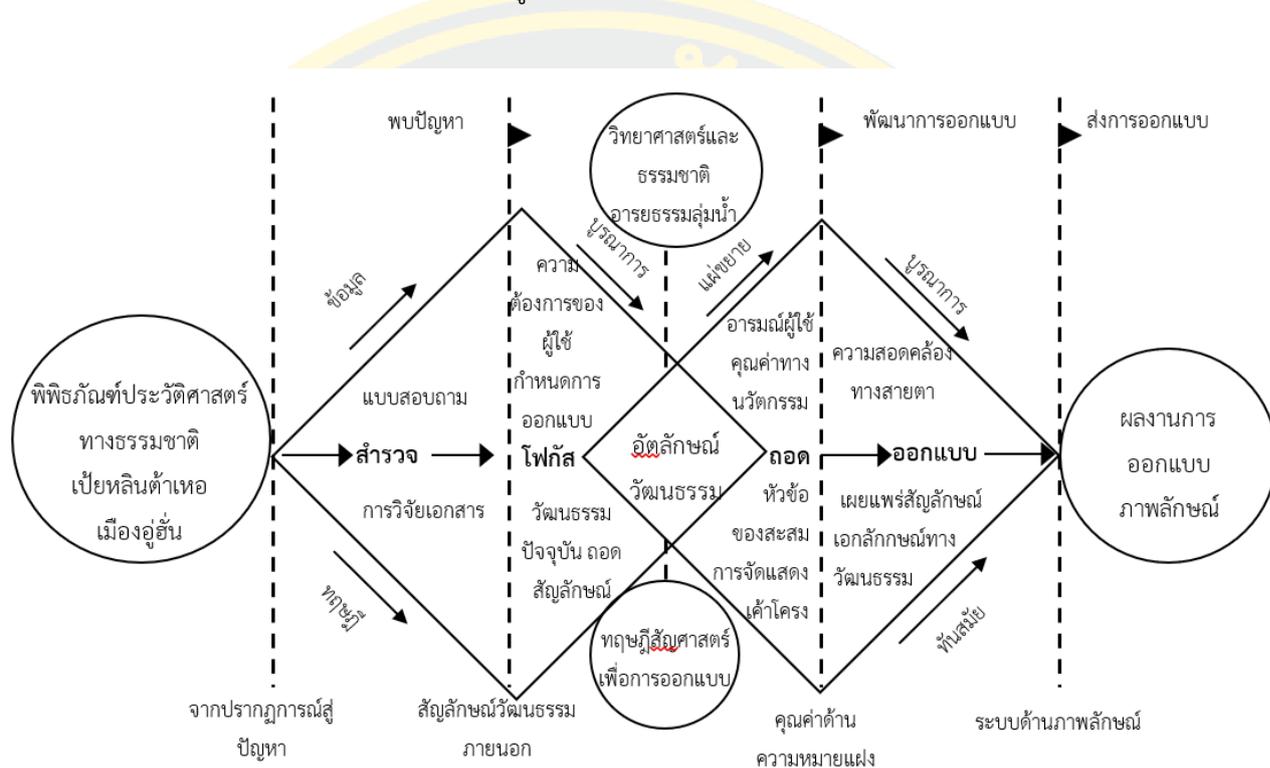
ดังนั้น บทนี้จะอิงจากการวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ตามที่ได้กล่าวถึงในบทที่สี่ โดยใช้วิธีการออกแบบทางวิทยาศาสตร์และกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อบรรลุผลสำเร็จด้านการยกระดับภาพลักษณ์และอิทธิพลทางวัฒนธรรม โดยยึดตามหัวข้อนิทรรศการอย่าง “การเดินทางของสายน้ำและบทล่าน้ำแห่งอารยธรรม” และทำการสร้างสรรค์และปรับปรุงผลงานการออกแบบภาพลักษณ์และกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อมอบประสบการณ์การเยี่ยมชมที่หลากหลาย เปี่ยมไปด้วยคุณภาพและสมบูรณ์แบบให้กับผู้ชม

แนวคิดการออกแบบ

พิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีการจัดแสดงที่ครอบคลุมถึงแบบจำลองพืชและสัตว์หลากหลายชนิด รวมถึงทรัพยากรทางธรรมชาติที่สำคัญ โดยในบทที่สี่ของดุชฎินิพนธ์นี้ได้ใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณจากแบบสอบถามและทฤษฎีสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบจากสี่มุมมอง เพื่อสรุปแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่น่าเสนอ ประกอบด้วย ของสะสมที่หลากหลาย หัวข้อนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ การจัดแสดงนิทรรศการที่ผสมผสานหลากหลายวิธี และการจัดวางเค้าโครงเพื่อการนำทางประสบการณ์ โดยบางอัตลักษณ์อาจสังเกตเห็นได้ทันที ในขณะที่บางอัตลักษณ์อาจต้องใช้เวลาในการสังเกตและทำความเข้าใจ ดังนั้น เพื่อให้ผลงานการออกแบบมีความโดดเด่น การเลือกองค์ประกอบของการออกแบบจึงควรเลือกใช้ส่วนที่มีลักษณะเป็นตัวแทนมากที่สุด

จากการวิเคราะห์การวิจัยในบทที่ 3 และ 4 ของวิทยานิพนธ์ สามารถกำหนดกระบวนการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานได้ โดยในลำดับแรก ควรเริ่มจากการใช้ทฤษฎีสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบ ในการวิเคราะห์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถานในภาพรวม เพื่อกำหนดองค์ความรู้และองค์ประกอบของการออกแบบ ลำดับต่อมา จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม สามารถระบุกลุ่มผู้ใช้ความชื่นชอบของกลุ่มผู้ใช้ และความต้องการของกลุ่มผู้ใช้ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นได้ ซึ่งข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพเหล่านี้ มีส่วนช่วยให้ผลงานการออกแบบในขั้นตอนสุดท้ายมีการอ้างอิง

จากพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ทำให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ได้ ลำดับสุดท้ายคือ แนวคิดการออกแบบที่มีพื้นฐานมาจากการคัดเลือกองค์ประกอบที่เหมาะสมและการผสมผสาน องค์ประกอบเหล่านั้นอย่างชาญฉลาด ผ่านการปรับแต่งและปรับปรุงหลายครั้ง จนได้ผลงานการ ออกแบบที่มีเอกลักษณ์และสามารถดึงดูดความสนใจได้ ตามภาพที่ 5-1



ภาพที่ 5-1 แผนภาพแสดงกระบวนการออกแบบภาพลักษณ์ของพิธีกรรมทางวัฒนธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ที่มา: Chen Jin

การสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม ถือเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยมีการออกแบบประเด็นคำถามในแบบสอบถามอย่างรอบคอบ และแจกจ่ายให้กับผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อรวบรวมความคิดเห็น ทศนคติ และข้อมูลต่าง ๆ ของพวกเขา ก่อนดำเนินการออกแบบภาพลักษณ์ของพิธีกรรมทางวัฒนธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้มีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเพื่อกำหนดอัตลักษณ์ของกลุ่มผู้เยี่ยมชมพิธีกรรม ความชื่นชอบของผู้ใช้บริการ และความต้องการเฉพาะ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านแบบสอบถาม ทำให้ได้มาซึ่งพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่มีความสำคัญต่อการออกแบบผลงานในขั้นตอนสุดท้าย ทั้งนี้ การสำรวจโดยใช้แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิธีกรรมที่ในบทที่ 4 สามารถสรุปผลการสำรวจได้ดังนี้

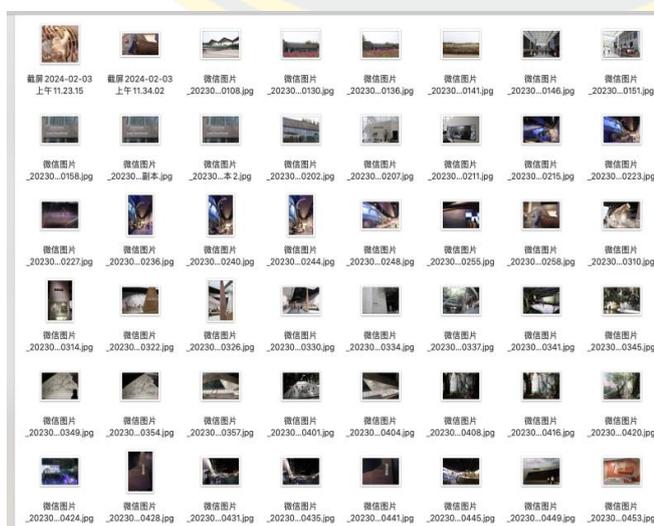
ตารางที่ 5-1 ผลการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามประสบการณ์ของผู้ใช้ ภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

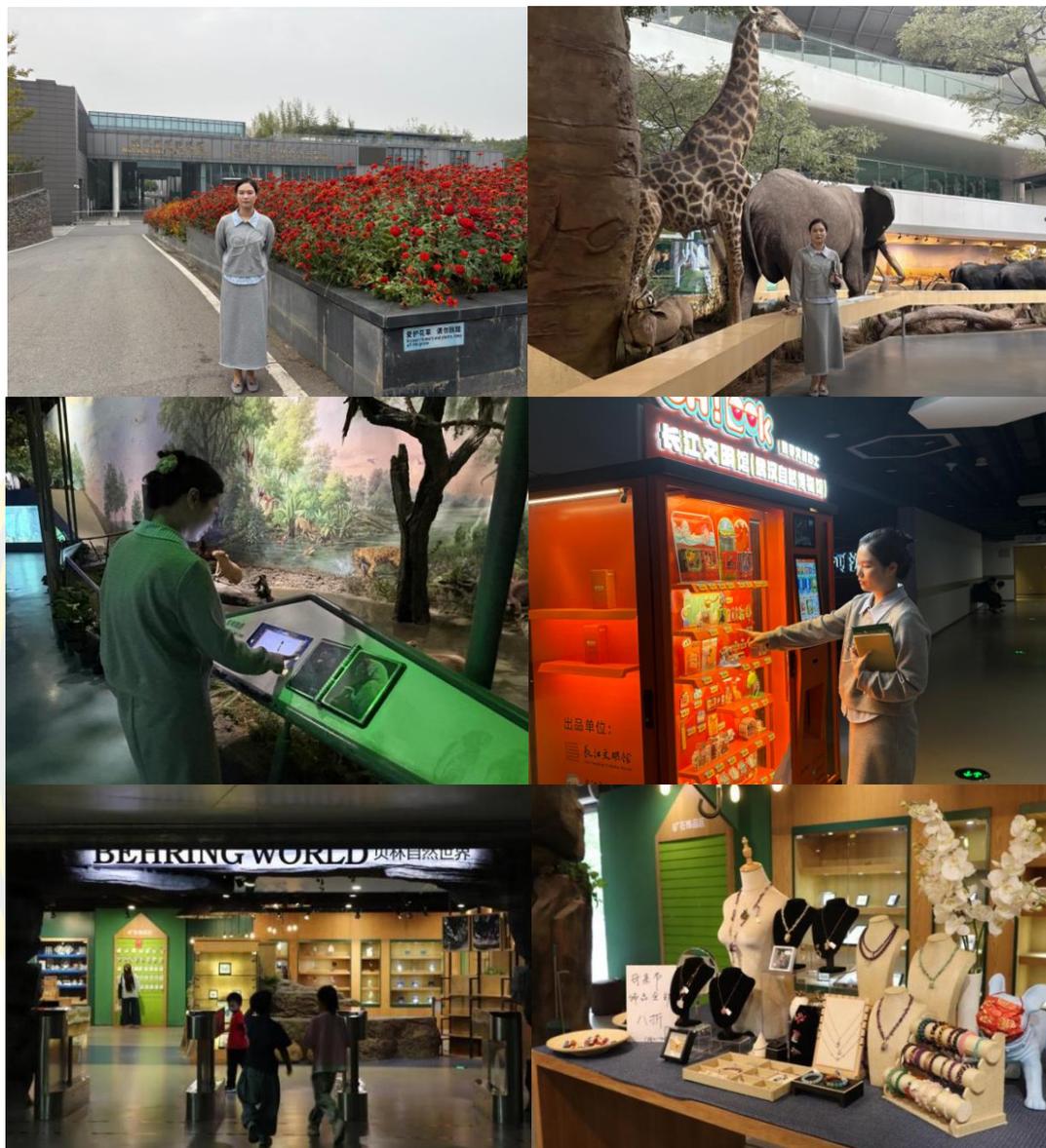
แบบสอบถาม (ข้อมูลทั่วไป)
<p>1. สถิติข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม</p> <ul style="list-style-type: none"> • จำนวนแบบสอบถาม: 407 ชุด • แบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพ: 402 ชุด แบบสอบถามที่ไม่มีประสิทธิภาพ: 5 ชุด • เพศ: หญิง 199 ท่าน ชาย 203 ท่าน • รูปแบบการสำรวจ: ออนไลน์และออฟไลน์ • อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม: โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 7 - 22 ปี • สถานะของผู้ตอบแบบสอบถาม: เด็ก นักเรียน ครอบครัว นักท่องเที่ยว กลุ่มผู้สูงอายุ ผู้ทำงานด้านการศึกษา นักวิจัย ฯลฯ • พื้นที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม: จีนแผ่นดินใหญ่
การประเมินขั้นพื้นฐาน
<p>2. จากการวิเคราะห์แบบสอบถามจากผู้ใช้งานจำนวนประมาณ 400 ท่าน โดยใช้วิธีการสำรวจที่ผสมผสานระหว่างแบบสอบถามรูปแบบออนไลน์และแบบสอบถามรูปแบบกระดาษ ซึ่งแบบสอบถามมุ่งเน้นไปที่ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้ การรับรู้ของผู้ใช้เกี่ยวกับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ข้อเสนอแนะ ความชื่นชอบ และความพึงพอใจของผู้ใช้ ซึ่งถือเป็นข้อมูลที่มีค่าสำหรับการนำไปใช้อ้างอิงในกระบวนการออกแบบของงานวิจัยนี้</p>
รายละเอียดการวิเคราะห์
<p>3. จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า ผู้เยี่ยมชมส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งรวมถึงนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย อายุระหว่าง 7 - 22 ปี โดยกลุ่มผู้ใช้ในช่วงอายุนี้มีความอยากรู้อยากเห็นสูง กระหายการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และมีศักยภาพในการซึมซับสิ่งใหม่ ๆ ได้ดี</p> <p>(1) ด้านภาพลักษณ์ในพิพิธภัณฑ์ ผู้ใช้ระบุว่า หากโลโก้หรือมาสคอต สามารถออกแบบโดยใช้ตัวแทนของสะสมของพิพิธภัณฑ์ จะทำให้พิพิธภัณฑ์มีความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่นมากขึ้น</p> <p>(2) ด้านสีสัน โทนสีเขียว ธรรมชาติ และสดชื่นได้รับความนิยมค่อนข้างมาก ซึ่งพวกเขาคาดหวังว่าการออกแบบในครั้งนี้จะมีความเป็นมิตรและสามารถถ่ายทอดถึงความรู้สึกด้านความแข็งแรง น่ารัก สดชื่น เป็นมิตร และอบอุ่น</p> <p>(3) ด้านการใช้ผลิตภัณฑ์ต่อยอด ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องเขียนและของเล่นเป็นที่นิยมมากที่สุด</p>

จากข้อมูลทีกล่าวมาข้างต้น แนวคิดการออกแบบภาพลักษณ์มีพื้นฐานมาจากของสะสมที่เป็นสมบัติล้ำค่าของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ซึ่งประกอบด้วยไม้กลายเป็นหิน ไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์ส แมวป่าโอซีลोट นกฟิฟินแอตแลนติก แพสเมเนียนเดวิล สิงโตขาว ช้างแอฟริกา กอริลลา โดยของสะสมเหล่านี้ ถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดแสดงนิทรรศการภายในพิพิธภัณฑ์ และยังเป็นสัญลักษณ์ที่สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมในระหว่างการเยี่ยมชมอีกด้วย ทั้งนี้ หากสามารถถอดสัญลักษณ์เหล่านี้มาใช้ในการออกแบบ จะทำให้สามารถกระตุ้นการเชื่อมโยงทางอารมณ์ของผู้ชม และบรรลุตามวัตถุประสงค์ด้านการยกระดับความมีชื่อเสียงและความนิยมให้กับพิพิธภัณฑ์ได้

การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

การสกัดองค์ประกอบทางวัฒนธรรมอย่างแม่นยำ ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสรรค์การออกแบบ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อผลงานว่าจะสามารถถ่ายทอดอัตลักษณ์ที่สำคัญทางวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้งและถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถขุดค้นและนำเสนอวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการสำรวจภาคสนามจำนวน 3 ครั้ง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2023 จนถึงปี ค.ศ.2024 โดยใช้วิธีการวิจัยที่หลากหลาย รวมถึงการถ่ายภาพในสถานที่จริงและการออกแบบแบบสอบถามสำหรับผู้ใช้ จากพื้นฐานข้อมูลเหล่านี้ ทำให้สามารถรวบรวมและจัดระเบียบข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษรและภาพถ่ายได้อย่างมากมาย ซึ่งข้อมูลสำคัญเหล่านี้ ถือเป็นข้อมูลชั้นปฐมภูมิที่แสนล้ำค่า รวมถึงมอบแรงบันดาลใจอันเป็นเอกลักษณ์สำหรับการสร้างสรรค์การออกแบบ





ภาพที่ 5-2 ภาพถ่ายขณะลงพื้นที่สำรวจภาคสนาม ที่มา: Chen Jin

1. การออกแบบองค์ประกอบพื้นฐาน

1) การออกแบบโลโก้

การออกแบบโลโก้ ถือเป็นส่วนที่สำคัญของภาพลักษณ์ โดยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอดข้อมูลการรับรู้แบรนด์ได้อย่างรวดเร็ว ผ่านการใช้เทคนิคการออกแบบระดับสูง โดยโลโก้ที่ประสบความสำเร็จไม่เพียงแต่สามารถดึงดูดสายตาของผู้บริโภคได้เท่านั้น แต่ยังสามารถถ่ายทอดแนวคิดหลักและค่านิยมของแบรนด์ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการออกแบบโลโก้ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ไม่ได้เป็นเพียงการออกแบบภาพลักษณ์ทาง

สายต่างๆ ๆ เท่านั้น แต่ยังสามารถแสดงภาพลักษณ์ของฟิสิกส์ได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีความสำคัญต่อการถ่ายทอดวัฒนธรรม การศึกษาของผู้เยี่ยมชม การกระตุ้นการตอบสนองทางอารมณ์ และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ (Hai Jun, 2004)

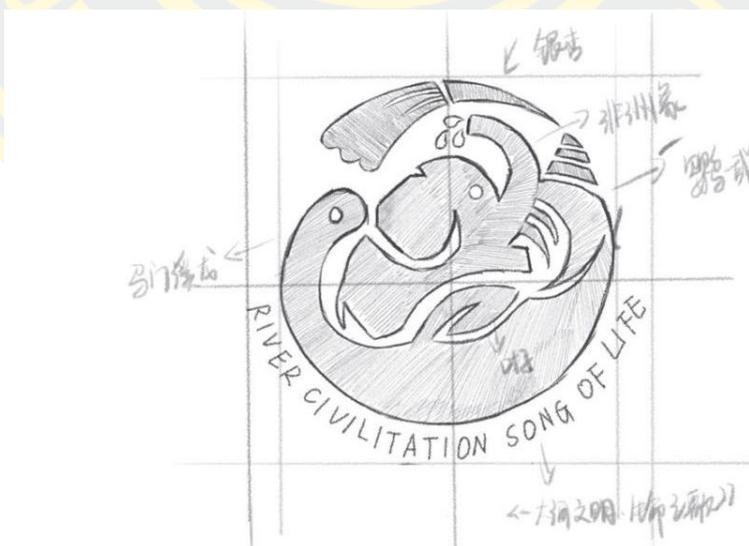
ในขั้นตอนแรกของการสำรวจการออกแบบโลโก้ การวิจัยผู้ใช้ในเชิงลึก ทำให้สามารถคัดเลือกของสะสมที่เป็นสมบัติสำคัญจำนวนสี่ชิ้น โดยถือเป็นที่มาของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ประกอบด้วย ไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์ส ช้างแอฟริกา หอยวงช้าง และไบแปะก๊วย ซึ่งแต่ละชิ้นล้วนมีความโดดเด่นและความหมายที่ลึกซึ้ง โดยไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์ส ถือเป็นสัตว์ขนาดใหญ่ในยุคจูราสสิก แสดงให้เห็นถึงความลึกซึ้งของสิ่งมีชีวิตในยุคดึกดำบรรพ์ ส่วนช้างแอฟริกา ได้อาศัยรูปร่างที่แข็งแกร่งและท่าทางที่สง่างาม ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของพลังและความงดงามของสัตว์ในยุคปัจจุบัน หอยวงช้าง เป็นสัตว์ที่อาศัยรูปร่างที่ละเอียดอ่อนและโดดเด่น ถ่ายทอดความงดงามที่แปลกประหลาดของโครงสร้างทางเรขาคณิตในธรรมชาติ และไบแปะก๊วย ถือเป็นฟอสซิลที่มีชีวิตของพืชในยุคสมัยดึกดำบรรพ์ บ่งบอกถึงความอดทนและไม่ย่อท้อต่อชีวิต ผ่านการเติบโตและการอยู่รอดท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา



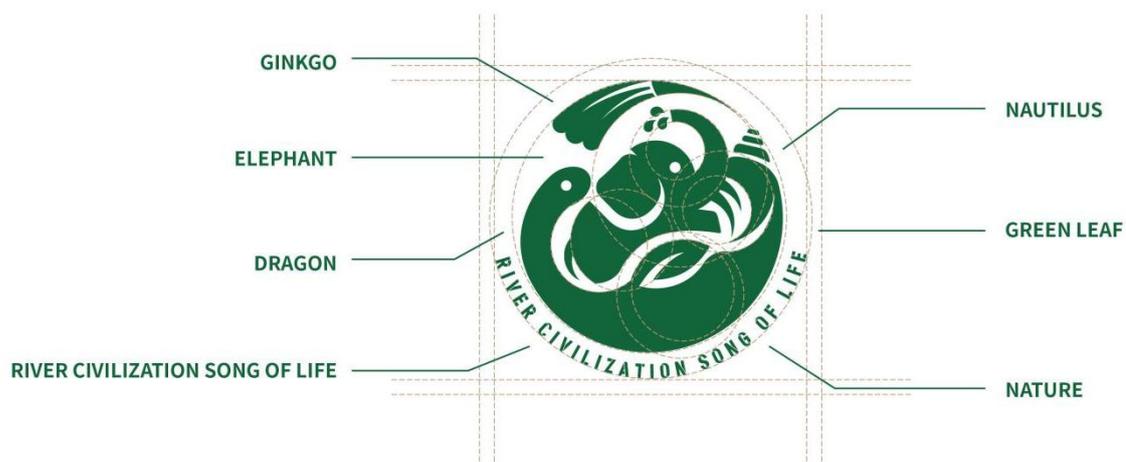
ภาพที่ 5-3 ภาพอ้างอิงในขั้นตอนแรกของการสำรวจการออกแบบโลโก้ ที่มา: Chen Jin

ในด้านของการจัดองค์ประกอบ ได้ใช้รูปทรงวงกลมเป็นศูนย์กลางอย่างชาญฉลาด ซึ่งมีความหมายที่สื่อถึงการยอมรับความรู้ในทุกด้านและการแสวงหาความงามอย่างสูงสุดของ พิพิธภัณฑน์ ที่ศูนย์กลางของวงกลม มีโดโนเสาร์มาเมนซีซอร์สอยู่ตรงกลาง ซึ่งไม่เพียงแต่เป็น เครื่องหมายที่บ่งบอกถึงยุคสมัย แต่ยังเป็นการพรรณนาถึงความหลากหลายของสิ่งชีวิตและการ วิวัฒนาการทางธรรมชาติอย่างมีชีวิตชีวา ในขณะที่เดียวกัน ก็ได้ผสมผสานรูปลักษณะภายนอกของซ้าง แอฟริกา และหอยงวงซ้างเข้าด้วยกัน สร้างการเชื่อมโยงทางสายตาที่ทั้งสอดคล้องและเต็มเปี่ยมไป ด้วยความหมายที่ลึกซึ้ง บริเวณด้านบนของโลโก้ มีใบแปะก๊วย ประดับอยู่ ซึ่งแสดงถึงความยั่งยืนของ ชีวิตและสติปัญญาของธรรมชาติ ทั้งนี้ การออกแบบนี้ไม่เพียงแต่สามารถสรุปหัวข้อของพิพิธภัณฑน์ อย่าง “การเดินทางของสายน้ำ และบทล่าน่าแห่งอารยธรรม” ได้ แต่ยังช่วยเสริมสร้างจุดเด่นของ วัฒนธรรมและความรู้สึทางประวัติศาสตร์ที่ได้กล่าวถึงในบทก่อนหน้าให้มีความเด่นชัดยิ่งขึ้น

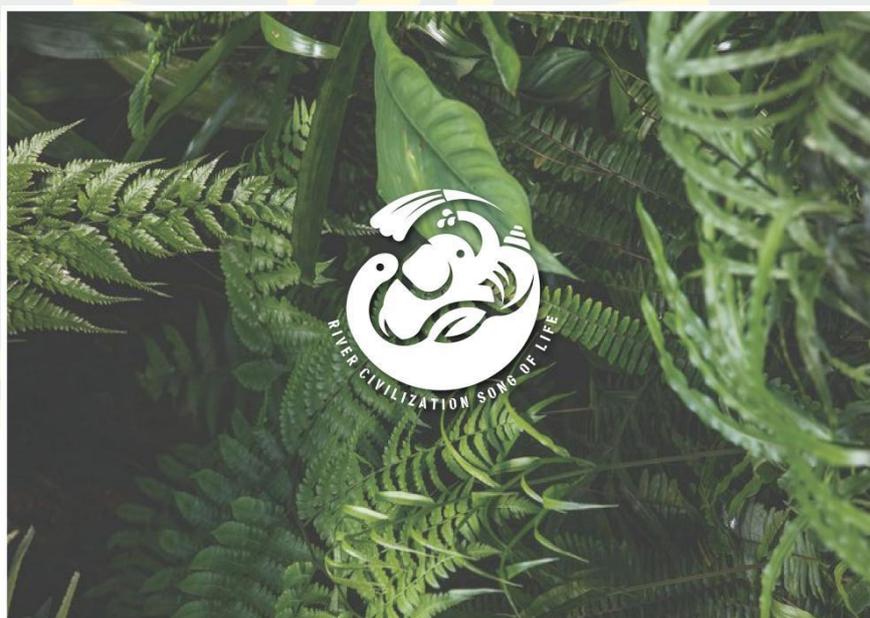
ในด้านสีสันทัน ได้เลือกใช้สีโทนเขียวที่สดชื่นและเป็นธรรมชาติเป็นโทนสีหลัก ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของพิพิธภัณฑน์ที่ผลักดันด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการใช้สีเขียว จะทำให้โลโก้มีชีวิตชีวาและเต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง ด้วยเหตุนี้ โลโก้จึงไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จใน การเปลี่ยนของสะสม ให้กลายเป็นภาพลักษณ์ที่มีความหมายลึกซึ้งและเต็มเปี่ยมไปด้วยความเป็น สัญลักษณ์เพียงเท่านั้น แต่ยังทำให้ผู้เยี่ยมชม สัมผัสถึงมรดกทางวัฒนธรรมและค่านิยมหลักของ พิพิธภัณฑน์ได้อย่างลึกซึ้งอีกด้วย



ภาพที่ 5-4 ภาพสเก็ตซ์ของการออกแบบโลโก้ ที่มา: Chen Jin



ภาพที่ 5-5 การสร้างภาพตามข้อกำหนดของการออกแบบโลโก้ ที่มา: Chen Jin



ภาพที่ 5-6 การสร้างภาพกราฟิกของการออกแบบโลโก้ ที่มา: Chen Jin

2) การออกแบบแบบอักษรมาตรฐาน

การออกแบบตัวอักษร มีแนวคิดหลักคือ การมุ่งเน้นความทันสมัยและประสิทธิภาพในการอ่าน เพื่อถ่ายทอดแก่นแท้ทางวัฒนธรรมภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ได้อย่างแม่นยำ โดยตัวอักษรที่ให้มีลายเส้นที่เรียบง่ายและกระชับ จึงทำให้แต่ละตัวอักษรมีการอบที่ชัดเจนและสามารถอ่านได้ง่าย อีกทั้งการใช้ความหนาของเส้นที่เท่ากันและลายเส้นที่ลื่นไหลเป็นธรรมชาติ สะท้อนให้เห็นสุนทรียศาสตร์ของการออกแบบสมัยใหม่ที่แสวงหาความเรียบง่าย แต่ยังคงไว้ซึ่งความสง่างาม นอกจากนี้ การออกแบบตัวอักษรยังยึดถือกฎโครงสร้างตัวอักษรจีนอย่างเคร่งครัด โดยพิจารณาถึง “เค้าโครงตัวอักษร” “ความสมดุลของน้ำหนักตัวอักษร” “ความมั่นคงของศูนย์กลาง” “ความกะทัดรัดของศูนย์กลาง” “รายละเอียดการตกแต่งตัวอักษร” และ “ช่องว่างระหว่างตัวอักษร” เพื่อให้มั่นใจถึงผลลัพธ์ของภาพลักษณ์โดยรวมจะมีความสอดคล้องและความสมดุล จากการปรับแต่งรูปแบบตัวอักษรอย่างละเอียด ทำให้ไม่ว่าจะเป็นขนาดหรือช่องว่างใด ๆ ก็ยังสามารถรักษาความสามารถในการอ่านได้อย่างยอดเยี่ยม เมื่อกล่าวในภาพรวม จะเห็นว่าลักษณะลายเส้นของตัวอักษรมีความโค้งมนและอ่อนโยน ซึ่งสอดคล้องกับความชื่นชอบด้านความงามและพฤติกรรมด้านการอ่านของกลุ่มวัยรุ่น ที่มีอายุระหว่าง 7 - 22 ปี โดยแผนการออกแบบตัวอักษรนี้ถูกนำไปใช้ในการถ่ายทอดภาพลักษณ์ต่าง ๆ ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น อาทิ เช่น ไปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ ตัวเข้าชม ฯลฯ ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างภาพลักษณ์แบรนด์ของพิพิธภัณฑ์ แต่ยังช่วยให้ผู้เยี่ยมชมสามารถจับและสัมผัสถึงเสน่ห์ทางวัฒนธรรมและจุดเด่นของพิพิธภัณฑ์ได้อย่างลึกซึ้ง (Liu Xisheng, 2007)



ภาพที่ 5-7 ภาพสเก็ทซ์ของแบบอักษรมาตรฐาน (ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ) ที่มา: Chen Jin

武汉贝林大河自然博物馆

WUHAN BEILIN RIVER NATURE MUSEUM

ภาพที่ 5-8 การสร้างภาพตามข้อกำหนดของแบบอักษรมาตรฐาน (ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ)
ที่มา: Chen Jin



ภาพที่ 5-9 การสร้างภาพตามข้อกำหนดของฟักัดกริดและพื้นที่สงวน ที่มา: Chen Jin

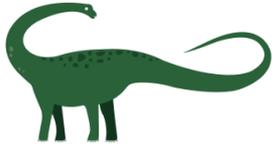
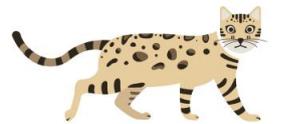


ภาพที่ 5-10 การสร้างภาพกราฟิกของการออกแบบโลโก้ ที่มา: Chen Jin

3) กราฟิกเสริม

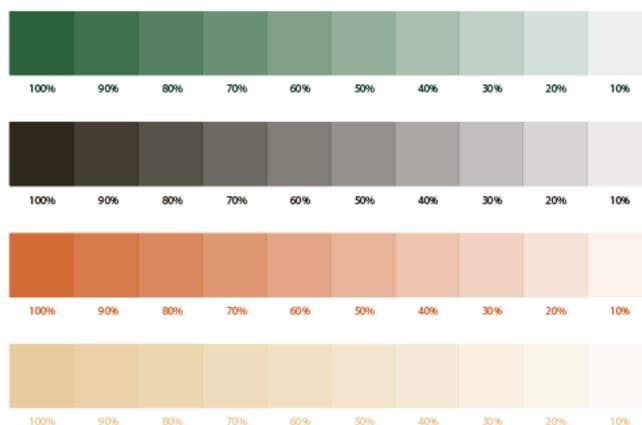
กราฟิกเสริม คือองค์ประกอบของภาพลักษณ์ที่ใช้เพื่อเพิ่มเติม ขบให้เด่น เน้นย้ำ พร้อมกับทำให้โลโก้ของแบรนด์และสีมาตรฐานมีความสมบูรณ์และโดดเด่นมากยิ่งขึ้น โดยกราฟิกเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ภาพลักษณ์ของแบรนด์ดูมีมิติและเต็มเปี่ยมไปด้วยชีวิตชีวา แต่ยังเพิ่มพลังในการดึงดูดสายตาและการรับรู้ ในกระบวนการสร้างภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ ได้อ้างอิงมาจากผลลัพธ์ของการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามและการวิจัยภาคสนามในเชิงลึก ทำให้สามารถเลือกตัวแทนของสะสมประจำพิพิธภัณฑ์ทั้ง 8 ชิ้น และแบบจำลองพีชที่มีความโดดเด่น มาเป็นแรงบันดาลใจและวัตถุดิบสำหรับกระบวนการออกแบบ ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์และทำความเข้าใจอัตลักษณ์ต่าง ๆ อาทิ รูปทรง ลวดลาย และสีเส้น โดยนำอัตลักษณ์เหล่านี้มาแปรเปลี่ยนเป็นองค์ประกอบกราฟิกที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งองค์ประกอบกราฟิกไม่เพียงแต่สามารถคงแก่นสารและความโดดเด่นของของสะสม แต่ด้วยการสกัดและประมวลผลทางศิลปะ ทำให้สามารถปรับแต่งของสะสมให้สอดคล้องตามความต้องการด้านภาพลักษณ์ได้

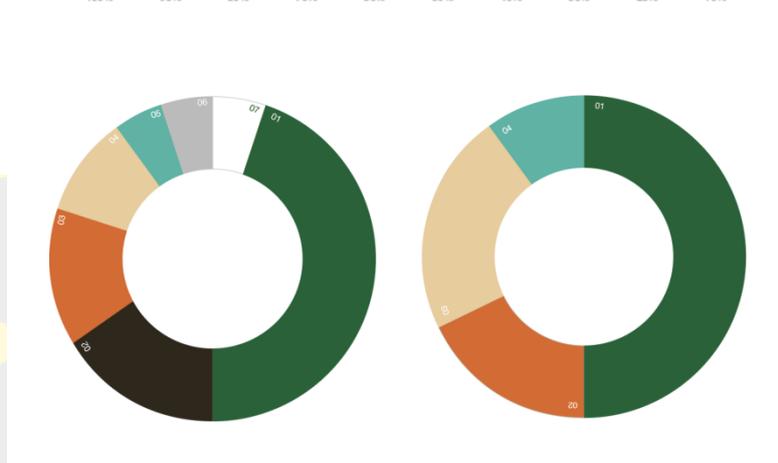
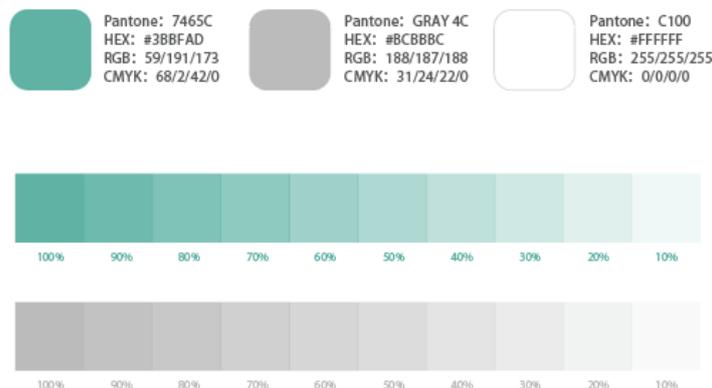
ตารางที่ 5-2 สกัตกกราฟิกเสริม—สมบัติล้ำค่าทั้งแปดชิ้นในพิพิธภัณฑ์ ที่มา: Chen Jin

ภาพ	ชื่อ	ภาพวาดกราฟิกเสริม
	ไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์ส (แบบจำลอง)	
	ช้างแอฟริกา (แบบจำลอง)	
	กอริลลาที่ราบต่ำแถบ แอฟริกาตะวันตก (แบบจำลอง)	
	แมวป่าโอซีลีสต์ (แบบจำลอง)	
	นกพัฟฟินแอตแลนติก (แบบจำลอง)	
	แทสเมเนียนเดวิล (แบบจำลอง)	
	สิงโตขาว (แบบจำลอง)	
	ไม้กลายเป็นหิน (แบบจำลอง)	

4) ข้อกำหนดด้านสีส้น

สีส้น มีบทบาทที่สำคัญต่อการออกแบบภาพลักษณ์ ซึ่งไม่เพียงแต่มีอิทธิพลต่อประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสและการเชื่อมโยงทางอารมณ์ของผู้คนอย่างลึกซึ้ง แต่ยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับความชัดเจนด้านการรับรู้แบรนด์และประสิทธิภาพด้านการสื่อสารโดยตรง สำหรับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ชุดข้อกำหนดด้านสีส้นที่มีหลักเหตุและผลทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องรองรับได้รับการกำหนดและดำเนินการอย่างเคร่งครัด ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ภาพลักษณ์เป็ยมไปด้วยเอกลักษณ์ที่โดดเด่น โดยข้อกำหนดด้านสีส้นของพิพิธภัณฑ์นี้มีแนวคิดหลักที่เน้นความเป็นธรรมชาติและกลมกลืน ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากของสะสมที่หลากหลายและมีการเลือกใช้สีเขียวสีฟ้ากับสีส้มสีเหลืองเป็นโทนสีหลักสำหรับกราฟิกเสริม โดยสีเขียวและสีฟ้า สื่อถึงความลึกซึ้งของธรรมชาติและความเจริญรุ่งเรืองของชีวิต พร้อมกับถ่ายทอดบรรยากาศที่สดชื่นและเจียบสงบ ในขณะที่สีส้มและสีเหลือง สื่อถึงความอบอุ่นและพลังชีวิต พร้อมกับแต่้ความสดใสและความน่าดึงดูดในภาพรวมให้กับการออกแบบ รวมถึงเพิ่มที่น่าสนใจทางสายตาให้กับผู้ชม ในด้านของการใช้สีเฉพาะนั้น จะมีการเปลี่ยนแปลงของสีแต่ละสีในระดับความโปร่งใสที่แตกต่างกัน โดยเริ่มจากสีที่มีความเข้ม 100% ไปจนถึงเฉดสีโทนอ่อนที่มีความเข้มเพียง 10% เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงโทนสีที่ละเอียดและมีมิติ โดยรูปแบบนี้ไม่เพียงแต่ทำให้การแสดงผลทางด้านสีส้นมีความหลากหลาย แต่ยังช่วยให้สีส้นสามารถคงความสวยงามและมีประสิทธิภาพที่ดีที่สุดเพื่อแสดงบนวัสดุและสภาพแสงที่แตกต่างกัน ตามภาพที่ 5-11





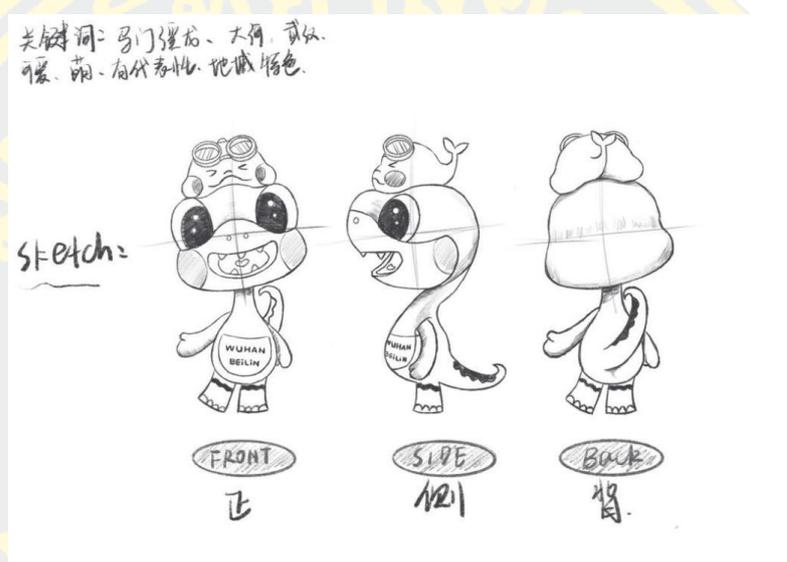
ภาพที่ 5-11 ข้อกำหนดด้านการจับคู่และการจัดสัดส่วนสี ที่มา: Chen Jin

5) การออกแบบมาสคอต

มาสคอต คือ อวตารที่เป็นตัวแทนของแนวคิด รูปแบบ และกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์ โดยเป็นภาพการ์ตูนที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์มากมาย ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้แนวคิดที่เป็นนามธรรม กลายเป็นรูปธรรม แต่ยังมีพลังชีวิตที่สดใส ที่ไม่ใช่แค่การสร้างลวดลาย แต่เป็นการแสดงถึงความหมายและสัญลักษณ์ที่ลึกซึ้ง สะท้อนถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมและการแสดงออกทางอารมณ์ที่ละเอียดอ่อน (Yang Maolin, 2022)

การออกแบบมาสคอตของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีแนวคิดหลักที่เน้นความน่ารัก เป็นมิตร และความสำคัญทางการศึกษา โดยมุ่งหวังที่จะดึงดูดและสร้างความพึงพอใจให้กับกลุ่มผู้เยี่ยมชมที่เป็นเยาวชน ซึ่งตัวละครที่เลือกใช้เป็นมาสคอตของพิพิธภัณฑ์คือ ไดโนเสาร์มาเมนซีซอร์ส ซึ่งถือเป็นแบบจำลองสิ่งมีชีวิตที่มีขนาดใหญ่ที่สุด และมีประวัติศาสตร์ยาวนานที่สุดในพิพิธภัณฑ์ ทั้งนี้ สิ่งที่ทำให้มาสคอตนี้โดดเด่น นั้นเป็นเพราะว่า บริเวณส่วนหัวของมันประดับด้วยโลมาแม่น้ำแยงซีเกียงตัวหนึ่ง ซึ่งไม่เพียงแต่เพิ่มความน่าสนใจและ

ความน่ารัก แต่ยังคงเชื่อมโยงลักษณะเฉพาะทางภูมิภาคและมรดกทางวัฒนธรรมของเมืองอยู่ อันที่เป็นเมืองแห่งแม่น้ำได้อย่างชาญฉลาด การสร้างภาพกราฟิก 3D ของมาสคอต สามารถแสดงภาพลักษณ์สามมิติผ่านหลายมุมมอง ทั้งมุมมองตรง มุมข้าง และมุมหลัง เพื่อให้แน่ใจว่า เมื่อนำไปประยุกต์ใช้จริง มาสคอตจะมีความสอดคล้องกับทุกการใช้งาน โดยการออกแบบเช่นนี้ ทำให้กลายเป็นดั่งสะพานที่เชื่อมโยงระหว่างผู้เยี่ยมชมและวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์เข้าด้วยกัน ตามภาพที่ 5-12 ถึง 5-14



ภาพที่ 5-12 ภาพสเก็ตช์ของมาสคอต ที่มา: Chen Jin

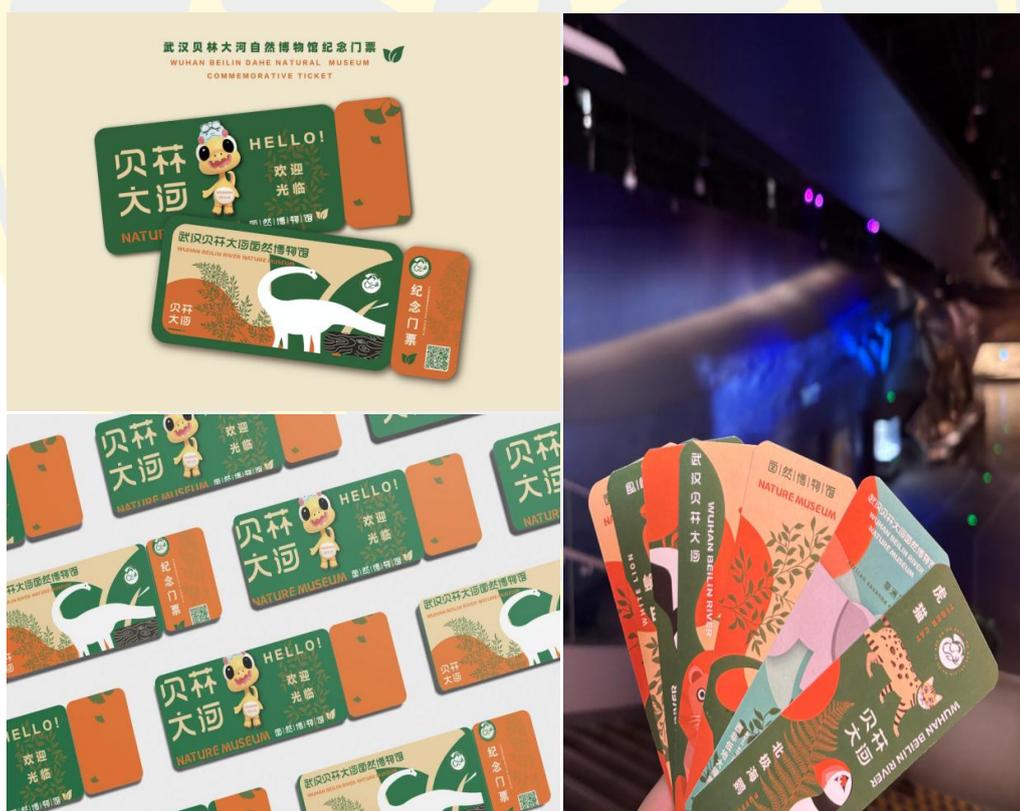


ภาพที่ 5-13 การสร้างภาพ 3D ของมาสคอต ที่มา: Chen Jin

2. การออกแบบองค์ประกอบของการทำงาน

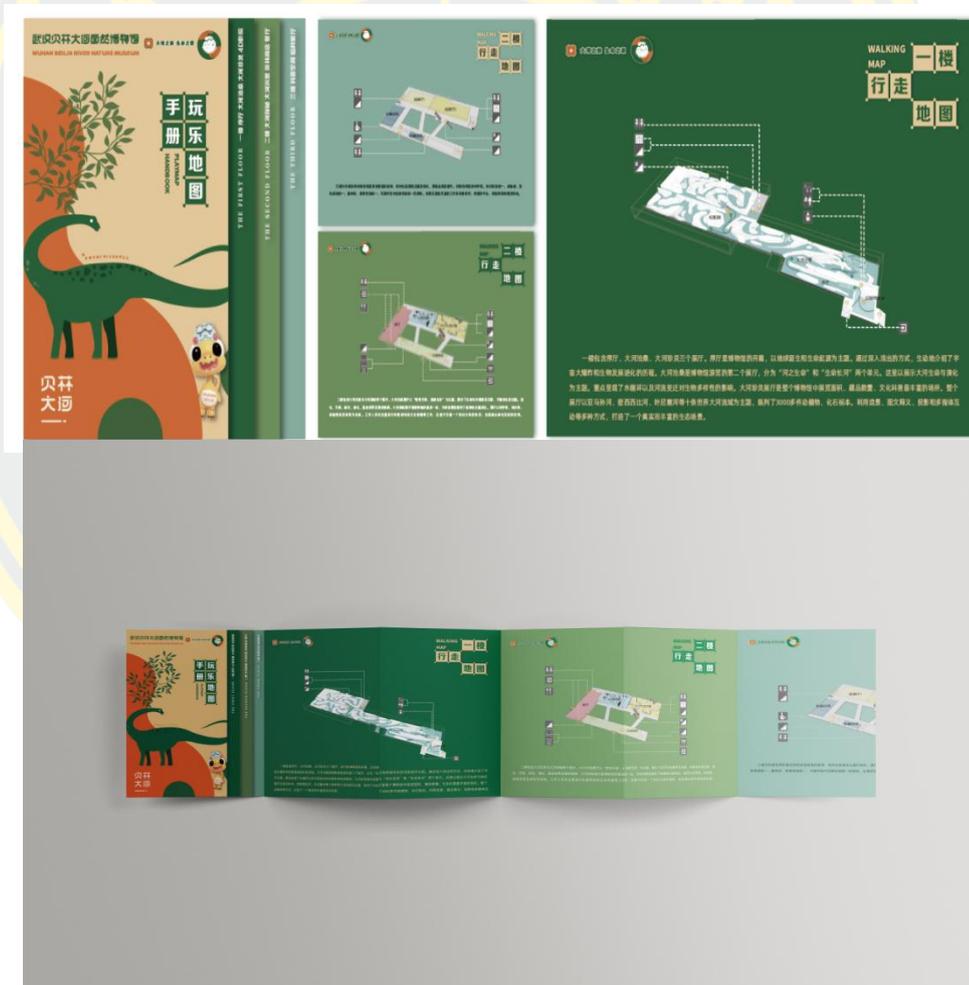
1) การออกแบบตัวเข้าเยี่ยมชม และคู่มือนำชมนิทรรศการ

ในการออกแบบตัวเข้าเยี่ยมชมและคู่มือนำชมนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น สามารถสำรวจการเลือกองค์ประกอบสำหรับการออกแบบและฟังก์ชันการใช้งานต่าง ๆ ผ่านการรวมและการใช้ประโยชน์จากองค์ประกอบอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์ โดดเด่น และง่ายต่อการจดจำ สำหรับการออกแบบตัวเข้าเยี่ยมชมและแผนที่คู่มือนั้น จะใช้โทนสีเขียวเป็นหลัก พร้อมกับเสริมด้วยสีส้มและสีเหลือง เพื่อสะท้อนถึงพลังของธรรมชาติและชีวิต ทั้งนี้ ตัวเข้าเยี่ยมชมแต่ละใบจะมีชื่อพิพิธภัณฑ์ โลโก้ และการชมภาพทิวทัศน์ผ่านเทคโนโลยีเสมือนจริง (Virtual Reality (VR)) ซึ่งล้วนเป็นการออกแบบที่ทันสมัยและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ด้วยการสแกน QR Code ผู้ชมจะสามารถเข้าชมพิพิธภัณฑ์ออนไลน์ได้จากระยะไกล ทำให้สามารถขยายขอบเขตทางการศึกษาและมีความสำคัญอย่างยิ่งในเชิงสัญลักษณ์



ภาพที่ 5-15 ตัวที่ระลึกของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น
ที่มา: Chen Jin

การออกแบบคู่มือนำชมนิทรรศการ ได้ผสมผสานระหว่างเนื้อหาและรูปแบบ โดยคู่มือเริ่มด้วยการแนะนำพิพิธภัณฑ์ ตามด้วยการแนะนำจุดเด่นของแต่ละหอนิทรรศการ ซึ่งได้มีการอธิบายถึงของสะสมที่สำคัญอย่างละเอียด พร้อมทั้งแนะนำเส้นทางการเยี่ยมชมแต่ละเส้นทาง เพื่อช่วยให้ผู้เยี่ยมชมสามารถวางแผนด้านเส้นทางได้อย่างรวดเร็ว ในด้านการออกแบบ ได้ใช้โทนสีเขียวเป็นโทนสีหลัก เหมือนกับโทนสีที่ใช้ในตัวเข้าเยี่ยมชม โดยเลือกใช้แบบอักษรที่อ่านง่ายและมีการจัดวางในตำแหน่งที่เหมาะสม รวมถึงได้สอดแทรกภาพถ่ายของสะสมคุณภาพสูงและภาพประกอบที่วาดด้วยมือ ที่ทั้งสวยงามและมีคุณค่า



ภาพที่ 5-16 คู่มือนำชมนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ที่มา: Chen Jin

2) การออกแบบโปสเตอร์

การออกแบบโปสเตอร์มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและธรรมชาติของพิพิธภัณฑ์ ดังนั้นจึงมุ่งเน้นไปวัตถุประสงค์สวยงามที่นำมาจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ โดยใช้กราฟิกเสริมและข้อกำหนดด้านสีสันทันที่ได้จากการวิเคราะห์ในช่วงแรก ทำให้สามารถนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุที่นำมาจัดแสดงได้อย่างชัดเจน ผ่านการเรียงพิมพ์จากหัวข้อ ชื่อของสะสม และข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ เพื่อชี้นำลำดับการอ่านของผู้เยี่ยมชม ด้วยกลยุทธ์การออกแบบเหล่านี้ ทำให้สามารถถ่ายทอดข้อมูลที่สำคัญและจุดเด่นของวัตถุที่นำมาจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ



ภาพที่ 5-17 การออกแบบโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ที่มา: Chen Jin

3) การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์

ในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ที่มุ่งเน้นไปยังกลุ่มผู้เยี่ยมชมวัย ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รวมถึงนักศึกษามหาวิทยาลัยเป็นหลัก ได้มีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่มี ทั้งความสนุกและความรู้ โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรักในวัฒนธรรมและ ธรรมชาติภายในพิพิธภัณฑ์ ซึ่งผลิตภัณฑ์ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องเขียน ยกตัวอย่างเช่น ปากกา กรอบรูป เทปกาว ฯลฯ ที่ได้มีการผสมผสานลวดลายของสัตว์ที่มีชีวิตชีวาและจับคู่กับสีสันทันที โดดเด่นอย่างชาญฉลาด โดยไม่เพียงแต่สามารถตอบสนองต่อความต้องการด้านการเรียนรู้ใน ชีวิตประจำวัน แต่ยังช่วยถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติอย่างค่อยเป็นค่อยไป ทำให้เด็ก ๆ ได้ สำรวจและเรียนรู้ขณะใช้งานได้ ตามภาพที่ 5-18



ภาพที่ 5-18 การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ (ประเภทเครื่องเขียน) ที่มา: Chen Jin

ผลิตภัณฑ์ประเภทของเล่นเน้นการเสริมสร้างความเชื่อมโยงทางอารมณ์และประสบการณ์เชิงโต้ตอบระหว่างผู้เยี่ยมชมกับพิพิธภัณฑ์ โดยการออกแบบกรอบรูปจะมีสไตล์การออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์ สะดวกต่อการพกพา อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เยี่ยมชมสามารถใส่ภาพถ่ายร่วมกับเพื่อนหรือครอบครัวลงไปในกรอบรูปได้ ซึ่งนอกจากจะเป็นของที่ระลึกอันมีค่าแล้ว ยังสามารถรำลึกความหลังและความทรงจำอันอีกด้วย



ภาพที่ 5-19 การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ (การสร้างภาพกราฟิกของกรอบรูป)
ที่มา: Chen Jin



ภาพที่ 5-20 การออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ (ภาพผลิตภัณฑ์ของจริง)

ที่มา: Chen Jin

เพื่อให้ผลงานการออกแบบผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์มีความหลากหลายและสามารถเข้าถึงสาธารณชนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงได้มีการใช้กราฟิกเสริมและสีเสริมในการออกแบบผลิตภัณฑ์ และเพิ่มจำนวนของผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ยกตัวอย่างเช่น พวงกุญแจ ถุงช้อปปิ้ง แผ่นรองเมาส์ หน้ากากอนามัย ฯลฯ ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความสุขมาให้กับการออกแบบ แต่ยังคำนึงถึงความสะดวกของการใช้งานในชีวิตประจำวัน รวมถึงความทนทานของผลิตภัณฑ์ด้วย



ภาพที่ 5-22 ภาพถ่ายจริงของผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ต่อยอด
 ทีม: Chen Jin



ภาพที่ 5-23 การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ขยายขอบเขต ที่มา: Chen Jin



ภาพที่ 5-24 นิทรรศการการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ
เป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ที่มา: Chen Jin

การออกแบบภาพลักษณ์และการพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้ผสมผสานระหว่างองค์ประกอบของของสะสมที่สำคัญภายในพิพิธภัณฑ์กับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่อย่างลงตัว โดยสร้างสรรค์ผลงานภาพลักษณ์ที่มีความสำคัญทางการศึกษารวมถึงสร้างความใกล้ชิดกับผู้เยี่ยมชม ซึ่งผลงานการออกแบบในครั้งนี้ ได้ยึดตามหัวข้อ “ความใกล้ชิด สุขภาพดี น่ารัก และเป็นมิตร” โดยมีเป้าหมายหลักคือการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติและกลมกลืน เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้ชมรุ่นใหม่ สำหรับด้านการเลือกใช้สีส้น ฝ่ายออกแบบได้เลือกใช้โทนสีเขียวและสีส้มที่มีความเป็นธรรมชาติและให้ความสดชื่น ซึ่งไม่เพียงแต่สอดคล้องโทนสีของพิพิธภัณฑ์ แต่ยังสร้างสรรค์บรรยากาศการเยี่ยมชมที่ผ่อนคลายและสนุกสนาน ทำให้สามารถยกระดับประสบการณ์การเยี่ยมชมของผู้ชมรุ่นใหม่ได้ ทั้งนี้ โทนสีเขียวสื่อถึงชีวิตและธรรมชาติ ในขณะที่สีส้ม สื่อถึงพลังและความกระตือรือร้น โดยการผสมผสานระหว่างสองโทนสีนี้ ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงการที่พิพิธภัณฑ์ให้เกียรติต่อระบบนิเวศทางธรรมชาติ แต่ยังแสดงถึงความกระตือรือร้นในการเผยแพร่วัฒนธรรมอีกด้วย สำหรับผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ที่ได้รับการออกแบบอย่างพิถีพิถัน ยกตัวอย่างเช่น ผลิตภัณฑ์เครื่องเขียน กรอบรูป กระเป๋าถือ ตัวเข้าเยี่ยมชม ฯลฯ ที่ได้มีการผสมผสานสัญลักษณ์พิเศษลงไปในผลิตภัณฑ์ ซึ่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่เพิ่มประสบการณ์เชิงโต้ตอบของผู้เยี่ยมชม แต่ยังมอบความทรงจำที่ดีให้กับพวกเขา อีกทั้งผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่สวยงามแต่ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง รวมถึงสามารถถ่ายทอดความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางการศึกษาของพิพิธภัณฑ์ ซึ่งเป็นดังสะพานที่เชื่อมโยงความรู้สึกระหว่างผู้เยี่ยมชม

กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น จัดแสดงนิทรรศการภายใต้หัวข้อ “การเดินทางของสายน้ำ และบทล่าน้ำแห่งอารยธรรม” โดยมุ่งเน้นการจัดแสดงแบบจำลองสัตว์และพืชพันธุ์จากกลุ่มน้ำสายสำคัญรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย โดยพิพิธภัณฑ์นี้ได้กลายเป็นสถานที่ทางวัฒนธรรมแบบบูรณาการที่รวมการศึกษา ความบันเทิง และการวิจัยเข้าด้วยกัน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักของการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม คือ

1) ยกระดับความนิยมและชื่อเสียง: ยกระดับความเป็นที่นิยมและชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ในหมู่สาธารณชน ผ่านช่องทางและรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย ทำให้พิพิธภัณฑ์กลายเป็นสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงในเมืองอู่ฮั่นและในประเทศจีน

2) เสริมสร้างการรับรู้และความชื่นชอบของผู้ชม: เสริมสร้างการรับรู้และความชื่นชอบของผู้ชมที่มีต่อพิพิธภัณฑ์ ผ่านการจัดแสดงเชิงสร้างสรรค์และประสบการณ์เชิงโต้ตอบ ทำให้สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากให้มาเยี่ยมชม พร้อมกับเพิ่มความรู้สึกร่วมมีส่วนร่วมและความเป็นหนึ่งของผู้เยี่ยมชม

3) เผยแพร่ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ: เผยแพร่ความรู้ทางธรรมชาติ ผ่านการจัดแสดงความรู้ทางวิทยาศาสตร์และจัดกิจกรรมทางการศึกษา ทำให้สามารถยกระดับความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตระหนักรู้เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของสาธารณชนได้

เนื่องด้วยการพัฒนาของเทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้สื่อดิจิทัลอย่างแพร่หลาย ทำให้วิธีการประชาสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์มีหลากหลายรูปแบบ โดยนำเทคโนโลยีสื่อใหม่ที่มีอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายการสื่อสารในระบบ มาผสมผสานกับลักษณะเฉพาะของพิพิธภัณฑ์ ทำให้สามารถใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ทางการศึกษาในรูปแบบใหม่ได้ ส่งผลให้การประชาสัมพันธ์เปี่ยมไปด้วยความมีชีวิตชีวาและครอบคลุมมากขึ้น ปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นค่อนข้างมีพื้นฐานด้านการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม แต่ทว่าในยุคของการบูรณาการสื่อใหม่ การประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ยังมีบางจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาเพิ่มเติม

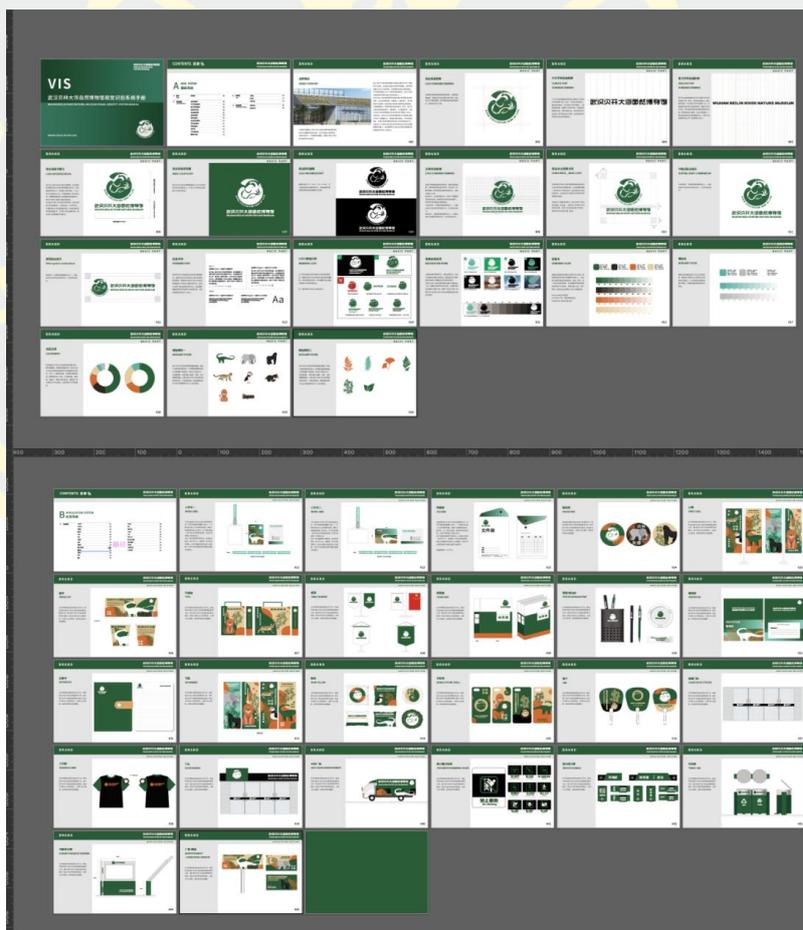
1. ข้อกำหนดมาตรฐานด้านภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกันของการประชาสัมพันธ์ภายในและภายนอกพิพิธภัณฑ์

ข้อกำหนดมาตรฐานด้านภาพลักษณ์ ถือเป็นส่วนสำคัญต่อการสร้างแบรนด์ของพิพิธภัณฑ์ โดยภาพลักษณ์ที่มีความสอดคล้องกันไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความเป็นมืออาชีพให้กับพิพิธภัณฑ์ แต่ยังช่วยสร้างความทรงจำที่ชัดเจนเกี่ยวกับแบรนด์ภายในจิตใจของผู้คน ทำให้พิพิธภัณฑ์มีความโดดเด่นและสามารถดึงดูดความสนใจผ่านช่องทางสื่อและการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ โดยข้อกำหนดมาตรฐานด้านภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกันของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น จะทำให้ผู้เยี่ยมชมได้รับประสบการณ์ผู้ใช้งานอันแสนยอดเยี่ยม

คู่มือ VI หรือ คู่มือการสร้างภาพลักษณ์ (Visual Identity Manual) ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการภาพลักษณ์ขององค์กรและสถาบัน โดยมีข้อกำหนดมาตรฐานการออกแบบภาพลักษณ์ในทุก ๆ ด้านอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มั่นใจว่าในทุกการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อต่าง ๆ และในทุกสถานการณ์ จะมีการใช้งานที่สอดคล้องกัน จากการวิจัยเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น สามารถร่างข้อกำหนดมาตรฐานสำหรับการออกแบบและจัดทำคู่มือ VI โดยมีกำหนดมาตรฐานอันประกอบด้วย โลโก้ แบบอักษรมาตรฐาน สี สัน มาสคอต เป็นต้น เพื่อให้แน่ใจว่าในทุกสื่อและทุกบริบทจะมีการใช้งานที่สอดคล้องกัน ทั้งนี้ ด้วยภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกันนี้ จะช่วยสร้างรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่มีความชัดเจนและเป็นเอกภาพในใจของสาธารณชน

(Wang Weiwei, 2014)

ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เนื้อหาหลักของคู่มือ VI ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ ประกอบด้วยการนำเสนอภาพลักษณ์หลายด้าน คือ เช่น โลโก้ แบบอักษร มาตรฐาน ข้อกำหนดด้านสี สัน กราฟิกเสริม การออกแบบรูปแบบ วัสดุประชาสัมพันธ์ เครื่องใช้สำนักงาน การจัดแสดงนิทรรศการ และอื่น ๆ โดยการให้เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ์เป็นผู้กำหนดและดำเนินการตามเนื้อหาของคู่มือ VI จะช่วยให้มั่นใจได้ว่าภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์จะมีความสอดคล้องกันในทุกสื่อและทุกบริบท ตามภาพที่ 5-25 ถึง 5-26 ที่แสดงถึงการออกแบบคู่มือ VI ที่ได้รับการปรับปรุง ซึ่งมีทั้งหมด 45 หน้า โดยการดำเนินการดังกล่าวไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความนิยมและชื่อเสียงของแบรนด์ แต่ยังช่วยเพิ่มการยอมรับและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชมได้ รวมถึงสามารถผลักดันการสร้างแบรนด์และการเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ให้มีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น



ภาพที่ 5-25 การออกแบบคู่มือ VI ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ ที่มา: Chen Jin



ภาพที่ 5-26 การออกแบบผลิตภัณฑ์คู่มือ VI ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ที่มา: Chen Jin 2. การเสริมสร้างแพลตฟอร์มการโปรโมทของพิพิธภัณฑ์ด้วยสื่อใหม่

วัตถุประสงค์หลักของการดำเนินงานด้วยสื่อใหม่ คือการใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียเพื่อยกระดับการเปิดเผยตัวของพิพิธภัณฑ์ผ่านช่องทางออนไลน์ รวมถึงการมีส่วนร่วมของสาธารณชนที่มีต่อพิพิธภัณฑ์ ด้วยการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจน ทำให้สามารถสร้างและส่งเสริมการมีอยู่ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นในแวดวงดิจิทัล รวมถึงเพิ่มอิทธิพลและความนิยมในหมู่สาธารณชน สำหรับการเลือกใช้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย นั้นมีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ อาทิ WeChat, Weibo Douyin (tiktok) โดย WeChat (วีแชท) ถือเป็นโซเชียลมีเดียประเภทหนึ่งที่มีการใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศจีน ซึ่งไม่เพียงแต่มีฟังก์ชันกิจกรรมทางสังคมที่แข็งแกร่ง แต่ยังมีเครื่องมืออย่างบัญชีสาธารณะและแอปพลิเคชันย่อยที่ช่วยให้พิพิธภัณฑ์สามารถเผยแพร่ข้อมูลและสร้างการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมได้อย่างสะดวก ในขณะที่ Weibo (เว่ยป้อ) มีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับการเผยแพร่ข้อมูลแบบทันทีทันด่วนและพูดคุยถึงประเด็นหัวข้อที่กำลังได้รับความสนใจ ส่วน Douyin (tiktok) ถือเป็นแพลตฟอร์มที่เน้นวิดีโอสั้น ๆ ใช้เนื้อหาที่สนุกสนานและมีชีวิตชีวาในการนำเสนอการ จัดแสดงของสะสมและกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์ ทำให้สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนรุ่นใหม่ได้มากขึ้น

การอัปเดตข่าวสารเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์ ข้อมูลนิทรรศการ และความรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างสม่ำเสมอบนแพลตฟอร์มที่กล่าวถึงในข้างต้น โดยควรโพสต์เนื้อหาลงแพลตฟอร์มประมาณ 3 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์ เพื่อให้มั่นใจว่าเนื้อหาที่โพสต์จะมีความต่อเนื่องและมีความทันต่อเวลา ซึ่งรูปแบบเนื้อหาที่

โพสประกอบด้วย ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ การถ่ายทอดสด ฯลฯ ทั้งนี้ก็เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้ชมที่มีความสนใจและความต้องการที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น การใช้วิดีโอสั้น เพื่อแสดงของสะสมที่โดดเด่นในพิพิธภัณฑ์ การใช้กราฟิกและข้อความเพื่อแนะนำภูมิหลังของนิทรรศการ การใช้วิดีโอเพื่ออธิบายความรู้ทางวิทยาศาสตร์ภายในนิทรรศการ และการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ในแพลตฟอร์ม เพื่อติดตามจำนวนการเข้าชม การกดไลค์ และการแสดงความคิดเห็นในแต่ละเนื้อหา ด้วยกลยุทธ์การดำเนินงานผ่านสื่อใหม่ที่เป็นระบบ จะทำให้พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น สามารถยกระดับการมีตัวตนบนโลกออนไลน์และเพิ่มการมีส่วนร่วมของสาธารณชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้มาซึ่งผลลัพธ์การประชาสัมพันธ์ถึงขีดสุด

3. การพัฒนาเกมออนไลน์เชิงวัฒนธรรมในเชิงรุก

ในสังคมปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์ไม่ได้เป็นเพียงสถานที่สำหรับจัดแสดงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นแพลตฟอร์มทางการศึกษาที่สำคัญสำหรับสาธารณชน เพื่อให้พิพิธภัณฑ์สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการประชาสัมพันธ์ทางการศึกษา การพัฒนาเกมออนไลน์เชิงวัฒนธรรมจึงถือเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่มีความสร้างสรรค์และเปี่ยมไปด้วยประสิทธิภาพ ด้วยการผสมผสานเนื้อหาทางการศึกษาและความบันเทิงที่ท้าทายสติปัญญา ทำให้พิพิธภัณฑ์สามารถดึงดูดผู้เยี่ยมชมได้มากขึ้นโดยผ่านวิธีการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ทั้งนี้ เกมออนไลน์เชิงวัฒนธรรมได้หลอมรวมฟังก์ชันทางการศึกษาและความบันเทิงเข้าด้วยกันผ่านการใช้เทคโนโลยี 3D และการออกแบบเชิงโต้ตอบ ทำให้ผู้เล่นสามารถสัมผัสและทำความเข้าใจถึงของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ รวมถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมภายในเกมออนไลน์ได้อย่างชัดเจน ซึ่งประสบการณ์แบบเต็มดั่งนี้ ไม่เพียงแต่ช่วยเสริมสร้างความสามารถด้านการรับรู้โบราณวัตถุของผู้เล่นเท่านั้น แต่ยังช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้และความปรารถนาในการสำรวจของพวกเขา โดยในระหว่างการเล่นเกม ผู้เล่นจะได้รับความรู้อย่างไม่ทันได้ตั้งตัว และสามารถยกระดับความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมได้ (Hao Junxia, 2012)

พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติไต้หวัน (National Palace Museum) ประสบความสำเร็จในการสร้างเกมออนไลน์สามมิติ ที่ชื่อว่า “ศาสตราเทพจู่ติ” (神器活现) โดยอ้างอิงมาจากลักษณะพิเศษของของสะสมที่มีความหลากหลายและโดดเด่นภายในพิพิธภัณฑ์ ประกอบกับการพัฒนาของสังคมยุคสมัยใหม่และความชื่นชอบเกมของผู้คน จึงทำให้เกมนี้ ผู้เล่นสามารถทำความเข้าใจและสัมผัสกับโบราณวัตถุล้ำค่าหลายชนิดได้อย่างลึกซึ้ง โดยผ่านรูปแบบของประสบการณ์เชิงโต้ตอบ ทั้งนี้ เอฟเฟกต์ภาพลักษณ์สามมิติ และการออกแบบฉากเกมที่สมจริง จะทำให้ผู้เล่นรู้สึกราวกับว่าตนเองอยู่ในพิพิธภัณฑ์จริง ๆ ซึ่งทำให้ความรู้สึกและความเข้าใจเกี่ยวกับโบราณวัตถุทางวัฒนธรรมของผู้เล่นมีความลึกซึ้งยิ่งขึ้น จากการศึกษาเรียนรู้โดยมีพื้นฐานมาจากผลสำเร็จของพิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติไต้หวัน ทำให้พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น สามารถพัฒนาเกมออนไลน์เชิง

วัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ในเชิงรุกได้ โดยในด้านเนื้อหาของเกม จะมีการผสมผสานลักษณะพิเศษของของสะสม รวมถึงมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย การใส่ใจในประสบการณ์ของผู้ใช้งาน และการโปรโมทผ่านหลายแพลตฟอร์ม ทำให้เกมมีรูปแบบการเล่นที่หลากหลายและมีเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ โดยใช้การมอบหมายภารกิจและความท้าทายที่น่าตื่นเต้น กระตุ้นความอยากรู้ของผู้เล่น และทำให้พวกเขาเกิดความตั้งใจในการขวนขวายหาความรู้ขณะเล่นเกม

การพัฒนาเกมออนไลน์เชิงวัฒนธรรมในเชิงรุก ถือเป็นวิธีการประชาสัมพันธ์ทางการศึกษาของพิพิธภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพ โดยนำความรู้ทางโบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม มาผสมผสานลงในเกม ทำให้พิพิธภัณฑ์สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาท่ามกลางความสนุกสนาน และสามารถดึงดูดความสนใจจากกลุ่มผู้เยี่ยมชมโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้ ทั้งนี้ พิพิธภัณฑ์พระราชวังแห่งชาติไต้หวัน (National Palace Museum) ได้มอบประสบการณ์และคำแนะนำที่มีค่าให้กับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น โดยสามารถนำแนวทางนี้มาใช้ในการพัฒนาเกมออนไลน์เชิงวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ ยกเว้นการประชาสัมพันธ์ทางการศึกษาของพิพิธภัณฑ์ รวมถึงเพิ่มการรับรู้และความสนใจด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของสาธารณชน

4. การยกระดับทักษะความเป็นมืออาชีพด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ในพิพิธภัณฑ์

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการยกระดับอิทธิพลและความนิยมของพิพิธภัณฑ์ เพื่อให้การทำงานด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นไปอย่างราบรื่น พิพิธภัณฑ์จึงจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญในด้านการประชาสัมพันธ์ โดยเจ้าหน้าที่ไม่เพียงแต่ต้องมีความรู้เฉพาะทางที่หลากหลายและมีทักษะในการทำงานที่ยอดเยี่ยม แต่ยังคงมีการเรียนรู้และรู้จักการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างการประชาสัมพันธ์ดิจิทัลด้วย อีกทั้งยังรวมถึงองค์ความรู้เฉพาะทาง ชีตความสามารถในสาขาวิชาชีพ และทักษะการสื่อสาร ทั้งนี้ องค์ความรู้เฉพาะทางถือเป็นสิ่งแรกที่เจ้าหน้าที่ควรมี เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ และคุณค่าทางวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้ง โดยมีเพียงเจ้าหน้าที่ที่มีองค์ความรู้เฉพาะทางเท่านั้น ที่สามารถถ่ายทอดเอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ให้กับสาธารณชนได้อย่างถูกต้อง รวมถึงสามารถยกระดับอิทธิพลทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ได้ ลำดับต่อมาคือ ชีตความสามารถในสาขาวิชาชีพ โดยงานด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลายประการ ยกตัวอย่างเช่น การวิเคราะห์ตลาด การวางแผนกิจกรรม และความสัมพันธ์กับสื่อ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้เจ้าหน้าที่โฆษณาประชาสัมพันธ์ต้องมีชีตความสามารถในสาขาวิชาชีพที่แข็งแกร่ง เพื่อให้สามารถวางกลยุทธ์ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถออกแบบรวมถึงดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ ลำดับสุดท้ายคือ ทักษะการสื่อสาร ซึ่งทักษะการสื่อสารที่ดี ถือเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่เจ้าหน้าที่โฆษณาประชาสัมพันธ์พึงมี โดยพวกเขาต้องมีความสัมพันธ์ในการสื่อสารกับสื่อ สาธารณชน

และพันธมิตรต่าง ๆ เป็นอย่างดี เพื่อให้สามารถสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ที่มั่นคง และถ่ายทอดการ
 ประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

การยกระดับทักษะความเป็นมืออาชีพด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของเจ้าหน้าที่ใน
 พิพิธภัณฑสถาน ถือเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้การโฆษณาประชาสัมพันธ์ประสบผลสำเร็จอย่างยอดเยี่ยม ด้วยการ
 ยกระดับองค์ความรู้เฉพาะทาง ชีตความสามารถในสาขาวิชาชีพ และทักษะการสื่อสาร จะทำให้พิพิธภัณฑสถาน
 สามารถเสริมสร้างผลลัพธ์ด้านการประชาสัมพันธ์ของตนได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงสามารถขยายอิทธิพลทาง
 วัฒนธรรม เพื่อให้บรรลุการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว

การประเมินและการตรวจสอบการออกแบบ

การประเมินและการตรวจสอบโครงการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถาน ถือเป็นส่วนสำคัญที่
 ไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ ความคิดสร้างสรรค์ และความเหมาะสมด้านการใช้งานของผลงานออกแบบ
 แต่ยังมีผลโดยตรงต่อภาพลักษณ์ ประสบการณ์ของผู้ชม และอิทธิพลการเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑสถาน
 ประกอบกับการรับรู้ของผู้บริโภคในด้านการออกแบบมีความแตกต่างกัน จึงทำให้กระบวนการประเมินและ
 ตรวจสอบต้องมีความละเอียดถี่ถ้วนและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้แน่ใจว่าผลงานออกแบบจะ
 สามารถดึงดูดและตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มผู้เยี่ยมชมที่หลากหลายได้ การประเมินด้านการ
 ออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น จึงควรพิจารณา
 จากมุมมองของผู้เยี่ยมชมและผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ เพื่อให้มั่นใจว่า ผลงานการออกแบบนอกจากจะ
 สอดคล้องกับมาตรฐานและข้อกำหนดของอุตสาหกรรมแล้ว ยังสามารถดึงดูดและเติมเต็มความคิดเห็นจาก
 กลุ่มผู้ชมที่หลากหลายได้อย่างกว้างขวาง

1. ในการสำรวจความพึงพอใจของผู้เยี่ยมชมนิทรรศการ ได้นำมาตรวัดลิเคอร์ท (Likert scale)
 มาประยุกต์ใช้ ซึ่งได้รับการพัฒนามาจากแบบประเมินรวบยอด โดยมาตรวัดลิเคอร์ทถูกคิดค้นในปี ค.ศ.1932
 โดยนักจิตวิทยาสังคมชาวอเมริกันชื่อ ลีเคอร์ท (Likert) โดยตัวเลือก 5 ระดับในมาตรวัดลิเคอร์ท
 จะประกอบด้วย: เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งจะถูกบันทึกโดย
 เรียงคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 ตามลำดับ โดยมาตรวัดนี้ สามารถใช้ตรวจสอบและทำความเข้าใจถึงทัศนคติ
 และความคิดเห็นของผู้เยี่ยมชมที่มีต่อผลงานออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทาง
 ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นได้ ตามตารางที่ 5-3 (Wu Qing, 2013)

การสำรวจโดยใช้แบบสอบถามในครั้งนี้ ประกอบด้วยประเด็นคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยมี
 คำถามเลือกคำตอบจำนวน 1 ข้อ เพื่อใช้สำหรับคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ตรงตามช่วงอายุของ
 กลุ่มเป้าหมายในการสำรวจภาพลักษณ์ และจะถือว่าแบบสอบถามนั้นเป็นแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้
 ในแบบสอบถาม จะมีประเด็นคำถาม 9 ข้อที่ใช้รูปแบบของมาตรวัด แบ่งออกเป็น 3 มุมมอง ได้แก่ มุมมอง

ด้านการดึงดูดทางภาพลักษณ์ มุมมองด้านการเชื่อมโยงทางอารมณ์ และมุมมองด้านเอกลักษณ์แบรนด์ ซึ่งแต่ละคำถามจะมีตัวเลือก 5 ระดับ โดยระดับที่ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ระดับที่ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย ระดับที่ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ ระดับที่ 4 หมายถึง เห็นด้วย และระดับที่ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยแต่ละระดับจะมีเกณฑ์การให้คะแนนตามที่ได้กำหนดไว้

ตารางที่ 5-3 แบบประเมินผลการออกแบบ (ที่มา: Chen Jin)

แบบประเมินผลการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น	
ข้อมูลทั่วไป	1. ช่วงอายุของท่าน [เลือกคำตอบ]
มุมมองด้าน การดึงดูดทาง ภาพลักษณ์	2. ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น สอดคล้องกับรสนิยมของท่าน (มาตรวัดลิเคอร์ท์)
	3. การออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นสามารถดึงดูดความสนใจของฉันและสร้างความประทับใจได้ (มาตรวัดลิเคอร์ท์)
	4. ฉันคิดว่าการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นสามารถถ่ายทอดลักษณะทางวัฒนธรรมด้านวิทยาศาสตร์และธรรมชาติได้อย่างชัดเจน (มาตรวัดลิเคอร์ท์)
มุมมองด้าน การเชื่อมโยง ทางอารมณ์	5. เมื่อฉันเห็นการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ฉันสามารถสัมผัสได้ถึงอารยธรรมของกลุ่มน้ำสายสำคัญของโลก และชุมพลังของมวลชีวิต (มาตรวัดลิเคอร์ท์)
	6. เมื่อฉันเห็นการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ฉันรู้สึกถึงการเชื่อมโยงทางอารมณ์ที่พิเศษบางอย่าง (มาตรวัดลิเคอร์ท์)
	7. หลังจากที่ฉันเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นแล้ว ฉันอยากที่จะนำผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์กลับไปด้วย (มาตรวัดลิเคอร์ท์)
มุมมองด้าน เอกลักษณ์ของ แบรนด์	8. ฉันเห็นด้วยกับแนวคิดการออกแบบและค่านิยมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น (มาตรวัดลิเคอร์ท์)
	9. ฉันคิดว่าการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นมีเอกลักษณ์ และมีข้อได้เปรียบที่แตกต่างในท้องตลาดอย่าง

	ชัดเจน (มาตรวัดลิเคอร์ท)
	10. ฉันทินดีที่จะแนะนำผลงานและแผนการออกแบบนี้ ให้กับครอบครัวและเพื่อน ๆ (มาตรวัดลิเคอร์ท)



ภาพที่ 5-27 แบบประเมินผู้ใช้ด้านผลการออกแบบ ที่มา: Chen Jin

แบบสอบถามความพึงพอใจของการออกแบบในครั้งนี้ ได้ดำเนินการผ่านการสัมภาษณ์ในรูปแบบออนไลน์ โดยแจกจ่ายแบบสอบถามให้กับกลุ่มวัยรุ่น ช่วงอายุระหว่าง 7 - 22 ปี แจกจ่ายแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 100 ชุด และตัดแบบสอบถามที่มีการกรอกข้อมูลผิดพลาดออก 3 ชุด ทำให้เหลือแบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพจำนวน 97 ชุด โดยเมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบเชิงอัตวิสัยที่แข็งแกร่งของการประเมินการออกแบบภาพลักษณ์ ทำให้ในขณะที่สรุปผลจากแบบสอบถาม ได้นำมาตรวัดลิเคอร์ท (Likert scale) 5 ระดับมาประยุกต์ใช้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ทศนคติ ได้แก่ ทศนคติเชิงบวก ทศนคติเชิงลบ และทศนคติทั่วไป โดยทศนคติเชิงบวกประกอบด้วยตัวเลือก เห็นด้วยมาก (5 คะแนน) และ เห็นด้วย (4 คะแนน) ทศนคติทั่วไปประกอบด้วยตัวเลือก ปกติ (3 คะแนน) และทศนคติเชิงลบประกอบด้วยตัวเลือกไม่เห็นด้วย (2 คะแนน) และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1 คะแนน)

ในการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยตามมุมมองที่แตกต่างกัน มีคะแนนเต็ม 5 คะแนน โดยการประเมินการออกแบบในครั้งนี้ พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยในมุมมองด้านการดึงดูดภาพลักษณ์อยู่ที่ 4.0 คะแนน คะแนนเฉลี่ยในมุมมองด้านการเชื่อมโยงทางอารมณ์อยู่ที่ 3.96 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยในมุมมองด้านเอกลักษณ์แบรนด์อยู่ที่ 3.8 คะแนน ซึ่งกลุ่มผู้เยี่ยมชมช่วงวัยรุ่นให้การประเมินด้านการออกแบบ

ภาพลักษณ์ที่ค่อนข้างสูง โดยพวกเขาที่มีความคิดเห็นว่า ภาพลักษณ์ดังกล่าวสามารถดึงดูดความสนใจและสร้างความประทับใจได้อย่างลึกซึ้ง ในมุมมองด้านการเชื่อมโยงทางอารมณ์ กลุ่มวัยรุ่นก็ได้แสดงความพึงพอใจต่อการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ในระดับสูง ซึ่งพวกเขาคิดว่าการออกแบบภาพลักษณ์สามารถถ่ายทอดอารยธรรมลุ่มน้ำสายสำคัญของโลกและชุมพลังของมวลชีวิตได้ ทว่าแม้ทัศนคติเชิงบวกจะมีสัดส่วนสูง แต่ยังมีผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนที่มีทัศนคติโดยทั่วไป โดยมีความคิดเห็นว่า การเชื่อมโยงทางอารมณ์ควรมีการพัฒนาเพิ่มเติม ในมุมมองด้านเอกลักษณ์แบรนด์ กลุ่มวัยรุ่นต่างก็เห็นด้วยกับแนวคิดการออกแบบและค่านิยมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสัดส่วนคะแนนด้านมุมมองการดึงดูดภาพลักษณ์ และการเชื่อมโยงทางอารมณ์พบว่าคะแนนเฉลี่ยด้านเอกลักษณ์แบรนด์อยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ จากผลการประเมินนี้สามารถสรุปได้ว่าการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มีผลการประเมินเชิงบวกในกลุ่มวัยรุ่น แต่ในด้านของการนำแผนการออกแบบไปประยุกต์ใช้ในอนาคตนั้น ยังคงมีส่วนที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการต่าง ๆ ของผู้บริโภคได้มากขึ้น

2. เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น มาทำการประเมินผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ในเชิงลึก ผ่านมุมมองของผู้ปฏิบัติงาน โดยการสัมภาษณ์จะเน้นไปที่ด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความสอดคล้องระหว่างแนวคิดการออกแบบและหัวข้อนิทรรศการ ด้านการจัดการรายละเอียดและองค์ประกอบทางภาพลักษณ์ ด้านลักษณะพิเศษทางวัฒนธรรมและภูมิภาค รวมถึงด้านความเหมาะสมในการนำไปใช้งานจริง เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีความครอบคลุมและลึกซึ้ง

ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ในครั้งนี้ คือคุณ ดิงเจิ้นกั๋ว (Ding Zhenguó) เจ้าหน้าที่ร้านจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป่ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดการออกแบบและหัวข้อนิทรรศการว่า ผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ มีการออกแบบตามผลการสำรวจผู้ใช้ผ่านแบบสอบถาม โดยมีแรงบันดาลใจที่ริเริ่มมาจาก 8 สมบัติที่สำคัญของพิพิธภัณฑ์ ถ่ายทอดวัตถุประสงค์ของการศึกษาและค่านิยมของพิพิธภัณฑ์ผ่านการสื่อสารด้วยภาพลักษณ์ ทำให้แนวคิดการออกแบบและหัวข้อนิทรรศการต่างก็มีความสอดคล้องกัน นอกจากนี้ ในด้านของการจัดการรายละเอียดและองค์ประกอบ ได้ใช้โทนสีธรรมชาติและรูปทรงของสิ่งมีชีวิตมากมาย ในด้านของการพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ ได้เลือกใช้สินค้าประเภทเครื่องเขียนและของเล่น ที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้ใช้งานช่วงวัยรุ่นและมีตัวเลือกให้กับพวกเขา ในด้านของลักษณะพิเศษทางวัฒนธรรมและภูมิภาค การออกแบบมาสอดคล้องได้คำนึงถึงเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมเมืองอู่ฮั่นและแม่น้ำแยงซีเกียง โดยได้นำภาพลักษณ์ของโลมาแม่น้ำแยงซีเกียงที่น่ารักและมีเอกลักษณ์ทางภูมิภาคมาใช้

ในการออกแบบ เพื่อเสริมสร้างความรู้สึกร่วมกันด้านการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งกับพิพิธภัณฑ์ ดังนั้น จากการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า ผลงานออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้งานได้จริง รวมถึงมีส่วนช่วยในการสร้างแบรนด์ของพิพิธภัณฑ์ และยกระดับภาพลักษณ์ของร้านจำหน่ายสินค้าผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์



ภาพที่ 5-28 การสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลการออกแบบ ที่มา: Chen Jin

บทที่ 6

การสรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษา

งานวิจัยนี้ได้อาศัยกรอบทฤษฎีของสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบ เพื่อจัดระเบียบและวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นอย่างเป็นระบบและลึกซึ้ง โดยวิเคราะห์ถึงของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์ที่มีความหลากหลาย หัวข้อนิทรรศการด้านวิทยาศาสตร์และธรรมชาติ การจัดแสดงแบบบูรณาการ และเค้าโครงนิทรรศการในรูปแบบของประสบการณ์เชิงโต้ตอบ จากพื้นฐานดังกล่าว ดำเนินการสำรวจแนวทางการออกแบบภาพลักษณ์ในการปฏิบัติจริง ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สัญศาสตร์เพื่อการออกแบบไม่เพียงแต่เป็นตั้งเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์เชิงวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่ยังสามารถสกัดและถ่ายทอดสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยยกระดับความนิยมและความมีชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ในหมู่สาธารณชนได้

1. การประยุกต์ใช้หลักสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบในการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์

งานวิจัยนี้ได้ใช้การวิเคราะห์ผ่าน 4 มิติของหลักสัญศาสตร์เพื่อการออกแบบ ประกอบด้วย ความหมาย การใช้ภาษา โครงสร้างทางภาษา และบริบททางภาษา เพื่อตีความอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับเนื้อหาของสะสม กลยุทธ์การจัดแสดง การอธิบายหัวข้อ และเค้าโครงของพิพิธภัณฑ์ โดยได้ถอดสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีความเป็นตัวแทนสูงออกมาหนึ่งชุด ซึ่งสัญลักษณ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนคุณค่าทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ แต่ยังเป็นแหล่งสร้างแรงบันดาลใจและพื้นฐานทางทฤษฎีที่สำคัญสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ เพื่อให้มั่นใจว่า องค์ประกอบของการออกแบบ จะมีรากฐานทางวัฒนธรรมที่มั่นคงและมีความสามารถในการเชื่อมโยงทางอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง ส่งผลให้สายสัมพันธ์ทางอารมณ์ระหว่างผู้ชมและพิพิธภัณฑ์มีความแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

2. อิทธิพลด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมผ่านภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

ภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ ถือเป็นตั้งสะพานที่สำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับสาธารณชน ซึ่งนอกจากจะมีผลต่อการดึงดูดความสนใจผ่านภาพลักษณ์ภายนอกแล้ว ยังสะท้อนถึงแนวคิดทางวัฒนธรรมและแก่นแท้ทางจิตวิญญาณได้อย่างชัดเจน งานวิจัยนี้พบว่า การถอดและใช้งานสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมจากของสะสมที่เป็นตัวแทนอย่างสร้างสรรค์นั้น ทำให้พิพิธภัณฑ์สามารถสร้างระบบภาพลักษณ์ที่มีทั้งเอกลักษณ์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง โดยระบบนี้ไม่เพียงแต่ตอบสนองต่อความ

คาดหวังของผู้ชม แต่ยังคงช่วยเสริมสร้างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งและกระตุ้นความกระตือรือร้นด้านการมีส่วนร่วมของผู้ชมเป็นอย่างมาก ผ่านทางกลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น การกำหนดมาตรฐานภาพลักษณ์ของพีพีทีวีให้ เป็นเอกภาพ การใช้แพลตฟอร์มสื่อใหม่ที่หลากหลาย การพัฒนาเกมออนไลน์เชิงวัฒนธรรมในเชิงรุกอย่าง แข็งขัน และการยกระดับความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งกลยุทธ์ และวิธีการเหล่านี้ ล้วนมีบทบาทที่สำคัญต่อการเสริมสร้างความรู้สึกของผู้ชมที่มีต่อวัฒนธรรมรวมถึง กระตุ้นการมีส่วนร่วมส่งผลให้การเผยแพร่วัฒนธรรมของพีพีทีวีที่มีประสิทธิภาพโดยสามารถแผ่ขยายเป็นวง กว้างและสร้างอิทธิพลอย่างลึกซึ้ง

3. กลไกการประเมินและตรวจสอบผลงานการออกแบบ

ในกระบวนการนำผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ของพีพีทีวีประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมื่ออยู่ขึ้นไปใช้งานจริงนั้น ได้พิจารณาถึงความสำคัญของกลไกการประเมินและตรวจสอบ โดยพิจารณาจากสองมุมมอง คือ ประสิทธิภาพของผู้ใช้งานและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการ ออกแบบภายในพีพีทีวี ซึ่งกลไกนี้เน้นการรวบรวมความคิดเห็นจากมิติต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่ง ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ความดึงดูดทางภาพลักษณ์ การเชื่อมโยงทางอารมณ์ เอกลักษณ์ของ แปรนด์ เพื่อให้มั่นใจว่าผลงานการออกแบบ จะสอดคล้องกับจุดยืนทางวัฒนธรรมของพีพีทีวี และ ตอบสนองต่อความต้องการทางสุนทรียะ และความคาดหวังทางวัฒนธรรมของผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยนี้นอกจากจะให้การสนับสนุนทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติสำหรับการ ออกแบบภาพลักษณ์และการเผยแพร่วัฒนธรรมของพีพีทีวีประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมื่ออยู่ขึ้นไปแล้ว ยังมอบข้อมูลอ้างอิงบางประการเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมของพีพีทีวีใน ภายภาคอนาคตอีกด้วย ซึ่งงานวิจัยนี้ได้มุ่งเน้นการนวัตกรรมและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พีพีทีวี สามารถเชื่อมโยงระหว่างอดีตและอนาคต รวมถึงสร้างการสื่อสารระหว่างธรรมชาติและมนุษย์ อันนำไปสู่ การมอบประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและน่าสนใจยิ่งขึ้นให้กับสาธารณชน

แนวโน้มการพัฒนาในอนาคต

สำหรับงานวิจัยและปฏิบัติในอนาคต จะมีการเจาะลึกและปรับปรุงการออกแบบภาพลักษณ์ของ พีพีทีวีประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เป็ยหลินต้าเหอ เมื่ออยู่ขึ้นไปให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งสร้างกลไก การปรับปรุงที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยกลไกดังกล่าวนี้ จะมุ่งเน้นความต้องการของผู้ใช้และความ คาดหวังด้านการพัฒนาของพีพีทีวี ผ่านกระบวนการประเมินผลอย่างเป็นระบบและรับข้อมูลหรือความ คิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา เพื่อผลักดันการพัฒนาและสร้างสรรค์ในการออกแบบอย่างต่อเนื่อง

ลำดับแรก คือการจัดตั้งระบบการประเมินอย่างครอบคลุมและเป็นประจำ เพื่อทบทวนผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยพิจารณาจากแรงดึงดูดขององค์ประกอบการออกแบบ และประสิทธิภาพด้านการเผยแพร่สัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม เพื่อให้ได้ผลตอบรับที่แท้จริงและตรงไปตรงมา โดยจะดำเนินการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เยี่ยมชมและบุคลากรภายในพิพิธภัณฑ์อย่างกว้างขวาง ผ่านวิธีการต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น การสำรวจความคิดเห็นผ่านแบบสอบถามเป็นระยะ การสัมภาษณ์เชิงลึก รวมถึงกิจกรรมเชิงโต้ตอบทั้งรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ จะช่วยให้เข้าใจถึงประสบการณ์จริงและความคาดหวังของผู้ใช้อย่างครอบคลุม พร้อมทั้งระบุถึงปัญหาและข้อบกพร่องในผลงานการออกแบบได้อย่างทันทั่วทั้งนี้ ด้วยการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้สามารถสร้างจุดเด่นและอิทธิพลของแบรนด์อันเป็นเอกลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเปย์หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นได้

นอกจากนี้ ในด้านระดับนโยบาย ได้มีการขยายขอบเขตความร่วมมืออย่างแข็งขัน โดยส่งเสริมการทำงานร่วมกับสถาบันวัฒนธรรม บริษัทเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อผลักดันให้เกิดความร่วมมือที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ในด้านของการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือข้ามสาขา สามารถเติมพลังงานใหม่ให้กับภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ ผ่านการเรียนรู้และนำประสบการณ์และผลสำเร็จทางเทคโนโลยีจากหลายสาขามาประยุกต์ใช้ ยกตัวอย่างเช่น ความร่วมมือกับบริษัทเทคโนโลยี ทำให้สามารถสำรวจการใช้เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (VR) ที่ช่วยมอบประสบการณ์เชิงโต้ตอบและประสบการณ์แบบเต็มตัวให้กับผู้ชมได้ ความร่วมมือกับสถาบันทางการศึกษา สามารถจัดกิจกรรมการแข่งขันด้านการออกแบบ การวิจัยเชิงวิชาการ และกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อผลักดันการศึกษาค้นคว้าและการสร้างสรรค์ในเชิงปฏิบัติให้การเผยแพร่วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์ได้

สำหรับงานวิจัยในภายภาคอนาคต จะยังคงให้ความสำคัญกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างพิพิธภัณฑ์และชุมชน โดยจะศึกษาถึงบทบาทและความสำคัญของสมาชิกในชุมชน ที่มีต่อการออกแบบและกิจกรรมของพิพิธภัณฑ์อย่างลึกซึ้ง พร้อมทั้งสำรวจแนวทางที่จะผนวกพิพิธภัณฑ์เข้ากับวิถีชีวิตในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และกลายเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในวัฒนธรรมชุมชน อีกทั้งยังสามารถส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างพิพิธภัณฑ์และชุมชน รวมถึงความรู้สึกร่วมในการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งกับชุมชนโดยผ่านการจัดกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ ในชุมชน การสัมมนาทางวัฒนธรรม และเวิร์คช็อปต่าง ๆ กล่าวโดยสรุปคือ งานวิจัยและการปฏิบัติในภายภาคอนาคต จะมุ่งเน้นไปที่การตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ การสร้างความร่วมมือข้ามสาขา และปฏิสัมพันธ์ในชุมชน โดยมีทัศนคติที่ยอมรับและเปิดกว้าง รวมถึงมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง พร้อมกับส่งเสริมประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและน่าสนใจให้กับผู้เยี่ยมชม

บรรณานุกรม

Bai Benli. (2020). Research and Application of Visual Image Design of Xi'an Dahua Industrial Heritage Museum (Master's thesis, Xijing University).

Chai Sixuan. (2019). Retrieved from

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202001&filename=1019196426.nh>. from Research on Museum Brand Visual Image Promotion and

Application (Master's thesis, China Academy of Art)

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202001&filename=1019196426.nh>

Chen Peilin. (2019). Research on Design Strategies of Museum Service System (Master's thesis, Hefei University of Technology). Retrieved from

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202001&filename=1019187816.nh>.

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202001&filename=1019187816.nh>

Hao Junxia. (2012). On Effective Ways of Museum Promotion. *Enterprise Guide*, 15(255-256).doi:10.19354/j.cnki.42-1616/f.2012.15.177).

Hou Jiang. (2012). Current Situation and Trends in the Development of Natural Museums in China. *Anhui Agricultural Science*, 04(doi:10.13989/j.cnki.0517-6611.2012.04.123.).

Hubei Culture Wuhan Chapter. (2012).

Hubei Provincial People's Government Website. (2020). Retrieved from

https://www.gov.cn/xinwen/2020-01/23/content_5471751.htm. from Urban Situation in Wuhan After the COVID-19 Pandemic

https://www.gov.cn/xinwen/2020-01/23/content_5471751.htm

Huo Haiying. (2011). Research on Visual Image System Design of Special Museums (Master's thesis, Shandong University of Art and Design).

Li Huile. (2016). Research on Museum Propaganda Work (Master's thesis, Yunnan University). Retrieved from

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD201701&filename=1016233502.nh>.

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD201701&filename=1016233502.nh>

Lou Xihu. (2009). China's Natural Museums. Popular Science Research. 02, 61-67(doi:10.19293/j.cnki.1673-8357.2009.02.010).

Ma Xin. (2019). Research on Museum Communication Mode Based on Communication Theory (Master's thesis, Shandong University).

Meng Yijin. (2022). Research on Cultural Integration and Communication of Museums (Master's thesis, Heilongjiang University). Retrieved from

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202301&filename=1022041498.nh>.

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202301&filename=1022041498.nh>

Official website of the Revolution Museum of 1911. (2023). Retrieved from <https://1911museum.cn>. from Introduction to Xinhai Revolution Museum <https://1911museum.cn>

Song Yun. (2018). Research on WeChat Dissemination Strategy of Museums.China Nationalities Expo. 07(249-250.doi:CNKI:SUN:MZBL.0.2018-07-123).

State Cultural Relics Bureau. (2022). Museum Definition. Retrieved from <https://y9.d4t.cn/B3Cm7h>. <https://y9.d4t.cn/B3Cm7h>.

Wang Shuqiong. (2016). Research on Exhibition of Inner Mongolia Natural Museum (Master's thesis, China University of Geosciences, Beijing). Retrieved from

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD201701&filename=1016067759.nh>.

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD201701&filename=1016067759.nh>

Wang Yonghe. (2021). Research on Optimization of Museum Exhibition Space Design Based on the Perspective of Carrying Capacity (Master's thesis, Hebei University of Engineering). Retrieved from

<https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202102&filename=1>

[021618800.nh](https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202102&filename=1021618800.nh).

[https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202102&filename=1](https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202102&filename=1021618800.nh)

[021618800.nh](https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CMFD202102&filename=1021618800.nh)

Wang Zonghua. (2022). Effective Strategy Analysis of Museum Promotion. *China Nationalities Expo*, 07(211-213).doi:CNKI:SUN:MZBL.0.2022-07-058).

Wikipedia. (2023a). Amazon River. Retrieved from <https://zh.wikipedia.org/wiki/亚马孙河>., from Wikipedia <https://zh.wikipedia.org/wiki/亚马孙河>.

Wikipedia. (2023b). Danube River. Retrieved from <https://zh.wikipedia.org/wiki/多瑙河>.
<https://zh.wikipedia.org/wiki/多瑙河>

Wikipedia. (2023c). Mississippi River. Retrieved from <https://zh.wikipedia.org/wiki/密西西比河>.
<https://zh.wikipedia.org/wiki/密西西比河>

Wikipedia. (2023d). Nile River. Retrieved from <https://zh.wikipedia.org/wiki/尼罗河>

Wikipedia. (2023e). Yellow River. Retrieved from <https://zh.wikipedia.org/wiki/黄河>.
<https://zh.wikipedia.org/wiki/黄河>

Wuhan Berlin Dahe Natural Museum Official Website. (2023). Retrieved from <http://www.whbrlm.com>. from Introduction to Wuhan Berlin Dahe Natural Museum <http://www.whbrlm.com>

Wuhan Garden Expo Park Official Website. (2023). Retrieved from <http://www.hankowli.com.cn>. from Regional Distribution of Wuhan Garden Expo Park <http://www.hankowli.com.cn>

Wuhan Municipal Culture and Tourism Bureau. (2023). Introduction to Wuhan. Retrieved from <http://wlj.wuhan.gov.cn/whly/>. <http://wlj.wuhan.gov.cn/whly/>

Wuhan Municipal People's Government Website. (2022). Retrieved from https://www.wuhan.gov.cn/sy/whyw/202205/t20220518_1973107.shtml.
https://www.wuhan.gov.cn/sy/whyw/202205/t20220518_1973107.shtml

Wuhan Revolution Museum Official Website. (2023). Retrieved from <http://www.whgmbwg.com>. from Introduction to Wuhan Revolution Museum <http://www.whgmbwg.com>

Xiao Hualiang, L. L., Yan Longhua & Chen Zhiang,. (2018). Analysis and Evolution of Miao Silver Jewelry Based on Semiotics and the Design of Tourist Souvenirs. *Packaging Engineering*, 14(221-226).doi:10.19554/j.cnki.1001-3563.2018.14.040).

- Xinhua Net. (2023). Retrieved from http://m.xinhuanet.com/hb/2018-07/19/c_1123150495_2.htm. from Geographic Location of Berlin Dahe Natural Museum http://m.xinhuanet.com/hb/2018-07/19/c_1123150495_2.htm
- Xu Shengfu. (2017). Research on Experience-oriented Science Popularization Education Activity Design of Wuhan Natural Museum (Master's thesis, Huazhong University of Science and Technology).
- Yangtze River Civilization Museum Official Website. (2023). Retrieved from <http://www.changjiangcp.com>. from Introduction to Yangtze River Civilization Museum <http://www.changjiangcp.com>
- Yu Fang. (2016). Research on Visual Image Design of Shanxi Folk Museum (Master's thesis, Hebei University of Technology).
- Zhang Ruijie & Yu Yongzhi. (2021). Research on Service Design of Daqing Museum Based on User Experience. *Industrial Design*, 04, 72-73. doi:CNKI:SUN:GYSH.0.2021-04-039
- Zhongshan Ship Museum official website. (2023). Retrieved from <http://www.zhongshanwarship.org.cn>. from Introduction to Wuhan City ZhongshanWarship Museum <http://www.zhongshanwarship.org.cn>
- Zhou Wenjuan. (2021). Research on the Application of Shaanxi Shadow Art Elements in Brand Visual Image Design (Master's thesis, Guangxi Normal University).



ภาคผนวก



ภาคผนวก 1
ใบตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย

No: 0628.05/0169



Thepsatri Rajabhat University
Naraimaharat Road,
Muang District, Lop Buri 15000

February 11, 2025

Subject: Publication Acceptance

To Author (S): Chen Jin

This is to enlighten you that your submission of the article entitled: “**The Cultural Features in the Exhibition of Wuhan Beilin Dahe Natural Museum to design Visual Image**”, written by **Chen Jin, and Honorary Prof. Pongdej Chaikyakut**, to be published in the Faculty of Humanities and Social Sciences Thepsatri Rajabhat University Journal, which was guaranteed its’ quality assurance by the Thai-Journal Citation Index (TCI), in the 2nd Tier from January 1, 2025 to December 31, 2029, was already reviewed and approved in the peer review process by the three experts.

Regarding to this, we would like to inform you that your manuscript is accepted to be published in the Faculty of Humanities and Social Sciences Thepsatri Rajabhat University Journal, **Vol 16, No.2, May - August, 2025.**

Please be informed accordingly. Thank you.

Sincerely Yours,

(Asst.Prof. Veeravit Boonsong, Ph.D.)
Editor of Faculty of Humanities and Social Sciences
Thepsatri Rajabhat University Journal

Faculty of Humanities and Social Sciences Thepsatri Rajabhat University Journal
Tel. 064 313 8785
Fax. 0 3641 1150
E-mail: husocjo@gmail.com



ภาคผนวก 2
เครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามผู้ใช้งานเกี่ยวกับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น

1. รายละเอียดข้อมูลของแบบสอบถามชุดนี้

แบบสอบถามชุดนี้เป็นช่องทางการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนดัชนีนิพนธ์ของ Jin Chen นักศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการ วัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอขอบพระคุณท่านที่ได้สละเวลาอันแสนล้ำค่าในการสนับสนุน และร่วมตอบแบบสอบถามนี้

2. วัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

วัตถุประสงค์ของการออกแบบแบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อทำความเข้าใจถึงความคาดหวังและความชื่นชอบในการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ในเชิงลึก รวบรวมความคิดเห็น และข้อเสนอแนะระหว่างการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ จากนั้นทำการประเมินผลการรับรู้และผลกระทบของภาพลักษณ์พิพิธภัณฑ์ปัจจุบันในมุมมองของผู้ใช้งาน และได้รับข้อมูลระดับมืออาชีพผ่านการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เยี่ยมชม ด้วยเหตุนี้ จึงสามารถออกแบบผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการทางด้านจิตใจและความพึงพอใจในคุณภาพสูงของผู้ใช้งานได้

3. การออกแบบเนื้อหาของแบบสอบถาม

การออกแบบเนื้อหาของแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ใช้งานที่มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ส่วนที่ 2 คือ เนื้อหาที่ผู้ใช้งานมีความสนใจมากที่สุดและของจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ที่สร้างความประทับใจให้กับผู้ใช้งานได้มากที่สุด ส่วนที่ 3 คือ ความคาดหวังและข้อเสนอแนะของผู้ใช้งานที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์

4. กลุ่มเป้าหมายในการตอบแบบสอบถาม

กลุ่มเป้าหมายในการตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ผู้เยี่ยมชมทุกท่านที่มาเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้มีสถานะทางสังคมที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น เด็ก กลุ่มนักเรียน ครอบครัว นักท่องเที่ยว คณะผู้สูงอายุ ผู้ทำงานด้านการศึกษาและเหล่านักวิจัย เป็นต้น

5. วิธีการรวบรวมข้อมูลและการแจกแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามผ่านรูปแบบของช่องทางออนไลน์และออฟไลน์ สำหรับการแจกแบบสอบถามในช่องทางออฟไลน์ ได้มีการจัดตั้งจุดตอบแบบสอบถามบริเวณหน้าประตูทางเข้าหรือบริเวณโถงนิทรรศการ แจกแบบสอบถามแบบกระดาษให้กับกลุ่มผู้เยี่ยมชม และเชิญชวนให้พวกเขาหย่อนแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลเสร็จแล้วลงในกล่องเก็บรวบรวม สำหรับการแจกแบบสอบถามในช่องทางออนไลน์ ได้มีการจัดทำแบบฟอร์มตอบแบบสอบถามในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ และกรอกข้อมูลโดยใช้การสแกนคิวอาร์โค้ดผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียของพิพิธภัณฑ์ หรือ ผ่านแควนเตอร์ประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์

6. เชิญชวนกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมาประเมินและอธิบายการให้คะแนน

เชิญผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ให้คะแนนแบบสอบถามในแต่ละข้อ

- 1) เมื่อเนื้อหาที่กำหนดและวัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกันเป็นอย่างมาก โปรดให้ +1 คะแนน
- 2) เมื่อเนื้อหาที่กำหนดและวัตถุประสงค์สอดคล้องกันโดยทั่วไป โปรดให้ 0 คะแนน
- 3) เมื่อเนื้อหาที่กำหนดและวัตถุประสงค์ไม่มีความสอดคล้องกัน โปรดให้ -1 คะแนน

7. ขอคำแนะนำหรือความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคำถามที่ยังไม่ได้ดำเนินการให้เสร็จสิ้น และเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในท้ายแบบสอบถามนี้

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

ข้อ	ประเด็นคำถาม	การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		-1	0	+1	
1	เพศของท่าน : <input type="checkbox"/> ชาย <input type="checkbox"/> หญิง				
2	อายุของท่าน : <input type="checkbox"/> อายุน้อยกว่า 7 ปี <input type="checkbox"/> อายุระหว่าง 7 – 12 ปี <input type="checkbox"/> อายุระหว่าง 13 – 17 ปี <input type="checkbox"/> อายุระหว่าง 18 – 45 ปี <input type="checkbox"/> อายุระหว่าง 46 – 69 ปี <input type="checkbox"/> อายุ 69 ปีขึ้นไป				

3	ระดับวุฒิการศึกษาของท่าน : <input type="checkbox"/> ต่ำกว่าประถมศึกษา <input type="checkbox"/> ประถมศึกษา <input type="checkbox"/> มัธยมศึกษา <input type="checkbox"/> มหาวิทยาลัย <input type="checkbox"/> ระดับปริญญาโทขึ้นไป				
4	อาชีพของท่าน : <input type="checkbox"/> นักเรียน <input type="checkbox"/> ครูอาจารย์ <input type="checkbox"/> ข้าราชการ <input type="checkbox"/> พนักงานบริษัท <input type="checkbox"/> แพทย์ <input type="checkbox"/> กรรมกร <input type="checkbox"/> เกษตรกร <input type="checkbox"/> ผู้ประกอบอาชีพอิสระ <input type="checkbox"/> อื่น ๆ				
5	จำนวนครั้งการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ของท่าน ในช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมา : <input type="checkbox"/> 1 ครั้ง <input type="checkbox"/> 2 – 3 ครั้ง <input type="checkbox"/> 4 – 5 ครั้ง <input type="checkbox"/> 5 ครั้งขึ้นไป <input type="checkbox"/> ไม่เคยเข้าเยี่ยมชมมาก่อน				
6	วัตถุประสงค์ของการมาพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ของท่าน คืออะไร : <input type="checkbox"/> เสริมสร้างความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และ ธรรมชาติ				

	<input type="checkbox"/> พักผ่อนและนันทนาการ <input type="checkbox"/> สอนบุตรหลาน <input type="checkbox"/> การวิจัยทางวิชาการ <input type="checkbox"/> การท่องเที่ยว <input type="checkbox"/> อื่น ๆ				
7	<p>ท่านทราบพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ เมืองอุ้งฉ่องจากช่องทางใด :</p> <input type="checkbox"/> การแนะนำจากเพื่อน ครอบครัว <input type="checkbox"/> โทรศัพท์มือถือ สื่อออนไลน์ <input type="checkbox"/> กิจกรรมของทางโรงเรียน <input type="checkbox"/> การประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว <input type="checkbox"/> อื่น ๆ				
8	<p>จากห้าหอนิทรรศการ ท่านมีความสนใจหอ นิทรรศการใดของพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอุ้งฉ่อง มากที่สุด :</p> <input type="checkbox"/> โถงเกรินน้ำ <input type="checkbox"/> นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ <input type="checkbox"/> นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ <input type="checkbox"/> นิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มน้ำ <input type="checkbox"/> นิทรรศการการสำรวจกลุ่มน้ำ				
9	<p>จากห้าหอนิทรรศการ ท่านคิดว่าของสะสมของหอ นิทรรศการใดในพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์ทาง ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอุ้งฉ่อง ที่มีความเป็น ตัวแทนมากที่สุด :</p> <input type="checkbox"/> โถงเกรินน้ำ <input type="checkbox"/> นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ <input type="checkbox"/> นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ <input type="checkbox"/> นิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มน้ำ <input type="checkbox"/> นิทรรศการการสำรวจกลุ่มน้ำ <input type="checkbox"/> ทุกหอนิทรรศการ				

10	<p>วิธีการจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นรูปแบบใด ที่สร้างความประทับใจให้กับท่านมากที่สุด :</p> <p><input type="checkbox"/> แบบจำลองสิ่งมีชีวิต</p> <p><input type="checkbox"/> บอร์ดนิทรรศการ</p> <p><input type="checkbox"/> แบบจำลองระบบนิเวศ</p> <p><input type="checkbox"/> สื่อปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ</p> <p><input type="checkbox"/> การจัดแสดงผ่านทางเสียงและวิดีโอ</p> <p><input type="checkbox"/> อื่น ๆ</p>				
11	<p>ท่านคิดอย่างไรกับภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นที่มีอยู่ในปัจจุบัน :</p> <p><input type="checkbox"/> ดีมาก</p> <p><input type="checkbox"/> เฉย ๆ</p> <p><input type="checkbox"/> ไม่ดี</p> <p><input type="checkbox"/> ไม่มีความประทับใจ</p>				
12	<p>ท่านคิดว่าการออกแบบโลโก้ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นควรมีรูปแบบใด :</p> <p><input type="checkbox"/> เรียบง่ายและเป็นสากล</p> <p><input type="checkbox"/> สีเขียวธรรมชาติ</p> <p><input type="checkbox"/> ประเพณีย้อนยุค</p> <p><input type="checkbox"/> การ์ตูนน่ารัก</p> <p><input type="checkbox"/> เรขาคณิตเชิงนามธรรม</p> <p><input type="checkbox"/> องค์ประกอบที่หลากหลาย</p>				

13	<p>ท่านคิดว่าการออกแบบโลโก้ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นควรผสมผสานกับองค์ประกอบใดภายในพิพิธภัณฑ์ :</p> <p><input type="checkbox"/> อาคารพิพิธภัณฑ์</p> <p><input type="checkbox"/> ของสะสมภายในพิพิธภัณฑ์</p> <p><input type="checkbox"/> วัฒนธรรมของพิพิธภัณฑ์</p> <p><input type="checkbox"/> ประวัติศาสตร์ของพิพิธภัณฑ์</p> <p><input type="checkbox"/> อื่น ๆ</p>				
14	<p>สำหรับการออกแบบมาสคอตของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นนั้น ท่านคิดว่าของสะสมภายในหอ นิทรรศการใดมีความเป็นตัวแทนมากที่สุด :</p> <p><input type="checkbox"/> โถงเกรินน้ำ</p> <p><input type="checkbox"/> นิทรรศการการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มน้ำ</p> <p><input type="checkbox"/> นิทรรศการจิตวิญญาณแห่งกลุ่มน้ำ</p> <p><input type="checkbox"/> นิทรรศการพิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับกลุ่มน้ำ</p> <p><input type="checkbox"/> นิทรรศการการสำรวจกลุ่มน้ำ</p>				
15	<p>สำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นนั้น ท่านหวังว่าความรู้สึกหรือข้อมูลใดที่จะถ่ายทอดออกมาผ่านทางภาพลักษณ์ :</p> <p><input type="checkbox"/> [แข็งแกร่งมั่นคง] ความเชื่อใจ ความซื่อสัตย์ พลังกำลัง ความหนักแน่น พลังอำนาจ</p> <p><input type="checkbox"/> [สนิทสนม] ความแข็งแกร่ง ความน่ารัก ความสดชื่น ความเป็นมิตร ความอบอุ่น</p> <p><input type="checkbox"/> [พริ้วเมี่ยม] ความงดงาม ความประณีต ศิลปะ ความสูงศักดิ์ ความหรูหรา</p> <p><input type="checkbox"/> [นวัตกรรม] ความดีเลิศ มีชีวิตชีวา รักษา</p>				

	<p>สิ่งแวดล้อม สติปัญญา ความเป็นมิตร</p> <p><input type="checkbox"/> [ความดั้งเดิม] ชาติพันธุ์ ประวัติศาสตร์</p> <p>เกียรติยศ ชาติตระกูล มนุษยนิยม</p>				
16	<p>สำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ของ</p> <p>พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ย</p> <p>หลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นนั้น ท่านชื่นชอบการ</p> <p>จับคู่สีแบบใดมากที่สุด :</p> <p><input type="checkbox"/> สีโทนเย็น</p> <p><input type="checkbox"/> สีโทนร้อน</p> <p><input type="checkbox"/> การตัดกันระหว่างสีโทนร้อนและสีโทนเย็น</p> <p><input type="checkbox"/> สีโทนธรรมชาติ</p> <p><input type="checkbox"/> หลากหลายสีส่น</p> <p><input type="checkbox"/> อื่น ๆ</p>				
17	<p>ท่านคิดว่าเนื้อหาใดในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์</p> <p>ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น ที่</p> <p>ดึงดูดความสนใจมากที่สุด :</p> <p><input type="checkbox"/> ของสะสมในนิทรรศการ</p> <p><input type="checkbox"/> การออกแบบวิธีการจัดแสดง</p> <p><input type="checkbox"/> ปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบ</p> <p><input type="checkbox"/> วัฒนธรรมและการศึกษา</p> <p><input type="checkbox"/> สิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p><input type="checkbox"/> อื่น ๆ</p>				
18	<p>ท่านคิดว่าควรทำอย่างไรจึงจะสามารถยกระดับ</p> <p>ชื่อเสียงของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทาง</p> <p>ธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นได้ :</p> <p><input type="checkbox"/> ปรับปรุงการออกแบบภาพลักษณ์</p> <p><input type="checkbox"/> ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ ใน</p> <p>โซเซียลมีเดีย</p> <p><input type="checkbox"/> จัดกิจกรรมทางการศึกษา</p> <p><input type="checkbox"/> สร้างความร่วมมือกับพิพิธภัณฑ์อื่น ๆ</p>				

	<input type="checkbox"/> รับสมัครอาสาสมัครเพื่อประชาสัมพันธ์ <input type="checkbox"/> อื่น ๆ				
19	<p>เกี่ยวกับการนำการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นไปประยุกต์ใช้นั้น ผลิตภัณฑ์ประเภทใดที่ท่านชื่นชอบมากที่สุด :</p> <input type="checkbox"/> อุปกรณ์เครื่องเขียน <input type="checkbox"/> เครื่องประดับ <input type="checkbox"/> ของใช้ภายในบ้าน <input type="checkbox"/> เครื่องแต่งกาย <input type="checkbox"/> ของเล่น <input type="checkbox"/> อื่น ๆ				
20	<p>ในระหว่างการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นนั้น พื้นที่ใดที่ส่งผลต่อประสบการณ์ผู้ใช้งานมากที่สุด :</p> <input type="checkbox"/> ภาพลักษณ์ที่ไม่ดี <input type="checkbox"/> สัญลักษณ์ป้ายบอกทางที่ไม่สะดวกตา <input type="checkbox"/> วิธีการจัดแสดงที่จำเจ <input type="checkbox"/> สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ <input type="checkbox"/> เส้นทางการชมนิทรรศการที่ซับซ้อนเกินไป <input type="checkbox"/> อื่น ๆ				
21	<p>ความประทับใจของท่านที่มีต่อสิ่งอำนวยความสะดวกภายในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นเป็นอย่างไร :</p> <input type="checkbox"/> พอใจมาก <input type="checkbox"/> เฉย ๆ <input type="checkbox"/> ไม่พอใจ <input type="checkbox"/> อื่น ๆ				

ส่วนที่ 3 :

1) ท่านคิดว่าของสะสมที่เป็นตัวแทนมากที่สุดภายในห้าหอนิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่น คืออะไร

2) เกี่ยวกับการออกแบบภาพลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นนั้น ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ อีกหรือไม่

3) เกี่ยวกับงานด้านการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติเป็ยหลินต้าเหอ เมืองอู่ฮั่นนั้น ท่านคิดว่ายังมีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น

ขอขอบคุณสำหรับการตอบแบบสอบถาม

Mr/Ms.:

E-mail:

วัน เดือน ปี:

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Chen Jin
วัน เดือน ปี เกิด	5 June 1996
สถานที่เกิด	Ezhou City, Hubei Province
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Wuhan, Hubei
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	University Teachers
ประวัติการศึกษา	Master's degree
รางวัลหรือทุนการศึกษา	2020 Singapore Sands Art Design Competition Silver Award 2020 China Packaging Creative Design Competition Silver Award 2020 ITCD AWARD International Fashion Culture Design Competition Bronze Award